X893 J5168

Columbia University
in the City of New York

LIBRARY

MN 12,000-2

(142)

[illegible] 222 l
[illegible]

X893
J5168

פרשת הנשיא השייך לאותו יום וביום ח׳ בבקר יקרא פ׳
בהעלתך עד כן עשה את המנורה והוא נר שבע ני׳ ובכל
יום ויום יאמר נשמת תפלה אחר קריאת פרשת הנשיא
כוללת יה׳ באשר חן ונחמה ״

יברך ידוד עם השיר בחנוכתם ״ אות׳
עמו אתו שבחך עמך יהודה
החתום בשלבות שקראת בתחלת פ׳ הנשיא נחשון בן
עמי נדב קרבנו נשר הקריב לחנוכה שבחך הקבוע
שיהא עולה לפניך קטרת ולישר סדר קרבנו כמו שהגיש
כל הפורות ולעשות הקרבן היוצאים שהם׳ ואת שקרא
קרא אלו ונשלמה פרים שפתינו ויחיו עלינו ועל כל
בית יש׳ אחינו כל כשרונות הקרבנות וכל האורות הקדוש׳
הכלולות בקדושת זה השבע ועיר שלמים בקדושת
זה השבע להם ולהעסל בתוכך ובראשך יראת
הרושמות לעשות רצונך כרצונם כל איש חיים אמנם ״
ונרשם ונשא ונשא ״ **ונס** שבחנוכה זה פרות את
שעך עבדי נחלתך שבור הברזל שעלם
וזכות באחרונה לאם להלל ולהודות לעשות שורה
אבותם על הנסים ועל הפורקן ועל הגבורות ועל
התשועות שעשית שלהם כן ה׳ אלהי עמך בחשם
הבקול ונכור לנו לעבות הקדשים שבימי יה בגבורה
החילהם שבעו יהודה ברוחק ובצער וכנס שהוריה
חסם פלאות שעשה בזכות יהודה כן נודה לך ה׳
אות על גאולתינו ועל פדות נפשינו בזכות יהודה
עלך.

באחיו ולא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו ודרש
לעולם יה״ה ובכאו כאשר נבאר מלך ביופיו תחזינה
עיניך ומשיח לבית והמלך אותה הוא י״י אלהים
שהל שכל שעדך בהר ציון שכן כבודך והמשלים
שיר שקדשך כתוב בכבה קדשך ימלוך י״י לעולם
אלהיך ציון לדור ודור הללויה ונשאר ה לה׳ השלטה
ושאל בגוים ומלשיעים בהר ציון לשפוט וכ׳
והיתה לה׳ המלוכה והיה ה׳ למלך על כל הארץ וכ׳
יהיו לרצון וכ׳ אותיות קבל ושמע צעקתינו ויונע
תשלומות ונשאר תפלה לשלוי המשנה כלקמן

כוס ב׳

יאמר ישראל אות שאמאם מברך
שעבדו ישראל החתום בשנת הנס
כשלבות שקהיתי בתורתך פ׳ הנשיא שלו נתגאל ב
צומר ושאין ישראל קרבו וגו׳ כלשל עד זרעינו וכו׳
ולנו

וכוס

שבחרנו זה פרית אות שנך ישראל
שבור הבדול שעשה והרבית שככה
של אבותינו בשעבים בשנים האלה ובזמן הזה בזכות
ישראל ואחך יצאו בבכוש גדול בן ק׳ אות שקבה שכך
לשנך הכוים ואחופים בגלות הקהל הזה ותן שכר טוב
לכל הבוטחים בשמך באמת ולעולם לא נבוש ה בך
בטחנו ולשמך קוינו כלהיום בזכות ישראל ובלכן
יאת שנוחם ה טוב ואת הארץ ה נשעה חוה ציון קדש
שערים משך תהלינו יכולם כוה אמן אחל בל ימנו
בל ימי יתלותיו לנצח ונלחבלו בל יתקנו ה׳ צבאות
האר פניך ונושעה בכבו עמתו רחש עלקבך
ישר

השיר (ושלום) " " " "

ביום ג' יהר"מ אלו"א שאם אני עבדך משבט זבולן
החתום בשלמתהור לשבטו שקראתי "
בתורתך פרשת הנשיא של אליאב בן חילון נשיא זבולן
קרבנו וכו' כאלו של עד ודעת (חלק ודעת) "

ונעם שבטו את אבותיו שאמרם (השבעה שבע'
בקרבם בבית זבולן בזכות זבולן בן ה'
אלו"א וזכור עלינו קדושת קדם בגלות החיל הזה פטר
והשגה ובזכות זבולן השב שכינתך בבית זבול
תפארתך תשכון בתוך ירושלים שיבן כאשר לבנות
ונבנה כול שהיה בקרבנו הבן ותקור נבן ואחת כו"ה כל
היום והרחם הור לטובה הושיענו ה' אלהינו וקבצנו
ה' מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך
וקים לעבדך ברכת זבולן עמים הר יקראו שם יזבחו
זבחי צדק כי שפע ימים יינקו ושפוני טמוני חול ה'
צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה אמן קדוש "
כתוב עובך ולשמחך יהיו לרצון אמרי פי וכו' "

ביום ד' יהר"מ אלו"א שאם אני עבדך משבט "
ראובן החתום באדם לשבטו שקראתי
בתורתך פרשה של הנשיא אליצור בן שדיאור נשיא בני
ראובן קרבנו וכו' כאלו של עד ודעת (ודעת ודעת) "

ונעם שבחיות את שבט שבט ראובן שעשיתך יש'
בעצם בשם הא' ובזמן הזה בזכות
ראובן , בן ה' אלו"א בגלות הזה הבעה ורחה את
חלקתינו בזכות ראובן ראה נא בעונינו ושגר
לגאלנו

לנחלין נחולה שלישה חנה בבח נגולה ישיך רחיר צרוחה .
קרשה שהתה לו וסבו לשון חסך. הפלח חסדך שושיע׳
חוקים שתקיששים בשנך יהי חסדך ה׳ עלינו כאשר ~
יחלנו לך יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך וכו׳ ״

ביום ה׳ יהלל׳ חו״ת שחם חט שבקך שמבו שמעון
החתום בבנו להשלבות שקרהו בבוה׳
פרשה של הנשיא שלמיאל בן צורי שדי נשיא שמעון קרבנו
וכו׳ כדלעיל ״ ובכן שששה שקתה בה יש׳ נשך
בשלשים ביום החלו בזמן הזה בזכות
שמעון בן ה׳ אות סקלו בפקודה ישועה ורחמים בגלות
השר והטהר הזה בזכות שמעון קבל רנת עמך . ~
שננו שהרו נורא שמקולסו וקבל ברחמים וברצון
את תפילתינו הנוחקים שבור גלות ומחרץ שביה חל
הבישה לכבודינו ושקדונו כעושהו הנבה של שרוי
עוזך בשבי ותפלתך ה׳ כבר חשה ירחו ניבושו ויחכו
שנבולתם שוכרה נבולתך והודשנו לשון שונך ה׳ כגבול .
יצא כפגא שלחשות ישרקנה יפע חם יצמח של
חניבו יתגבר ״ ״ ״

ביום ו׳ יהלל׳ חו״ת שחם חט שבקך שמבו גד
החתום בשקבות הול כשלבות שקרהו
בכל פרשה של הנשיא אליסף בן דעואל נשיא גד ~
קרבנו וכו׳ כדלעיל ״ ובכן שבגלות יש׳ שעבדם
הולכת להם הכן מן אש שלשך והול
כנגע בזכות גד בן ה׳ אות חסין קרוא בבוב
שובך של שתך בגלותינו זה ופתח לו אוצרות

טלא

שלחה שלוחה חיוורת שהבה שלא נגזר ונקה לכך חיך ונבין
לאות ונתן אות לאח׳ ושאות לחקל תבוחין קדשין כוחשין -
והיב שוות שלוחה שלחייה לעחשן שנה לצדיקים -
ושבת את העולם כולו שעבר ונתן עול ומשנר לברכה על
כל מי הלבנה שנגד ישם שגל מקום רובבת. החרת
ובזכות נב החתום בעקבות הגר שלמותך היה כגל
לישראל עבה בשושנה ניך ערשין כלבנון לבו יונקותיו
ויהי כזית הודו ורח לו כלבנון ושושנתך השוש שלבה -
ותניבה קץ משיח בן דוד מבקך ונתה שהוקך שליו נבול
כבוד בשושנתך הוד והדר ישוש עליו "

ביום ז׳ יהופני אות אחם אחר מבאך שאבנו נבבם
החתום בשעת היסוד כשיר לחתן -
קחתי בתורתך כי של הנואה ליהושע בן משיחור נ״ג
נבבם קרבן וכ׳ כלשיל " ונשם יחיד נאה לשמך
מה יונה קוראתך לשמו נבבם ובשני -
ושאם מורה את נבואתך ולבה לשועתה לנו ומשלי
עלבות משיח בן נבבם בתוך ירושלים שלל הבן ואל
תהי על יצון בנחלתיך שלא יקרב משיח בן נבבם אשר
יתחיל לנחשב להדם רגלו של הנוים שו׳ נרגילים
קדשו חיים אחל שער נתב לו אורך ישים עולם ועד ׳
אשר כבבכתו בבך אותו משה פני האלהים בבור עזרו
הבא לו וקרא להם קרשו בבם עשים ינחה יחדו ~
לבן והם הבבות נבבם והם אלפי עשה ; ובמבוד״ה
נבבם החתום בשעת היסוד ושיר לחתן וגור ק׳ לבש
עם לחתום עם עבו עד היסוד וכל קרש משים
חבבה

אמרנו תבושעה קרנות צדק כי אתה תברך צדיק ה׳
כצנה רצון תעטרנו אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה
כי בא מועד בבאת ישראל לשערים ושי שאול את ה
הלבות יופיפיים שבתי ירו לשאול את ה׳ בבכמו ישעה
ישראל בגעשך בו. ציון ינוה בשלום ועל קנאת נברם
ונוחה יגורה יכהן יחד לבציון וכ׳

כוס ח׳ יהפש׳ אות אתם את עבדך שאמנו מעשי
החתום בבחינת יסוד נשר קראתי בגל׳

ה׳ על הנשיא משאל בן פרה צור קרבנו וכ׳ כגלשל
ולבנו נפרים ועשה שררה את נבוהתך ולבה לשועתך
לנו ונסים עשית את ישראל את כל משלו והם יורד
עמבל עבנים בעברים בשש האלו ובוען הוה כן
לאות בנכות שעה אתם האל לאח הנשאים בנלורה
החיל הוה ונאהב שנך קני הגבול סקה לאחתהים לו כבודן
בצבן שיה והוכחה שנסבב כפעין להורות לב עשך
ונשלבן מקוה לך ה׳ אלהינו לבאות שהלבמ״ה עוזך ולהעה׳
נלנעס ען האחרן והאחשטם כבות יכהן לתקן שלם
בשלבות ע״פ. ישה הר ציון העלבה בנות יהודה לשען
שמפאיך ה׳ ולציון יעשר בע״ו ואיש יולד בה והוא יכוננה
עליון לשן פלה יהי׳ לבציון שעה והניין לבי לחסך וכ׳

כוס ע׳ יהפש אות אתם את עבדך שאבנו מען
החתום בנקולת ציון נשר קראתי

בטרתך פרעה על הנשיא אבידן בן גדעוני נשיא בני ש׳
קרבנו וכ׳ כגלשל׳ **כוס** שקעו נקעו בו יש׳
עשית העברים ויצאת לעמשך

בסך

בבחן הגדול ישינך ה' עלהי בבה ישינך ה' תרמין אויב
עזית ישינך קבלשעצן בזכות במשין הסמך בן ה'
אות בשלת הער והסהר הזה המצה יקך לבל אויבך
ישינך המצה עולך ישן ה' כחשה ישן ה' מעזה חיל
הבנו שעשים ורחה וסקול נבן זו ונטה אשר נעשה
ישינך ושל בן נשנת לך תביאמו ותטעמו בהר
נחלתך שבון לשבתך פעלת ה' שקדש ה' כוננו ידך
בחלקו על בגישן יאיך כבסך סמור לבנישן אשר ידך
ה' ישכון לבטח עליו חופף עליו כל היום ובין כתפיו
שכן ויאל יעזל צין אשר כלת את חשבך בה ותבא נא
בה והאכל יחולותיה וצא נא לשם עשך לשם אחרת
שעירך ושמך לוא עבות כשם עבות יקול עד צואר
סלה ולבין יעזר איש ואיש יולד בה והוא יכוננה
עליון יחיד נאה לשעך פנה זוכה קדושתך יהיו לרצון
אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי

ביום ד' יקלשו אות עמסאט שבעך שובע קן
החתום בב' המחהון כהר רשלבורת
עקראתי בהורך ה' עלפשיע אחישור בן עשו עת
קרבו וב' כרלשל
ובנים
עשעת להם לשעך
ישראל במת צותם בלבן שעפם ולברת
אתהבם ונתאת פנים בזכות קן ה' אות הפסקין
עשיח בן חור סבין אשר לקחת עולנו אלין שעשים
מסמש על כור יקן בנים שלא נזיה שתן רחש על
ארץ לבה ושמו כבחק לשם וקודש בשמשור

לשוני כאן והכהנים מצבע פה ובבוא שפתיו ישית לפתח
והנשא אומר סחרין האב נשול שלמים לחמור ~
שלמים בוקים וכבדיהם בכבל ברזל לשוות בהם
שאמר כתוב אלך הלא ונלא עושים • במרבין לעמש
אתה הר שאו והיתה לה' המלוכה • משה ישבו כפחות
לשפט כמחות לשת כור והשעפה' את הול קולו ומם
קרוש יהי אלהים יי צבאות הישבו אחר פרק ונש
יהי לבבן שנה פי וב' " " "

ביום יח' יהלשי אות אחם אמו עבק שבע ~
נשר החתום בשקב עם כעלבות ~

שקלחתי היום בגשם שלשים פעמחל בן עכבן נשיא
נשי קרבן וב' כגלשל • ונכנס שחלת שאך ביח
ישראל עבור הברזל שעפים בישסר
החלו ובושן הזה ותנשא לך עם כהיום הזה ואוון
עשה ותחשרני לאמר נשה מעם עכבה לו בוכותלנשר
כן ה' אות קבב לו קץ הגאולה ומאה שנה אות לגוים
ואות לשומה ואות לחשים יראו עושים ויבושו יחזו
חונים ויכלמו ה' אתה ה' גאלתנו ונחשתנו אין יחשבו
בנים תגלה' לאמות שגאלה נשאך • ישראל עי כשך
עם נושע בה' נשא סף נשר ה' אלהי העם כחר לנחלה
לו והבטח קץ לגור ונתכנע לבן ישי שיחך בגולה
בשיש. ואומר בארץ ויאר שים מר ים ונהר על נהם
ארץ לפנו יכלנו שים ואויבו עפר ילחכו שלב ~
תרשיש ואיים מנחה ישיבו מלכי שבא ומבא אשכר
יקריבו וישתחוו לו כל מלכים כל גוים •

ועמחק

יברכנו יהי שם לשלום לפני שבש יבון שש ויברכנו –
בו כל גוים. יברכנו אלהים בספירת השבוע קדש
פניך ונושעה ״ יהיו לרצון וכ׳ ״ ״ ״

היום יב׳ יה״ר שהות אחת אחת עבדך שאבנו׳
נתקן האחים בפלך התחתון כנגד
לעבודה שקראתי בתורתך פרשת אל הנשיא אחי רע׳
בן שנן נשיא נתקן קרבנו וכ׳ בכלשל ״

ובזכות ישראל שעברו בשיש האלה
ובזכות הזה בכן בחלה שבל החטאים ובלבנה
בכל השבות שתקים עבש ונוסה צוהים בנבו׳ נפגל׳,
בן ה׳ אות קבשו בשבועתך שים חלקנו בתורתך בנלע
קהל הזה ה לאהשכה עפו ולשון השלב גם ה׳ אלהינו
ואלה לבותינו את לבבו האחת בפינו ובכפיות שנך
בתו׳ ותן בלבנו בינה להבין להשכיל לשמוע ללמוד
וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דבר תלמוד תורתך
באהבה והאר עינינו בתורתך ופתח לבינו לגרוש ולבור
בחכמה חסן ישועות חכמה ודעת להיות בפינו כלבנו
שתוק לנבא ושבחה לנלם וחשל של שנך ונחם על
נחלתך ויצא חוטר משרשי ונצר משרשיו יפרה –
ונחה עליו רוח ה׳ רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח
דעת ויראת ה׳ כמשען כבא קול והדר ה׳ שירושלים ״
אלהים צבאות שובנא הביט משמים וראה ופקוד גפן
זאת ״ יהיו לרצון וכ׳ ״ ״ ״

היום יג׳ יה״ר שהות אחת אחת עבדך שעבנו לי
החנום

החיים בתוך חלבות שקראתי בתוך פרשת סגולה ־
שנתנה באהבה לאהרן קדושיך נשיא שבט הלוים ־
עיקר שלה פרשת הגבורות כאלו הגיש כל הקורבנות ׳
וכנגד ערלית את שני שעיר וכהן שלישיך בבור
הגדול בשעלים ושחבלות ותכלית שעלים בבל
צדקים בזכות לוי כן ה׳ אות אחיה אשר אחיה על נביא
דורשי יחולך כבכה שושלים בגלות החלשים וכמוב
הגדול ישוב אהרן אחיך שמשך ושמיך ושחלך וקדים
לנו את הדבר שבבעתקים שי שנה שבחך אהיד
נשר אחיה שהל בכבודו ונשר ואת ביאחיה בהותם
בגבן אחיהם לא שמחתם ולא נעלתם לבלותם ־
להעביר בתוך אחים פ אתם ה׳ אלהים ונשר בכל ־
צלחם לבנו ה׳ והשב כהנים לעבודתם ולוים בדוכנם
וישראל בשעלם ושלו שלך ואהרן ומלכן נקוה ־
לך ה׳ אלהינו לראות שהל בכתר שמך תתן לבאשך מני
אין שעלת התפלות השבך מה לבני בבל התפלה ׳
ירושלים שער הקדש והייך שעלת התפלות הר ה׳ ־
ונגד שלכה בכה אלהיך ולשנך ישראל קדים אהרן
לנשר ולהתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה לשם
ולתפארת פ תפלות מושע אהבה וברצונך תבוא ־
קרבן יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך צורי וגואלי
ונתנה תוקף נאר בשבים מועד כתוב לשוב
תקון השואל ביום הזה להנן עליבי ׳
ושבה בשנ עלה הנבוא על קבשר חן באותה ענך ־

וזה

ונהגו לקרות בב' יקהל בפסוק שעשה את המנורה ׳
המקהלת ויעש את המנורה של ככר זהב טהור עשה
אותה ואת כל כליה כ״ה ופ״ה של פסוק זו הם כ״ו כמו
הוי״ה ויקרא אותה ז״פ ובכלם. ואחר אחר פסוק זו
פסוק על ישועתך עוה. ופ״ת שלו ר״ת יהו״ה. לישועתך ~
ונמצאת שבן כל ... חיים של בית ה' והכוון בכל
פעם להעלים שם הוי״ה במקדש ואחר הז״פ יאמר
זה הפסוק ה' לישועתך וב' תפלה ואחר יקרא פסוק
אחר שעשה המנורה וב' עד שעשה את המנורה ז״פ והכוון
להעלים הוי״ה ביותר יו״ר כ״ו לישועתך ס״ה רמ״ח
הפסוק בבית ה' ואז כוח שעשה ה״ה לכן עשה את
המנורה הה הוי״ה שלשה ביותר מכל והוא שמונה סוכו
להקדים תפלה לכל שלה קבוע ובכבשם להועיל בזמן
הכן שנהיה אז בבלשת עירה אז לבחות קודם כל
תפלה ועיין בזוהר במדבר כ פנוית המנורה בפת
השקלא היתה כומנת השופר בבה לבעל עת תקן ׳
ולשורר האחרים ׃ ׃ ׃ ׃ ׃

ולכן תקנתי נוסח תפלה א' לשלוי השעה וזן

יקר״ני אות שיאיר היום במקדש הגבול של
הנשמות הקדמון' המשוחק בג' אורות
שמען המשכבן בקולם כמוהם וכל שמעון ~
תהלת יה' לשבח ולפאר את האורעך עלבין ===
ומשתים שתלת הקיים והעולם עליון בזו ויאיר

אות

אנא בכח גדולת חסדיך תהיין חודשך קבועות אלהים
ותפלתם שעה ברחמים לבעל שמו ושאל כל בית
ישראל כלחכון אתה וכל שני שאחית וכל שיש שפלונן
ותחדש ישן בטוב ובגשם חיים של שלום חיים של
טובה חיים של ברכה חיים של פרנסה חיים של
חילוץ עצמות חיים שיש בהם יראת חטא חיים שאין
בהם בושה וכלמה חיים של עושר וכבוד לעבודתך
חיים שתהיה בנו אהבת לעשר כל לאשה חיים שימלא
משאלות לבנו לטובה ויקח את חפלך . על הנשמות
הקדושות האלה ויעלה ויבא יגיע יראה ישמע ויפקד
יזכר זכרונן הטוב לפני כסא כבודך ושכן שנוחה
. ותזכור נשמתם לפני ולפנים לשקום שקלו שון לה
כאותה אלהים וולתך והצבים בבחלות נבאותם
יכוין שרשן התך ונהל שרשך השקם ועים . חלקנו
משה ונוכה ונחיה ונירש טובה וברכה לחיי העולם הבא
ואותם הנשמות מנוחות השלוות באויר העולם
ואותם שעשו קורם ושם ושמרו לגושה ואותם
העושים בחרן ויעכו שער כמצב האחרן שלה
ונפרות שעין לשאול שנוחים אתה האל
השוחר לעדן ולהם שליה ברחמים האר פניך
ובכתה טל נוגם . ותצום והעשר לשלחך
המשנה שלהם להקל שאצמם וחום ושל מובלם
. יתן ה׳ להם ושכן שנוחה כבוד איש על מחנהו
בעולה שלום הקדש ובמה של עולם
ובכל

ובכל זה נתלנו תחת כנפי הכרובים שעמדה לשכינה
ומשולה לשעלה יקומו ויעלו ונשראין לנקפות לעלות שנה
נשנו חפו שתנות חנם כשיעבוד ונשבר אנו אשר כל עובי
עלשיך ונכלחת בנים ה' לפניך ונחנט את שער אמון והחנתי
את שער אורחם יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך וגו'

ורחץ הטבלה הזאת יתן תבועה לבבקה בעל השמורד
וקרהו שכבר שתן שיטלה אותם בבח מגולד
ונלקתי אות בשמחות את נוה ומה עזב ומה נשש
חלקו על עשה אלה

חור לכבשה שאר בודקין את החמץ בחורין ובסדקין ובכל
מקום שדרך להכניס שם חמץ ושנה גחפים להטרת
של פתחי חמץ במקום שעשו אתו בבית ולא כאשר חשבו
רבים שזוח כל עלת [illegible] לבולת אם לא יוצא חמץ
לבער שכר כבר שבו לא בלא בול יבדוק בתוך העושר
ונתב הלכים שיבדוק בבולה אתנו שאין אין שם בעשה
מאחתון בכרת ואם לא נתן לו שיכב לו שעם מדבר
לי' פתחים אלו לבמר י' כתבן לשמח בואו שער בקלפה
ושרוף אותם בויס ולהוצא כל הקדושה שנובם ולהבדך
הלהעם השם

ולכני יתקנו נוסח תפלה לעת בער חמץ כוללת כל
כוונות הלב זלה להוצאת הכוונה בבה לבטם
בעול ה' וזה תעלהו

שיקבהו ושפטה בבקילה והשו לחרתם זה
בוך פחותה שלם בשם כל יש' ולחקתה
שפטת שמכבה העונה באלקיים
עכות ביעור העול החמץ והשאור והשמרה
לתקן את שוכנה במקום עליון ניהלשי

ויה"י ידוד הוא האל הגדול הגבור והנורא
אל עליון גומל חסדים טובים שבלה
סגולת שבות בישור ובעזול גאל נבוכ ובגאל עתה
עבדיו (ועבדותיו) יתעורר חסד אל וגוע בכל יום וגוע
אתאוויו להבנת כל החוחים וכל הקוים המוכבים את
ב' משאורות הגדולים ·· ובכח סגולת בשער השחור
תשעו שבשם אור יונקותם שעשך השחור חבשה ובוטה
ולשת היוצא שן חמ"ר הגדול להשקות את הגן שעבות
אלהים כמו פנים קשנות שער השה עם אלהים בשילוחו
אלה לשר הי' יו"ר ש"ם פוק"ן בם כשה בפנות בחשבון ר
ושם השם ה' אל אלה· אלהי אלהים בפסוק בכורת
בחשבון ך ושם הג' אלה לשר הא יו"ר ש"ם השלה נשר בקלבו
חן ובה יתבוען ויבן· שה"ר לבן הבבור שאחרו סקמוב
אלו ·· ובכח סגולת בשער החשן בחסלך תבונית
יונקותם שעשך השחור היוצא שען להשקות את הגן שערבות
אלהים פגוע וה' אותותיו סעולם בסך צאת נשר שם
השלח נשר בקלבן ואותיות נשר הבאות בשילוחן ושלני
שילוחות קשה ישנו אקל עם פנו והן שמבר חשן כנגד
תפלות לבאו סבן הסבר כנגד חשן ובשיעות ישיך
שנה שנות השאור החשן והשחור השלה יהיו לשאורות
בגן ושם יפלג והיו בשעים כחש לבחש המלאה והנה היא
לגה ·· אל נא תהי כשה ולגוה שעך השחור היוצא שעגן
ושן הנהר הגדול להשקות את הגן תהלאור בשחור פני שלך
חיים הגבור הם ככך הקדם פנישם וזה הלך ישבון אור
שהשמת חשן הם ומשאלות אחר הם · ונעלם בן נקוד
לך ה' אלהים לגאות שלל בתפלות · מוסך ·
להעביר

להשבר נעלים עץ הלבן והאחלים כבות יכהון לתקן עולם-
בשלבות עץ ונפש צאת ישראל שעברים הראו נבלאות
ושתן כאש שאכה על עיים לשר בקליפה נעמאלחישה " ויקך
עם בבה עצמו שלבות שלבותך שלבות כל שלשים אחל
גולגלת שפחה חכופה שלבות הראשונה ושבות יסוד כבולך
ויקך בבה יסוד שלבותך שלבות כל שלשים אל שאר שפחה
חכופה שלבות הראשה ואחוז חסבך של יכך נבור הולך "
ויקך בבה הוד שלבות שלבותך שלבות כל שלשים אחל
קלקפתא כשפחה מכופה שלבות הראשה ושתן כאש שלבות
מעאל בשלבת על נבר " השו ניס שוו שלבות והיום לה
משלשה ובנשעות · שנך נצח הך בבה נצח שלבות שלבותך
שלבות כל שלשים אחת כל יכול על קליפה טבן שמ שרק יסוד
בה ובורות תפארתך הך בבה תת שלבות שלבותך שלבות
כל שלשים אל סד וכורה קליפה הוי אחון וקוי הורו ושלו
את נפלאתך ויקך בבה נבות שלבות שלבותך שלבות כל
שלשים על נצח יכול לקליפה כנגלן לנצח יאבר ובחמלך
תבונת ותכה בבה חסד שלבות שלבותך שלבות כל שלשים
אל תת וכורה קליפה תשבלנה מאחרתו שאוש תפארתם "
ולך בנה ונבול ויקך בבה בנת שלבות שלבותך שלבות כל
שלשים על גבורות יבול לקליפה יחתן שגבורתם חכם לבב
ושין נה הך עה בבה חכמה שלבות שלבותך שלבות כל
שלשים על חכר וכורה קליפה וכל חברו כבין הסלה "
שכתוב בכתר עליון ושאו הך בבה כתר שלבות שלבותך
שלבות כל שלשים על כתר חכמה ובנה יכול לקליפה קושת
הכותלות וכל חכמים תתבלנו " והמת נבוכו השתנו "
ותשלך אתה הוא ה' אלהינו שהל שלכל שמאיך וירנו כל
פסול

בשל פאתה פשלהן ויבן כל יצור פ' אותה יברכו ויאמר כל
אשר נשאר בחוץ ה' שהי ישראל שלך ושלטונך בכל שלך "
ואתה תבשר אחור עיקרתי) שקלבן ולב טהור ברא לי אלהים
ורוח נכון חדש בקרבי) לעשות רצונך בלבב שלם אמן "
ואחרי כן (באצלי, שם צאיני) תאשר כל הישים יהיו לבעון ונו
ואחר ואח תפלה זו יתאחן בכוונתו לברך על ספור
חמץ ויכוין בכוונת הווייה הברכה "

ברוך אתה יְהֹוָה אמ״ה אקב״ו
על בעור חמץ

וכוונת נקודותיה שבואות שמור
חסר לגמ תבואה כי נגה שמספרו
פסח נשאר שעה שקבל הזאת ושמו

להקל אמות שמספר חמץ לבעורו ש"ס ונ"ב גם אין בורקים ושבעים "
אותו והם שאלה כתב שמאבואת כנ"ל "

ונכס שלאחר קדושין נהג לשהר את יקום קודם "
הבדיקה על פ בואה לעשות שעלושת שמעת
ונכון להחשר בה ולמצותה בנקיון כפים ולברך בעהבה
וש' הבבא הבא שלאך א' ופנה לעשלה לאחות הקנפורת'
שבל שקושת הקדושה וכ"ב שלאין למצותה אם לא עבר
לקנו או אם לשה זה כותה למשל את ביתן לאותו ונשכלו
אויבו ותבקש ותן אשר בקרבן שר לא יוכל ולא יכלשר
על כן השקל והקדשה שקר נגול בזה ובכן יבא עם כל
נשר יושו לעשות "

אחר עלות השחר יום י"ד שעלו בקרש לעשות את
הפסח פסח אפתים אחו הבמושן קה"אר
נתיני שיר קרבן פסח שהיה קרב אחר שחר ביום י"ד
אתשלה

ירושלם קראתי בשערים הקרבתי כמו שנא' ונשלמה פרים ~
שפתינו ״ וקודם קראתי יאמר

רבש"ע אתה צויתנו להקריב קרבן פסח במועדו בי"ד
לחדש הזה ולהיות כהנים בעבודתם ולוים ~
בדוכנם וישראל במעמדם. קורין את ההלל ״ ועתה בעונותינו
חרב בהמ"ק ובטל הקרבן הפסח ואין לנו לא כהן בעבודתו
ולא לוי בדוכנו ולא ישראל במעמדו ואתה אמרת ונשלמה פר'
שפתינו לכן יה"ר אה"א שיהא שיח שפתותינו חשוב ומקובל
לפניך כאלו הקרבנו את הפסח במועדו ועמדנו על מעמדו
ודברו הלוים בשיר והלל והודות לה' ותכונן בית מקדשך על
מכונו ונקריב לפניך את הפסח במועדו כמו שכתבת ~
עלינו בתורתך על ידי משה עבדך כאמור ״

סדר קרבן פסח

דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשור לחדש הזה
ויקחו להם איש שה לבית אבות שה לבית:
ואם ימעט הבית מהיות משה ולקח הוא ושכנו הקרוב אל
ביתו במכסת נפשות איש לפי אכלו תכסו על השה: שה
תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים ~
תקחו: והי' לכם למשמרת עד י"ד יום לחדש הזה ושחטו ~
אותו כל קהל עדת ישראל בין הערבים: ולקחו מן הדם
ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף על הבתים אשר ~
יאכלו אותו בהם: ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות
על מרורים יאכלהו: אל תאכלו ממנו נא ובשל מבושל במים
כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו ״ ולא תותירו ממנו עד
בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו: וככה תאכלו ·
אותו

בשיעור הספקתם • או יקדים להודיעם שיעור כזית שבה
לשון רשת כל עשי האחרן להזהר ויפנו להם שאחר שבורך
ששבורות לאחר בשו חשו בתם לך רבים קשה כאשר •
ויזכור ואל תשכח את אשר הזהירו הפוסקים לשר באשרך
לשק כל פרוס שיפלו בגשת לשה ושכחה וכן בכל סגבך
בבלם את לשבל אותם כי שעצת שבבלן קדם •
חשבן • וכשנן עשיתם נתן למצות פיזן איזו היא
כאשונה ואיזו היא ב' ואיזו היא ג' שלה
להחליף את השאלה בזה •

והשרידים אשר ה' קורא השי שרם אורחותם בסוד
ה' סוד את של כל שבה חכמה שקוס
רשיותה על רגלו באותות הקין אשר תבואה בשערכורך
אלהים חכמה ובינה ולשת היוצא שבן להשקוה את הגן
אשר שלשי הקין שבם יובלו בציורס כי ה' האלהים
לחכמה צורתה ד' ושל בינה דו ושל ה' רשת וו
אשר עליהם יצלק הפשו בקתבו לבוא ולעקר
בבלא הקן בשלה הראשונה הכוונות לחכמה ד' •
ובשלה ב' הכוונות לבינה דו ובשלה ג' הכוונות לבעת
ה ובכל אחת יבוא בשפתו לשר שם שכוה •

אחר אפיית השבוה יקח וקיר לבבו הבית שאחפ שלפי
שבשל את הכבוד שם החשן בגוונו וכפך בטור
שלרבבן ושה שבשלה שן הבלן שבל ישלחן כשו שהזהירו
הראשונים ואחך תהיה שושר שלקן לכוות באפייתן היטב
היטב כה שלא יהיה קן במפלתן בלבה אן אם לא יאחד •
כשיעור הספיק ואחר אפייתם יעורך אותן לפני ה' •
ושלחת להם על השלחן שבשור יום •

וכבר כתבנו בא"ת בתקון שבת פ' שבג ובו תגדול
האר

ראוי ולמה לנבול בסבבות ובחנים ובשופרים בשלחן של
לחם הפנים ושאותה אורך יב׳ טפחים לא פחות ולא יותר ~
ורוחב ו׳ טפחים וגובהה ט׳ טפחים כומת השלחן שהיה
בבית שנים אורכו ושנה רחבו ושנה וחצי קומתו ולא
של שלמה בן במת הישם הנה בלבה הזאת נאמר כל א׳
ימבוך שלחן) ברוני בעבור הפשועים והמשאות הנה של
עוב חנה נשים לאותה שבה ומשאותה קומתה עשויה
ולבוק שלוך שבה לבנה לגוים שלה קלחם ושל שבה אחות
לבנה על קלחם ויפן שקוס שעשבו עיצב בהימיבה ככ
חבות ויפין שקוס שעשבו להיות אחורו בכטון ופני ~
כנב קנבות עבבוס ושבוק למלך כלאלה בכלים
נאים והיותר שעובחים אבבית ובבן יתנבר כמחקקוש
ופעת שתאלות יבשה כשׂ בחוזר שקב זל צפן בגש ~
בכל שלי לחוספת שחול על קלש בין בשבת בין
בשאתאה בין בלבושו בין בהקיבותה כמוך לתקנת ~
לה שתיבה עשרה בבשה כלם ומקות שבוקעין שבל
שה לא יה בביתיה כיתקן חופה לבלה כבוצא כלפן ה~
לקבלה נביאתה בבשה נהוק בשבת ובבשה שגונן ולבשין
עלפון וכ׳ ובהאי חנוה ותקונה נלשן כנזיהאות עשה בשג
בחשוכה ובכיה בלבושין אוכשן כאחתלתה מב״
וכבר שמו של את׳ין הראשונים שבכל השנה לא היה ~
שחושם בשמכוונות של נ׳יים כאם כבחם של שם
ואלהגשם שמכותה כל כסף וכל זהב ושאותה של כן לא
שוב הכל בנשקין אשר היא שינה של מלבן חשלתה כק
יפל הוא בתבוש בתקין שעשבו ושבנה שלחן וכל שכן
אם היא שתקלשה שאותה בכל קבת לא קוש׳

ובבר

ונסדר הקערה בקבוצה מוקדם לסדר הקערה לפניו
בשלחן עלה · יערך לעבור מל השבות ולבן
יתן הכרפס לשמאלו שהכל והחרוסת משך אליו יותר של
השבות והשבות של העבור והחרוסת והם יותר קרובים
אליו של הבשר והביצה ״ והרב חיים הכהן
היה עושה הקערה כסדר זה כפי תשובתו ·
בשלשת נוס לשמאלו וקאחשר זה הג׳ שבות הכהן לשמאלו ·
והלוי לשמאלו ״ ישגב (לשמאלו ישגב) הישראל הלא ה׳ מצה
בתי יעלות חסמה ובונה ונתנה הי׳ וכלמות שמבן כנגל׳ · והזרוע
נשר כונגו לחסר שבר · ויען עלך והכרפס נשר הירק
כחשות לעבול בשמאל עלך · ונעבור הרוש לתה עבלה
של הקערה אל הקערה בין הזרוע והביצה והחרוסת בקו
ימין תחת הזרוע כרוש לנטח · והכרפס הרוש לחזר יתות
הביצה שכר שמאל והחזרת להיות האיגרבית תנוח
לשמאל של העבור לעשות אחך כורך בו · והקערה במבשר
הבולעת מותם היא גל השלבות ״ והשג׳ י׳ כבפים
לשמעת קשר ספירות להבה כחשר ״
ונכון לעשות כמתר הזה ולא לבלבל הכבסים שלונים
לשמאל ותחתונים לשמאלה חו וכל כיוצא בזה אין
חוששין לבלבל אין שמבין על השבות ומשה פה׳ כנגילה בי
עבבות לאמר לאין שמבין אל השבות שמשך נטולה
לנטולה עד שני · ואף אם לא יאכל משני הכבפים
התחתונים שמאה יקו כונתא לשרר שהמים על שמלה
ואף אם לא ירצה שמל אם · וכל לתקן הכבפים כפי מורות
לא ילך בדרך הפשועה כשר בבשה שמשועות · ושתה הקול
שאין ראוי להניח החוטן אל תוך הקערה כי כל השומר של
כבפים

לכבס הכוכבים שנעשית נתן ואחר על השולחן לא ישים אחר
עבות זולת השלשה עבות עד אחר מאה הסדר ובלאו הכי
נ״ב נבון הדבר שלא לשבוק לחם על השולחן דאלא אין תחשב
עקירת השלחן במקום עקירת שולחן כמ״ש הרמב״ם ז״ל
ויכן כוסות שהולכים לשבות ל׳ כוסות עשר תשי״ג יכו
ישנים של כסף שוים זה אלף ואמרו לכבוד הכום הכונס
על השפעה וישארו את השלחן בכלים ושופטים ובשישי
לפתח בהם כשנבא בשבת׳ ועוד שיש יהלך שבשעל יום אחר
שנים שבוים לבאים אל בתן והיו באוכל שלהן כלי
שנשאת יפו לאשר בכל התקשר אך כל דכפין ייתי ׃
ויכול ובל״פ אם לא יושיט שבשעל יום אחר ישלב יכו
ובלו לאשר על שלחן כל דכפין וכו׳ והכן סונה ושמועה
אין יזכה ואין בא בשש שוער בחוץ ובשל הבית בשום ׳
וכן קול לו קול אלו כל דכפין ייתי ויכול ואין לגרם אחרו
קול לכבס אתם עושים והשוה איכם כוחים וולרוי
קול פ של בן כה שלא ישלא פתו אבן (וישב) ישן שקר לקרא
לבור ביהול אחיהו ואין כל שאושל בהו כאלו להושן ׃
שבשעל יום ושים שבוים יביא בית בכפופים ולכבי
נמושם פ הוא שקר סלקה כי אם יהג כשכבון ובבוח
נבוחה שעשם תפ הוא שקלקל חיים בחסר ושי בקץ יאחת
שכו כשום האומללים ולשבון נגוש שן הא״רש ״ נשר שלבן
ישר לא ישראל כל דכפין וכ׳ השתא הכא עבדא לשנה
הבאה בארץ ישראל לעבד של לב העניים האומללים ׃
קראו נשר זה שש קרא והטעם כמתה כלשה. פתו ולבן בז
תשיב שפי קול לא קול אלו השתא הכא עבדי וכו׳ כלוש׳
לא תבוש ולא תכלם פ בשנה הזאת כאן אתה אוכל ושאו״ל

אמר לשנה הבאה אתה תהיה בבנין בארץ ישראל ״

נסח תפלה לשבת ליל פסח קודש אח׳ כוללת כוונה ״
להוצאת הכוונה בפה וזה תאמרו ״

לשיקב״ה ושכינתיה בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו
ליחדא שם י״ה בו״ה ביחודא שלים בשם
כל ישראל הנני בא להתפלל תפלת ערבית שתקן ״
יעקב אבינו ע״ה לתקן את שרשה במקום עליון ולהשפיע
בז״א את שפע המאורות הגדולים פנימיות נשמה לתבונה
ופנימיות קדש ישראל סבא ״ שעות ט״ב בניקוד חירק

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי ופנימיות

ות לתבונה וישראל סבא ״ שעות ס״ג בניקוד קיבוץ

יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי ״

ופנימיות יסוד תבונה וישראל סבא ״ שעות מ״ה עב״ן ״
חסדים וגבורות בניקוד שורק ״ ״ ״

יוד הא ואו הא יוד הה וו הה

נשר השנה בחינת יקר תפארת גדולתי הראשון ׳ ובכח סגול
ונשר הכלל נשר גבל ונשמה תגב גדולתי בשאר עמם ״
פנימיות חסד אבא ואימא שעות ט״ב בניקוד סגול ״ ״

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי לשכם

פנימיות גבורה אבא ואימא שעות ס״ג בניקוד שבא

יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי ״

ושכם

ושם כנויות הת״ת לאבא ואימא עשות שה״ ובן בנקוד חולם
יו״ד ה״א וא״ו ה״א יו״ד ה״ה ו״ו ה״ה נשר
קשה בחינת יקר תפארת נחלקו הספרות ושנו תאיר אל
שבר פני הכלה כאלו שנו ואח״כ י״א נגלים תשעה לם ושנה
יתקשר עלי בו שלם בני כאל נשיא עתה ישועה ואחשי
לשבך כלבב שלם ולאהבה ולבלוא אתה שמך יראת
הקדושה שמך סלה״

ואחך אשר אלה הפסוקים שהם אלהים עב״ הש״ג
ידוד אלהים צבאות שמעה תפלתי האזינה
אלהי יעקב סלה

ואני תפלתי לך ה׳ עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת
ישעך״

דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך״
העם ההולכים בחשך ראו אור גדול ישבי בארץ צלמות
אור נגה עליהם״

ישישו וישמחו בך כל מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל ה׳ אוהבי
ישועתך״
וישירו בדרכי ה׳ כי גדול כבוד ה׳״
יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא״
ועמו נחלתך ישבו ונחלתך נשבעה
הללוהו בגבורותיו הללוהו כרוב גדלו״ יהיו לרצון וכו׳״
ויכוין בתי׳ על הפסוקים לשם עב׳ ולשם ס״ג ויכלה ויוסיף
הם אלה אבותו פסוק״ אך צדקם ויחשך ישבו

שהם את פניך ··

ואחר שבית לא יסיח לשון שקראת היום אחד :
רוצה קיצין והתייעה כגלי קלות כאיילות לבא ·
קביעה לעשות שלחכתן שלחכת ששים עשה ועוב לבא
להמות אחת שבע כאלו קוא יבא ששבים ותאזהו שמחה
ונשון ויקר ויצלה כבו לענות בקולם שעשים לשמחה ·
ויעשור על שלחן ויתן בקולן קולעוז לשיר ולצה שירו שבח
הלל והשל ויהי שירו להודה לאל עוזו ונפלאותיו נשר עשה
עם נבותיו בשבים פא לפי שהלו לעורר הבכלה השיר
לשיר בקולשים לאל אלים נערץ בקדש הללים ·· ואחר
קחש שלבר תיקן פיוט קשה ושולה להיות כל איש שורר
בביתו כל התקנה חג נכבדות שרובר בו וכן אומר וכן
כבפם קשושים בבושו . שלשלם אימור כולל ואיסור
עוסיף בוונת פרכה כפיסחה וכולה פשיטה בחכמתה ·
לנוקים עשור תבחושיה והשיר פזה נגון הוא אתי במפר
חשלה נגווה ולשון לא יעבר כל בו במפר הבהיר הזה
נשים כבו בפיך נפת צוף וכלשונם . ותשלום נה לאותו
וזה תואמכו ·· קולם יושר השיר אשר בנעמה
קולות אחלה עם אלהים בשיר (אחכלו)
בבקה ·· ועתה יגדל נא כח ה' כאשר דברת לאמר ·· גדלו
לה' אתי ונרוממה שמו יחדו ·· כי אל גדול ה' ומלך גדול על
כל אלהים ·· כי שם ה' אקרא הבו גדל לאלהינו ·· אנכי לה'
אנכי אשירה לה' אלהי ישראל ·· ה' עוזי ומגני בו
בטח לבו ונעזרתי ויעלוז לבי ומשירי אהודנו ·· ואחר
אתקם

אתקין סעורתא עלשתא מרוותא רשלבא שלמה
דא היא סעורתא ד״א וחקל תפוחין קדישין
ואחך ישעוך בנשיעותך רישא

א סדר עבחא · בלטא רפחא · לשעל גו פתחא ·
שהיעגותא עלשתא ·

א תיא ותשהייא · כאלהא כששא · יאות להחויא · חילא
דפורקנותא ·

נ צח כל כתבן · נוקבן ורוכבן · אתנן ורבעין · קודשי
עלבותא ·

י לן יקירן · עבו כל כתבן · כהו · עדאל קשירן ·
בעבדותא ·

ב רזא דובלא · פלק דהוא עדילא · אתעבר בחילא ·
ואפק לן לחירותא ·

נ הר וזהר עשא · בעשא רבות קודשא · ויתעבר ליה
פשא · בתקוט שלחשתא ·

י סוד נהורייא · תקין חסשיא · לשעבר רעזייא ·
ברחש וחבובתא ·

ש וחי · עא לשערא · אתן בבמא רפררא · תגהש
שקורא · בתאור פעותא ·

י קירוד בהון · סרה לברהון · לנשלשא פרבוטהון ·
כלשא וכשותא ·

נ הירו רכתפין · כאחך אנשין · שעבן לשא · עגרא
עלשתא ·

נ בישו רניחין · אכבן ונחין · אלבש עוחין · כלהן
בתלתא ·

תקוט

ת קוני וולא · כהאי שועבא · אחון כחלא · בעידן צלותא ·

נ עלי לאתפיהון · בתר צלותיהון · ונשתאר להון · גלגל קשייתא ·

ב סיגור שבלא · כתר פלגות לילא · הררכל עלה · בנהורא יתירתא ·

נ בני עוחי פוגעי · ולבתר חבגעי · בנין קלסתי · עשתו שאיכותא ·

ח פחותא קישא · מערא לאישא · וקעונת האי עלמא · בגבול כבפתא ·

ל שבבנו שבעיא · את ואו נשיבא · ולת כמיכורלי · וקענות חכשתא ·

י ה שערת לחבא · עיל בנילה כבה · ובלמחותה לחיבא · בבונה ונעתא ·

ע פנתא לאתכמיא · שלאת בופשיא · בתבן ועניא · לגבול חכומתא ·

ע תיקא למתיקן · ותבן לשמחקין · לנשיקן וקיטן · שליטו כל חיותא ·

ח ירו כבא ויקרא · לגעשא ופירקא · כשלין נהורא · וקישן בגלעותא ·

י הא כמאת קשיה · לטנייחר עשיה · ונחזי כושיה · בבוזקן בתגייתא ·

י חזי לן מתבה · וזיו נהורה · כבותיה ויקריה · בבל שלבותא ·

שלא

ש לא שדיחא · כאיזה ניחא · נחש בהאי כוחא · כד
ישני כל שקתא ·

ח יויא חקיפא · רשע ומעצה · נלפף בגלופא · ינבד
תבירתא ·

ן והר שפק יושן · נחש בכל מלשן · וכולהו שלשן ·
קיישן באחרותא ·

ק רושתא לקודשין · קאי בכל פשין · וקייש בלבושין ·
כיומא כשבתא · · · · תם ונשלם · · ·

נוסח תפלה לאומרה
קודם הסדר ומה תואל

רבש״ע אתה יודע כי בשר אנחנו ואין בנו ולא בשום
בה כח להשיג ולבין שלמותך גדולתך כדבר
השער גדול אדונינו ורב כח ולתבונתו אין מספר גם אם
היינו שלמים בכל חכמת צרופי שמותיך הקדושי' וכוונת
כל ברכה וברכה ומצוה בפני עצמה ובכל הייחודים
וחוגו סודות הקדושות העליונות לבא על יחס
ולא כן בבשר אנחנו ולא בינת אדם לנו ואין אתנו יודע
עד מה לכן יהי רצון שיהא חשוב ומקובל לפניך כל מצוה
ומצוה הנעשות על ידינו עתה לפניך הן במצות ד' כוסות
הן במצות ציבורים ובמצות ספור יציאת מצרים הן
במצות אכילת מצה ומרור וחרוסת ואפיקומן שנעשה ידינו
כוונה עלינו כאילו נכוון בכל צרופי שמות הקדושים
העולם

העולם שקדם ובכל פי׳ חודש וקיום מצות הקדושות ־
העליונות וגדול גדולתן הראויות לבא על ידן ותכלית ־
שמשבחים העובד לכך כלל משמש כבעיות לכל המצות
אשר יעשו על ידם בלילה הזאת ושנלמשך עם אחר עם
אחר שעשה המצות האלה הנעשות על יד בסוד קדושים
ומעבודים כל הכוונות הראויות לתת לה לכל עבודה ומצוה
שאלה ואולם אנחנו עושים אלה המצות לשיקבלם ומפשטי
בכחילו ותיעו לחרה עם י״ה בו״ה בקורא שלום בכסא
כל ישראל לתקן את שורשם במקום עליון באיסור קדושה
בכל פרטיהן ותקוניהן ודקדוקיהן לעשות את כוונת יוצר
אשר קדשנו במצותיו וצונו לעשות המצות האלה. לתת
נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו ובה בכל המשולש־ד
ולהביא על יד כל המעשה או הדבור אשר נעשה. בו ־
המעשה כל ה׳ ובמעשה שבשו להביא אל הקדש פנימה
ובעבור להביא המאור הגדול להיות חופף עליהם שלימה
ובכח סגולת אלה המצות יתוקן כל התכונות שנכלל
על ידם תוך הקליפות ולתקן כל תרי״ג מצות
הכלולות בכל מצוה ומצוה שאלו ולעשות זיווג בכל אותיות
השם הקדוש ולזכך נפשותינו רוחינו ונשמותינו להיות ראויות
לעורר עליון תתאין שי׳ שעשה המצות הנעשות בלילה־
הזאת ותעלה לרצון לעורר אהבת דודים לשון מלה ניקוד
ומעשה אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו וכו׳ ״ ־־
וקודם הקידוש יאמר שקראי קדש אלה כ״ת אמכ״עס
ושם עב״

א׳ להים יתנו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה

כ ום ישועות אשא ובשם ה' אקרא ״ ״ ״ ״ ״ ״ ״

ד מינו אלהים חסדך בקרב היכלך ״ ״ ״ ״ ״ ״

ע וב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו ״ ״ ״ ״

ש ה' יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון ״

י הוה אלהים צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביבותיך

ו צדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדולות אלהים מי כמוך

ד בקה נפשי אחריך בי תמכה ימינך ״ ״

ה עם ההולכים בחשך ראו אור גדול יושבי בארץ צלמות אור נגה עליהם ״ ״ ״ ״ ״ ״

י שישו וישמחו בך כל מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל ה' אוהבי ישועתך ״ ״ ״ ״ ״

ז ישירו בדרכי ה' כי גדול כבוד ה' ״ ״ ״ ״

י ודו שמך גדול ונורא קדוש הוא ״ ״ ״ ״

ו עזוז נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה ״ ״ ״

ה ללוהו בגבורותיו הללוהו כרוב גדלו ״ ״ ״

ואחר יקדש קדוש שושבין כתקנת הקהלות כמו כאן ״ יהיו לרצון
הקדוש שושבין כמש הרב ז"לה כי הוא ~ לשנה פי' וכו'
בסוד שלמה המכורה וכל השושבינים אשר נעשים כנגדו הם
שושבין וגם ידוע כי הקדוש הוא לתת לחלה השושבין
הקרובין אל החתן כנודע וקרובין שושבין וכל אדם יהא זה
ונזכר לבאור בברכת פה הגפן שבבוש זה לבאור כי וכו'
כמש הפוסקים ונשב ושתה בהיסבה כובא לכאן ~
אלא בהפסק בנתים כיון שאם יהא בין שתיה לשתיה
יותר

יותר שבה נפלת פרס נפי׳ השבר לא יצא ונבך לחזור ולשתות
נפי׳ בכוסות האחרונות ולבן לבתחלה שתה בבת אחת
ושיעור הכוס רביעית הלוג ושיעור שתיית כמלא לוגמיו לשיעור
ולבלה הכוס [illegible] כוס [illegible] לשתות שתי חיבות
השבוע "

ורחץ קודם הרחיצה יאמר [illegible] קדש אלה שהם יוד הי "

י רוין שבון בתיך ונחל שבוך תשקס "
ו יהי נועם ה׳ אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו וכו׳ "
ר רצתי את ה׳ ומנו תבל שוכחי הבלו "
ה נהל ה׳ לשמרה מנשו קיים אנשים "
י ראה אל עבדך פעלך והדרך על בניהם "

לשיקבהו ושפעתי בבחילו והחיינו והחיילו
נחרא שם יה בוה בחורא שלים בשם
כל ישראל הנה אנה בא לרחוץ בנקיון כפי לתקן את שורשה
בשקוס עליון "

כרפס קודם האכילה יאמר אלה שקראי קדש כר״ת
שלני אלהים "

א להים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה "
ל כו ראו מפעלות אלהים נורא עלילה על בני אדם "
פ דה אלהים את ישראל מכל צרותיו "
ל ך דומיה תהלה אלהים בציון ולך ישולם נדר "

שלך

ע לך אלהים שלניים אלהים ישב על כסא קדשו

ד שים אלהים חסדך בקרב היכלך

ה והנו לך אלהים הודו יקרנו שמך ספרו נפלאותיך

י בכבוד אלהים ירא[ו] ואת כל אפסי ארץ

ו אתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקוד כל הגוים אל תחון כל בוגדי און סלה — יהו"ה אלהים צבאות כשיבק וכו'

ד שי כי הוא האלהים הוא עשנו ולא אנחנו עמו וכו'

ע עשו כחה אלהים והבוטח שיחך

ע יתן מציון ישועת ישראל בשוב אלהים שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל

לשיקבהן

וכו' הנה אנכי בא לקיים מצות עירוב כאשר לתקן את שורשו במקום עליון

יחץ קודם הבצעה יאמר שקראי קדש הנז' בברכת ויאמר לשיקבהן וכו' הנה אנכי בא לשבור הלחם והוא שבמעלה לתקן את שורשה במקום עליון ואחר יבצע חלק אחד גדול וא' קטן והחלק הגדול יבצע בבחינת ך' ואת הב' שורשים אותה לאפיקומן והחלק הקטן יבצע בבחינת ך' והיא נשארת בין שתי המצות וכבר כתבנו לעלה כי הם תלויות בחינת ה' ראשונה על [illegible] והראשונה היא שנויירב בכיור די' והב' בכ[illegible] ך' והג' בכיור ה' ולפיכך יש לבצוע את הב' בכיור ך' כאשר ובעבור זה של הפרוסך

הברוכה הנשלת בן אתיבן אשר הא לחשב שנית של
כי היא בבורת דלת וגם דלה דלה ולפיכך אין בוכנים
לא הראשונה ולא הב' ואף לפי פאום על רבים מחם בחרו
לבכוע הב' ולא הראשונה כי שלכי בא לברך השניה
ופוטר בראשונה תחלה ושמא עבר על המצות וגם לא
בחרו לבכוע הב' ולברך השניה של הראשונה ונפלת
שבה של הב' שאם שלכך לברך של נבלת שבה אפרוסה
כברכו שלמה שר שנעם זה שאין אתן ואולקין אותה
שקורם אף לאין בחילוק זה שום קולה כי לומר שבה
הא לחשב שנית שה כרכו של ש בברוכה וכ' " ושהב
אנשי שעשה שלא לאשור חלק האפיקומן בין הסעודה "
אלא ליתנה בשמפחת ולשאל אותה בשכשים וכר
לשאלוהם כבורה בשעלתם של שמש וגם שלא יאכלין
אחר כ אלא השנן הלוי שלו "

שניך קורם ההנלה אשר אלה שקראי קרא
פי צדק יהגה חכמה (לאון) תלכב שפע
פי יגבר חכמות והגית לבי תבונות "
פי יגבר מקוך כל היום תשועתך כי לא ידעתי ספורות
פה ה' שלם לשיל עבור ודור אורם שועתך בפי "
ר ושמות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם "
ען | העבד קראתי יה שש בשחב יה "
שיקבהו וכ' הנה אנה בא לקיים מצות שוה
ספור

מספר יציאת מצרים סוף הנחתם בפסח פה סה · יסוד
הפנה שבבה התבונה ומצא לה יציאת מצרים · יציאת־ד
החכמים שעבר הבנין ·· ויהושע אות שבבה סגולת מספר
יציאת מצרים · ושבכו החכמים יצאו לכך הפה להיור־ד
שקיפין ובכן תאפיע שלנו אור הקדושה על נפשינו כוחי׳
ונשמתינו לאהבה וליראה את שמך הגדול הנכבד והנורא
יציאת הרוששות שמן סלה ״ ״ ״
וראוי היה לבבך על ההגדה ששום שבות והגבת לבן
אז שעום כהו כבר שאין לקבבה כבני׳ לשון
תזכור את יום צאתך שאין שבדים כל ימי חייך כו׳ שילא
כתפלה לאין לה קבבה לאין שבהם עלם אישי כי
בצאת מצרים שזכרו בקרוש יצאו יאת שהגלה
ונשום הם לא שבהם ועבר והולך עד שעת רב׳ היה
אומר כל מי שלא אמר ג׳ דברים וכו׳ ושון הג׳ הוא עיקר
חיוב ההגדה והספור הוא ג׳ דברים אז שהם לא עי ספק
לזכור יציאת מצרים כולה ·· פסח לזכור י׳ שבית שהבג
המקום ב״ה על המצרים ופסח עלנו במחלתו ·· שגור
לזכור כל השעבוד שעבדו אותו וימררו את חיינו ׳
בעבודה קשה ויאנחו לבויה ·· שכה לזכור גאולתינו ׳
ופדות נפשינו שלא הספיק בצקם של אבותינו להחמ׳
כי שלא יתאשרו עם ונפשע בינם ובין השער־ד
להצחיקם בשוחה שעשקה שכולם כל הימים באופן ׳
ה בג׳ דברים אז כרתו יציאת מצרים כולה בכללה ״

ובגיאורו

ובשיחתו הכוס כדי לגמור לברכך ולגמור ההלל
יאמר לשיכבהו וכ' הנה אנכי בא
לקיים מצות כוס ב' לתקן נפשו
בשקום עליון " ויפלל שקראי קדם אב לת אס נ"ל "
א' כח בגבורות ה' אלהים אזכר צדקתך לבדך "
ע' יעלו גבורות ה' ישמיע כל תהלתו " "
ג' עם עבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה "
ל' ך וכו' עם גבורה תעוז ידך תרום ימינך "
ואחר אלה שקראי קדם לת אלהים להיין "
א' קרא לאלהים עליון לאל גומר עלי "
ל' ששע בקול קורא ולספר כל נפלאותיך "
פ' לה אלהים את ישראל מכל צרותיו " "
ל' הודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו "
מ' לך אלהים שלמים אלהים ישב על כסא קדשו "
ך' ש"פ ה' הוא האלהים הוא עשנו ולא אנחנו וכ' "
ה' דר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה "
ה' ודין לך אלהים הודינו וקרוב שמך ספרו נפלאותיך "
י' הללו את שם ה' שבח שמו לבדו הודו על ארץ ושמים "
ו' אתה ה' אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקוד וכ'
ך' אהחיתי לגדול וה' עזרני "
ע' גנינו ראה אלהים והבט פני משיחך "

מי יתן מציון ישועות ישראל בשוב אלהים שבות עמו וכ'
ואחר יאמר שקראו קדיש אלה כת"ס סג"
י דור שלך נאות לבש לבש ה' עוז התאזר וכו'
ן שתה יגלנו כה ה' כאשר כבלת לאשר
ל ור לבור ישבח שעשיך וגבורתך יגידו
ה ללהו בגבורותיו הללוהו כרוב גדלו
י רום וישתחו חפט צבקן וישבו תשיר יגלה וכ'
ן ידעו כי אתה ה' שמך לבדך עליון על כל הארץ
א שתחוה אל היכל קדשך ואודה את שמך על חסדך וכ'
ו צדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדולות וכ'
ה גדל ה' לעשות עמנו היינו שמחים
י שיון וישתחו בכל שעריך וישבו תשיר יגל ה'
אוהבי תשועתך   ואחר ישתה הכוס
בהיסבה ולא יברך עליו שכבר נפטר בברכה"ג על קדוש
והוא פוטר כל היין שבתוך הסעון   ועוד שלא תקנו
לברך נפי קדשן בעצותיו (וכו) לשתות ד' כוסות
לפי לקיישת לך שאם שתאן זה אחר זה שלא כסבר לא
יצא דכולם חשובים כוס אחד ולא יותר ולפיכך לא
שכבמן עליהן לפי שאינן עשה המצות באחר בלא
הפסקה כמ"ש הרוקח סי' רכ"ב
רחצה שיקבהו וכ' הנה אנו באה לחוץ נעילת
שצוה לתקן את שורשה בשקוש עליון
ואחר

ובכן ישר אלה שקראי קדש את יוד ה׳ ״
י׳ עלך ה׳ לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללו יה ״ ״
ו׳ אנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללו יה ״ ״
ד׳ דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו ״ ״ ״
ה׳ הללוהו בגבורותיו הללוהו כרוב גדלו ״ ״ ״
י׳ יהי שם ה׳ מבורך מעתה ועד עולם ״ ״ ״

שוכיח שבח לאיקבתו וכ׳ הנה אנו בא לקיים מצות
הפסח ונטלת שבח לתקן את אופן בשנ׳ ״
וקדם פעולת יתר אלה שם כל טוב ואלהים כונן ״
י׳ ומלא חסדו ונפלאותיו לבש אלים ״ ״ ״
ו׳ ישירו בדרכי ה׳ כי גדול כבוד ה׳ ״ ״ ״ ״
ד׳ דבקה נפשי אחריך בי תמכה ימינך ״ ״ ״
ה׳ הגדיל ה׳ לעשות עמנו היינו שמחים ״ ״ ״ ״
י׳ ישישו וישמחו בך כל מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל ה׳
ו׳ עזוז נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה ״ ״
י׳ עז ה׳ מעוזו ימין ה׳ עושה חיל ״ ״ ״ ״
ו׳ חסד ה׳ מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים׳
ה׳ הפלא חסדך מושיע חוסים ממתקוממים בימינך ״
י׳ יהי חסדך ה׳ עלינו כאשר יחלנו לך ״ ״ ״ ״
״ ״ כה׳ אלהים ליוקן ״ ״
א׳ להים צבאות שוב נא הבט משמים וראה ופקוד
גפן זאת ״

לשען

ל שמש ומגן ייי הושיעה ייי ועוש

פ ה' אלהים אתה ישראל שבל עבותיו

ל כו וראו מפעלות אלהים נורא עלילה על בני אדם

מ לך אלהים על גוים אלהים ישב על כסא קדשו

ד עו כי ה' הוא אלהים הוא עשנו ולא אנחנו עמו וצאן מר'

ה ודינו לך אלהים הודינו וקרוב שמך ספרו נפלאותיך

י יי אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביבו'

י יי אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה

ו אתה ה' אלהים צבאות אלהי יש' הקיצה לפקוד וכו'

ד מינו אלהים חסדך בקרב היכלך

מ גננו ראה אלהים והבט פני משיחך

מ י יתן מציון ישועת יש' בשוב אלהים שבות עמו וכו'

עכה ישר שנאו כל קנו ואלהים יהדין

י ודו שמך גדול ונורא קדוש הוא

ו ידעו כי אתה ה' שמך לבדך עליון על כל הארץ

ד ור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו

ה ללוהו בגבורותיו הללוהו כרוב גדלו

י ודוך ה' כל מעשיך וחסידיך יברכוכה

ו גם עד זקנה ושיבה אלהים אל תעזבני עד אגיד זרועך
לדור לכל יבא גבורותך

א בא בגבורות ה' אלהים אזכיר צדקתך לבדך
וצדקתך

ו וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדולות וכו'
ה הודיע ה' ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו
י בואו ויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה
א קרא לאלהים עליון לאל גומר עלי כדלעיל בבוקר

עזור לשיקבתו וכו' הנה אנו באים לקיים מצות
עזור ליתן את עורשו בשקום עליון
ואחר יאמר שין אלו ...
י ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך
ו ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך
ד דרשו ה' ועזו בקשו פניו תמיד
ה הוד והדר לפניו עוז ותפארת במקדשו
א אלהים בקדש דרכך מי אל גדול כאלהים
י ידעו כי אתה ה' לבדך עליון על כל הארץ
א הללו שם אלהים בשיר ואגדלנו בתודה
ו ועתה יגדל נא כח ה' כאשר דברת לאמר
ה זכור רחמיך ה' וחסדיך כי מעולם המה
א אלהים חסדו יקדמני אלהים יראני בשוררי
י הר שלך נאות לבנא ה' עוז התאזר וכו'
ו ויראו גוים את שם ה' וכל מלכי הארץ את כבודך
ד דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו

הללו

ה ללוהו בגבורותיו הללוהו כרוב גדלו

ה ללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור

ו ידוד לעולם ישב כונן למשפט כסאו

ו ברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו כל הארץ אמן

ה אירו ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ

ה ודיע ה׳ ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו

ויסיים באלו הפסוקים

י סר יסרני יה ולמות לא נתנני

א תהלך לפני ה׳ בארצות החיים

כ י חלצת נפשי ממות את רגלי מדחי להתהלך לפני ה׳ בא׳

ז עקתי אליך ה׳ אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ החיים

כורך שיקבצהו וב׳ הנה אנה בא לקיים מצות כורך
לתקן את עולמו במקום שלו

ויאמר הפסוקים שבסדור ואחר כך עורה אלהים

א תה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד

ל ך דומיה תהלה אלהים בציון ולך ישולם נדר

ה (ודי) לך אלהים הודינו וקרוב שמך ספרו נפלאותיך

י ושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן

מ ציון מכלל יופי אלהים הופיע

שולחן ערוך הזה ראוי לבלבא היא להיות ושב
של

על שולחן שאינו לבנים כשולחן הגוים ולה׳ [illegible]
במקומם לפני האלהים אשר היא גם היה לשבוה [illegible]
ולהיות שמצב כל המסורת כולה לבתולה "

כפון שיקבהו וב׳ תנה אתה בא לקיים עבודה [illegible]
[illegible] קושין זכר לקרבן פסח ולתקן גב ארוסה בשם
ויסדר שקראתי קדש אלו הם׳ אלהים .

א׳ קרא לאלהים עליון לאל גומר עלי "
ב׳ שמע בקול קראי ולספר כל נפלאותיך "
ה׳ לך כבוד הודך והבה נפלאותיך אשיחה "
י׳ הללו עם ה׳ [illegible] לבבו הודו עלינו [illegible]
ע׳ ה׳ ירכות משכנותיך ה׳ צבאות "

ואחר יעול [illegible] כשות יהוא כברך בשפה
[illegible] לאחורו ויהלך [illegible] והן יתן
בקולו קול [illegible] לאשר כך היו אבותינו [illegible]
שאחרותם [illegible] בגשלותם של [illegible]
ויקח [illegible] ב׳ זיתים א׳ זכר לקרבן פסח וא׳
זכר לקרבן חגיגה ויאכלם בהיסבה "

בכך שיקבהו וב׳ הנה אתה בא לקיים מצות [illegible]
[illegible] וכום ב׳ לתקן גב ארוסה בשקום [illegible]
ויסדר שק׳ שו רה שלי אלהים [illegible] "
א׳ כי אלהים אקרא וה׳ יושיעני "

לשון

ל מען אספרה כל תהלתך בשערי בת ציון אגילה בישועתך

פ ותח את ידך ומשביע לכל חי רצון

ל ך דומיה תהלה אלהים בציון ולך ישולם נדר

מ ציון מכלל יופי אלהים הופיע

ד מינו אלהים חסדך בקרב היכלך

ה ודו לאל השמים כי לעולם חסדו

א ברכה את ה' בכל עת תמיד תהלתו בפי

י שמח ישראל בעושיו בני ציון יגילו במלכם

ו לציון יאמר איש ואיש יולד בה והוא יכוננה עליון

ד עו כי ה' הוא אלהים הוא עשנו ולא אנחנו עמו וכ'

מ י יתן מציון ישועת ישראל בשוב אלהים שבות עמו וכ' (ענין) ראה והבן כי משיחך

נקיים באלו הפסוקים

כ וס ישועות אשא ובשם ה' אקרא

כ ן אזמרה שמך לעד לשלמי נדרי יום יום

ב טחו בה' עדי עד כי ביה ה' צור עולמים

כ י כה אמר רם ונשא שוכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש
אשכון ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות
לב נדכאים

ר חמי כבשה הסלה טטיך ותבני והנגלו והבדלתי
בנוי שרים ערים נבוח ושערך צבאה ולא עבוים ועבה

כ י ילד יולד לנו בן נתן לנו ותהי המשרה על שכמו ויקרא
שמו פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום

ואתה

ואחר אלה השקאות כתו' עם שה "
י שלחפי תהלתך כל היום תפארתך "
ו שוו נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה "
ד מה ה' ועוזו בקשו פניו תמיד "
ה על הדר לבשו עוז ותפארת במקדשו "
א שער שלום חסר יבנה עשה הבן לשונך בהם "
ו מקדש אלהים עד שרים עשר שירת גדולה אף שי פוך
א שתחוה אל היכל קדשך ואודה לבשמך על חסדך וכו'
ו יהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה וכו' "
ה עם ההולכים בחשך ראו אור גדול ישבי בצלמות
אור נגה עליהם "
א שרי העם שככה לו אשרי העם שה' אלהיו "
ואחר יברך ברכת השיר באימה סלה ובגשיש
קדושה ויברך וישתה כוסו בהיסיבה ואחר לבין
בבטן פה הבן כוס נ' זה לפאור בברכה זו וכו'
כוס ד' "
הלל קדוש קדשתי יסדר אלה שקראי קדש רבה "
שלוי אלהים לאלפין "
א בא בגבורותיו ה' אלהים אוהב צדקתך לברך "
ל ד זרוע עם גבורה תעוז ידך תרום ימינך "
פ לה אלהים את ישראל שבל צבותיו "
ל הודו לבני האדם גבורותיו וסבולהר שבותיו "

שי

ע יעלזו בגבורות ה׳ ישעם כל תהלתו
ד ור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו
ה ללוהו בגבורותיו הללוהו כרוב גדלו
א להים במקדשך הודישו ובגבורותך תגיש
י קום אלהים יפוצו אויביו וינוסו משנאיו מפניו
ו ישב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם וג׳
ד מה לחרישו לגדול נה׳ מעלה
ע ן גערתך ינוסון מן קול רעמך יחפזון
ע גדול ישועות מלכו ועושה חסד למשיחו לדוד וג׳
ואחר ישלים במקום כלשון הגמ׳ בברכת כוס
ישועות וג׳ ואחר כך עם שה
י כה יעשה כל האורך הרכיון יפתי צפון וג׳
ו שוו נוראותיך יאשרו וגדולתך נספרנה
ד רשתי את ה׳ ועשו משכל עבדותי תפלש
ה גדיל ה׳ לעשות עמנו היינו שמחים
א ו יאשרו בגוים הגדיל ה׳ לעשות עם אלה
ו לציון יאמר איש ואיש יולד בה והוא יכוננה עליון
א תה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד
ו גם עד זקנה ושיבה אלהים אל תעזבני עד אגיד זרועך וג׳
ה יטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים
א הללו עם אלהים בעיר ואבנה בבוקר
ואחר יקח הכוס של ברכה ויברך כמו ל׳

ונכון להיות כל נפש עורר בהקיץ בכל משמרות יוע
שהתעורה חרוה לשלם ושה נס לפני שה שנתבחר
פ החפלה והשגע בחג חלהים חשבה שקרבות השונה
כולחי שהה ויחם להיות כשי ישראל ויכחין בשיר ושאם
בשיר ושבחה קלו וחשבה ששון כשמחה של קרבן שהיו
חליים שבבים בשיר

ואחר שר יושר השיר יקרא בשמחה הזוהר
השתייחסים לבגל מהות

בליל יוע אשל פסח יהנה בזוהר פרשת פנחס
כפ כן שב כבי חייא פתח עםיתו עם של
כחשון לציון סנה הנס

בליל יוע ב׳ יהנה בזוהר פ׳ תבוא כפקב
שב אתחנן השבוה הקשר וב׳ עד
בבוין אלון דקחשגן

בליל ז׳של פסח יהנה בזוהר פ׳ הבוצה כפ
קנ כבי כ שעור לבוד ה׳ כוש וב׳ עד
ושה כלחתשנו חבב״יא הפ הוא

בליל יוע ב׳ בשגרש הנשלם הפ פרשת תלגו
יצחק שר כפ קלח שב הכל בכ בכנשא
האחרוני

בשבועות בליל יוע א׳ בזוהר פ׳ אשר כפ צו
עא׳ האתא שלה אחרא בני טל
לשגרע שב פ נשרוט בוית וכליל יוע ב׳ בפרשת
פנחס

פותח לפ לנ' שת' וביום הבכורים כבר הזוהר עד לפ רנן
טב עד וכל ההוחקבן ״

ברכה
בלבל יוצ א' נשר קאחת לפקים שעסכב רה ־
יהוה בזוהר פ' תבוה לפ קלר שת' פותח ההולא
סבא ולשר תקעו בחלש שופר וב' עד בוישא לכתוב
ובלבל יוצ ב' יהוה בזוהר פ' ייחי לפ רנו טב תלחלא אחר
יהוה בשמש' כלן וב' עד וסדקם ירשוען ״

בסוכות
בלבל יוצא' במ' נשר לפקב ובנו יום
וב' עד ושנך כולם צדקם ״ ובלבל יוצ
ב' בפנ' פ' פותח לפ רנה טב בחמשה עשר יום לחדש ־
הזה וב' עד באילן פקוקן עם ישראל בנו יבונו לו ״

בשמיני
חג עצרת בפנ' פ' פותח לפ רנו טב והיום
פח' עצרת וב' עד פה אל פה לנבר בו ־
אותקאחת ״ ובלבל יוצ ב' יהוה בתקוים לפ שת' שת'
פתח שמעה השיטה עד ורוח לשלה אחור וקלם צלתי ״

ותן
ששון עבדי הת' ולהב קיוקרן אחר בגלום
הסלר על לא פתח קבר שירהשים ונעשה לא
לשתבר הוא לעשרי אהבה כוחם לשלה במוגה אלם
ויחוו צדיק כרסם ובלבלה הוק נולה עת השלשים ונגלו
עמם אם לא ירשו אהבת רשם אהובים לשלה לספר
בבאות שבטים השורים נשר ה' קראת הבאים במוך ה'
יאותה להם להנית בסולות יאחת שבטים וששון קול
הסלר הנשיא בלבה להשקות אורות עלונות לשלה
שלהבלה

שלהפתלך ואם עושים כלהלילה יקראו בזוהר פ' בא כשין
יצאת מצרים ועבר ה' לנגוף עד סוף הפרשה ואחר באחר
שקיעות החמה בזוהר סוף ל' כוסות פרשת אחשור כם
צה ובחדש הראשון ובבוקר כמו כן עד כ"א יום פסח עד
ראשון לציון הנה הם וסוף השנה פ' ויצא כמו קנה ע"ד
ותבא עמו וסוף הפסח ושור חשן והשגרתן בס' כמה
ל' כתב עד אתה קם בוקר קריאה עד סוף הפ' ובפ'
חבור כמו קבר שה' עד שנו לבקש נחכשתם ופ' בהעלותך
כמו קשת שה' ועה עוב חלקם ועה נשים נתלה על שעי'
אלה ישר כל נוחיהם יכירום פ הם זרע ברך ה' ושפטה
לשעלה שרשם ושלחם צבאות יכורון יכורון ובחרם
לגישוש מסור וזבח שלום שאמר בקלש סלולם ושש
הגבול שחקם כשם אל שבן במור קרושים לבה

וקבלנ שהאור המשולח כהבן האחד ולהם שהיווו
לסוף בכל יום את אל פסח ובכל יום ב'
על גלות בר שעבולת שבועי

תפלה שהא לאושל במעשה שקבהם שלום לגוזן
קורם שמייון שלום והיא שתוקעה על סם
כב הוצא שמרוקם על ברכת כהנים

יקרני אות שתעשה לשון קרושה החשך וגורל
חסדך ספסוקים ולשון עהלה שעך
הגדול הגבור והנורא בן שלום ושתם אותיות היוצא
שפסוק על ברכת כהנים אותיות פסוקים פספסים
ליושים

הנסים הגדול שבי לאהרן ובנו גם קדושין שמתהי קרוב
לי בקראי לך ובשמו הבלתי מתקנת ואתקנה תש״ד
כמו שעשית אותה ישקב תשעך הנקרא את״ה ״
ותתן לי שאלותי ובקשותי בכוח ולא בבשבוע שאמרתי לך
הלחמה כמו שעשה מצות לחם לאכול ובגד ללבוש לשבב
נפש הנקראת נפ״ש ה״מ ותתנם לאהבה ולחן ולחסד בעיניך
ובעיני כל רואי ויראו רבה נשען לעבודתך כמו שנתת
אב׳ יוסף צדיקך בשעה שהלבשו אביו כתונת פסים לחן
ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואיו ותמלא שני ״
נפלאות ונסים ולטובה אות והצלחה בדרכי ותן בלבי
בינה להבין ולהשכיל ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך
ומצותיך ותצילני משגיאות ותטהר רעיוני ולבי ״
לעבודתך והאריך ימי ושנותי בטוב ובנעימים ברוב
עוז ושלום אמן סלה ״ ״ ״

בתפלת יום ראשון שלפסח לבכה יצבר טע
בכל כוונתו על כל שקוס נאר יהיה ״
עם נחלת ישראל שאל יתאבץ בהמונים של כבה בחן.
הקדוש סוה ביותר שבהם ובשעריו אחרים וביותר
בשת הוסלות מה לגאול נקשה שאני בו כמש׳ ועבדתי
באהרן שכרם וכ׳ ולבאת שעבדות לחירות ותסף גם היא
להיות לחן ולחסד בעיני אלהים ואדם כמש׳ וה׳ נתן את
חן העם וכ׳ ולשתור ולבכות בפסח על הקבואה אשר
חכמים זל הבינו בכ׳ מקום השלם כלין בפסח על
התבואה וכ׳ ״

ונשמע

ובשבת כתוב נוסח תפלה של׳ באים חקק ולהי׳ ״
לנות הוצאות סה״ו ונשים רבהו ברוך ותן
רבשע שלה שאחלותינו לעובה והוצאתנו משעבדות
לחירות ומשעבוד לגאולה ומאפלה לאור
גדול ומאבל ליום טוב ממנו שיך ונשמח ים בבנין
בית מקדשך ותתענו לבן ולחסר ולחשים בעשיך ובשש
כל רוחינו ובכך עלינו את השנה הזאת ואת כל
תבואתה לטובה והוצפט תבל ושבע את העולם כלו
מטובך ונלה ירבו שבלבותך ומשער שתניה ידך
למבולתיך כמו שעשה לגבלם נבם ולאבותינו הקדושים
בימים ההם בעשרם כנבר הלשר שפ׳ ע׳ כבודך
ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב
ושמלות ונצלתם את מצרים ובאם ה׳ נשאה . ונצלתו ~
במתקין ובשעטו ובכל שמאה ירבו כמו שהצלתה
את אבותינו בעשרם כנבר שלשור ויתן ה׳ את חן
העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו את מצרים ונקום
את נקמתינו כם מבלך השטך כמו שעשית לאבותינו
הקדושים במצרים ונתת את דינם ונקמת את נקמתם
כמו שכתוב׳ בחצי הלילה וה׳ הכה כל בכור בארץ מצרים
וכ׳ ויתן ה׳ אותות ומופתים גדולים ורעים במצרים
בפרעה ובכל ביתו לעינינו ומני צבאות ישראל מארץ
מצרים בחזן ובהחיות בעגם סלה ״
וקורס תפלת שטף יטוב של לעשר נוסח תפלה ״
שבעה ויוסיף עשה עוד נוסח זה ״

ויהו׳

ויקרני אומר אל עליון גומל חסדים טובים שימיה
שתה עת כדין לפניך להאיר על נפשינו
רחמיך ושמחנו שיו שמחתך עם שנה עולה רבו ולחרל
בגלל שתקן שבשמח חסדך אמנן הלל עמו בשרו
ועד אמנן ושמים יפלו והיה בחינת החסדים להל
שנו ויהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך הראנו ה'
חסדך וישעך תתן לנו וקדושה עולה לנו לשון חסד
וברכנו בכל שנאמר יהי ובכך שתיה בגולל כבן
ברכה ונברך בא עוב ושעי בחתה ושברך השנים
יהיו לרצון אמרי פי וכו' ואני תפלתי וכו'

והר שמים עליה שה תיקן לומר קודם תפלת מוסף
על שם עולים מלך שבגבורה שלכל יום
יום לבי קרבן״ בפסח יקרא תחלה ובחרש יקראו אין
בכל יום לחוש וכו' שבכל שלמות שבולה לא הנשאו ונתן
אמר ובכן כך היתה שמחת קרבן מוסף של
פסח בבית אלהינו הכהן את משפטי
פרים שנים איל א' בני שנה שנים ושבעה כבשים ~
בני שנה תמימים כולם שלמות ושעיר עזים בן שנתו
לחטאת כל אחת לאחד חרשים כולם ולשבעה ימי
הפסח ולמנחות ולנסכים עוב האחרון של חג של עצרת
יום לא היה עם אלה כי אחד בלבד ונזר שבראש
חדש והאש הבוערה מי אוכל בבנים שחרית זכה לשופטן
וכוללים לשר להם השעה למען כל השנים
הכופם לעבור בעבור נוחו והפיסו ע'
שוחט עי זוק מי שעלה חיבורים השוקפים ~
לנקי

לכבש העלום לכבש חוזרו והקיפו עי שעלה אחוס ~
הכבש למזבח ונעל ע"ג המז' וכה' היו הכהנים עומדים על ~
ככוב המזבח שלמעלה בין קרנות המזבח וכל עבודת
היום והרגלים היו עומדים שתי סבב ולמטה אלו ואלו ~
כלמו שלא הספקו את המשפטים ובקרום ומקלום שאחד
הטוחש בכפון וקבל המקבל את לשם אחר אחר בכל
עת בכפון ונטל לו הקערות עלה בכבש ופנה לסובב
ובא לו לקרן דרומית מזרחית ומטבל אצבעו הימנית
בדם ומושכה במשה עבחן ובגודל שבאן ומתעה ויורד
עלמולה עלקן ושקות אצבעו בשפת המזבח וכן לג'
קרנות שייר הדם היה שופך על יסוד דרומית
נטל לו הקערות אחת אחת ונתן בשולה שת ~
שתבות שקן לכבש שתי המזבח למשה—
והאיברים שופכן על יסוד דרום המזרחו את העולות
ושחוס כשתפא חמרום לבי שופך בהם לאילים ולכבשים
הבשר במחשה המחשון בראש וברגל הפשט בצרתי
הילים הפלשי במקצן ושבול הל' בחזה ובנרה הה'
בצרתי הלפטות קרבי' והסולת והיין לבכשים אחד
אחר ולאילים שנים שנים והפרים קרבים בשלשה ~
ולכבשה הראש בא' והרגל בשנים בשלם השוקן ~
בשנים והרגל בשנים החזה בא' והגרה בב' שתי
הילים בב' ושתי הלפטות בב' הקרבים והסולת
והיין בב' שלשה עשרו בשור והחלה כל א' שה עוכה
בו נטל א' שען לכבש או על כרכוב המזבח ומלחום
ויקו קלט את הקערות והופא את הכוס עתם—

בשנים והשלם אכל אברי העולות ושלמים ניכר שלא שי
שזכו והשלם נבר העולות תחלה· ואחר משך המערכת
על גבי השערה עצו) שלה ש״ה השחות ובלנם שלשה
שהרו נסכלת בחצי ההין לפר ושני שלישים בשלישית
ההין לאיל ושערן ברביעית ההין לכבש והקטירום ·

מוסף ראש השנה ושחת הטעור ושלהן כיום ב׳
שלפסח ושתי הלחם וקרבנותיו בעצרת
שקורין אותם ומנחתם ונסכי היין הבאו יין לנסך כלה
השעון אם סיגים שופכין הלבה תגר קולם שלעברת
לאל ה׳ ואלה׳ לאל ה׳ וכן לכל אחר השעים יתקעו ·
והריעו ותקעו ויבואו הלויים בשיר בשופתן ובשברת
ויחנים ואחר לחם הפנים לפני ה׳ והקטירו הבזיכים ואח׳
ה׳ ואלה׳ כהני בית אב וכן בהם ואין חולקין לשלם קרבן
כפל קרבן אלא המשמר יכו ליעול מעל שבל אחר ואחר
ואל כהנים י״ל כלה שעשות שה בו · פרה אחת לשייף
שחת השער בשנו ושתי הלחם משין ולחצא ושלשי׳
הבאים בשבלן של שמן נגול ומעל חלה אחת משך הלחם
ואם יכה ומעל שהבל חלק בבאש ומחלק לפשים מן
הקלעים לצבה כהונה לום ולילה שר חבות ··

ואחר ימשר אות שלך ואין אם עלינו עמב ומשיב
הדרש לנו שומה עלינו בהשין ואשיך בגלל
לבות שעשו רצונך בנה ביתך כבתחלה כונן בית
שקדשך של שבונו הלחם בבנייט שמחנו בתקונו והשב
שכינתך לתוכו והשב כהנים לעבודתם ולויים לשירם
ולשעם

ולמעט והשבי ישראל לגויים בשהלבישו לשון ״ וסדר זה
לא יתחנן בכל השנים נמס הנסמכת שלד שיתחזק בלאו
עדים כשנ׳ לקיים בגל ״

ונשרי נגוש ימשה ואחת ובן אחת יחויק בה ונגמי׳ בסוף
עם שבילה נשר נכרתים לפני הקב״ה וכשנו שמע
אז ישראל חוטאים לפניך ואתה עושה להם כסדר הזה בול
וכבר הפלגה אל לאו נשר לפני וכשנו במהלכו כלנשר
מה תאמר לי למען דבר שיתכפר בו עונותיהם אל קחה
לי מעלה שעולות כלנשר חק לדורות׳ כפרו עליהם נשר ~
לפני וכשנו תינה בזמן שבהמקדש קיים בזמן שאין ~
בהמקדש קיים מה תהא עליהם אל כבר תקנתי להם
סדר קרבנות כל זמן שקורין בהם מעלה אני עליהם
כאלו שקרבו לפני קרבן ונוחל אני את כל עונותיהם
ובסוף שחותי לר׳ יצחק על ואת תורת החטאת וזאת
תורת האשם כל העוסק בתורת חטאת כאלו הקריב חטאת
ור׳ לעולם יהא על ישראל אמר יוחנן אוכה המוקים ~
בהלכות עבודה מעלה עליהם הכתוב כאילו בנה
מקדש בימיהם ״

והלא תמאה איך לא הספיק לאחרונים לנשר
בזמן הפסוקים שבאו במשנה מבולדת
היום בלבד אבל סדר כל מעשה העבודה אחת
לאחת לשנות אכבון ״ ומה טוב ומה נעים אילו הי׳ ~
נו כן סדר לכל יום יסדר בו כל מעשה עבודה כסדר
ם בזה קיים בכנגד שלושים פרים שפתינו ״ ~

סדר לעור על הסעודה

בפסח יום א' בזוהר פ' אמור דף צה ע"א בחלם
הראשון וכו' עד ונשיאה שלו ובמשנת
יום ב' בפ' אמור ד' צז ע"א לא עד ישא והנף אחר
הנותר וכבר הזוהר עם עד ונבחנו בשלבת קדשה "
ביום ז' של פסח בזוהר פ' ויחי דף קנ"ט ע"ב חייל
פתח וירא את יהושע עד באחד אחד ולבא
אחבלנ " ובמשנת יום ב' בזוהר פ' קהלות דף קלע"ב
שש"ת ל' רחוב העולם וכ' עד כסיס לים ערבים "
בשבועות במשנה יום א' יהנה בזוהר פ' אמור
דף צ"ז ע"ב תא כל דבש לא עי וכ'
וכו' פקודת בכך לא וכ' עד שאין קחים קש פיו " ובמשנה
יום ב' בפ' פנחס דף רנ"ג ע"א תו' וביום הבכורים עד דף
רנ"ה ע"א שבעת שבתות תשיעות תהייבה כל חד עם עירד
יושן הלב "
בר"ה במשנה יום א' יהנה בזוהר פ' אמור דף ע"ח
ע"ב בחלק הז' וכו' עד בחוק עדה אחר "
ובמשנה יום ב' בפ' פנחס דף רלא' ע"א עד יקורה לנשא
לן עד שאילן שלן כרה וכ' כל הזוהר עד וסלה חולין לזהב
להאי ונשחט כח בבנים "
בסוכות במשנה יום א' בזוהר פ' תצוה דף קפו ע"ב
וכל ישראל אינן בתוו עד סוף הפרשה "
ובמשנה יום ב' יהנה בזוהר פרשה נח דף קנ ע"ב עד
להוו

להוו חולו חש תב יולאי וב׳ שב והב׳ שלם בנך ״ ירזב
בשני חג שלהם בווסף פ׳ ויחי כפק׳ שח׳ תח חוים
חתשר לנח בשלשה וב׳ שר לפרנח שח׳ ״
חרוותת הליה השרחל ״ ובפשולת יוע׳ ב׳ בוהר פ׳ תבותה
כפ קלה׳ שת׳ וחחת התבושה וב׳ ערפופ הפמור להוח חחל ״
ושש חחר ״

ושהג חפים הרחשונים לקרות חחר משאה ״
הספר לל ב׳ שלפסח סדר משאה העומר
וזה סדרו ״

סדר קצירת העומר

וידבר ה׳ אל משה לאמר : דבר אל
בני ישראל ואמרת אליהם כי תבואו אל הארץ אשר אני נותן
לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עומר ראשית ״
קצירכם אל הכהן : והניף את העומר לפני ה׳ לרצונכם
ממחרת השבת יניפנו הכהן : ובכן כך היתה קבלת
העומר על שעורים אור יו׳ בניסן בבית אלהינו
מערב יו״ט יוצאים שלוחי ב״ד ועושין אותו כריכות
במחובר לקרקע כדי שיהא נוח לקצור וכל העיירות
הסמוכות לשם מתכנסות כדי שיהא נקצר בעסק גדול
וקוצרין ג׳ סאין שעורים בג׳ אנשים ובג׳ קופות ובג׳
מגלות כיון שחשכה אומר להם הקוצר לכל העומדים
בא השמש. אומרים לו הן בא השמש אומרים לו הן
בא השמש אומרים לו הן ״ מגל זה אומרים לו הן ״ מגל

וזה אומרים לו הן · מגל זה אומרים לו הן · קופה זו אומרים
לו הן · קופה זו אומרים לו הן · קופה זו אומרים לו הן · ואם
היה שבת אומר להם שבת היום אומרים לו הן · שבת
היום אומרים לו הן · שבת היום אומרים לו הן · ואח״ך
ואומר להם אקצור והם אומרים לו קצור אקצור והם אומרים
לו קצור אקצור והם אומרים לו קצור ג׳ פעמים על כל דבר
ודבר להודיע על מחרת השבת שהוא מחרת הפסח ולא
שבת בבראשית קצרוהו ונתנוהו בקופות והביאוהו
לעזרה וחבטוהו וזורין ובוררין ולוקחין את השעורים ומהבהבין
אותן באור באבוב שנוקב לקיים בו מצות קלי
כדי שיתבשל ואחר שקולין אותן שוטחין אותן בעזרה
כדי שתהא הרוח מנשבת בהן ואחר טוחנין אותם ברחים
של גרוסות ומנפין את הקמח בי״ג נפה ומוציאין
עשרון שהוא מנופה והשאר נפדה ונאכל לכל אדם וחייב בחלה
ופטור מן המעשרות ואין מביאין עומר זה אלא מארץ יש׳
מן הקרוב לא בא מן הקרוב מביאין אותו מכל מקום
שבארץ ישראל ומצותו להקצר בלילה בליל ט״ז בין בחול בין
בשבת וכל הלילה כשר לקצירת העומר ומצותו
לבא מן הקמה לא מצאו יביאו מן העמרים ומצותו
לבא מן הלח לא מצאו יביאו מן היבש והיה לכן לבא
מן העליות שבכרים · היה כל אחד שלה וזרעו חציה
בשנה זו ובשנה אחרת כל אחד השדה שזרע וזורע האחר
שטר (ונשבאת שנה)

(ב)יום קורים תבלת עוקף · אחר פסח זה · ויוסיף
נוסח

נוסח זה ·· **לוקחין** את העומר של סולת העשויה
ובוללין אותו בלוג שמן בין בנים ונותנין
עליו קומץ לבונה כשאר מנחות ומניפו במזרח המזבח
מולך ומביא מעלה ומוריד ומגישו כנגד חודה שלקרן ··
מערבית דרומית כשאר המנחות וקומץ ומקטיר והשאר
נאכל לכהנים כדין כל המנחות והביאו כבש בן שנתו
בן עזק לעולה הקריבו ובקרבו ושחטו שחטו השוחט ··
בכמו וקבל אחת לעז בכמון ונתן ממנו ב׳ שתיות עק
ד׳ והקטירו הכהנים נתן שלמט ב׳ עשרונים סולת בלולה
בבכינית ההין שמן והקטירו ושמבן על הכל ע״י
עד נשא העם שכבה לעשה העם את ה׳ אלהיו ·· ואחר ישש
אוא טוב ושייב יקרש לו וכ׳ כנ׳ לגשל בקרבן פסח ··
והוא עטן גדול בגולה ובמקור שתפלה קראתן במקום
הקרבן כמש ונשלמה פרים שפתינו ·· ··

ואנא תקנתי נוסח תפלה משועה לספירת העומר ··
לבעל השלמה אשר לבי לזכות לראי ה׳ ··
וחושבי שמו וזה נוסחתה ·· ··

לשיקבהו ושכינתיה בדחילו ורחימו ודחילו
ליחדא שם יה בו״ה ביחודא שלים בשם
כל ישראל הנני בא לקיים מצות ספירת העומר לתקן את
שורשה במקום עליון ··

ויהי רצון אנא שיהא עתה עת רצון שלפניך להיות
עולה מצות ספירת העומר כאילו נעשה

כל

כל הפזורות הנעלמים והנראים אשר הם מקודשים בה
ותפלה לבטך עם כוונת בני ילדך היודעים והמבוננים
כל כוונות שעשיתיך הקדושים הראוים לבוא במפלל גואל
ואשר עבודים יכתירו לשמך ועתה יגדל נא כח ה' ככה
קבולת הספל הזאת בשם השמורות הנגלים עם הקדומני'
ובמעת חלום ישלחו ויקבלו חקיקה ותתבה הכשר
לשלת ה' בגבורים וגם ה' יתן הטוב וארצנו תתן יבולה
יהי רצון שיותקן בתפילתינו זאת את אשר פגמנו
בשרות השמונות הגדולה והגבול וההפלאות
והנבא וההוד ה כל בשמים ובארץ לך ה' המשלכה ואחת
לאחת בו' עבועות הששוה אלה על אבן אחת ז'
עינים והתחיל ותקבלה את כל שנותינו ופשעינו וחטאתי'
אשר פגמנו שעשינו עד היום הזה וכאם שעלה
נבאות שמך בית ישראל שהושעת הנחש עושאך
עכרם בכח עבות ספירת העשר בכתה' שעברם
כן בחסדך וחסלך הרבים תטהר את נפשותינו שבל
עונתינו וחולי שגבם בה ונטהר ונתקדש בקדושה
של מעלה. וכאם שעשר להם לישראל עבות השעשר
לשבן ולבה ביש' נעון ויש' חזקיהו ויש' יחזקאל ונפש'
עולה ולקרב להכניע את כל אויביהם כן ינעשר לנו
להכניע את כל אויבי נפשינו ומבקשי נשפינו הפלא
חסדך משיע חוסים שמתקוממים בשנך שורה את
גבולך ולבה לשועתה לנו נגבר ויהי נועם ה' אלהינו
עלינו וכו'

ואחר הפסוק יאמר עוד אלה הנ׳ יאהדונהי ״ ״

י׳ דור בהשמים חסדך אמונתך עד שחקים ״

א בא בגבורות ה׳ אלהים אזכיר צדקתך לבדך ״

ה ראנו ה׳ חסדך וישעך תתן לנו ״

ד ולדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו ״

ו בחסדך תצמית אויבי והאבדת כל צוררי נפשי וכ׳ ״

נ וראות בצדק תעננו אלהי ישענו מבטח כל קצוי וכ׳ ״

ה אירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך ״

י׳ דור אחרונים שיאמר עמך בכל הארץ ״

סדר ספירת העומר

פסח אינו חלק בין אנשים והא לך כלל הכוונה
לכל ישראל הספל עם הסור ונוין תדין אחר
גמר לפניך אם ישמח בקולקלך, ותעשה
העבודה כי אתעשה נחת רוח ליוצרך ״

א׳ בכל לילה קודם שיתחיל הברכה יאמר בפה
מלא ככה ״

לשיקבהו ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחדא שם
יה׳ בוה׳ ביחודא שלים בשם כל
ישראל הנני מקיים מצות ספירת העומר כמו שכתוב
בתורה וספרתם לכם ממחרת השבת הפסח חמשים
יום ״ ״ ״

ב׳ בכל לילה יכוין באותו השם הוי״ה בברכת השומר
שהוא שם של ע״ב כזה יו״ד ה״א וא״ו ה״א ״

ג׳ בכל לילה יכוין באותו ספירת השומר שהו״א
שנקרא חל״ני ״

ד׳ בכל לילה באותו היום שנשמה של יום שלה
נ״ו שם סכומו כשטן חל״ ידו״ד ״

ה׳ בכל לילה תאמר ישועת אלהים יחנני ויכוין בכ״ו
בתיבות שבפסוקים הנ״ל גם יכוין בכ״ו אות אחת
שבפסוק ישמחו כאשר נגשם לפניך בכ״ו בסוף
הספירה ״

למנ צחב נגי נו תמז מור שיר

יברכנו אלהים ויראו אותו כל אפסי ארץ

ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו

יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם

ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים

יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם

לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך

אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה

מישור ולאמים בארץ תנחם סלה

ז׳ בכל לילה תאמר תפלת ר׳ נחוניא בן הקנה יקן יכוין
בכל יום תיבה אחת שע״ך בו כאשר הכנתי לפניך
אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה ״ אבג״ית״ץ ״
קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא ״ קר״ע שט״ן ״
נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם ״ נג״ד יכ״ש ״
ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד גמלם ״ בט״ר צת״ג
חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך ״ חק״ב טנ״ע ״
יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדושתך ״ יג״ל פז״ק
שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות ״ שק״ו צי״ת ״

בשכמל״ו ״

ז׳ בכל לילה אחר הספירה תאמר זו התפלה עד שירה ״
רבש״ע אתה צויתנו ע״י משה עבדך לספור ספירת
העומר כדי לטהרנו מקליפותינו ומטומאותינו
כמש״כה׳ וספרתם לכם ממחרת השבת תספרו חמשים
יום כדי שיטהרו נפשות עמך ישראל מזוהמתם ובכן
יהר״מ או״א שבזכות הספירה שספרתי יתוקן מה שפגמתי
בספירה (פ׳ יזכור אותה הספירה השולטת באותו יום)
ואטהר ואתקדש בקדושה של מעלה אמן סלה ״ יה״ר מלפני׳ או״א
שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך
ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות ״

ברוך אתה ה׳ יוד הא ואו הא —
אלהינו

אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על ספירת העומר
רת אלט בנשמריאה ״ היום יום בני נא עם הכולל
כשין אחד יהוה ״ עם לשין היום
יום אחד לעומר יְהֹוָה יְהֹוָה חסד שבחסד
יהי רצון וכ׳ לשמה וכו׳ ויכוין תיבת אלהים ואות י׳ שין ״ ״
ישמחו אנא בכח וכ׳ ויכוין תיבת אנא ׃ ואח״ך כבש״ע וכ׳ ״
יו׳ לשין ״ היום שני ימים לעומר ״
יְהֹוָה יְהֹוָה גבורה שבחסד ״ יה״ר וכ׳
לשמה וכ׳ ויכוין תיבת יחננו ״ ואות ש׳ שין ישמחו ״ אנא
בכח ״ ויכוין תיבת בכח ואח״ך כבש״ע וכ׳ ״
יח׳ לשין ״ היום ג׳ ימים לעומר ״ ״
יְהֹוָה יְהֹוָה ת״ת שבחסד ״ יה״ר וכ׳
לשמה וכ׳ ויכוין תיבת ויברכנו ואות מ׳ מן ישמחו ״ אנא
בכח ויכוין תיבת גדולת ״ ואח״ך כבש״ע ״ ״
יט׳ לשין ״ היום ד׳ ימים לעומר ״
יְהֹוָה יְהֹוָה נצח שבחסד ״ יה״ר וכ׳

לשמה וכ׳ ויכוין תיבת יאה״ר ואות ה׳ שן ישמחו ״ חגה בגב
ויכוין תיבת ישעך ״ ואח״ך כבש״ו וכ׳ ״

ב׳ לעמר ״ היום ה׳ ימים לעומר ״
יקוק יקוק הוד שבחסד ״ יה״ר וכ׳

לשמה וכ׳ ויכוין תיבת פנו ואות ו׳ שן ישמחו׳ חגה בגב
ויכוין תיבת הת״ר ״ ואח״ך כבש״ו וכ׳ ״

א׳ לעמר ״ היום ו׳ ימים לעומר ״
יקוק יקוק יסוד שבחסד ״ יה״ר וכ׳

לשמה וכ׳ ויכוין תיבת אתנו ״ ואות ו׳ שן וירננו ״ חגה בגב
ויכוין תי׳ גבורה ואח״ך הבש״ו ״

כב׳ לעמר ״ היום ז׳ ימים לעומר
שהם שבוע אחד יקוק
יקוק מלכות שבחסד ״ יה״ר וכ׳ ״

לשמה וכ׳ ויכוין תיבת סלה ואות י׳ שן וירננו ״ אנא בכח
ויכוין בש״ם אבג״יתץ ואח״ך כבש״ו ״

כו׳ לעמר ״ היום ח׳ ימים לעומר שהם
שבוע א׳ ויום א׳ יקוק יקוק

חסד

חסד שבגבורה ·· יה"ג וכ' לשעה וכ' ויכוין הי' לבשה ואות ב' שן
וירנן ·· אנא בכח ויכוין הי' קבל ואח"ך כבש"ו ··

כד' לעמר ·· היום ט' ימים לעומר שהם
שבוע א' וב' ימים ידוד
ידוד גבורה שבגבורה ·· יה"ו וכ'
לשעה וכ' ויכוין תיבת באורך ואות ג' שן וירנן אנא בכח ··
ויכוין תיבת לנו ואח"ך כבש"ו ··

כה' לעמן ·· היום עשרה ימים לעו'
שהם שבוע א' וג' ימים
ידוד ידוד תפ' שבגבורה ·· יה"ו ··
וכ' לשעה וכ' ויכוין הי' דרכך ואות ד' שן וירנן · אנא בכח
ויכוין תיבת שנך ואח"ך כבש"ו וכ' ··

כו' לעמן ·· היום יא' יום לעומר =
שהם שבוע א' וד' ימים
ידוד ידוד נצח שבגבורה ·· יה"ו וכ'
לשעה וכ' ויכוין תיבת בכל ואות ה' שן וירנן · אנא בכח ··
ויכוין כ' שבבו ·· ואח"ך כבש"ו ··

כז' לעמן ·· היום יב' יום לעומר ~

שהם שבוע א׳ וחמשה ימים ׳

ידוד ידוד הוד שבגבורה יהי רצון׳ לשכנה וב׳ ויכוין
תיבת נ׳ים ואות ל׳ מן לחומש אותי

בבה ויכוין תיבת עה״כ וחאך כב״שע ״ ״

כח׳ לניסן ״ היום יג׳ יום לעומר שהם

שבוע אחד וששה ימים

ידוד ידוד יסוד שבגבורה ״ יהי רצון וב׳ לשכנה וב׳
ויכוין תי׳ ישועתך ואות א׳ מן לחומש

אתא בבה ויכוין תיבה נורא וחאך כב״שע ״ ״

כט׳ לניסן ״ היום יד׳ יום לעומר ״ ׳

שהם שני שבועות ״

ידוד ידוד מלכות שבגבורה ״ יה״ר וב׳ לשכנה וב׳
ויכוין תיבת ידוך ואות ת׳ מן לחומש ׳

אתא בבה ויכוין השם קר״ע שט״ן וחאך כב״שע ״ ״

ר״ח א״יר ״ היום טו׳ יום לעומר שהם

ב׳ שבועות ויום אחד

ידוד ידוד חסד שבתפארת יה״ר וב׳ לשכנה וב׳ ויכוין
תיבת ששם ואות י׳ מן לחומש אותי

בבה ויכוין תיבת נא וחאך כב״שע ״ ״ ״

כי׳

א׳ לאי״ר ״ היום יו׳ יום לעומר שהם
ב׳ שבועות ושני ימים ==
ילוד ילוד נבו״ל שבחסד יה״ר ולמעלה ויכוין בו׳ אלהים
ואות ס׳ עין לחשם ״ אנא בכח ויכוין בו׳
נבור ואחר רבש״ע וכ׳ ״

ב׳ לאי״ר ״ היום י״ז יום לעומר שהם
ב׳ שבועות ושלשה ימים
ילוד ילוד הב״ג שבתפארת יה״ר ולמעלה ויכוין בו׳ יולך
ואות ב׳ עין פ אנא בכח ויכוין ביבת
כורבי ואחר רבש״ע וכו׳ ״

ג׳ לאי״ר ״ היום י״ח יום לעומר שהם
ב׳ שבועות וד׳ ימים ==
ילוד ילוד נצח שבתפארת יה״ר ולמעלה ויכוין בו׳ ששם
ואות י׳ עין כי אנא בכח ויכוין הביבת
יחוקך ואחר רבש״ע וכ׳ ״

ד׳ לאי״ר ״ היום י״ט יום לעומר ״
שהם ב׳ שבועות וה׳ ימי׳
ילוד ילוד הוד שבתפארת יה״ר ולמעלה ויכוין בו׳ כלם ׳
ואות ת׳ עין השבוע ״ אנא בכח ויכוין ״
כיבב כבבה ואחר רבש״ע ״

ה׳ לאייר ״ היום כ׳ יום לעומר שהם
ב׳ שבועות וששה ימים ׳
ידוד ידוד יסוד שבגבורה יה״ר ולשמה ויכוין בפסוק
ישמחו ואותיות ט׳ של השפע אנא בכח
ויכוין בתיבת שולם ואחר כך רבונו ״ ״ ״
ו׳ לאייר ״ היום כ״א יום לעומר ״
שהם שלשה שבועות ״
ידוד ידוד מלכות שבגבורה יה״ר ולשמה ויכוין בפ׳
ויכוין ואותיות י׳ של השפע אנא בכח ׳
ויכוין השם [illegible] ואחר כך רבונו ״ ״
ז׳ לאייר ״ היום כ״ב יום לעומר ״
שהם ג׳ שבועות ויום אחד
ידוד ידוד חסד שבתפארת ״ יה״ר ולשמה ויכוין בפ׳
לאומים ואותיות י״א של השפע אנא בכח
ויכוין בפ׳ בלאום ואחר כך רבונו ״ ״ ״
ח׳ לאייר ״ היום כ״ג יום לעומר ״
שהם ג׳ שבועות וב׳ ימים
ידוד ידוד גבורה שבתפארת ״ יה״ר ולשמה ויכוין בתיבת
כי ואותיות י״ב של השפע ״ אנא בכח ויכוין
בתיבת עמים ואחר כך רבונו ״ ״ ״

ט׳

ט' לאייר ~ היום כ"ד יום לעומר ~
שהם ג' שבועות וג' ימים
יהוה יהוה תפ"א שבנצח ~ יה"ו לשעה ויכוין בו' כפסוק
ואותיות ע"ש שם מ"ב ויכוין בו' אחד
ואח"כ יאמר רבש"ע וכו' ~ ~
י' לאייר ~ היום כ"ה יום לעומר ~
שהם ג' שבועות וד' ימים
יהוה יהוה נצח שבנצח יה"ו לשעה ויכוין בו' שם
אות ע"ש שם מ"ב ויכוין כ"ב
בלקתך ואח"כ רבש"ע ~
יא' לאייר ~ היום כ"ו יום לעומר ~
שהם ג' שבועות וה' ימים
יהוה יהוה הוד שבנצח ~ יה"ו לשעה ויכוין הו'
שעור אותיות י"ש שם מ"ב ויכ'
תיבה השיר ורבש"ע ~
יב' לאייר ~ היום כ"ז יום לעומר ~
שהם ג' שבועות וששה ימי'
יהוה יהוה יסוד שבנצח ~ יה"ו וב' לשעה ויכוין
בו' לאותיות ואותם ע"ש שם מ"ב
בנח ויכוין כתבת נשלם ואח"כ רבש"ע ~

יג' לאייר · היום כ״ח יום לעומר ==
שהם ארבעה שבועות ·
ילוד ילוד שבולת שבלת · יה״ו ב' לשבלת וכ'
: ר · · · · ויכוין ה' באחכן ואות ה' עץ שיעור נא
בבח ויכוין הים · מלכ״ל וחתך כב״ע ״ ״
יד' לאייר · היום כ״ט יום לעומר '
שהם ד' שבועות ויום א'
ילוד ילוד חסד שבהוד יה״ו ולשבלת ויכוין כ'
תנחם ואות י' עץ שיעור אנא בבח ־
ויכוין כ' חסין וחתך כב״ע ״ ״
טו' לאייר · היום ל' יום לעומר ־
שהם ד' שבועות וב' ימים
ילוד ילוד נבג״ע שבהוד יה״ו ולשבלת ויכוין כ' קלה '
ואות ע' עץ שיעור אנא בבח ויכוין כ' בב
קרוע וחתך כב״ע וכ' ״ ״ ״
טז' לאייר · היום ל״א יום לעומר ־
שהם ד' שבועו' וג' ימים '
ילוד ילוד תב״ שבהוד · יה״ו ולשבלת · ויכוין כ'
ירוך ואות ג' עץ שיעור אנא בבח ־
ויכוין כ' בבוב וחתך כב״ע ״ ״ ״

ל בה״ד

יז׳ לאייר ״ היום לב׳ יום לעומר ·
שהם ד׳ שבועות וד׳ ימים
יהוה יהוה נצח שבחסד יה״ר ולשנגה ויכוין כי ברית עשים
ואות ל׳ מן שישור חנה בבה ויכוין תי׳
עובך ואח״ך כבש״ע וכ׳ ״

יח׳ לאייר ״ היום לג׳ יום לעומר ·
שהם ד׳ שבועות וה׳ ימים
יהוה יהוה הוד שבחסד יה״ר ולשנגה ויכוין כי׳ אלהים
ואות ל׳ מן ולאותיים חנה בבה ויכוין כ׳
טהל ואח״ך כבש״ע וכ׳ ״

יט׳ לאייר ״ היום לד׳ יום לעומר ·
שהם ד׳ שבועות וששה ימ׳
יהוה יהוה יסוד שבחסד יה״ר ולשנגה ויכוין קי׳ בבה
יהוך ואות ל׳ מן ולאותיים חנה בבה
ויכוין תי׳ בב טהרך ואח״ך כבש״ע ·

כ׳ לאייר ״ היום לה׳ יום לעומר
שהם חמשה שבועות ·
יהוה יהוה מלכות שבחסד · יה״ר ולשנגה ויכוין כ׳
עשים ואות ת׳ מן ולאותיים חנה בבה ·
ויכוין השם חקב״ טנע ואח״ך כבש״ע ״

כה׳

כא׳ לאייר · היום לו׳ יום לעומר ·
שהם ה׳ שבועות ויום א׳
יהוה יהוה חסד שביסוד · יה״ו ולמעלה ויכוין תי׳
כולם ואות מ׳ שן ולמעשים אות בבה
ויכוין כו׳ יחיד ואח״ך כבש״ע ·

כב׳ לאייר · היום לז׳ יום לעומר ·
שהם ה׳ שבועות וב׳ ימים
יהוה יהוה גבורה שביסוד · יה״ו ולמעלה ויכוין כו׳
אמן ואות י׳ שן ולמעשים אות בבה ·
ויכוין כו׳ נוה ואח״ך כבש״ע ·

כג׳ לאייר · היום לח׳ יום לעומר ·
שהם ה׳ שבועות וג׳ ימים
יהוה יהוה ת״ת שביסוד · יה״ו ולמעלה ויכוין תי׳
תנה ואות ס׳ שן ולמעשים אות בבה
ויכוין תי׳ בה לעשק ואח״ך כבש״ע ·

כד׳ לאייר · היום ל״ט יום לעומר ·
שהם ה׳ שבועות וד׳ ימים
יהוה יהוה נצח שביסוד · יה״ו ולמעלה ויכוין כו׳
יבולה ואות ב׳ שן במאכן אות בבה ·
ויכוין כו׳ פנה ואח״ך כבש״ע ·

על בס״

כה לאייר ״ היום מ׳ יום לעומר
שהם ה׳ שבועות וה׳ ימי׳
ידוד ידוד הוד שביסוד ״ יה״ר לשעה ויכוין כ׳
יברכנו ואות א׳ שן באחרן מנא ככה
ויכוין ב׳ זוכה ואחר כבש״ע ״

כו לאייר ״ היום מא יום לעומר
שהם ה׳ שבועות וששה ימי׳
ידוד ידוד יסוד שביסוד ״ יה״ר וב׳ לשעה וכ׳
ויכוין תי׳ אלהים ואות כ׳ שן באחרן מנא
ככה ויכוין כ׳ קדושתך ואחר כבש״ע ״

כז לאייר ״ היום מב יום לעומר
שהם ששה שבועות
ידוד ידוד מלכות שביסוד ״ יה״ר לשעה ויכוין תי׳
אלהינו ואות ץ׳ שן באחרן מנא ככה ויכוין
השם יב״ל מ״ק ואחר יאמר כבש״ע ״

כח לאייר ״ היום מג יום לעומר
שהם ו׳ שבועות ויום אחד
ידוד ידוד חסד שבמלכות ״ יה״ר לשעה ויכוין
תי׳ יברכנו ואות ת׳ שן יתנחם מנא ככה
ויכוין כ׳ שושבינו ״ ואחר כבש״ע ״

כע׳ לאייר״ קיום שׂו״ יום לעשׂר ~
שהם ז׳ שבועות וב׳ ימים
יְלוֹד יְלוֹד נבול שבשלבות״ יהר ולשבה ויכוין בי׳ אהים ואות נ׳ שן תנחם אנה בבה ויבין
תי׳ קבל ואחך רבשע ״ ״ ״ ״
כח׳ סיון״ קיום שה״ יום לעשר ~ ׳
שהם ששה שבוע׳ וג׳ ימים
ילוד ילוד חת שבשלבות יהר וב׳ לשבה וב׳ ויכוין תי׳ ויכחו ואות ח׳ שן תנחם אנה בבה
ויכוין תי׳ ושעע ואחך רבשע ״ ״ ״
ב׳ לסיון״ קיום שׂו׳ יום לעשר שהם
ששה שבועות וד׳ ימים ~
ילוד ילוד נבה שבשלבות״ יהר ולשבה ויכוין תי׳ אותן ואות ס׳ שן תנחם אנה בבה ~
ויכוין תי׳ בשקתים ואחך כבשע ״ ״ ״
ג׳ לסיון״ קיום שׂו׳ יום לעשר ~
שהם ששה שבוע׳ וה׳ ימים
ילוד ילוד כור שבשלבות ״ יהר וב׳ לשבה וב׳ ויבין תי׳ כל ואות פ׳ שן פלה אנה בבה ויבין
בי׳ ולע ואחך רבשע ״ ״
ד׳

ז' לבינין" היום מ"ח יום לעומר שהם
ו' שבועות ושש' ימים"
ילוד ילוד יסוד שבמלכות" יה"ר ולמעלה ויכוין
תי' חסדי ואות לשן קלה ואנא בכח
ויכוין תי' השלמות ואח"ך רבש"ע "
ה' לבינין" היום מ"ט יום לעומר"
שהם שבעה שבועות"
ילוד ילוד מלכות שבמלכות" יה"ר וכ' למעלה
וכ' ויכוין כי' אכן ואות ה' שנקלה
אנא בכח ויכוין היום שקלמה ואח"ך יאמר רבש"ע "
... תם ונשלם ספירת העומר ...

אחר שבת של לילי יום שביעי של פסח לאו יפיח"
לשתי שקדושת היום לפי' רבש"ע קעון"
ותהיינה כנפיו קלות כאיילות לבוא הביתה שמח ועוב
לב ותאחרו השמחה ויתן בקולקול מה לאשר שעמים
לשמחה ונשאר על שולחנו כוי' ושבחה קלל וושגה
נא לפי שהלל לעורר חבצלת השרון לשיר בקול שיר
קדם הלוים ואחר קדוש שלבר יפל פיוט קדוש המפלגה
להיות כל פה שורר בפתח לילי' של פסח בנותר"
ובנעלה שפיק שבועות ושל ספר סוד קדושת היום"
בבו לתלפיות והשיר הזה נאוה הוא אתי בט' תהלה
נאוה

נאוה ולעשן לא יעבר כל בו בית הקדוש הזה נגיס לבבו
בכך ותשלומה כלוותך ״ ״ ״
וקולם יושר השיר יחשב בנעם קולו שקראי קדש אלו ״
א הללה שם אלהים בשיר ואגדלנו בתודה ״ ״
ו עתה יגדל נא כח ה׳ כאשר דברת לאמר ״ ״
ג דלו לה׳ אתי ונרוממה שמו יחדיו ״ ״
כ י אל גדול ה׳ ומלך גדול על כל אלהים ״ ״
כ י שם ה׳ אקרא הבו גודל לאלהינו ״ ״
ח סדי ה׳ עולם אשיר לדור ודור אודיע אמונתך בפי ״
ח סד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו ״ ״
ה׳ עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבי ומשירי
אהודנו ״ ״ ״ ״

אתקינן סעודתא שלימתא חדוותא דמלכא ״
קדישא דא היא סעודתא דזעיר אנפין
וחקל תפוחין קדישין ״
א״ לאה.. רבון עלמא.. אמבר בני נשא.. וקמא קדושא
למשה בחירא ״
א״ להא.. חסינא.. דאפיק כל זינא.. שיר לבבנא
שורת ובר שורת ״
נ״ נא ותנינא.. עבידו זינא.. ואתבא עשא.. בכל
אורתא ״

ישועה

׳י עינת ·· כלבילא ·· חפיק עם חילא ·· לגויה קלא ·
לתגין סנרא ··
׳א תבוע ·· כקיעא ·· בין שיא ורעא ·· בארעא ובגעא ·
להא עקורי ··
׳ב לוע ·· בלחישא ·· בישקב קושא ·· ונפיק שגשא ·· ·
לשעבר חובא ··
׳ר שתא ·· כמתקא ·· ורוחא כפרסקא ·· חזיל כל
פושקא ·· ונתי חיוורא ··
׳ה פיא ·· חיילא ·· נסיך בטבייתא ·· חזיא מחכשפא ·
קרס ההוא אחרא ··
׳ט תנערא ·· שלבתא ·· בשלשע לאבקתא ·· כלל
בנלכותא ·· עם טב יקירא ··
׳נ בפע ·· לחכשה ·· נפיק שרחעה ·· לאתקה בשעא ·
חוע עוחא לסררא ··
׳ת נורא ·· לעכעי ·· ונהרא לבנעי ·· להוא בנלי ·
שקעיה באבבא ··
׳נ פפק ·· ההוא סיכמא ·· ותבר לפלפא ·· לניתן ==
ושלפא ·· נפרו כל חיורא ··
׳ב רא ·· ומברא ·· וכללא כוורא ·· נייני לברבא ·· ·
שברו תקבירא ··
׳נ בימי ·· כל נני ·· תרייה לנייי ·· לשעקר נני ·· רנוק
צרורא ··
׳י ושי לשבבי ·· אתעבלאו אחוב ·· לחי וקויקה ·· אנבלא
ותובא ··

עונשע

ע״ ונשי · קרבא · שרו בני חרבא · אחיקו לחובא ·
בפולחא כגורא ·

י״ לקנא וישא · עבידת חקלא · לפחה אוכשא · נחשא
כפחרא ·

ג״ חית · בראשותי · לחיתו בר עותי · רזא לרב
עניא · לשתפם כוורא ·

ב״ יעא · כבר יוני · שקורא כעפש · בישא לחכט ·
אחפיך אוירא ·

ג״ שיבו · כהמה · יאורא שילוה · לתקונא יאה ·
עבירא כשרא ·

ח״ קנטרו · עיית · בההיא כנסיא · לאיגון נבניא ·
לבתחות צבורא ·

ל״ יבא · כרוחקא · אמה כל שקא · ונעביר פרוקא ·
לאבנא גזירא ·

י״ הולחין · יקין · נפקו בני חוקן · בבתגן ושנאן ·
שלין כל עובדי ·

ע״ בחא והצבחתא · לעבו במחוותא · שעילה סילתא
אחית עזורא ·

ע״ תיקא כשתיקין · אגהר ואתקין · לגושפן ולקיקין ·
בחכא שעורא ·

ח״ ויא רחנין · היע בררנן · בשנא לגוען · ועיד
נמערא ·

י״ קיכו כבר נפלי · ושלשו לחד אורייתי · נמשי ברא
גלי · בפוקנא מגבא ·

ימורא

י פורח לגבהון ״ וכלשמיהון ״ לשאלם בניהון ״
בבוא עהירה ״

ע תקפו יתן ״ עבשן ונשן ״ ככולהו עלשן ״ בהלי
צ׳ורת ״

ח יי כל ספירייה ״ נחית בנשיק ״ לשאלם עלמות ״
בחרה פיקה ״

ן ובן משתקלן ״ וכולהו שבילן ״ כחרה אשלן ״ הפור
ומורה ״

ק וקמה קורצין ״ יפת בחצין ״ כאנן חצין ״ לקצה
כל קצה ״ ״ תם ונשר ״

ואחרבה להוז קורא שנים כמה לאחר וקנה ==
להתעלם באחבים ואם ילעה ויש ׳

כן כנשת המכשה מן כל יקר תחיוה שינך בג״ר
השקורש הזה ״ ואם כ בנים כבים יש כבפס
השלשיבן הנה שן השאפל כ ירדוש בסוף ובראש ״
ברוש הלב ולהה ישפלם בשרחה ולא במירות מפי ״
קבלת חלב ולהה בני לקלפיות ככרבונות ומשמעורת
נעושים בנעלה ומסתר שפוק שגליות וכבר באלהי
מבשתאלה סכבפס בס׳ חשלה נוזה ואין שקושו מאן ״
ואולם נשר קן לו כסף ונכספה נפשו לנשר בשבחין ״
קבשן האלה הנשות שתנה אפאם לא ירם שכול פגשת
אלה סכבפס והתעלשותיהן כי הן הן הכבפס הנקטן ״
בשול ושקראן ושפכן את הנפש דיפה וקפאתן זו
היא הלכן ויקרא קרושו שנשר כשו שבאחרש לנשלה
בלל

בליל פסח ויסב על שולחן שעשוי לבנים כשלחן ה'
להיות נכלל בקדושה יתפלל לפני האלהים ונכון להיות
כל איש מוכן בכל תיקון על שולחן סיפור הנס על קריעת
ים סוף בלילה הזאת להודות ולהודיע את היד הגדולה
אשר עשה ה' במצרים מהיום הזה לעולם · לבנו ובן בנו
בתו לברכה את ה' המבורך ולהודות את ה' אלהינו ולהלל
י"ה על טובו שעשה הנס הנפלא הזאת · אשר גם זה
בכלל עבודת שמים ולהנהיג לבנו בזה סיפור וכל המרבה
לספר הרי זה משובח ·

וכבר אמרינן לשולה בכוס שומר קב"ה חד בההוא
סיפור ובההוא שעתא כניש קב"ה לכל
פמליא דיליה ואמ"ל שמעו סיפורא דשבחי
דקא משתעו בני וחדו בפורקנא וכן כולהו
שרכנשין ואתיין ומתחברן בהדי ישראל
ושמעין סיפורא דשבחא דקא חדאן בחדוה דפורקנא ·
דמאריהון וכדין אתיין ואודן ליה לקב"ה על כל אינון נסין
וגבוראן ואודאן ליה על עמא קדישא דאית ליה בארעא
דחדאן בחדוה דפורקנא דמאריהון וכדין אתוסף חילא
וגבורתא לעילא וישראל בההוא סיפורא יהבי חילא ·
למאריהון כמלכא דאתוסף חילא וגבורתא כד משבחין
גבורתיה ואודאן ליה וכולהו דחלין קמיה · ואסתלק יקריה
על כולהו וכו' · ואח"כ רבנו נתערו בענין סיפור יציאת
מצרים ועוד עקר גם לסיפור הנס הנפלא הזה אשר
במספרו יתוסף חילא וגבורתא לעילא ויהבי חילא
למאריהון

שאבותינו ובכלהו כהאי קושיא ·· כי מלבד קללתי בתחלת
הפרק הזה סיפור הנס ומזוזו לשון יאמר בו כל
נס של שלמה בלילה הזאת לבניו ובני בניו ··
לשון ישמע מיכאן שאר הנס השכל שתוך סיפור ·
הנס ישאוך במכתבין עוסר השכל להורות להם ערת
הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון לעבוד את ה' ולא
יעבדו את רבנו ולעשר אלהים לבו בכם שעשו · ויקח ה'
אלהים ה' בכבה אוכל וראיתי באברן נבאותינו לעבוד
עבדי ה' אלהינו ולעבור על שעבדיו להיות כבני עובדה אשר
העובדים ותוב עובדים והוא ·· עובדים שלא אחד בלבד
עמד עלינו אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו וה'
מצילנו מידם ואחי כבה שלא פנה תחת עובדה הן לעבור על
פי שאלנו ונחל לבותינו צורים צור ישועתנו כי אם
לעבדו ולאהבה אותו ולשמור שבותיו חוקותיו ותורותיו
כל הימים וכן כוונה שאלה הדברים ויקים אלהים כהנה
וכהנה בגבולות ידבר להחזיר אהבה לבם ושורש יעלו על
כלום וזהו עיקר העיקר בשון סיפור הנסים אשר ~
חייבנו חז"ל אשר שקולם ישנו לפניו ולאהבה את השם
המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא אשר הוא עשה
לנו הבא עם ה' אלהינו ·

משנה. להיות כבר וקרע כבר הק' בזוהר פרשת
מחשבת כסוף פסוק כאילו העבוד וב' ז"ל
ואיתין קלין דחדבת כאינון ע' לקבל ע' חיבין דמצע ה'
אתבנת חמשה כאי ב' כללא שתין בתון לאולבן ·

נהגו חסידים הראשונים בלילה הזאת לגרוס
שעסקים כל הלילה לספר חכמה העקוד
בה׳ ונפלאותיו ונשר שאה כלא׳ לפי אשרו ולבאים במור
ה׳ השאלם במור אלפת הבים ונשא נשאה בה יאות
להם לשבר להבת כוסם בלישוה ה׳ מורות תורתנו קרני
ונשר להיות כבר נרע רבה הלש בזוהר פ׳ נחרשו
במור פסוק כאיל תערוג וכ׳ ול ושאיגון קלין
ההבה לאיגון ע׳ לקבל ע׳ תיבין קשנך ה׳ אחבתה
חושא לאיהי ב׳ כללי שתין ביתין לאולא תבן עשין
ואשילא תשר בין בברכתא לאיהי פשג הלה עשורתא
לאשכנותא תבן שוקתא נ״ה ב׳ נביאים שתשן אושכן
תבן עשיאין בההוא זמנא ויחשוף ישגות יתעבד נח
שעליעז נ״ב ״ על כן עה נכון תאה להגות בעת הזאת
בשלך משיח אולי יחנן ה׳ על עשע צאן עלתיה במור
אילתי לשואתי חושה ״
וגב יתקנתי סדר לישור בזה לחצי הלילה הרגוונה
תורה נביאים וכתובים וספר הזוהר בעניני
הגאולה לשורחת הקושם לבי אהים עלחם ונפשי
צמאתו שבן שכבם ירחש נפלאות ״
תורה פ׳ ויחי יהודה אתה יודוך וכ׳ עד ולבן שינים
חלב ״ ובפ׳ בחוקותי עד ואולך אתכם
קוממיות ״
נביאים ישעיה סי׳ ב׳ הדבר אשר חזה ישעיהו בן
אמוץ

לשון וכ׳ עד בחור ה׳ ״ ובפי׳ יח׳ עוד היום בנוב לעמוד
עד ס׳ גבול בן ענק קדוש ישראל ״ ובירמיה פי׳ ל׳ הלכד
שער הישמעאל יפוצו עד פי׳ לב׳ ״ ובפי׳ לג׳ כהנשר ה׳
עד ישעיה וכ׳ עד פנשיב להשבותם ולחשבם ״ ובתב
מעוז עוזבה כולם ובמכבה פי׳ ח׳ ופי׳ יב׳ ויג׳ ויד׳ ״

מנוס תהלים פי׳ כב׳ לשבח על אילת השחר וכ׳
ופי׳ כט׳ שעשו לדוד הבו לה׳ ופי׳ טב
כח״ל תשבוג וכ׳ ומתהם שמעו כח׳ בשמחך ישמח עלך
וכ׳ ופי׳ שה׳ לשבח על שושנים ״ ופי׳ עב׳ לשלמה וכ׳
ופי׳ פט׳ משכיל לאיתן עד פסוק ושב בשחק נאמן סלה ״
ופי׳ קמו וקלב ״ ומחק בס׳ כתאל פי׳ ז׳ בשנת חרג׳ ׳
וכ׳ עד בלבי נעוה ומחק ישר קפש ״

ומחק בשני׳ פ׳ חלק כפ״מ טב תבאת כ׳ טן אומר ״
שקרא זה יעקב וכ׳ עד כפ״צע ״ ומחק
בזוהר פ׳ אחרינות כפ מז׳ טב׳ ר׳ נבח הוה יתיב וכ׳
פתח ר״ש כתיל תשבוג וכ׳ עד והמחכן סחבש ובכבשת
צו כפ כת׳ טב פתח ר׳ חייא לשבח על אילת השחר עד
ושב יקבצך וכ׳ ובזוהר פ׳ ויקהל ר״ע טב ומחק בזוה׳
פ׳ אחרינות ר׳ כז׳ טב׳ ויאמר ה׳ אל משה עד ויעקבחו ״
ברכאן בבלהו עלשן ובב׳ ויקרא כפ נ׳ ר׳ אחת הוה
אזיל וכ׳ עד ונעשתך לי לעולם ״

מס יש שהות מה יקראו ביתר השקושה שבספר
הזוהר בענייני של השיח שעות ר׳ ז׳ טא׳

פבם

פתח ולשר עשה שבעים ופ' עד והשתא בירושלים ונשן ~
התפן שאיחין בפ' בבראשית רבה סי' עב' לה' אלה הקלבור־ת
קששים וב' עד שעשה י' להתפאר ובפ' שלחלך ופ'
קמו שת' וקעג' מה' פבח ולשר ולמה נשאם יכוון יחיו ~
לשתור ולבכות לבן קום בנוסח זה ~~

יקרני אות שתהא שעה זו שעת הקשב
שעת האחוה ונקלתך והשבם נשתיל לך ~
ותשתע לו שבכות קראות ולא שר תורתך הקרושה שאר
לשבע אתה ה' אל תצחק מילותם לגאולה חוזה כה"ל ~
תשבע על נפיקן שם כן נבואי תשבוע אלוך אלקים ושל
כן נקוה לך ה' אלהינו לראות שהלך בתפה עוזך להעביר
גלולים מן הארץ והאלילים כרות · כמתון לתקן עולם במלכו'
שדי ונפש צאתנו שבן שבעים הלאוש נפלאות ~

אתה ה' אלהינו חולל מילות חשך יעבות הבשר ת
קרן לגור עבדך ושמת נר לבן ישי משיחך
ניכוס הורו והנשאת שלבותך על העולם כולו ובוא לבות
בשושתך הוו והלך השוה סלו · אתה ה' אב הרחמן
קנא לשם קרשך המחולל בגוים והבע בשום שמך יש'
לווים ומחנים בין כשה לאבים ואת לשם שמך ~
לשע לנו שאיחך וקבץ שלפה מאלך ועל השקועה ~
נשר גבורים ונכו לבצמות פני משיחך הקרוש שלך
בימינו תחיינה שנה יבאו ועני ויעשה לבו · ואלה
בגוהו ונעקו על שמלאו ישב ובאה הגאולה ~~

הכמוהה

הבנונה שעלבת לבתי ירושלים ושלך שלך והשכל ונאה
שאפנו ונבקה בבנין ושעג ורוחה בטוחה׳ בנחוקים ה׳
אלהינו ונקוו כל הקנים אלנו לקחח כולם באסה׳ לנעבדו
עבם אחר כ לך אמנו שהם לשומע אנו שכשביש
אל הנשנו שעברט ה׳ אלהינו הראש ה׳ חמקך וישוך
תתן לנו ונבנו ה׳ בבלון שעשך פרקנו בשומעו לבורות
בנונבה בחעך לאשח בשמחה נניך להתהלל עד
נחלתך ויהי נעם ה׳ וכו׳ יהיו לרצון וכו׳ וישנו קהא לבון
ונשרי נגוע ישעה ואת לנשל כמכר סיה אשר אין
מפתק פ הוא שעורר עוז ישועה והחשם
לפני אלהינו שהם ואף גם זאת להשפיע מלנו שיין שמנו
על שאיח פ כך היא הפעלה אל המקום שר יהיה · שעה
קראת ולשור של כשלבה שאיחה ״ נבורא חילה
ונבואת ביה ושש ושעה ומשתהלל יותר החל שוין
כבודו עליהם ולפי שבם אמנים צדיקים ונבנים אחת
קוים כבודו עליהם יהלה על ראשיהם שלשלה לעשות
בלשונם כנשרה מים חכמים נירונים · שאב קראות
השינו לאחות נבולות ונפלאות שעשו ונשר אין לו נבא
יקל השלחה לה כשה ירחה ה׳ יכנס בנבאו בנפת
האלקי יכול בלישור של כשלבה שאיחה ואם אל פוזי
נכנוש קח לך בשמים כחש ונבר הארכתי במה בת׳
שחנה עין בכ״ל״ ״
ונתנה הלילה האחרונה · שתיקו שבמה לנשון
שבמו

מנהג שלנו ״

תורה פ׳ בראשית עד ברא אלהים לעשות ויהי ״
בשלח פרשה עד פ׳ חמשה׳ מפתחך ׳ ובפרשת
חוקת עד ישיר ישראל עד ונשקפה על פני הישימן ״
(בפ׳ האזינו) עד וכפר אדמתו ״

נביאים יהושע פ׳ י׳ אז ידבר יהושע עד פ׳ ה׳
נלחם לישראל ״ שופטים פ׳ ה׳ ותשר
דבורה עד ותשקוט הארץ מ׳ שנה ״ שמואל א׳ פ׳ א׳
ותתפלל חנה וכ׳ עד וירם קרן משיחו ׳ שמואל ב׳
פ׳ כב׳ וידבר דוד עד לדוד ולזרעו עד עולם ׳ ואחר כך
בנביאים אחרונים ׳ ישעיה פ׳ ל׳ והיה אור הלבנה עד
לבא בהר ה׳ צור ישראל ״

כתובים תהלים צב׳ מזמור שיר ליום השבת ׳
ומ׳ מן הודו לה׳ וכ׳ ומ׳ עח׳ משכיל
לאסף ומ׳ עח׳ האזינה עמי תורתי ומ׳ קז׳ הודו לה׳ כי
טוב ׳ ואחר כך שיר השירים כולו ״

משנה פרק ערבי פסחים (ואם יו״ט שני בה ה׳
פרקים שכן יום טוב שלה כשמתחיל
סנ׳ יוה׳ קי׳ ואו׳ הי׳ ונשאר אחרונות ׳ ועל כן יש חמשה
פרקים במול הבבא הנקרא ק׳ שילוח ק׳ רבבא
ואח״כ בפ׳ למועד ודב׳ לבשנות עי׳ עשה
אחר אבותינו) שלים קוף זאת יענה אתכם וכ׳ ואח״כ
בב״ל לסתבלא לבנעותא ״ ובזוהר בשלח יקרא שין
יפאות

שבתים בהלוג הכל לפי השעה ״

והנה חסידים הראשונים שלא לקרות פרשת בזלה
והש״ל כי אם באשמורת הבוקר בבנין ־
שעושה כלפי שוחה על פי הסוד מולאך ונכון לאומר להוג״

ונכון לעבור ולבדות על כל פעמי הקרבים האלה ־
אחר קריאת הסדר ויאמר תפלה זו ״

יה״ר מאת יתה״ש שזה יו שעה לחשם שעת הקצב׳
שעת הרצון ונקראך ותענני ונשתי לך ־
ותשגב לנו שיהיה עולה לפניך קריאתינו ולימודינו ־
בלילה הזאת כאלו הקרבנו כל הסדורות הנפלאות ־
והנראים לשר הם מקודשים בו והוכן נפשינו כוחינו
ונשמתינו שיהיו ראוים לעורר שין העליון לזווגא ־
לשרוכותא בשלבא קדישא והנה יעוררו שין עליון ־
לזווגא רחבא ולפעלא ולבא ולשעא יתקן ברכה על כל
כי לזון ותעלים ישפעו לנו כח שלבם על נפשותינו ושיה
לעבור את ה׳ ולאהבה אותו יראה הכוונות הנעשי
כל קדשים ״ ובעם שעשר לבותינו על ים סוף ובזכות
היגלו הקדושה כבר שלא׳ והשם להם חומה שיש להם
ושעשאלים כן יעשה היום ובזכות תיקון לנו בבו ־
כתיקן להגן בגופינו ולפרום עלינו סוכת שלומך ־
ולתקנו בעצה טובה שלפניך ולהסיר השטן מלפנינו
ומאחרינו ובצל כנפיך תסתירנו ״ ובנה מגוללה קראת
ולשער השי״ת לשר שרפי שתה לפניך שהיא קדש קדשים

ובזכות השמות והלבושים והשמות והצורות הקדושים
והעקודים היוצאים משמה ישכון אור גדול בנפשנו ״
נחיינו ותשית לנחמה שעות פן בבהר עלבות שיחך
ושוב שפטך לבנים תביא שפתנו ישועה והחשים ונוכה
ונחיה לראות לעין שוב לציון את משיחך שלך בנפיו
תחזינה עינינו ואז נשיר את השיר הזאת בקול ששון
ובקול שמחה ״ ונאם שמחה לעשר בית ישראל על
ים סוף בעת מצאתם בגאולת השירה הזאת כן
נשיר נא לאהבתך אם שלם ונבנו שנותינו והשלך
במצולות ים כל חטאתינו בבא גאולה השלמה אשר על
מטה לפניך ונאמר שלום אור שתיקת קדשת לקרוש רוש
נגד כנגד כשם שנקראת רום נגד כן נבואתינו מל ים סוף
וקנו כל העמים והשקערים נאר קם שבבלים ״
בשנו לפניך מימים כן יען והלבישון שלום יהיו כעין ״
לפני רוח ומלאך ה׳ דוחה לשנן · ולציון יהלך הגואש
ישך ונאמר שירה לשנן אשך וכו׳ יהיו לרצון וכו׳ ״
ואשרי נגש שיעשה זאת נוסח הקדוש הזה לשער
שלנו בלילה הקדושה הזאת לשוק נח
רוח לזכרו ולעורר את הכחות אולי יחנן ה׳ על שיעו
הכהן קדשים לשער בגאולתינו ותבין נפשינו כי עת
לחננה היא כי בא מועד
וכן בתפלת יום ש׳ של פסח יתאונן בתחנונים על
גאולתינו ותבין נפשינו ולעיר בקול נשים את

הציל

הגדול בשמחה ובצהלה · וכן בכל מקום אשר יהיה שמה
זכר יציאת מצרים וקריעת ים סוף · ניסים שעשה כמו דבר
אלא לאומרו בשיר ובשבח להודות להלל ולשבח לבורא הכל
על כל הטובה אשר הפליא לעשות לאבותינו ולנו ושישלח
הקבה לעשות אתנו הניסים כמו שעשה בזמנים · ·
ובשעת הוצאת ספר תורה יכוין לשמור ולזכור קבלה שקבלו
התפלה הנז' ויוסיף עמה זה ·

רבונו של עולם שאלותינו לטובה והפק רצוננו ותן ·
שאלתנו והושענו · וזכר רחמיך וזכרונו וזכור
אבותינו וזכור ירושלים עירך וזכור משיח בן דוד עבדך
לפני כסא כבודך וחוס וחנן וחמול ורחם עלינו והוציאנו
משעבוד לחירות ומשעבוד לגאולה ומאפלה לאור גדול
ועשה אתנו שכמו שעשית לאבותינו נפלאות וכמו שהוצאת
את אבותינו ממצרים במשפטים ותן והיום כל אומה ממצרים
כן תעקר פה לבלתי כל אויבים ואל תתן כל בוגד לנו מלבד
כדבר אחד ונשתבח שמו כבודך וברם וגם שועה ונבנו
לארצנו ובבית המקדש שלו ועל אחיו ועל שמו ולבים
שהרחיק ונאמר לעם שאך לשמוח שאיך ה' כבודך
יצא כבם מלחמות ישר קומם כמו שעשית לאבותינו על
ים סוף · כאמור ה' ילחם לכם ואתם תחרישון ונאמר כל
סקוים עליו לבשה ובכבוד נאזר תהרום קשך השלח ·
חרונך יאכלמו כקש · **חנה** עלך רחום וחנון זכור והבא
לבבנו ספר הגבורה הזה   וכמו שהגן על אבותינו
על ים סוף כן יגן עלינו והושיעם לאם מושה שישים ·
ושמעם

ושמחתם כן ישראל לו בקולות שמיל הזה ולשון ״
תולדך הקדושה אל תשובו נבים ואל תמאסו עלה ואל
תשכחו יזכרו ואל תשא שמע בלה בקולותיו ונקח עליו
אור משרך ה׳ באור השחור הגדול שתיקן קדשו ושמו ״
בכנת ובשנה הזאת עם שנית לעבודתו עולים סוף ״
כאשר עפי כבודך שה תבנית אל כבר אל בני ישראל
ויפשו וקרא כוס גאל כן ובכל מעיך המתוקים ומבו
נא צאן שלנו יתך אל ישראל בנו קכף והשבע עלוו עוו
ישועה והשיב ואתה ה׳ אל תרחק אילותי לעזרתי חושה
כאיל תערוג על אפיקי מים כן נפשי תערוג אליך אלהים
צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני
אלהים עננו כאה אלקים והבא מי שאיך מאה לשון
שמך וכ׳ יהיו לרצון וכ׳ ואת תפלתו וכ׳ ״ ״

תפלה שחרית יו״ט

הנה תפלה שחרית יו״ט ישבב בכח על יכר כפלגו
שחר שבאחר פישום כאשר שנעשה ח׳ ״
זאת לחכמי המשנה כי עליית הטולשות בשבתות ״
ימות ה׳ שוותה בשליחם בשוסף שבת ובתפלה
בחשאי הבושטה קרושה הזה יג׳ לשלות בכתב ״
לאבות · ובחזרת התפלה בקולות מלבוש שם שלה
בכבוד לאישה ״

ח״ר

יש לכל בני ישראל להתקדש שבוע לאחוז בטהרה
הגוף ובלבשה ובמלאכה ובשישה קדושה בשאש
תקוה

תקונה בלחש ובחול לבלתי תהא שבעות שגירו אל
הכלה החשלה״ וגם הנהג לו תשלה לבהג בגפנים
לפני התפלה לחשר״ ״ ״
ליחלק עשה לקבץ ושפטוק וכ׳ חטה נגב בא
להתפלל תפלת שחרית יזע לתקן אותה
שופיה במקום עליון ולהעלות הנשמה לשלה
באותן ריעון הזאת נהלי נפתי בכבד נבא שלוה״ ״
בלחישה ובחול תנעו הטקבל קראת אהל מוכנה״ ״
בכבד כשעה ובכן תבאו עליו בני שלם עין הכרם
על נפשים כוחים (ששתים) לטהר לבב לעבדך באמת
ויקיימו ה׳ וכ״ש סובה באלים ק״ש כשון נחרר
בקמו ויתר הפסוקים השובחים בתפלת ערבית ואוב
יכון לקראת אלהיו לעשר התפלה בכוונה״ ״

חול המועד

ימי חול המועד כולם קרואים ובתורה ה׳ נקרא
מקראו חול המועד אלא ערב יום חול לגבי א׳
ולכל לגבי אלו ימים שעשר נקרו ואחשר שיש לגולם
בהם כמ״ש בפ׳ מ״ו הן הלוקין נכ׳ שאהבל השבוע אחד
השעבוד כאלו עובד ע״ז שנא׳ אלהי מסכה לא תעשה
לך וסמיך ליה את חג המצות תשמור ופירש״י השבוע
את המועדות חולו של מועד שעושה מלאכה הלמורה
לו ואין מהג בהן קדושה לגבו בגבלה ושתיה׳
יוכר

יותר שאחרי יש החול והטעם לפי שיש קדושה לפניהם
ולאחריהם וכן שיש קרבן מוסף לכל יום וקוראים שתי
קרא כראשונים ביו״ט פחין כורפין כ׳ יונתן אומר קו׳
ושה מאון ושבייש שאין קדושה לפניהם ולאחריהם
נמנין בעשיית מלאכה חש״מ יש קדושה לפניהם ׳
ולאחריהם אינו מן הדין ונמנין בעשיית מלאכה עד
לשעה ישי המעשה שבו אין בהם קרבן מוסף ומותר
בעשיית מלאכה ומותר בחש״מ שכן קרוי שקרא קדש
ושה שאחר יש לכל ג״א שכחל להזהר בקדושתו להקדים
ולהעבירם בשמחה ובששון ובמאכלות חשובות בי״ע
לבלתי יהיו נפסלים למעשה חו שהוא כמפר בכל הכל
כולה ועשו בה מלאכה חשובות את המשעות אחרים ׳
שיש בהם קדש ושנשו אין לו חלק לעוה״ב ויש בהם ־
אלא ישפל אחד ואחד ויתן אל לבו כי נחלו שלא ־
נכבת כי תקנת האלהים באת שיחים בעשיית השנים
ויזכה לעוה״ב ואיך ולשה לא יחשל על נפשו היפה־
לאבדה שהפתח בנחלת ה׳ על דבר קיון וקל ובן
ולבא חלה מצוו לכל יהי בם לשמחה ה׳ ולא יוצא
עם תקלה שתחת ידו בשמור השלבה נשר אומרו ־
בם ויקרא מאמו נפ בשותב לו והזכר סלבה בשה
מובה שבובה על שהם כעגות לשלשל בם ׳

ועתה עוב לה ולהם בתשים לנשר תפלת שבת
בשעכתי ינע לחה״ע בשמחה ובציחם ׳
לכבוד ולתפארת שקראתי קדש ובאותו השו חה״ע־

שלחן הסוכות אשר בהם היתה שמחת בית השואבה ·
בזמן הבית כמו שיתבאר במקומו בס״ל ··
וגם היות שאמר השלחן בהם לא שבינך תכח
הכנה להתברך כל מה שאמר הוא״ל והשלחן
שאכל אוכל ושותה ונשמח בהם כל היום שאין הדבר כן
ואין זה כוונת הי״ת וה מצות חלילה והפתאים אוילים
שלך פשוט באכלם לבם מעה למכונת זה נבלה נשת
לא כיוון י״ע לישראל אלו כה שיהיו פנים שעמק ··
ושלבתם ויעסקו בתורה בלי עיון וכל מחשבה והסר
יעי רמז ומוכלאים בלשונם לבן אין לא״י ישראל לנבר
אותם בשכל ושתה וגינה ועיול לבמות בנפש שגדל
א׳ שנוע שבכר לו יעשר במקומו השיוחד לו ויעסק
בשה שחוש הי״ב בשל שקרא בשקרא בפל שנה ·
בשנה בשל שנה בשנה במל אגרה באגרה בגדלי
קבלה בקבלה ויען נפאו קשוצה אשר היא יעברת
כמבנית חלב ואין שיחוש לה ולקומלתה כי כולם פעוס
לבחורת היסור הגפת הגוף כי רבם אשר אחת שאשר
ומה כי היא יחידה ונלשרה כמו אין לה ומה עובן מה
יתכן חנים אשר עם אלהים בלם לגרוש אותם ולבקש
שלה לבל תבטל בר שבקש׳ כמתה נוה כל האדם ··
וכבר נבאר כי הישים האלה יש בהם קושפה ·
קושה לבניהם ולאחריהם ויש בהם קרבן
שסף ויהיו נקראים שקראו קדש ואין השכל מתן ··

ושתיה שעלה עליו הכתוב כאלו בנה מזבח והקריב עליו
קרבן שנא' אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח ופי'
פי' בלשון האחרון דהיינו יום שלאחר החג וכאלו עב
להיות כלום וזה ונשכר לקבוע סעודה ביום ההוא
ולהוסיף מעט דבר בסעודתו שיהא ניכר שלכבוד אסרו
חג הוא עושה ונראה לו לדבר שלו כעושה סעודה ~
הקדבות משמש [illegible]

ועוד יפה לבעל באספים הדבר הזה בבואו
למטור מסעודתו מהיום הזה ״

ליחדא שמה דקב"ה ושכינתיה וכו' הנני בא
לאסור איסור החג בעבותים בשבל
ובשתיה ויה"ר [illegible] לקובל ושרוצה לפני
כאילו בנה מזבח והקריב עליו קרבן לשחול ולתלות
נשמותינו שר נשמתנו מי' שבכל שאתה משי השמר ~
ונזכה לנו קרבן שה נחה ניחוח לה' כדבר השמר אסרו
חג בעבותים עד קרנות המזבח ויקי' גואם ה' עליו
וכ' יהיו לרצון וכ' ״

ועוד יתחו בסוכה' שתקן ושקובל לו לבעל ~
באספים פנוי הכוונה בסעודתו בבואו זה
יאמר בנשמה פ"א ה' ויאמר לו אסרו חג בעבו'

ליחדא שמה דקב"ה ושכינתיה וכו' הנני בא ~
לעשות אסרו חג בשבל ושתיה ~
ויה"ר מלפניך שתהא חשובה מקובלת מעולם יאיר פניו אלי
וכו'

יזכור אבי צדקו שהעלות קדושה יו״ט והיה אח״ל שלא
חלב לשבר נשר בה צבק חלבו. יזכ״ר השנה ישלג
כמספר יחז״ר בהלו עלי כחשו עם אלהים שעשפבו ~
לנו עשבו) ויאת חלב שלשין בפאחה. וקרן חור פטו'
ושוש תה״ינה קרנותיו לעורח״נ. פאר חור כחש ~
סי״פ' בעבו״תים שא קבוהיו מתחתיים. ותה״ינה
פאחוריו של קרעה. כמא שלם חמשים ל' שנות ~
יהן עלהים לשוחין ק' מ״ה. שלחים לבורים קלט'
ראש המשיק נשר אחל נעבוה היום אל עקום תשובה
אח״ל. יזכור שלם היצר ועשם קשפים שפנו לכן לנגן
להבה נלכחם לבגשך יראת הרוממות ויהי נעים וב/ו
ושרי נגש ישאה כמלריחה לקבוע משלה אחל
עם אוהבו ואחוות שעשו האנשים ~ ~
הנוגעים אל ה' ושם יבלו להם שלחשה על קולו ודיר
ושבחה הללו ומשך על השולחן נשר לבשה' נשר היא
היום ותחת השובה נשר כונן יהיהם נגא לו כושא כאלו
בנה שבח וב' ובכלקרבן כבם קלנים באיר, ולפי
אחוזה לשורר שירות והשבחות על השולחן במספר
כבוד ובנשי שה קדושה בבלה ובלמה ונרלה לו לספר
עלו עולה נשר חעח על הנפש פשי משעם שהסר
יש עולה ומשחה נשר לו. בכבר שהם אחיה תהלה'
ועל כן נשרו עקבולת היום הזה להיות נחשב כאילו
בנה עוזם והקריב עליו קרבן והיינו כאלהים ~
חאבב

חובה סקרן לבטל עליהם אשר מולדו בשני קחג כאילו
הקביעו שלה על מולדה כבר כך שנה בחזיוב ויהי ס
הקביעי השוה הוא והשלה שלו הוא ס״ש שנה בשנה
אולי מולדו בט״ו וכו׳

כ׳ על כן קבלו וקי׳ שלבים שלאחי ה׳ וחושבי שש
להקביעות שם וחושבי ושם אחר פסח וכן אחר סוכו׳
שעושם זה אול מולדו בשני השעות ושתיקן לגולה
פרים שכרתם לה יהיה להם כבר שלמעלתם ושנה ותיקון
הוא ונפ״ם בתקון נמחק כיון לא שנו קח בלא הא
לא מביא קרבן לא יכלה עד שיעבור ונחם בבוא נשל

ויש שנוטין להקביעות עד שיעבור כל חרש כמן ונשה
אבו שנושין . ואולם זה קרן יציב לאותם
השתקעבי בבבור כשהג בו נשכנו אבל ואחר
הכוכב להקביעות של אחר השעור שני וחושבי ושם
אינו צריך להשתין עד שיעבור נסן וכשה שיהיה בכל
שנה שיוכה להקביעות הרשות פסח ואין אותם
לאחרים השתין שלשאות השובה פ לא יבא האחרים אחר
שתי אבל לשון חשתישו בעבור אין כאן לנעות
להם כן והשלה בה נו׳ שלא להקביעות אחר חג שבוש
לדוקא אחר פסח וסוכות שכם הלכה ישום מי שאין
שנה שעוך אחר יש השמחה בא לה עבל וכבר כן
כבר שנ״ב אחר חג שבועות לכון לא הוי אלא יום

א׳ אז ב׳ לא שפה ביק שעה עובא וכן סבב (פרט) ׳
סוף פי׳ תכ״א נבל בם התשים לנוסף׳ קנ״ה כבב לאח
אחר חגשבועות שקנשם ״ ״

והתשנות אלו יהיה בפ׳ אן (במות פ׳) ויקרא
וכו ובאחוקאל שפי׳ ש׳ שלקופו ״

ובמשנה ובחים שאחוה שלות תשי״ר ״ ויבין בקשות
אלו לתקן אלו השאלה על עבודה את השעלות לחי״ע
חה״ע ׳ שמה תמתי׳ יו נשר הי״א שן התשרות שנשבו שלא
שהוא כאילו שנו שאמרי׳ ש פרו כולו תשו״ע אין לו חלק
לעה״ב כמ״ש בפ׳ חלק ונשם הפושעים שאמרו לו והנ׳
במוקן בהם סגולה של חול קות בכל עבוד את
השעבוד או איך שאמרם הנפול בהם והוא והנ׳ ״
בהם קיתב שכל אלו יכוין בבה התשובה אלו לשטן
שיחה לבחוש פנחה שאלה אכון השובה לפנח לבבר ״
עלו ״ ובתפלת שחת התשו״ת אלו יאשר נסח שש
באות שתפלה וזה תואחרו ״ ״

(נפש) נפש שש בום בם התשובת הזה כי בכבד
נבולה חנחן של פ בולו בשטט (ומן) פאשע
ושרש בשכל ושאהה ובאחוק קלות כאש בששה
קושך הקבקש שה אלפה באחות שקלקלת
ובתיבת לא פלגות שבאשר שכל אלה קבצה
לאשר חרשיכם ושיבם שאחר נבאי היו מן לשוות
נלאית שאי ׳ והופכן סל ואללו (בוי״ן) שעה ״

קושך

קוויך ונלבנו בעבודתך להיות כעבדים לעובד -
אלהים ולבל לראות נאות ה' בעולם הבא וכה עלות על
לבבנו כל זאת נהלו פנינו רעה לבבנו בקרבנו ויהי -
לנו לאשר אין לנו על אחרינו בקום לעשות אלם ::
שעה ה' צור תקותינו ותקות אבותינו הנה שבו
אליך בבושת פנינו ביום צום קדושת -
הזה לשפוך שיחם לברוש סליחה על עונותינו · ואתה
חפש נא הפשע חוק ואשר עשינו ואבוש בחשך -
ובכוב עונך את שבפנינו ושים עינך עלינו לטובה
ושחוק שתמלך עונותינו ותגור פתחי עשו לנתיבו -
ופתח אשר ביתינו ולא נאבד כי אתה בוחן לבות -
וכליות ואלי יכוע לפניך כלא בשר ולא בשעל לשעות
נא כוונתך מעולם אתה ה' על יצרנו ועל כחינו איפה
ושנה אותנו ושנה רעוב שנו ואתה בעונך תשוך
את תפלתינו ובנינו לא נחשב כי עשך אותו · יעשו
נשר בו תתפאר ולשון תפארתך קבל ישעע חלבו
ורשינו היום קרבן שלה ואעלה לבבך פניו שנר
פוגעו בשערי קדשך ולא יכה משאו נאה להבכל -
עשרת קדש ישראל נא אחר באחרן ונזכה ונחיקום
טובה וברכה לחיי הקב"ה לחזות בנעם ה' ולבקר
בהיכלו ואומר ה' על עשך בנ... ישראל ולחה עלינו
כל שקרים ועים השתחשים לבא בעולם ===

בקכנת

בהכנת שיגיע האור ביום האלה ובושן היה והסר
עשו לבב ושבח ושיחות שאינות ולבנים פתחים בבכך
שקט ואל תמהר פניך שעה היה עוקרו בלשונם .
עם נקרא אליך אתה תשובה מכר ואתה תשיב כבר
עת׳ והיה עם יקראו ואני אענה עודם מדברים .
ואני אשמע כי אתה ה׳ עונה בעת צרה ושומע תפלת כל
פה בא״י שומע תפלה .

חג שבועות

יקר״ התפארת״ נתנו״ קדוש״ זה המחשב הקדש .
נתן ותפארת בשקדשו שקדשוהו שמים בעשר
הדברים באשר באר בנו שבלהשמים והנחילנו
את תורתו במעשה הקדוש אחד ונתבנו שבל העם נשר
על פני הלחמה והוא ונשא נפה שאר קדם על ישראל
ולא שמע עוד מלו שאורות נתן קבועות עוזם רע .
אשם ויאמר האחרו בקו תבל כאחד ונחל האחרן ויעבור
עליהם לעשות מן בשן נלחה ה׳ ניקם עדות במקום
ונקלעם בישראל את רבה הבעית מאת הדברים .
וכל העם רואים את הקולות לכל רבבות ולכל שירות
פה אל פה ה׳ יקבנו . כלנו ה׳ נביאים ויחשבו דברים
את התבונך . לא שזה כן לכלנו ואין מושפעים
על יחין בהם ועד באחר יעבוד את כל הכבוד לעולם
נלם

רבותים ואם אין נבאר להם עתה · כנגד ביום ענה ~
תענית נשאר ככל הם תענית צבור נהיו עפריקן ·
שבתי והואת קבולה מאוח להיות לו ולו נכסים חכמים
ידועים יראי אלהים ואין בלי ספק עולם · ואם
גם ואת כך אתהיה עשית מנו בתשובה זו לתקן
עבור שם בתבנית ה׳ ושיבתו וגאולה · סכ״

ונה יקבלוני נמח תפלה השועת בכל פני הרבר
החלה לעשר ולבכות בתשובה שלח׳ סימן ~
בתשובה ויום החרה ·

יקחני חוה שוחלת אשה ושעה להשים עשר
הקשבה שמע האזנה ונקרין הנשנו
נשבר לך ותשבח לשמים זה שלה לבנך תמיכתו
הם להשתחול ולשלח את כל חמאתיהם ופשעותיהם ~
ופשעיהם ונשר קום בתוך מאיה ותליה נחוזור
גדולה ועל כן באו לפתח ק׳ חוה בגוף נכרה ושכל
רוח שבל להם לנחש נשש לפניך להוכחה · חוקת
רבה התשובה ולהשלמתם שעו שחר לעולם כשה ===
עקלת את לבותם בשום החלה ובונן היום
שעושית וירושת קוש בבתכם שעבדים ונעבר
לבנו לשבק בשבר והתבר לעולם עד האדן ~
לתקן שלם בשלבות אם · ושנה · נגלנה מה
ה׳ ונכבדו לנו בכל המעות · נשר עניו
(והרצנו)

הלשמו בכבוד יתהלך התשועה ונהי כעושה כולנו ~
הוני יתהלך עלה לעשה ועלה בקדושה ובנועם ולאחת ·
ה' ומוהה השלבו אחד ננו ואקנו מולה משל בוחרו
ופנו על כל חשרקינו בקבר השלם ונשר ולולו כבבו'
סתירה ולעולה ושהשעו בבחל על כל ונהיהרנו ~
בקדושתה וקבלנו בנעימות ונהיה סובבר אלוף ~
בהיותינו קועפ מפלח כל רע ונשר הפא במשך ~
שוינו ובמבור הלשו חנברנו עם הקלפה מי' מלתינו
תשבוותינו אשר שאינו עלהו בשלשנו ומעשותינו ולא
וכבנו פקביחנו בשעשע ·/. ואתה בלחשך הלבים על
עם תבוה עוות נבאותינו וקבל בלחשם ובבצון את
תפלותינו זה רעתיק כל פשעו נשר פגשנו בהולך ~
התשועה ומחבר ותעיה כמס קדושה קהלתינו ושבוני
ישתפוח על יהו בין הקלפות ונשלך בשבולת ים
כל חטאתינו וקנאת לאור שמעינו קדוש בקודש ~
לשופו במצבה על פירות האדן · וגם עקשת את
משך ישראל בקדושה בחוש הקדוש הזה להשר לנו
כל חשבות ואסכת חכשה וקבוע בהשה שכל הטם
אשר על פי המשה ונשה כל הנפש קם חסם ונבין
קני הגדול הזה כן נבם נב האחון חון שאתך חכשה
ונבה ולמה והשכל והכנו בנו בנחלאותף וכשון ~
השנגבר והחד שנינו במשך' קיהתק לנשת חת עשך
ופבת לבו ביהלהך ונשה ונשלו בבכי יתהלך ~ ·
ושמותיך

ועצותיך וחוקותיך לשמור ולעשות ובהם נהגה יומם ולילה
קיים אתה כל דברי תלמוד תורתך באהבה ולאשה ~ ~
ובקדושה ובטהרה " למען שמך הגדול הקדוש
היוצא מפסוק ה׳ וכנגן יברך יברך
את בית ישראל · יברך לבית אהרן שקרוי כך ~
ינקר וק האח ות כי נב נת וה יך
בר רב כי יל בא רר כנחי תהבי
(הוא צירוף אות לאחרונה ואות אחרונה שבפסוק) ~
וכן לבנים כשהם עוסקים והמשיך שמך ולמען שעקרו
ישראל ואל יצא בנו ובן בנו ובן בנו עד עולם
שום ענין פסול · וכל רואיהם יכירום כי הם זרע ברך
ה׳ שמם ותשימם בכל טוב בשנים טובים וכם בעלי
שקרא בכל שעה בכל תמיד בכל רגע בכל שעה
ונמנע חסדים לעבדך באהבה ויראה בנשית ותתן
לבם במצותיך וכיה . אמן ואמן ונאמן ואמנה אמן
סלה · ויהי שמך ולמעשה תורתך לעשה וקיים בנו שעיר
שכתוב ואני זאת בריתי אותם אמר ה׳ רוחי אשר עליך
ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ~
ומפי זרע זרעך אמר ה׳ מעתה ועד עולם. ונאמר ב
בנים אתם לה׳ אלהיכם בתוך השמים כל רואיהם ~
הם זרע ברך ה׳ לא ינוש לבן ולא ילבו למבלה
כי

כי ולא במה ה׳ קשה ובאו באו אתם כי אמנם עם סגל
צאן ונחלים של יבשה אמונה רוח של ולשך ובברכתי על
צאצאיך ויהי כחול ולשך. ואומרי שמך כשמותיו לא
יכרת ולא ישמד שמם מלפניו והושע לו) (והביא ובא ־
בביא ה׳ שתחזרנו בכבוד ולא בבזיון ובהמות וכו אל
וחן וחסד בעיני אלהים ואדם ויהיה תחבב ותחזה עלם
ורעות בכפים ״ חנא ה׳ חתה. ויבא כל המשוערי׳
ולפניך נגלו כל שבטנו לפניך כי לא בקשנו כל זאת
אם בעבור כבוד שמך הגדול והקדוש ובעבור כבוד
שולחך הקדושה. על כן עשה ה׳ מעש בעבורו ובתורתו
הקדושים אז ונקה עלינו אור פניך ה׳ להיות השופטים
כושים לעתים יהיה אלהינו עמנו כאשר היה עם
אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו להטות לבבינו אליו
ללכת בכל דרכיו לשמור מצותיו וחוקיו ומשפטיו אשר צוה את
אבותינו. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה׳ צורי וגואלי.
אחר התפלה יאמר עושר שהכל. יהא ה׳ וכ׳
ונשא נגדו ישים כמלך הזה להקשר ═
בכל יום על כולל הוא ובנו בקרב ישראל ואף אם קשה
עליו התמונות של יתבגל ויאם אל לבו להרוסים נגד
בבין השה חכמי הקלשור נגד שמו אחר לבאורם בבשר
כושה לבכות להתעשר בבתה על כולל ונשבו כמלך
הפועלים כי יוסף יכיב ט׳ קמנים וחקירה לא ישגו ־
שמך יתיב ט׳ השבתה אחרונה וחקירה לא ישגו ־
עמך

שביך ושמי ולנך · יבמ"ש תשבגן חחחיה וחקדוש לא
יששאל שביך ושמי ולנך ושמיולו ולנך לעדה' · ישר ~
שמאן וחילך לא נדכאת כלל שחוזת שלנכמחי · אלה
וכן אשר כול עוב לו פעמים לשון אחשר חוקך · והלקוש
נשבו שהתחשה שלשה ע' יום כפי שחשקין · לו חשדי
דבול כמשלשה וכביב זיך יום עם ק' ע' יום וע' לה
ונלכן שאל שלשה הש' ימים

ונהגו בזה בספרי הפייטים לשורר לבוחינו
עשוש יבין התינוקות לשור ביום שבועות
לפי שניתנה בו קול ושבחין לאה שכתוב שלוי אב"ב נ"ב
כלל צוה לנו שזה וכו' ויקרא של שזה וקורא הלב · שן
אב"ב כל אותו ואותו והתינוקות אחריו ונותן של סלוח ~
שמשרבש ולעוך הנער הרכש בלשון · ואחר שבאין
טוב שכלשה בכש וכתוב עליה פי' הלשון נתן לו
לשון לשמים וכו' וקורא הלב כל הפסוק של שזה הפסוק
והנער אחריו ואחר שבאין בסר שבועלה וקלוסה ~
וכתוב שלה ויאמר א' בן לום בעמק העמל ושמן
כשלג · האכל כשבלה סולת אשו נער אשו שתן אלך ~
ונלה ותשי בכי מבש לשתוק וקורא סלב כל התיבה
והנער אחריו ושמכלין את הנער השנה והבבא והוא
שמול לתחלת הלב "
לפי שזה שכתבו לשלה כי כל הימים ששלה

ה״פין של יום שבועות כולם קרושים ומקובלים כאו׳ ־
ונכון להשיב את התינוק בקלב אלה הישים ולא בזבו׳
להוציא נפשו שבלונות הם אחרים שאסור להגבל לתינוק
בשבת או יו״ט מגוות שכותבין שלשם אותיות ולכן אין
לעשות ססלי הוא ביום שבועות אלא קודם אלו ״..
יום שבועות צריך כל אדם להבין מבשו ולהוסיף
בקרושה ויראת ה׳ כל היום כי השבועה קרושה
יום קקבוש כבאת ומשבשר בו השבה שוא לבי ־
רגלה ושה עמבו ושם יופי להשביע בבאכאות נפשו ־
לגדל שעקור השיב נשר נתן בה בנת את אבותינו פ
הזמן ערם ובא שא לחוק לבי נבה שבעשים השומר
נביא לשבר ולבכות אלו לשוב שו שיגיר את הנבורר
ופסק ויתשת הנחש שעלהם ביום זה הוא יעהר את
הבטים להסיר כל נגל אלחות וזה שגם פנחש הוא יצה״ר
שעלהם שני שאחלוב הנבות הוא ימל את הבבנים מי
שחשך את הנבות הוא יתשך גב הבטים מעש ״
וגל כן אנשים הגשים אל ה׳ יתקישו בהיום הזה
שיתגר ולבכות שלום לפני אהינו שאחם שו״
קשיה לפרישה של לא יקוישך · ובביה שערשו של
שר ול היה נההג לקרות בהיום הזה תקף ושיר אחר
הקפלה סלר שמעה סקלבות ופגשת ויקלב וכו לפי
עדם מגולה גבולה להבשית כל צר ושאען כמ״ש בקום׳

פק״

כי לעולה בשין הלו אתה אם לברנו כי הלו אתה בגל
קלה לכבב בה בן לצוהלו׳ אם לברנו או במזל קלבגוה
עשיכן שלנו עברנו וכן עשעם בעושר נירח כעש בבלקן
כה שש ונחך בנפאים חזון שבבה שרוכו ואחך בבכוב׳
עושר יו׳ וקש עזרעום׳ ׳ חכשם ס״ל של עשו ואחך
יחשב נפח תפלה זו ושחה [illegible]

יקרשי ידוך (מקוראת הבלו הקעיר העוצח – –

אות שי יהח שיח עפטטתנו סבנוה
עעשה סקלבנות חשוב ושקובל ושמוסה לנשך כאלו –
הקלבנו אותם בשועגם ועשרנו של עשועם לבבר –
בוללנו ובעור כל נחים בית ישראל ולאמעבראה אעאחה
ולעשות שלוטי הספעה בגלותה להלאות אל כורה׳
וקבער ביעא כעשב לב לאחווה בבמאה סבורך –
כשפילוה שר הסעבר ובסעל תמוץ אותה ובכן בבה –
סגולת קהלה עשעה הקלבנות האלה הגעשעיפה
שנחלנך ושלאכם השופכם עוגות ופאשים בנו שען
ונחלך שלפללת כבונך יהכבו לשלב יועד בשנים׳
ואתה בעובך העורך לחשך וכבר של אעאחתנו׳
לשען שמך׳ אנא שלך אחוס וחנון מולת עבודינו אתה
שנן ושעינו להם ולבנהם נאחזים חשלשל שמך ואם
על נחלתך חומה נא כרוב לחשך חנן שלבנו ונשנו –
הבענו והושיעה נא אתה אחן שעיתך אל ישעזול –

בגו

בנו קצף פלך ה׳ ה׳ יעונה · ילמשו ה׳ פ חעיאחאפאטע
בכבוד יתהלך סחטישה ואיןשי ישעור בנורע חלת
עשך הגדול · יפעורלנו ביום צל וראה פ עשך הגני ~
הגדול הוא ואל תתן נחלתך לחרפה למשול בם גרשלעשו
לעבוח שפ רק לא תעשו מעשן כלה בגלותינו כאל שלך
חנון ורחום אתה הבלש נא שרחתי שר עשוה ירא ~
נא חותם פן יבא רקשו לשל בנים · קושה ה׳ קלשה
פשו פלאק נפאי עלשו חלבך · יקיו כשנן לבטרוח ~
ושלחך ה׳ כוחם · יפי ררכם חסך וחלקלקות ושלחך
ה׳ חופם · לשנן יחלצון יהיך הושיעה · שנך ועני ·
שאה לשנן שנך · שאה לשנן ישנך · ישאה לשנן ~
כוהנך · שאה לשנן קדשתך · יהיו לרצון וכ׳ "
אשרי גנוש ישאה ואחת לה יות עשעת פנו תעיר ~
בכל עלב עבונות לשאות כמה היה לכם ~
כאל החנון השלכה לעלה לבקש שלפנו על שש ונתן
שעתו לבל ישאול בם קצף חו "
וכך קיד שהנהג כשהיה פלוני ז״ל בכל ערב יוט
לשוף אליו לאחר שבשו אל בית הכנסת
והוגים בספר הזוהר בסוד שמה ה׳ לשבר שוק׳
קשלונות לשלה כל אי על פי שגותיו כשר הורשע ~
בחבורינו בפסה שקושת עבכל עמר משמע ה׳
ונפי עעים עובים רבבן לשרנים הושפעשכנו ==
שעבושם

שעכושים להשוות נקיים ונבלאות קוקבעכה ונגו
באותם הנושים לחותם שוועים ושם הכנעם כחטם
כמבם בהוכר וכרין השלשותם לשוה חוזר ונאור אותן
האור ושאר בכל השלשות נאר של זה יתנו חושבן
והישים שאלה נוכרים ונשאים בכל סר וזור שבהזכר וכם
לשוה השאים כבושל לשולה חס בכל כור וחור הכן יש
לשולה שה שקבל לשוה וכש חנ היאל שהוק בע חוקי
בשקים הטלין עורכם ושעשים השה להולר שכבור
רבבים בבלאותם מה זכר שה קלהם שה מעשיהם
בגור השלשותם ונלכן היי שהנ כל אחיהם הלאים
להנית בוזר גור הרגל רגל בכגל בכנפק וכן הרים שנג
קהב המ׳ בקרושים נשר בבגן השה הכנעם ״ ונוב היד
עושל לבו היכל הנס ונשב לך נשב לבי בקוופט אח
טשך ה׳ אבקש ״

אלהינו ואלהי אבותינו עטה קעחינו לנו שלנו
והחקין שעל לבשנו ואין אנו יכולין
לשוות חובותינו לבא ולרחות את פשך בגוה הקרך
במצות חוקי רצונך נפשים בגוה יקחה כל זמר את
פני אחרון אלהי יש׳ שרבה הר׳ ששלחה בעקרש
השעו אחה על הבטים שלו שלשולין לבירים ועתה
ה׳מר שני נבאינו יפסה אין כל נוי אחר באחרן אלא שכל
ונשפבה של נבאי שני אחבה ואחרים פט אנם בקהלה
וקלה השוחוג נוי אחר באחרן אנת אחב האושים חוס
וחשל של הבן יקר ישראל נגאר בו התפאר לאמור ושו

כנשך

כנשך · שאחל ניי אחר באחן ונוגה עלינו בקשין וחשך
להחזיר קנשל לשנה ולשון של שמאנו ישב בקרוב
כבראשונה ואם שלנו ונבחה ושהקיה למשך בנ׳ פנשי
ולנו שיח שנה בשנה ותחינה שנינו כבוכים עומדים
כשנשא ולנית ככלה בבית חשך והלכה עולם ·
העקור בלחם מביאים שבוך שלה לחם חם ביום
הלקחו פני שלו וכשנים קרשוניה

ובכן יהלשו אות שיכלו ויכלה אחינו בבוה הלר
השגו הוה שקלו שנו להיות אחת פטך
בתפלתינו כחל שעבות היורלנו באשך · כי שלשר
בבית שקלו השנו בשלות להייה ושלשי חנוה ונהיה
לאחים כמן · והשיאנו ה׳ אלהינו את ברכת מועדך
ותן לקבל שנה קציך שתוך מבאתם של עלוב
ושתוך ששושנותיה והסב שעלינו כל ישראל · יגון
ואנחה ולא נבוא ולא נלה ולא נבל בכוס שין נשר.
חגת באשות שנה קציך ושבנו לחם ונסיה עובים
עם אלהים ואנשים והשפים שלנו אינו בוחינו ושמחנו
שפעת כבוד ושלח ברכת ה׳ שבנו עם נחלת לעבר
לבנו לשבך בשנת יהיה ה׳ אלהינו עמנו כאשר היה
עם אבותינו וכ׳ ועלשן רשת פלשנו האבן כי ה׳
הוא האלהים מין עוד ויהי נעם ה׳ אלהינו וכ׳ שאר
לשון אשך וכ׳ יהיו לרצון אמרי פי וכ׳ ואשר שעשר
עשתי כאותים לו וכ׳

ויחזו בקיק כרסם לעשות סדר יום שנתקדש׳
שלוחיום ויהי שעשך לו שני סבבה קדוש׳
הרגל על גבן ועל יבל׳ שלה ארשיו ונם תהיה לו
שגר לשור לבלתי יקל ראשו ותהיה יראת ה׳ על
פניו בשמחת הרגל כי ׳שלה על זכבוע מגן עליה ״
הרגל שנים ׳ של עבוים כולם נוחים כולם בבוה׳
כולם קדושים בנשה ובראה לקול הנשקפות לאל
המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא כולם קדושים
ובקנים ה׳ גשר הגבל האחות יקשיל לשגרר הירה
הפגעיה כלבבשי ישראל לבלתי תבא תקלה שבחה
׳ירים כאשר היתה אז לישראל בעלותם אל ה׳ גשר
ואת הימה כמשה הבורא ית׳ בשכנת לאריך כב׳
כבים הללו אחת שלא כל אחרן מבוא חייבים ״
לבא ולהראות אל פני יען כי אהל מסעתי כ׳ גשה
הללו שלוש להיות אישי ישראל שאלו הירא ===
׳בפנח בני אהרן שבועות בבוא קטר חלפים עוכרת
בתים שלחים כל עוב רגן קרוש ויעמר ולפי כך גשר
אומר לבני ישראל עם קרובו לחלות ולבחות את פניו
בעבור תהיה ׳ראתו על פניהם לבלתי ׳ים עמו ויקלו
ראש או וכן עתה שנועל כבוד שבית קיים ואין אנו
׳כולין להראות את פני׳ הנה הלבב לא ישיש עבר
עינינו כל שנינו כאילו היה עם את פני הלוין ה׳ אלהי
יש׳ ויעבו חלה כשנו ובשקום כלה עם תבאת הבה ״
כשאמר

כשמפנו לאוהב עמו ״ ״

וצריך כל אדם להיות זהיר כשחל יו״ט להיות בשבת
לשנה״ב כשח״ע מרובה תקבילין ועושה עבוב
זה הואת שפי אסור לבשל מיו״ט לצורך שבת כבר
והפט שאר ילחול שבת ואין יו״ט שבן לשבת
ואת׳ לחמות שלבבן לכוקן חול שבן לשבת ואין
שבת אלא יו״ט שבן לחול נבלשו״ע לשבת שוהא אלא
שאחכשם שפרוהו כה שלא ומותו לבשל שו״ע לחול ואין
שאסור שו״ע לשבת מעשה קן שוע לשבת אין מבשלין
שו״ע לחול לא כ״ש וש חו קום מפשט אש׳ עירוב
תבשילין שעשה שו״ע לצורך שבת יכול לבשל לבשל
נפי׳ לכתחילה שו״ע לשבת שמן שהתחיל שו״ע
לבשל לצורך השבת לא הי בשלו ב״ע לצורך שבת
אם כנושא והולך בשולו ב״ע שה שהתחיל שו״ע וכו׳
בזה היכלת עירוש שמן אסור להתחיל ב״ע לצורך
שבת קן כשו״ע לחול לשנה לשור ונקרא עירוב שבת
שהוא שעשה בשול צלה שבת וכוה יו״ט לשאותן יחד

והשהדרין שמן להר השבוה לשבשל לחם
שלם ולבועלו לחם שאנה במערך
א׳ וב׳ של שבת ובמעשה ג׳ בוצעים עליו וכן בקבאיל
אם ב בגי׳ כל שהוא כפ לאור להר לשבוה ולשבוה
בתקינה שלאוים להקבבר לבל יקיו השבות קלות
בשמנו ואוכל הקבאיל בשו״ב שבת והעירוב יפחט
בשקום השתמר לפי שאם אוכל העירוב או שנבד

קורס עד על שבת לא שב לבטל אותו מתחייבין
הקבועל כנית מחיי לאפלה
ושנשים תקין העם. עתך עבטה בבתים

קכא׳ שצוה על כל בני ישראל להתודות שנ״ע והוא
שלא כמו הגבל כי שלא יכתב לנוע כאשר
שנוול ונם כמו שלך בו כתב רגלה ויחלף שלנוהו
קן לבו אותה שלא פעמון עקלו ונשא פחין לבא
אל שער הקלך מלבוש שק

קכב׳ הוא גלוח הפרכם בשנ״ע כי שלא יכנס
לבגל כאחד שעולם עליו האבה שהפסקין
שתשיגין ואוספין לגלוח בתוך השער כשין גלוח
השער אם אין לבר שנסב והוא בבלל שיאור
חייבים לעהר שבעו וגלוח הספרים הוא בכלל
העקר כרוך סגוה השנעה לבעלה שהרבה לנקב
כשו שנתבאר בזהר כ׳ אחוש וכ׳ פנחם נ״ע

קכג׳ והוא בה יכר שחת הוא לעהר שבעו בבגל
בשקיה עקל כשו שנשאת הלבה שהם בבגר
שאם לא שלוש אהרן וכ׳ לא יאכל עד שאר יעהר וכשיה
ונעשה עד העלב ועהר וכ׳ ואין אהב באח בעים חיים
ועהר ונשא חוג שאר קעים שאר לבבו כלשה חייב
נפש לעהר שבעו בבגל כי היא היתה לאחיפוה לעהה
קקלש

קכד׳ הזהירנו לעהר חייב נפש לעהר שבעו
בבגל

כגל וזה באמר רבי ה' ב״ג וקן הלבוש ס׳ כו עכל
את מבטן כל יש' חשים ושים לעת בביאת ספ״ק לך
חלהעם וקשותה ה' וחפה לבי לבה סוהר כ' גשר'
נבאה עשיקר קול חעבי' בבעלת האחר כאם עבגע'
בעו שנכפה בזה שבל מקום כאוי ומין לאבולג עב
הפלכה ע' יאהר בהכנסת הגל נם וכר לאבותינו ·
שעבלו בשבת כגל חלת קורם עקשת קחשה בגושה'
כ״ל שקוב רפת מא בברכה כשי״ל ולא שגו כל השווק
הלבש לא שתקרשים והשאהרם שכנם ומקנים מבים
בעהל בכל זמן יחותה לבם אחר שהם מחויבת עהל ·
וקרושה להוסיף יהל על עהלתן וקרושה על קרושתן ·
לספר הקול ולכבד היום · אך ש' שאין עתור שבגל
עשר לא עתור חיובא כ״ב שלא להזיר עושאתן שגלו
לבשבות יום ק' מגחל ומפרא ולא ינגע לבו אלהיו שר
עושאתן בו חלילה כי סוג עבגל בן קרש יום ושבר
עובה הלכה · וכל זכן פ יום של לשם כי בכך כל
התקרש קחת הקרוש הזה לשבור כל חלולה עד כל ·
הלולה להגות בברכת ה' בקרושה ובעהל שר שלהם
שר השם״ב עה פ השה שבט עד שגורה ונשבע לכ
לעלבת ושי הואת זה הנגע כשר ולא ירם עד שראות ·
משו לבו שהשכל לעשות כל הכבוד להם היותנו
שקדעים את הכלה במיציעה להכניסה לחופה ·
שמחת היום הבא בשמחה יבין ושמח ירש כוונבו ·

ואין

ואחר יצא מבני לבוא לבני מלך הקדוש לגזבר ולבנך ׳
בעשו ועשאתו שלא חו״ל הואיל שענינו קדש בחול עמור
בגנאי ועשיתן חיל ואני בכלל התרומה ונפתח פ
תרגם נבראתה הכוונין קן לה חו״ל ולא שנו אלא פ״ש כך
האת שומר שן להוציא נם שלאחר הישם על דבר ׳
כמו שהוא ונשר ילגלנה להנאת בה שלא בקדושה
ועקל בקום לשופטו שקם בסלת של פירות הכאן
כנ׳ לעיל לחקן בה עתר מכנו בקדושה בעולין ב
אלא הישם וכנו לבני יום הקדוש הוה להנאת בכל
היתקדש חן בעול ונבעשה להלכה פ״הוא יעלה נראה
לשהלכין עשר חולה בכלל הישם בכבוד כולת שהיו
בנעורות בהבל קולתן ובכלל הקדחה לא שנה כבשי׳
הכלה הקשה ושב ורפאה לו ויאמר בחשום ולו שנו אלא
נשר יוכח כב יכול שבפחר ושתקו עבו כשא׳ ולשר
לעובד אתה ישראל נשר בך אתפאר ״

ואחר יקל במוני החרם הדבר הוא לנשר שנה
שכל ונבל להיות שבני היכלה לאלהא
ולקדש תשמישי הכלה וכבולה בגבולה ׳ חלילה
שלאחשון כך כיש לא שכאתנו שניא בה אינן בא
עם בבורתיו אלא לבי כמן וכל אדם אינו חייב אל
כשיעורו בין לב לשמע ואותן השמש יוסף לה׳
לדור ״
״ ״ ״

ונכתב אלה כבר מהלך לעבור בשעת הקהל
בתפילה מעומד · אחר הש"ץ עובר
לתבה חזרת שבע · ובתפילה ב' אחר הש"ץ
עובר לתבה לבעין החול · בתפילה ג' אחר הש"ץ
עובר לקבל קדושת הקהל ואמר [illegible]
יקר"ש חוזר כמו אחד שאומר [illegible] בשקיעה
עם שלום בן ק' [illegible] השאר אחר כמו ·
[illegible] בשר (חשך) [illegible] חוזר · קיימת
[illegible] להשקות [illegible] הכל כראשון ונקבל
עליו [illegible] [illegible] ויקריא [illegible]
[illegible]
[illegible] כל אחר [illegible] כבה [illegible] לפני ·
כמו כבולך ונכל לקבל עליו [illegible] יום הקרוש הזה
[illegible]
[illegible]
[illegible] קרא [illegible]
[illegible] קדושה בנבאות
[illegible] ישראל ה' שעושו במר כל
[illegible] שם [illegible] שבל
[illegible] לשון מלה "
[illegible]
יקר"ש חוזר [illegible] וקבלך ותלה כל עון [illegible]
[illegible] ועושלת [illegible] בין [illegible]
ובן

ובן ללילה בין שעה״ שמיני בין שבראוהם לשם
עבעשרים עבעות שבעה רביעית ועד שהן
כל שנה והקלוט בקו ותוך והעשר רשות והבון
לב לעגולת בסוף ג׳ שעות סימנים ע״ג שלותי
המקובים בחוקר מחלוף אות בא״ת ונפסי כמעט
תכלית הנה״ פנ״א חוק פה״א עגו״ר חוק מבואר עבה
ונראה שבעה פסוקין סעה ״ העגול לחשבון האהע׳
וחוק במחולק לעגול בה׳ אמר
לחלק עשר״ק ומספר בחלו והיה ונב׳
הנה חנם בה לעגול עגולה אמר
להפשיט בנו חול עשר בבה שני עשרי הוי״ד
בחילופו את בש עשרון שבפן אורש ינשבלן לחשי
עני שהן שער קרבע תקופת קטני לקקה
שלח הנכלן בסוף חכשה שבה ככ שלקם
הוסף תשע תקופה בשלחן לקקה שלאה
הנכלן שבעה הלאה שבה פפ שלשה קוקה
שעה תקונו שחסר הלאה עמקקה
שלאה ככ יתקופתו לבשנך שהן חל ע
תקופת חא ונשבן ישנך והיו לשחורות לנפשי
רוחי וששה להפשיט שעשג לחול שני ויהי חמשה
ה׳ וב׳ העגול עגולה ב׳ ״ וחוק בבות ולשבתו
עגולה ג׳ יאשר
חלק בבה סגולה שקוה ו׳ השלה קנה כשתבר

עם אהר״יק בשלשי הש״ין החקים בחסד נשגב ~
שלוחי יקיר לטהורים אחור חור השחין לגאת
עבדשיות חסר נבלו הט״אהות יקר הפנתו גלנות׳
ב״ש׳ יוונאות קשה בב״ל העולם כשמפר אשרו
ול״ה רו ה׳ אלב לה׳ ול לה׳ ואותה בעובר קנהר
נקן בשם חשך ליו ובאים יין הנסר לי ובא משק להשקו׳
אתבגן ותאכל שם ואחור שים מעשך ואור ה״ לעו ה׳
אלב ול ה׳ ול ה׳ ושנשי רב״ל ובא עותו לשמו ועדם
לפני הולה כלה בשוק הוכח לקבל שם ומשקרום׳
הוא שהוא חג כלנו ואלו יעקב אלם מאוד ומן לב: ==
תשובתם בבות קהוות והגאונים שמעון. ויקרא אלגם
לבאגבן ולשקוק השם קרא ישם ובבה מגלגם השבר
שלשה כבש חעג פנא (לשם יקרעו) בקרושתך מדבר
לשער שקוק ישראל להושיעו בגנך כל ונאמר וזרקתי
עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם ומכל
גלוליכם אטהר אתכם " ונטבול עב״לנ׳ בקרושה
יתעל " ובבאתו יאמר והיה הנשאר בציון והנותר
בירושלים קדש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם׳
אם רחץ ה׳ את צואת בנות ציון ואת דמי ירושלים ~
ידיח מקרבה ברוח משפט וברוח בער " ואמר ר׳ עקיבא
אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרין ומי מטהר ~
אתכם אביכם שבשמים שנ׳ וזרקתי עליכם מים ~
טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם ומכל גלוליכם

אטהר

לטהר אתכם ואומר שכן הוא משתלחי שם שכינה שטהר
את העונות מהקב"ה שמהרתה ישראל ״ ונוקש ״
לאחותו כולם שבית הבית ״
קל׳ המחצית השלבושים להחליף שלותו בשלח
עקור ושלבן שבית קיעבילה ונם הוא בכלל
כיון שהפה הרגל כפי׳ וקושרו והחליפו שלותו כם
וכשלבשו בלבן יום הכפורים ומשא לשקיפוקי ומשר
פ׳ כל פי שהרלבן לא יכלו וכלבן הקום שתך לשפע
תבנית שלחות שלחו שבת ס׳ והקיום שאחד נחם ק׳
ויפן בגוים התמותל פלה׳ נישואה אה״ב שהוא לך
בבית שהוא שרש מה״ס שמפר יומא מה גשאר אחרונות
ותיבה שלה שלה כשמפר שב״ השה׳ בן והוא קבולה
נפלאה להבדל החיצונים אלא ימנו לאחיהם מן הקדש ״
כשר סדבן העקר וכלים הכל עומם בשתור יתר לשר
בבית בשרחלה קבלים מונים בן ובסגולת הכהן
הלוי שלא ב׳ מה נאולתן וכל זר לא יאכל קדש ואחרת
לנסיך להיות אתן נם בעקל הכנישה בעבר ישראל ״
לעולם סיבשו. בכל שבל שון ונשה זהות עיקר העיקל
בגבר הפשר ושתעלתי עולם וכחוהו פנים והכ׳
שרלה בבושה כהו׳ נשוי בכל לבבך ובכל נפשך ״
לעבד אתכם ובי׳ לעהר מבשך שבל נבשה ושן ואתי ״
אחריכם שני בכל עקום וגו׳ ״

ושעתי ששאה ולה״ה שרתה לחביר א׳ שופט
שהיה שנשנה בבל עב׳ הכול

שעמם

שמחה זה לשהר שבעש ברגל כמנין שנא׳ בגוהר
מצות על התשובה אח״ר יצחק שבחן ולהלוח כל דבר אשר
יבא בבא תמשרו בש ושער ונב״

אשרי אנוש בונה בקין שלא צלק בבל מצב סרגל
לבקשי קרואיו כחתן ושנים שבורים · יבא בית ·
והין בחוכל שולחש בו״ש שמשחה שהחוס חייב לשמוח בו״ש
אין השמחה שלימה אלא בהשבחו על העניים והנבוכים
וכב״ הקב״ה בכ״ז ז״ל ובזמנו אוכל ושותה חייב להאכיל לגר
ליתום ולאלמנה עם שאר העניים האומללים נבלעי נפש
לשמחת חברו (אוכל ושותה הוא ובנו ואשתו (וחייו) שמפל
ושקה לעניים ולמה נפש אין זו שמחה שבוה לא שמחת כרסו
ועל אלו אשר זבחיהם כלחם אונים להם כל אוכליו יטמאו
כ לחמם לנפשם לא יבא בבי״ה ושמחה כזו קלון הוא להם
שנא׳ וזרתי פרש על פניכם פרש חגיכם וגו׳ ונמצא שמחה
השמחה של הנביאים כבה שאל בכל מצ׳ ובכל רגע
של קרובי לבבה בתפס ובשופטים שנת לחמה היא לעתד
לתת להם אוכל לנו הסף כה׳ שיהיו בשמחה ובטוב לבב

ובהתקדש שמו היום יתהלך לפני שלך ילבש בבי
יו״ט יקרים ונבחרים שיגל שבת על פי
שיהיו כנפשו לבא במות ה׳ כי בשבת השוחין שלבשים
תוך ב׳ לבושים אות וביו״ט תוך לבוש א׳ לחיוב לבד ענינו הכ׳

ונכון להיות בוגע בכל לבבו בכל תכלית הבנה לעשר
שקראי קורא אלו ויכון בלבו״ת אהי״ה אלהים כמלך זה׳

א להים בקנה רדך ש אל גדול מאלהים״

ה בו לה' כבוד שמו השתחוו לה' בהדרת קדש "

י גלה שכך שקדש ושכין יספיק "

ה נא יה הלעחלבקשו הלמבו בקים שוו "

א נ בבכך אחוז פניך שכינה בהקץ תשועתך "

ל ך סר לבי בקוממו את פניך ה' מבקש "

ה אלפיך על עבדך הושיעו בחסדך "

י דוד אלהים צבאות קוי יבאו האר פניך ונושעה "

ע ודה שקלת קבת אם הבטם שמחה הללויה "

ונוע ואחר יקיים בפסוק ש' מעך באלם ה' ש'
כשיך שהר בקדש וכו' ושוב יגלה כבודו "
בשעור הרגל הזאת ובשבת יו"ט יקדים סדר קבלת
שבת שהוא תשעה לקבלת הרגל שהיא תשר ובאשר
יושר השיר עלבה לוח וכו' יאמר גם בשמחה בשקוים
כנה פ' יו"ט בתור אם הבטם שעתה אחאחר מש'
בוותך ונבין לומר כל תפלת שבת בשבכה שמנים
ובעבלות קלב בבישה בראה בגלה ובושרה ובשי"ע
קרושה לעורר נעם השלין " "
ואחרי צאתו שבת הכנסת יאח והיר לבל יפיה
לעתו שקדושת היום לפי רבי קעין הקים
שיטו בבאשו לבשת בשעור הקדוש נשר הוא עושר
בשב הפוא שלתם צבאות ירוחין ירוחין
ונשמזא

ואוספיא שליח לשעלה שהם וכאם שלשבו בעברת
ע״ב שאחפם שאין לו לאדם במ״א שהז״ב לביהו א׳ עוב
א״ם לפני שעשיו ותקין בקל לבינן יתברך שהפסד־
שבתות אחרים בן הוא בבל שעשה רגל כי לפי שעשיו
ותקונו לבכן יתברך שהפסם לשעשים ולבניא אחרים
ויחיק שעשו כלשון לאחנה צלי יען ואשה כי נותן שקום
לפתח בשקום נביאתה וכשא במקומן לפ״ב ונכך
לשחק בית ססל ושעתה בחנך לאיהי חכוה לקבה
אותקהאת ושאן לאחיל לשחש לה צכך לעזרא נפש
שעבבו לאיהי לבית חזוכא שכבין עחול לאיהו שום
ושלה כביב כלגש נשר בנשם לא יקהב נב ובבואו
הביתה לבם כוב עשוטם ויצלה רבבו בקול קול שוז
לאשר שעשים לשחה לקבל אושפיזא שליח בדבר
פשם יפות ובעצון ובשמחה לבה ״ ושאם הלור־
בלבושו ישעור של המלון נשר לפני ה׳ ויסנה בוזמר
כ׳שער לפ״ב נב אלה שעשה ס׳ וב׳ עד פתחו כלחו ושבו
נשא העם שכסה לו ״ ושוב יאמר לפני הקדוש ״
מתקינין משלחתא לשניעותא שלשתא חרוותא
דשלכא קדשא לא היא משלחתא רבגשפי׳
שליח כושר אופן נחקל חפוחין קדשין מפרן בהליה״
ושוב ישר הש״ץ לשוחר לבל רגל ורגל שלפני ערותיו
נשר ישלט כירה תעובם שלנו והובאו פש על עקשו ״
ואחהו לו יהיה חן לקרש קדוש היום בנעם קול =
ובאפה בבול ושהג הוה ז״ל בבשה הסבם לעשר
בל

הקרובין שעושר ״ ״

ועוד יש בשלשולחנו הלור בלבושו וזהו בערומו
כדי להודיע שכיון שלו וכבר הקב״ה מ״ו שהודע
שביום יו״ט ז״ל כמו שנכנה לבבל שבת ולמעני כן
שכנה לבבל יו״ט ולמעני שנא׳ לקדוש ה׳ מכובד וכל ימים
טובים שאמר בהם שקרא קדש וכ׳ וכל מצוה אמר
השועלות כאילו נאכל לנו וחייב אדם להיות בהסד
שמח ועוב לב הוא ובנו ובתו ועבדו ואמתו וכל הנלוים
עליו שנא׳ ושמחת בחגך וכ׳ ונמ׳ שהשמחה הנשל׳ כאן
היא קרבן שלמים יש מכללה אותה שמחה לשמח הוא
ובנו ובתו בהן כל א׳ כראוי לו כמו הקטנים נותן להם
קליות ואגוזים ושקדים וכ׳ והנשים אוכלים בשר ושותין
יין שאין שמחה אלא בבשר ויין ״ ״

שנים בכל החג של שבועות ישנו בגבלה ושת׳
ע״פ שחקורו לשר יסגר לו של אוכל נפש ״
בלבד מ הנקהל שבא אחת השיטה ואין העשה שהכה
לבך פה שאסר לאלהים הוא בנעלה על פירות האילן
האילן השלוח שהם השעת הפולחות שאילן של הקב׳
כנגד הקרובלים וחייב כל אדם לעשר שאת לבו ה׳
ישעחי לא יקם ולא יוכן לקעע אח הכלה ולהיות
שואבים לשערותה ועבות היכלה לעלות קהשלה
בתגולת סדר הלשור · וחחכם שנוהג באשו ויוור ולו יידו
בעלור רנים ומשים השתווים אל מקום הכון ״
ושוני שכר מי הבון קורבא עבה לחושה ובמח עבה
לחושה

לבושה כי לא זו הדרך ולא זו העיר כי לבנשתך ושאיל
חלאים שלקדשים הן ויקלס בזונות שבאה לידי
זוזים לבבור קנוי לחזות בנועם ה׳ ולבקר בהיכלו ״

וכבר נתפשט המנהג בכל תפוצות ישראל לגדל
שינה שנינים בלילה התקלש החג מקדוש ~
הזה ונעורים על שולחן כל הלילה ועוסקים בכל נביאים
וכתובים לחבב את האהל לה׳ ותא׳ ועוסקים בתורה
שבעם כוב הלילה לקשט את הכלה שנשים להם אותה
ולמחרה נכנס לחופה לאחר ושנו התקובלים שלא ~
קבלה בלאה לכות לבס ולבש בשם תלמוד חכמים
כמו בזוהר פ׳ לאור ז״ל כן עבדי שלה ונשא ואת יאחר
בפתי אותם מה ה׳ כוחי ישר עלך ורבה מה שעתי ~
כפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך עד ״

וכבר שבט שעשו לא ידעו ולא יבינו עיקרן על
כפים וסוד הלישר בלילה הזאת והפבו ~
הקמר השנית ואמרו את השוקלים ואת השוקלים יאחם
להגיה ברכות אגה כתחילה קלילה עד חצות ומחצות עד
זה התחילו בבכל שכתוב וכן לא ישנה השופל לק על
יקון התיקון ושקובלו שנשא רשב״ן ניש האחרים לגראת
שלא אחר השולמת הא״ה ולאו״ד וכה שנהגו להיות קורא
שתחלת הלילה עד חצות בתנ״ך ואחר בתקון החתן סור
ר׳ צבאים כ שר כאן אין להוסיף ואין לגרוע עשר פסוקים
נ׳ פסוקים ראשונים ונ׳ אחרונים שבכל פרשה ופרשה בסור

הי' חושש לתקון השגיאות ספות שהכות של הבוקר •
סוף לנשול תורה שבע״פ "

והשגה

לכאי׳ק׳ ולחושבי שם לקרות הכרכרת
כבה שבכבשת שהיא בה שבואה״ס
פלעים הלכה ששעור הכסינו כבסלק בלעולה ==
לשבה אורייתא עשירה תה אלפי שנין לב' וקול סד
אתי יתבה אורייתא לישראל כאתי יסבה בגא אחד שנ'
יש לבנה שבוקר בה וכן סד ויקבר אלה״ס את כל
הדברים האלה לאמר "

לפיכך

יאותה לפונים בה לנשור בבושה וסרא'
ובנשישה קדושה כי לקיים בה שבועתך
שן הקדה ולא ישגרו דבר " אכן לא ניתנה קבלתה •
לבני הרבים ובלשני ספה הקודן במעיטה מן יהפו אל
ה'אז ונדול עונם שגואה ועוד ששן בבונה ובנשישה
שהבות בלא כוונה ואם לא יעברו חיל בבולה לתקן
כאלו פשו בקשאתה ישרס לקרות לגבולה שבוהלים
לחוטים והכלים יצאו לחוטים מבבר השלך שלבו אל עולם
ושיאלן שום מקרי שים ובאין שבן שגיאות יש יבן'
ובוודרפ' פתחם למבוול שהכא שאן לאפיק שילי לאורי'
שנך לשאון לון בשיכם ולאפקת שילן שלשין ואיכון שילן
אתקראו שלשין ואחרשן לאיזון שעיין לבלבן שילן'
בהלשעה ולאו עתכן להון בעוזאנות קלהן ובשיכהן'
שה כתיב בהן הבשר מלען בן שיכהם ואף ה' אחד

בנוס

כנס לחיבון שנגעה לנשיו כאשר הנשיאים לה נ״ב והנה
השכל ישקים וירת להתחבל לחיינו בלשונו וכל שכן
בספרים שעושים בכושא על עולם ובאותם שקבלו
ה על כן ישר שאל הקדמונים הקב״ה עושה שתים נעל
חיין שנה כפים ונשאר חסידים הראשונים ז״ל לאמור
על כולם בשת קדמת הכרות שעשה אותה אמרו
בפ׳ אין כורסין שעשה בעל״ב ש״ר של חיבור לפניך
ושר ואשר לא עמוק במעשה שבכבה וחבירים ישבו
וכ״ש הכוחים כבר הכתוב עצמי יכרות כי כם נלך כעולש
חכמה ושלה עמוקות שתבואות הם כאן שנעשה ה׳
ונכלה מהו עצמך לשעור בקדמתן ברכה והגר ולאהר
הכשונות וקנבים שנה עם האחרון ולגלן בבכבים
שעשים בכושו על עולם לקרות בהן שערים ואונה
על מהם וקועטים שלה על איח בשכם קדמה
יתקע הלבב וראוי לשחות בהם שלא לנהוג קלות ראש
בקדשים וכ״ש שלא להפסיק כשאן לפסוק יפסוק וכ״ש
כשב לחלת עשה הקב״ה ושפעתיה בעוה התחיל לשר
ה חנחם יפסיק הוא שהכל ק״י יחוד חז ככ״ש בכשה
קדושה ונעשו לו ישכון בתוך

ואשרי חנוך ישה ספר השקל הזה להיות נשמר
שעתו כלהלה ונראה שלה על כתון תשרכל
הלכה לשעור ולא את לתחלה ילבם שמשים וחל יתן
לושי לו ושלותיה פנות קדם לאחר לשך בכבוד
שאחר קן אחל ישב שכבר בבבי כבוד בכח סגולה

לשירו בבלילה הזה וצריך להיותה שעטן כוונתך בלשאח
ולקבוע אחת תפלה בב"ל קשוע· כלה בבה כ"ל קפרס ·
הכל בשר לכל סעבואחר בשבבבא הקדש הלב ולה"ק ״
ואחר יתקדש עשה תפלה לעשר קולם סדר הלשער ·
ושרובר בה כלפלני הלב וזה פסח ״
לשיקבלן ושפטתיה באחילו ואחישו ובאחישו
ואחילו לאחלה עם י"ה בו"ה באחרות
עלס בטס כלש' הטה אחעתן באח·ם להגות בבגל בכלג
הואות לקשר את נפשינו ולהפקה אל שורשה להעלם־
אילן העליון ולתקן ולחבר הדודים · אחו פנים ״ וכבן ״
יה לשי' אות שבועות כל הפסוקים והתיבות והאותיות
והנקודות והטעמים והעשה דיולא ים עתו' וסת ·
וא לעפי תיבות והסודות הקדושים והגורלים היוצאים
שבל קראתיו עסקת כלולה הזה שתהא שעה ״
עשתאשם ורצון להיות לשעשע נחת רוח לפני כסא
כבודך ויהיה עולה לפניך כאילו השגנו כל הקודות
הנראים ושער הם חקועים בהם ובבח קראתה ולעור
כ"ל סרפך השבועים לכ"ל צרופי שמך הגדול יתפאר
השלך בתפלתה שהוא ובמעלתה נאותה וכתר נורא
ובעוזב וקנים יקלעם · והוא יתן שעשע שלך נגב
חיל בקושר הכוונה השמונה בשר שלכאשו נמלה
יפן גמרו · סחקן יכון מחר וכלה תמלה כלה ·
והיה לשאורות כ"ל סרפך לקשע ולהעלות את הכלג
השלמה

הלכה בב״ע עב״ס ויתאו המלך ׳ יופיה וכן כתבו ׳
שכן שעתו תחת לבא שם וישנו תתבקנה באחת אהובה
ואחת שנואה שעבר את משה שלבב הכלה ונשם ׳ ושמש
לן בו שלמם בו אל לשון שחני שונה ואמש לבמב ~
בשבין ולמהם שנלם ו משת הקש ולהופח כל שבותי ׳
תורתם משאים העוב אשר נלו הלבו בגון משעו ׳ אל
נבול האשה חיל בלשוני קיאם מבשם ׳ ירשלם ׳ בבית
לשוחם בלילה הזה ונזכה להיות שושבנים ראשונים כאלו
ושבו הכלה ויעלה ויבא יביעיאה ׳ ויכלה וכבונם ׳
שובה לבוך לאחשים בספר וכמו האחשים ושמשפטך
אשר תשמע באמונת שונך לבבם קבלה לשמים כוחים ׳
ונשמים ואחר פנים שר פנים בכבוד תורתך ==
התשישה ותלמ לאור שמפנים בקותך לשמש שלפירוש
האילן הקרוש ׳ ובכח סגולת לשוחם הלילה הזה נזכה
ונחיה ונירש נחלת עבד ה׳ ולקיים ולא ימוש ספר התורה
הזה מפינו ומפי זרענו ומפי זרע זרענו כדבר שנאמר ואני
זאת בריתי וכ׳ לא ימושו מפיך וכ׳ אשר קיים שירה ==
שנים שה״ר ולכן יקוים כדבר שנא׳ אשר קיים בלא
עת ונהר ולכן יקוים ׳ אני בכחך אחוזה שך נא בשה
בתיקון תשובתך ונפום עליו סולם שלשיך שאשירה
השנה ועד אחרית השנה ובכל כנפיך נחסה ותלעון להבל
שנות נפשינו ולאיותינו חיים שלשלם ואחישם כשנים ~
ואשם ולא יכלה כל בשר שור ״ ואחר קורין בהלל ותשבחות
שבועות

שהוא ת״ת לישר הנקרא כנף שבו עולם כלם כולא בבחינות
בחינה חיצונה נפש שבו שם הוי״ה פשוטה ובחינה ==
האמצעית רוח שבו שם הבוי״ה שה ובחינה פנימית נשמה
שבו שם שה ושאורות שהן סביבות עליו אורות שהן פנ
חיה ויחידה · והן לשאורות באור של שמות הוי״ה בניקוד
חולם ״ ואנו קורים בנביאים ומבינם שהם כנגד נפש והוד
לז״א שר שלום יתקתה נביאים שהם נ׳ כלים לנ׳ בחינות
בחינה חיצונה נפש שם צבאו״ת ובחינה האמצעית רוח
צבאו״ת ובחינה פנימית נשמה הויה בנקוד ואלה״י בחוד
ושאורות שהן סביבות עליו אורות שהן פנים חיה ויחידה ·
והן לשאורות באור ב׳ שמות הוי״ה בניקוד חולם בנקה
והוי״ה בקבוץ · בחוד · ואנו קורין בכתובים ומכוונים ·
שהם כנגד יסוד ומלכות לז״א שבו נ׳ כלים לנ׳ בחינות ·
בחינה חיצונה נפש שבו שם שה בשלמות ובחינה
האמצעית רוח שם שה שלם בהבונה · ובחינה פנימית
נשמה שלב יאהדונה״י ובמלכות בחינה חיצונה שם
אלה״י בהבונה · ובחינה האמצעית שם אלה״י פשוט · ובחינ׳
פנימית שם אלה״י שלם ושאורות שהן סביבות עליהם אורות
שהן פנים והן לשאורות באור ב׳ שמות הוי״ה בניקוד שורק
בקול והוי״ה בניקוד צבאו״ת בשלמות ובכן תעבור ״
ותזכך עון שלו להיות כאויים לעמוד שין תתאין ===
בקהלתינו ואת לשרי אהבתנלוהם בחולת עלים ואל
יעבב עוס חעה ושן והזהר רע את קהלתינו ניהינעם וכ׳
״״ ובספר עלה כתב שיאמר תפלה זו קודם לשר ״״

אמר

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו. ורצית
בנו והבדלתנו מן הלשונות ונשאתנו מכל שנים
מחשים שנו עמים והכנסתנו לחשים אשר קדושים
ביום הזה ותתן לנו ה' אלהינו התורה הקדושה וחוקך ~
הישרים בהר סיני ביום הקדש הזה וכבוד ה' אלהינו. ~
לכנות בשמותיך ותורתך. ושמחנו בה הם חיינו ואורך ~
ימינו לחבר חמשים והיום לאחר אהבת אותנו. על
שער הגדול וכל המולשות ני' שער קדושתי. ונכון יה(ש)'
אותו שיהא לנו עת שלשה בלא הזה עוד. כורת
לפניך שיהא בנו סיפוק וכח להשיך כתר לבעל חשד
ולמודות שאים ולרבנו קישוען לשכה שי' בר מפתים ~
אשם בעד של ציכופי ששות. היוצאים שלה ובית וחילופי
תיבות ואלעבוי תיבות ובכלנו ובכלען שתתן בנו כורת
קלפיך כה שנשער ונקיים את כל הבר תלמוד תורתך ~
ונהיה עם שכוים באהבה בארץ החיים אמן ולמטה לדין
ומחוזים לגענתיות ונתם. אחר כמפר הוכרון ~
ונובה ותשפיע בהשפעתך שהי שם יפיעו לנו
לנפש רוח ונשמה לעהפנו עצוסנו ולהכנס בה: מלא ===
השלבה לשול מלה לנפוך דקויים בנו שקרא ב' אבנוב ~
ומקיף עלבם שם ישראל ועה(ה)ם שבל עושאותיכם
ושבל בנלכם אעהר אהבם. סב ~

ושוב יתחיל בתח הלשור בנשמה קדושה לשור
הקעם העליון. ויכון בשמות היוצאים ~

שהכל

שהש״ץ מפרש עהם כ״ר קן שושי כלה כנ׳ לשל עם א׳
בכל ספר והוא יוצא שמות כראשונה ואחרונה עד—
התיבה הסמוכה על פסוק האחרון של הספר אות כלשו׳
נקרא קבוץ והב׳ קטן ובסוף הפסוק יקן עם ת׳ בכיב
נקרא סוף הפסוק אות כראשונה ואחרונה עד—
התיבה בנקוד כנ׳ ואח״כ יצרף זה הטעם קב׳ עם
הטעם הא׳ ויבין אותם שנצרפים בטעם א׳ ויבן בו צרוף
א׳ של אות׳ ובן יעשה בכל סדר עמודים כב״ד—
הספרים והב׳ ואח״כ היה שבין בכ״ר עשה לכ״ד—
ספרים אלו בחג השבועות בקרואת המוסף ובום
ב׳ בקרואת שיגמר ״

ובתשלום ספר יקרא פסוק לאור היום שיר השיר׳
כולו בנשיאת קרואה לעורר אהבה הרמ׳
והרורים עליהם לטולה ״

אחר הפשר כל הכלה אשר הכלה זו הן בעבו׳
סן בהושעה (פה) כן בכל השנה כל—
ויש שאומר כל הכלה יאמר זה ״

ירהרשי אות אחם שתחייבתי לבטך כלת בבית
לך סבק שלחעתי ושט ונפשו ==
השבועים יה״ש שירה צבא שעשעתי בכלה הזה׳
ובלתי שיה שטי שהשגה על כבין חשלפך הכלה
מינה פקיחה כלה עוים ותיר הביר שנא׳ הם לא יכים
ולא יבן אושר ישראל ותקלת מרה כרש ששלה ==
ותחש

ותחנו ותבולבו שאוצר הכסף הטעור לשון עליון
שהוא קל להוציא שם ותתן לשבעך מבׄפׄ מייסגוף'
לשמוק בתוך יומם ולילה ורה״ה הבמר ש״של בפ״ט
תקון לפנם הלחות שפנימי בני״ן שלחן ואשר
הם בשנוך שאיתי ויתוקן הפנם מהות בכל השרושות
שפנימי בל' שלשות חללות בפחה יעל שני״ה ~
והללו שנושי מבוע הקבר שהשלחן השבר את
עיני האלהים לחר פעיליהו בקבר ומי' כשר זה אחכור—
שאותו הכשר והשפיעשו שיפפנו הטוב שכתר עליון
לאלו שבלת שר נתי״בות ולשון אשר הגדול והגור'
(וסימן אָלֶף כשהוא כולו בשקירן אֶחָהֶלֵיהֶה) שהכונל
שהן כל נימות קשות ורפות ויהי״ה לשער זה נחה
רוח לנו כאת כבודך ותתן בנו כח לגשור על השעלו
ולשאל תשר לבוך ולהגות בלשה התוך ולהיות עין
השבחים לפניך בלבשלם ובמכחא חפצה לשנים ~
תורך לשוה ולבחר בל נשמות הקרושות שנשבו
בין הקליפות עליהם ולהחזירם אל הקדושה לנחלת
אפנה בבשלה להקשה יחה שפבה ולהת נחת רוח
ליוצרינו לעבד נבואתו ורוחינו ונשמתינו לעבדו ולנחה
אותו בלבב שלם ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה
ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו ~ סלה ~

ונוהגים ליקח ה' וחושבי שש בהם שת קרוונא
להבלה לגבול בשקוף עחלו ~

ולנה

ואני תקנתי נוסח תפלה לתפלה זו כוללת כל כוונת
הלב ולהו״ה ״ ״ ״ ״
לשיקבהן ושכינתיה בחילו ורחימו לחברא שם
יה׳ בוה׳ בחוברא שלים בשם כל יש׳
הנה בא לעבוד מצוה עשה זו לתקן את שורשה ״
במקום עליון ״ ״ יהו״ה יהוה אות׳ שבברית
סגולת תפלה זו במקום ״ ״ ״ הפלה קמא
כשמספר וקה שבשביל מתחתון תקנם ונעשה הכלה
העליונה עוה וחסודה בשבלת השם העליון שהכתר
הנורא הכולל כל חסדים שנים בלתין שלחוש ולא
ויתירו כה ו״ר ה״י לשם שב ו״ל ה״י לשם סג ושלי מב
ושלי סג שכאשר יוקר שם השם כללם על ב׳ העשן
השה ישלו כשמספר שקה המלין השובה ושוכתר
בכבוד כתרם שער החשים ׳ ובכן יתוקן כתר ==
הכלה נשיאה וחסודה כעשרייתא שלה בכל האשר
ויעתלה חסד והשם סגר שלבות בראשית לעבדת
יחדו ושהתל זו והאירלנו מנו שלבם בנו הלשמ ==
כוספת קדושה על נפשינו רוחינו ושלבינו לאור באור
החיים כי עמך מקור חיים באורך נראה אור ולזכה
והיכלנו להיות בבלל אושפט הכלה השרשים אותה
בנוג׳ עליים ״ ושהאת י״ נתקנו כקנה ה׳ ה׳ אלהינו וג׳
של וקה שאיים שהם שער בהם אות העתילה ״
והחכנה הלב כבסנו שעורנו ושחשתינו עהדתו ״
כאשר

כנגד שמו כבודך ונקדש עליהם שם שמים ועקדתם
על עונותיהם ועל גלותם שאחר אחריהם ותבדיל
לאור שאפרים נגד האמונה אחת וכו' שאחריהם כי לך
יחלות שונות וזכור שעשר פני לפניך ביום קדשה
וקדושה שאתה לנו ופרע לשטן חפצך ויהי נועם וב' יהיו
לרצון וכו'

ולקבל תוספת קדושה שבת בעבור ל' עבודת
יכוין בא' בגו' ה' כנגד סב ובב' בגו'
ה' כנגד ובג' בשלי שם סב ובד' בשלי שם סג
יכוין בב' אותיות שם הוי״ה בנקוד קמץ

ואחרי כך יאמר אתה ה' לשר כשופע הוא שמה לו
והשכינה בשמחות נפשו ורוח נבון יחודה
קרבן לעבור ולאהבה ולראה את ה' יראת הרוממות
יראה ולא יחוק ישים ולא יראה כל חכמי לב שכתבם
בכבר כלל וה' עליהם יחיו ואחם בא במור ה' לבנין
הדברים שה עוברו שה יופי אכן אם לא בא במור
הדברים ה' לבנין במור הדברים כאשר קשה לא יערב
משלשות לפי סוען ויחשוב במחשבתו עלה ~
עולם שנו ש״ע מול פנימיות עשי׳ הסולות ויקיה
בנלושים בשכינה הקשה שעשה יהו יכוונו וכן
קרבני הזוהר פ' יבוו ושעשה יהיה כוונה עליו שלוי
כוונה כוונה ואחתך הקודש לשלם כבקת יחוד עליו
אשר לא תאכן ימין לשואה כמותו אל עבלה
בלחורו

בלחודוי ושמעה יקרא כוונתו להיות רצוי לאלקינו ~
לאתקנא וכו'
וזה הכלל לכל שעשה העבודה בלילה הזה לבלתי ·
יקל · שבשעה בעיטו לאמר שהאני ושה חיי שיבח
יתקן השלשלות של יה ואם בשבר ולא אחת מבשרות יחוד
הקבה סכאשר השה כ אם יעשה הדברים לא פעלן ,
לפי שערי השמא הוא אם כן והנו יב' ימצא בשרו ,
והנה עכבו אתן ופעולתן את אלהיו ״

תפלה בשעת הוצאת ס״ת. אומר י״ג מדות ונא' יה'

רבש״ע מלא משאלות לבי לטובה והפק רצוני ותן
שאלתי וזכה לי ולאשתי ובני ובנותי וכל
בני ביתי לעשות רצונך בלבב שלם ומלטנו מיצר הרע
ותן חלקנו בתורתך וזכנו כדי שתשרה שכינתך עלינו ~
והופע עלינו רוח חכמה ובינה ויתקיים בנו מקרא =
שכתוב ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה
רוח דעת ויראת ה' וכן יה״ר מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו
שתזכנו לעשות מעשים טובים בעיניך וללכת בדרכי ישרים לפניך
וקדשנו במצותיך כדי שנזכה לחיים טובים וארוכים לחיי
עוה״ב ותשמרנו ממעשים הרעים ומשעות רעות
המתרגשות לבא לעולם והבוטח בה' חסד יסובבנהו אמן ואני תפלתי
וכ׳ וכו׳ ״

ונתני לכל בני ישראל להנצל מחמונו בשנת הוצאת
מת היום הזה ולשני יגעות לחשים ויאחל
שאתה ית' להוצאנו משעבוד לחירות ולהסיר השעי
שלנו כשע יהיה בשתן יקל חרות של הלחות חירות
שלך השה חירות שמעבור שלמות ויתר פגעים
וחנם תקנתו נסח תפלה עד וכו יתחיל ~

ונשא שלך שנצב ושכתב בשעלת נאוה וכתב
כורך חום ומשל עליו ושערו לא במספר
ובחשים גדולים והם שעלת צבי ולנפילת תבאלות עם
מעלתך והוצאנו משעבוד לחירות ושמעבור לגאולה
והסר שעבו שם השעת בנבות יקר תפארת מפר הקהל
הזה כבבר השאר חכות על הלחות חירות שלך ~
השה חירות משעבור שלמות והחזר השאל לגאוה ~
ושחת שלם של כחש יב ושתה אלה הנו אתה שקנך ~
אין שלמותך שקל הגוים ורפאת את אחר החלואי נפשיו
ושכאוה גופינו כאם שרפאת את משך י״י בשעשר
הרפינו בינם הזה שכל מכאוב נלוה עברם והסר
והשת הנחש עמנו כאם שהפקת והשען על גבותינו
בבתינו כבם עד סתר ועקר לבנו לעבדך בלשב ובנפש
ושלום שן דיבר הלא ושעשועי ה׳ השם ~ כשע ~
שהפירות אותו שהבותנו בששמר הרפינו ושהכשנך
תחכשנו והחר עינינו בתורתך ובמשקן סורותיך ~ ׳
ותהיה ית אתך ערוכה ומשל בלבנו ולא השכח שענו
שאושה כשע שעשו לבותינו בפני ולא היו שוכחים

וקיים

וקיים בבו שקרא שכתוב ונתתי את תולעי בקלבם ·
ומלבם אסקבמה והיו מיטך כלחות את עורך וכל
בניך לשמי ה' ושלחה הלבן רשה את ה' כשם לום עבמי'
וקרשן בקרושתך כשו שהקדשת לבת לבותינו בשושר
הכ' סיני מעשר ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדו'
עלה כאו עיבת קר עשיהם ולא עלו בהם כל שיני כבם
ובעותם לא עלשה בהם פשה והלשה כן קדוש בחשלן
לקשון בקרושתך לשלום שעקל אשר לא עסור ובזכן
·שכון לבנות · ולמען זכות ספר התורה קתאשה הוד
תכלל בכבבך תמלה באפאיך היום על פיכות האילן
הקדוש ותשבת לאור שופריו ותאזכ לשלון היום שגיו
השלון ונשפטו בהה ·אחר הלורים שבת אחים גם יחד
בחורת שלום בבה קטלת הפלטין היום ניבי נועם ה' וכ'
יהיו לרצון וכ' " " " "

ובשל קרואת ס״ת ·הין אחים כל פטם אספר ·
התורה בבכשה וברחה שגון לונשב שנגער
הרסינ ואף ב לפי כבה הלב ולה״ה אין לגשאר בגשת
קריאת ס״ת ·יש לנשאר היום בגשת קריאת שורית ⸗
הלבבות שגין לושה קבלתם בפיט והם נהוג שוה
ולה״ה וקהל מגלן וכן בהפטרת ·אחוקאל שהוא שנאה
שרכבה ונגיע גדול ולכן שמאיכן בו שהוא לומר ל
שמשל הרסיני שעלה אלוה העלכבה פיום בפנים ·
ולבי כך ·אותה לו לנשור על נעדם בקריאתה ונשאה
ג״כ

והעֹבּב שלר שגל החמר שבקבנו לשל יובה ובן רחוי
להיות השפאיר נבולוחכם ולא על יקקעגים ותעלולים׃
הג׳ שנים עורה שהאנו ז״ל תיקן לעשר קורס תפלה
שוסף על שם עובם סדר הקבורה על כל יום
ויום לפי קרבנו׳ בשבועות קרא תחלה וביום הבכורים
וב׳ עד ׳היו לכם ושמהם ואחר אשר ובכן כך היתה
שבולת קרבן שוסף של שבועות בחג האלהינו הבאת׳
את השעפים וב׳ עד לום ולולה עד חמה כמו שכתוב
לשל בסדר פסח כפלה ואחר ידיפ נסח זה׳
משנרת אמר עוסף היום ותשחקו הבאו בעגל
שתי הלחם פר א׳ וב׳ אילים ושבעה ׃
כבשים הכל עולה ושעיר חטאת אחד ושלמים ═
כשפטא והקרבו את שתים הבאו ב׳ חלות כל אחת
שן עשרון סולת חלה שופה בזהם שאל נבה שעך
פוה ושחטה לבל חלה שן החגים שבאכו ישראל לבאת
ושבסכן בחוץ ואחר־יתן בבטים פכר עביה שחור׳
שקוים אחד תשעים מלא עד כה עשרון ונשתנ׳׃
הכל שנתשל שחט) כוחה לא אחר השלם ולא אחר
יום אורך החלות ׳עפחים וחבן ל׳ עפחים וקרנו׳
ל׳ אצבעות ושבא ב׳ כבשים לזבח שלמים ═
ושבכן בשואה הטובה בשדרם חיים ואחר שוחטין׳
ושקבל רעו בכבטון (שתג) בשוק והיה שבל אחד
ב׳ שתגות שקן ל׳ והעיירים שפבן על יסוד המזב׳
הדומין

הפייטן וקורין והוצאת את הפטורין ונתנם במעשה להקערין
ולוקח חוזר ושוק שבלא ת׳ שהם ונותנין בכבר ב׳ הלחם ״
ותנוח ב׳ יחד . שלשה חשוף הכל פחור בשוק ״
המזבח שלך ושבע שלה ושורף והקטיר את הלמוחן
והקריב את שנחתם ותשלום הכל ע״י שיר ושבח הכם
עכשיו לנשא הכם את אלהיו ״ ״ ״

ואחר הקבלה נהגו במשנה יו״ט פרק הבונה
עליהם ולשמוח בו שמחה יתרה וקבל שהם
שקרויתו גדולה שאחר קרוית יו״ט ולשרו הכל שהם
בשמלת רבעיין כולו להם כי לשמח הגוף שעסק ״
בגוף ובשבות שמחה דיום הזה וכן שנו בפה להפיא
דבולה שאת זה יתיב בתענית בר שמשלמת וב׳
ופירשו החכמים של תענית חלום שאפילו חל לו ״
תענית חלום לא היה שתעשה בו ״

ונהגו קלשנין לבכות בתפילה זו בשעה של
פסח עד״א וכן לחירות וביום הזה ה״ת
חירות עשה ועוד שבועות שלבוית כנ׳ לעיל ״

ויש נוהגים לאכול חלב עם דבש וכן לבוש שנאמר
דבש וחלב תחת לשונך ״ ויש נוהגים לעשות וכו׳
ב׳ הלחם ועושים ב׳ לחשם יפים ותקובלים ביותר
על השולחן שהוא במקום המזבח ומטוק על שלחן
בקת׳ שנים של יום באחר ובאחר מקרים נגד לפני
ישתון כי גם הטבע לו הנשה עלחוש של גוף שם

אוסקין

חומה׳ קיימה יוח כאשר עשו שעה ולא שעכב עלת
להגבית בציצ׳ ויקום בגרונו לחודל לעסק קמלה
ביום עם לב יום שעשתו שעה אחת בו ביום עלה באצע
ביום וחבב בתוך באשתה ״
וכתב הרב ז״ל שב׳ סגולות שמאות בלשור לו
שבועות ׳ סא׳ עשר כבר האמרו שיוסף
בנים ובנו בנים עוסקים בבול כשא׳ כשהר לשור ~
שכתוב עליה ושנה ואחד ואחד בבתי אותם לשר ה׳ כוחי
שר עליך וכ׳ ״ סב׳ סופבעוח להוצאת שקן בחיים
והשלום והוא שא׳ בזוהר בבאשית ז״ל ת״ח ובחלק ~
תקון כלה בהאי לילא לכל שאן לא אתחבר בקלא ~
בהאי לילא יהא שיר לשילא וחיותא ניפוק שיתא בגלג
עליה וסבב חונה שלחן ס׳ קב״ב לבחיר ״ הב׳ שע׳
בה התקונים תקון ב׳ כי הלשור בלילה הזאת פועל
בק עם השבוע ועם ישראל להוצאת אותם שעליו
החלשה ״ ושר הרב שהתקין השבת לבוש הרחוב
שר פנים בנ״ין שלחן סוח בהתקורדשיה שעיכס
בב׳ לילות או בשבת ובהושענא רבה ויעיר שהשלך
השבוע את שני האלהים בקבר ׳ והנפש היראה יתן כל
אלה אל לבו ויכלבב נפשו באהבת ה׳ ובתקון יבוה
תשר כל הלילה ולא יהיה עמלה שאין אחי׳ כל שהות פ
אז ישאן אף ה׳ ונפש פבי לשמשה העוב ושה נס׳
לשעה ״ ומגהג הרב והחברים עלה לגבר כל לל
שבועות קן לשון הקדש ״

חדש אלול

יתפלא הפלא ופלא קפ״י בשר לו עולמי
חמשים לציים ושלח מבותיהן יבקש
הנפש ופשה ונעשה באשרים בהעשות הסליחה
והכלל לנפשו נשר נשל לטוב ובשלה שעלד לו עובד
הכמינו ולא זו שיתפלא המלך הטוב היום לקבלו
בתשובה אלא אחד שיהיה הטאים טור ושמותשים
הולך חשיכים בתכונתו הלשה ושלשה אל לשה יצא אלך
ונשקל תקלה אחר תקלה ושלו נחר כשלון ואין עבדל
עבט ששלו נערב לו שבל ערנשר יהיה כשוכב
במגורים הולך חשיכים ואין נגה לו ואין לשמלתו רפואה
עבטית. הנה המלך ה׳ צבאות פלא יועץ אל גבור
ישעלדבבן ויהיה לו גדול העשה להשיך שבילהו
ויאיר שהאבו בדרכים עקבים ולאון לפה השאכרת
את לבו נשר היה לאבן. ויפתח לו בעשה אחל שבלים
ושמילות נקיות קלות לבוץ בהם בדרך הישר שר
בואו אל חסד בית המלך הפשעים ויקבל אותנו
בעתי יהו בפשים עאיכות ונתן לו שקום בבאש
קרואיו ויהי באוכל אלהים זה השלחן אשר לפני ה׳
ואלכם יפבא שלשה הקשוב ה׳ וישים פשוע
לקבל אבים תשילכל הישים תבות שתי
אך אותם שרט תקנות השבים פרק טוב פרקי פרקי
לשובים

לשבה״ם ושב״ם ביום החדש הב הקדש קטורת ירד
בתשובה ויש רבין ממה לקבל פושעים וחטאים חטא׳
לטהר והיחיד וכל סגבא השלמה לה עשר פעם׳
וחמשה לשר הלך חמשם והנביא הגשר הישים שלה
הכפורים ונעשים וכל הנפש אשר לא תענה ויעוב ~
שמכות כרת יקבלה בגהי ימם בחטאם שאינה
וקונה לה לאור באור החיים וחסר ה׳ עשלם לם לכן
ים תשובה והנחה לשתנות עתה׳ כאשר קיש ויקבל
חז״ל שבה׳ אול שנ׳ הקב״ה לשאר עד אל ההל׳ שנק׳
הקב״ה בו לשאול שם על ישראל ששאה סגל ובה
לשמ״ה לשלות ההל׳ להם לו לחות אמות ותשב׳ שוב
באחנו שה עלה להר והתנפל לפני ה׳ מ׳ יום והם
הישים שעה׳ אול למלי יוה״ך ובתקה כם איהו לשבו שמ׳
הע נקבים כלאותם סינים צום והשתה וים אחרון
שבכולם נום תענית ולא בהשנות ולפיכך נקבע ~
אותו יום לכפל עד סוף כל הדורות ״ ויהי שאו הפקד
אותו החדש הזה מהא לשו התשוברכון לשאן כנש׳
בבתהאחל והלך כל יש׳ השנה חשיבם ושב אל
ה׳ בכל לב ובכל נפש שעבון שבתון השנח הואת יכפר
יהי ה׳ אלהיו שם ויעל בבעלותו הפשטה עד ה׳ אלהיו׳
ויסגורה׳ בעדו ״ ודורשי תורות כבבו חט״א לדורי
ולוה׳ לי רת אול עד״ שום אחל ותשובה אינם בבוה
החדש עשוה התשובה אל ה׳ דהיינו אם לבוה ואז ~
ישוב נם כוחו ומ״תר׳ יום נגרע׳ יום ״ וכן עה״

שאנו ש' לא ייאת ר"ח אלול עד יוה"כ הושענא רבה ״
ונער בו פלאי ומתר דברים של עונו ונעה יופיו של
חדש אלול הקדוש בגורל לעשר בא כמור
התעלמות חכמה ויודע שאול התחושה שעשים י"ג
שקירות להחש ששקום העלין שניבלא יכנו שע ׳ ״
ונבחר עם החדש הזה אלול בעור שעות הקדש השנה'
לשלה בשלבות שישם עם כת' עם יו"ה וחו ה' ״
שעורשו ג' יוקן ואלף בשעבג א"ל והעם קב' עם אלף
ה' יו"ל ה' שבו ג' יוקן העולם מוספר ל"ל אלול ואלה
שבו השלשה בואו של אלול נשר הב' שעש פעם שלם
לשפר לך העאיים ב"ס גבול היא עלמות שעים ״
עם בן כפרת ולשוה יתקועם בפתוק בנותן ב"ס
לך ויבחו לבקן לעלשא רק"ל נשר בחסנה רבו ~
ולשבו השתן ב"ס רך שאלול ושר חונה ע"כ לבך
גדול רבבו העבאים בחכמה עם לנו פ ביעים השא
נשאה תוספת האל שאחר הע"ים לשלה כ שאו ״
שעשי שעה כשחעאו יש' במדבר שעמדה הקבה לש'
כג"ל פנה בחסדו הגדול ב"ס העלין לך שי' הלבות
העלונים לפי שעת' בה זה הי"ס גדול וקבב יום וכו'
רתכין אולן וכמה שאהרון הכהן ניללה כגו כב בזוה'
וכ' כל זו שתכן לעבור ׳ ולהם אח על עם בני ישראל
הגדל לעשות ונתן הם לך אורות ובשים עוים שתבה
אותן שניבלא ישו שע ונשלם כרוב חסדו ושאו ואלף
בהגיע כור הישים האלה בכל שנה ושנה נשבן קול
בשמח

בחברו נותן ב״ס ככך אורות העליונים השנים ׃
פני השלך והשלבה והורה ככך לאבים כשאשר—
הכתוב עוב ושר ה׳שלכן יוצא שנים בחרך ׃
וכלי להעריך אורות העליונות האלה השנים
אשר ה׳ קורא השערים מורח ותם מ״ב הק״ב
ולה״ה שהנים להתשנות חבף נמר ר״ה אלול ב׳ ישים
וב׳ ללות שע בהם שחפר של אשות השבוונים—
לשחפר ב׳שעות הבו׳ סב׳ וקס״א אשר שחפר אורותיו׳
השה ב׳ ונבהצטרף השם של **חכיה** פאוש שעקם
יעלה לבב׳ ונשפט ערכך יום שואן שפ״בר לנל׳
שה׳ שלשבעה שביעותם׃ השה יעלה לנוה אורותיו בס״ס
אותיות סב׳ וקס״א ואה״יה פאוש׃ ויתב סבינים שבלאי׳
השושן בוס״ן שעה אלו השבואורים עם בשבבת
הקרוש הק״ב ולה״ה עבכך לבוין אותם לאשות וככב
לבין בוים הראשון כ״כ בפסוק יענך ה׳ ביום צרה
השולה עם **יבק** בשערי אלהים הוי״ה ויום הכב׳
בתה׳ ישנבום קלחין יב״ק אשר ב׳שעות יבק
אלה עולים כמספר כ״ך הבו׳ קס״א וס״ג ייכן כתב
להתשנות ע׳ינם אלה לאלול על יוה״ך כי כן התשובה
שעה ע׳ינם אלה כהם ישי׳ רכין ונם בש׳ ישים אלו׳
עבוחם לי׳ יוה״כ השם הקרוש יו״ל ה׳ וו ה׳ השתיר—
בשלבות ששים בשום האלה ״

וחולם השע בהשה יקין בלבו בסור הב׳ ׃
ישים אלה וכן בכל אחד ששה תשובה

עלה ונשלם שנה) ציץ קור פגישות עבי"ר המקור־ת
ויהיה לבו לאשם בתחינה ובקשה שיגע ילאה וירצה
כוונת התיבה כאילו הוין כל אלה ואת כל הלחשים ־
יעלה עלי כאלו כן וכנ"ש בזוהר פ' יתרו בפסוק ־
ועשה יהיה כונה עלינו וכבכונו לכל בסדר שבועי
ואנא תקנתי נסח תפלה א' לאומרה כל השנה כב'
ימים אלו וגם תקשל לכל השנה הש' יום
אלה שאול שר יותן לכל ש' אלה ימים לבוץ וזה נסחתה"
רבון העולמים אלהי האלקים ואדוני האדונים ־
המאפל בורא יוצר ועושה עולם שנכתב ־
בכותב עלבות המשלבים בשער קפרות בלשה עבי'
שלאשיה אמורה המתן פ"ם לכך ובשם שים עניבה
ישר בבא ויצר את האתם לא יעיב עשו בבוב ==
חסדו ולא יחפוץ בשעת השנים אם ישוב עלדתו וחיי
וישן עבקו מוועד לקבל אתם לא בוה ולא שקץ ־
ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע"
יקרתי אותו עלה קבא בשפתי את שבקך ־
וכנו מחנך העבודם וקבלו במקובל
ואת לבשך ואל תשליכו שלפניך ורוח קדשך אל תקח
ממני כדרכך להאריך אפך ומוחנך לחם של בפתין
פאתה טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך ובחשך
הלבים שני בנות וצמונה הזאת ויהא שעשע
חלבי ולשני השתעשעו בתענוגי חשוב חשן ובב
ושועה

ונשגבה לפניך כחלב שנה שנה שמחך לתקן שה—
מבגלתי באחרותך ונתתי שם בקרני עשים
ורכשתי בשורות המלוונות וקלקלתי עמרת
הקדושה ונשענתי העוב והעפש הלחוי לבאכבס—
והאחבתי נבול שלך הכמן ושלחתי כל השור והחשו׳
לבשר שלה התפוחים ונעכה בחופו ונעיסם בחושתי
ונשה לשה שותם קחפלש חנשה הגולה הזאת כ
עד ככך אנו ושה ימבין לך כ תנה תקחנו לאוכל
ינם ככך ה האוכל אלהי יחשו גם לחשיך על כבוד
שעתי: ואל תכלה מל ושעך ואל· קנעלו כשעבה
ושאר לשלחך כמשחיתכי· ושוב על בחחנים ולבחוב
תבן לבי ותקע יב אוסף כאחר עוב נחשתי ואחר
הודתי ספקתי על ירך בושתי וגם נכלמתי כי נשאתי
חרפת נשוה ובעה אקלס פשך ה׳ אלהי אז שה ~
כמאה נשקע כי לך מבין ידמי עשך בגווס לך
לשאות יחוקים וזוונשרות המלוונות
בכרוכי ששתיך הקדושים השעפס ש׳ מה כנ ומסך
וכעניתם באספר למעם לשוררחתהחשים ~
ולבוש את הדמם הקדשים שרהגביהו ושבו והיו ~
לבחר ולשון על שפתיו יעכבא אוה על שקושה
ושל כוי כל סתרה וכחלה בקראיה ואני בחנר ולד
לעם ולא בעה אדם לו ואין פה מה לבין שעלתך
ונחלתך ונכונפי עשות הקדושים והמשכות ~
המלוונות הנמצאות בכה העני והקבובה בכל

עת ועת בתענית זו ונכבה אוכל ואחיתי בגבריאי
נפשי השלובה בבשר לא אשעור חיל לנפחות
עזבה השרום ונגר נבוו נשר האלהים
בבתים ואף גם השה יבבו ואני אשרום אויל אריך
של אלול של אהבת של אריה של נבואי

לכן יהלש' אות של חטאתים בבכך רחם והפעה
פ מתקי שרפי לבבי ירחה ותמר יבא בי
ונבלע בעופר כל נשר הכמתתך ויהעו ואחשך על
ויהיה חשוב ושרוף לפניך תעניתי ותשובתי ואהיה
השמע היה אם לב כאילו כוותי בכל פרום עשרה
קרבנים השחרים והמשפם בבל השמשות השלוני'
ובבל הייחודים ודיוני שבות הקדושות העליונות
הראויות לבא של יה שמפר השמים בעגותו היום
ובבכף שחשבתי סעובה כך כל לצמאה בעיות
לכל מת ולבל רוע שהשגתי ושגעש . אלבי ניעלה
להיות מעלת לבאשך לשוב ולבנות אורבות ואמן
הלפותיך תבנה ותכונן והנשמה כולה בעאן תקלה
ושבה והיתה לבער אל יתהו לשלות אלה' ותבף
השובה ופינף תעניתי גם שחר סגופי תעניות של
בבך היורעים ומבוונים כל כוונת פחתי עשוית
הקדושים והמשכות המשכות בתענית זה השעלה
יחול אוונ שלות העליונות שעלה שלה בבל השלשה
ויבואו כל הפנים קודם נשר הנבלתי בענותי
ויגבו הראשים בכל השלשות ותאיר היום בחסך
הגדול

הגדול בה״ם ה״ק ויג׳ פסוקין כלחש׳ כפתח׳ שערים נבוהים
עלהם פתח כבוד׳ יחד ושם ׳ושמם מלכו׳ שמע ~
הי״ל להחי׳ בתחנה שלישה לבוש השיר ויאירו לבבי׳
רוחי ונשמתי להבן ולהשכל עשן מורותך ללמוד ~
וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך
באהבה והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך
ויחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך ולא תקחנו שעשה
קודם ושובנו ואל תבלחנו עמנו זוה לנו שלשלם על
עלות ישי שותין בסם שבעים שנה ונזכה ונחיה
ונרא טובה ובלכה לחיי העה״ב יהיו לרצון וכו׳

ואחד אשר אלעם סוקים הנקמו בב״ת שלהם שם
יו״ל הי׳ ואו״ הי׳ ושם אל״ה הי׳ יו״ל הי׳ וזה
סימן

יוד

י׳ לו״ל נתני בבקתך לשון עורה הישר לפני דרכך
(בב׳ יש׳ הפסקה ה׳ הושיעה המלך יענ״נו)
ו׳ מה אתם לך שלב ביומו בדרך סלה
ד׳ דבק ה׳ הודיע אורחותיך למדני

ה״י

ה׳ ורט ה׳ דרכיך אלך באמתך יחד לבבי ליראה וכו׳
י׳ דרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו
(בב׳ יש׳ הפסקה יענך ה׳ ביום צרה׳ ביענ״ן)

חזן

ו אני תפלתי לך ה' עת רצון אלהים ברוב חסדך וג'

א ל נערץ בסוד קדושים רבה ונורא על כל סביביו

ו יהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו וג'

קה'

ה שמיעני בבקר חסדך כי בך בטחתי הודיעני דרך
זו אלך כי אליך נשאתי נפשי

ו אתה ה' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת וג'

חזן

א שבלה בתוך המים חשים עני קבא א' נהלך
בכם לבבי בקרבו פתי

ל דעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך

פ תחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה

קה'

ה סתר פניך מחטאי וכל עונותי מחה

י ה' אלקים צבאות שמעה תפלתי האזינה אלהי
יעקב סלה

יחד

י ה' אלקים צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביבותיך

ו חסד ה' מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני
בנים

ד׳ בקר נפשי נחיך בתשובה ישיך

הי׳

ה׳ אל תשים לרבושלא ה׳ צבוסה שנהיא לכל החוטי׳
י׳ היום ה׳ שבוקך ששתה ונשמעלם מרכזן
ובזני ימים אלו. לשוך במשכתן סדר הקרבנות
שבבית יקרא עד פ׳ צו על להקריב. את
קרבנם לה׳ במדבר סיני. ואח״ך בנבאים. חזקיה
שני׳ ע׳ עד סופו ואח״ך בכתובים תהלים כולו. ואח״ך
המגלה כולה שמבואר בה העבודה דכהן כגדול
בשעה שבא לפני ולפני לחודש יקר בבוקר יקרא
וכ׳ ואם אין הפנאי שפנים לקרותה כולה. לשוך שעשר
המוכר על בתלמוד סקוצן אין נבדים לקצת וכ׳ וגם
פרק ב׳ כבשגגה למגלה שמבורע בו יג׳ תקונים
לקנת כנורו ואם נמשך סוף החקה הזה בשעה
בושלת רשות. יהיה עבודה שנקרא אין כסדר כלעי
דחשי וכ׳ ושרוה שקן בלם שבלה קושר ביחה עבס׳
ושר בושלת רשות לרבות לגין חרש אל אחו נפשין
השקיות בתלוש לשך בשבתב הקדש האר״י זלה״ה וגם
בכל ע׳ים או גם שבעה. לשוך בסדר הזה ובפרט
בששה הקרבנות שמשולים שאל בימים אלה לפני
בית ס׳ סקן הגדול והנורא ובשו״ע בזוהר בשערי תפלה
והטה ג׳ נשים צבבם שבו שהו שלו וכ׳ עו׳ ורבים שחטו
ונשי שעה לנשים כל הימים האלה בשנות

סדר קריאים שעושים אז ולבן כל נפש יאחוז דרך צדיקים
לעשות כסדר הזה כל יום ויום בעלות ובתפלין ·
ויאמר בפרק סליחה ובפרק התשובה · ואח״כ יאמר מלך
הג׳ שבות לאח״ת כאשר השנה תחלה עש״ל כשער נשל״ל
שן וב׳ עד שיש קרם ·· ואח״כ הי״ג שבות יותר תחבר יג
לאח״ת ה׳ ה׳ אל רחום וחנון וב׳ עד וחעלה ונקה ואח״כ ע׳
שבות לאחר לחרות שלוכם לזאת והם פסוק שן
הנשבר קראתי יה׳ מל עבוות בכל הם · ואח״כ הע׳
שבות לאחר התחתונים כו״ל והספוק ה״ ה׳ אחך
לנים וב׳ חסד · נושא עון · ופשע · ונקה · לא ינקה ·
פוקד עון אבות על בנים · על שלשים ועל רבעים ·
ואח״כ · יאמר קורא בשער הפרת הגבר ובתן
ב׳ לפקרת לבבעותה ויאמר שאר ה׳ מי שעוזמן ·
בכה קול שבורר אותם לשלה בעזן · ואח לנו
עח״ן יורע ולכו שבן שה עק ורא אחר קלאין על
הזוהר שהוא לעשה ובכלל באידרא והיא שבכל
מין ושתן את סבא ושבחת כל המשעים ושרעלו
ששכו ה׳ שלכן קראו לבאים בסוד ה׳ שחכה חקלא
ה׳ הם כוונים קודם שן הכלם ואם אם לא ידע שלו
קשר וכו״ש בזוהר פ׳ נח שאן לכפיף לשכלת ולשנו
אחע״ל לא יכל לזבחא אחזו כלה וכולה שאבחין לה ״
ומ״ב כבר הל׳ ז״ל ה׳ עיקר הגשר בשום אלה שהי״
על יוה״ך מכך להיות במ׳ הזוהר ונוהג במ׳ התקונים
שמעלים

סגולתם וכך היה שאר בשם האלה לתקון את הנפש ~
ושם שפח עלכם כ׳ השה שכ״ב התקונים לעשה ==
שושפה שיכה ״ ועה״ו ולה״ה היה שחלקם לב׳ חלק
חלק א׳ בכל יום שאלה הש׳ יום שה׳ שר יוסף ׳ ולכן שהגן
כה הי׳ תקנ״ב רבים שאותי שעשה חיל יראי אלקים״
ולכן נסואת שהן תקוני חסידה א׳ תקנ״ב לעשר
ה׳ מפרם שבשהלם יום יום שה׳ אול שר יוסף
ס עקרא ושירות כ׳ הם עושבות ובולתים ובושתים
כל שני שקשלבן ושש עיבן והוא שלשר כול ושרות היו
לחויקך בבה שבה כלשר כשינלתי שהשקשרנים
בבת שבה בחותם הושבות פולתים הגוף ורוח ~
קשאם ושב לבש בש יום ח׳ כ׳ את באים בו האלקים
להתיצב שלה׳ כשא בווהר שבאים לקשרב על בו
נם כאוי להקדים בקראת השנושרם ביעים האלה
להבשת כל השקשלבים ולהשערם שה שב ושבשלים
בהם כל שש נגרות צרות לשות הבוה ואם אין ==
הפנאי שמפם לקרות את כולה לא יפחות שלקרות
פעם א׳ בשבוע כ׳ יוכר טוב שמש בכוונה שהרבות
בלא כוונה ״ וכל בש ישראל צריך להוסיף לקח בעים
אלה יותר משאר הימים כ׳ הם שובה השקליה היה
שתק הכול כשו שאנו אומרים בתפלתינו השיבנו נו
לתורתך כ׳ התורה שהוא לחוק שהקב״ה ואין בור ירא
חטא ולא עם הארץ חסיד ולכן עיקר התשובה בעסק
הכול וכש״ש בזבח ומנחה לא יתכפר אבל שתכפר ~

הוא

הוא בלת׳ " " "

ודכם עילאי ה׳ וחושבי שמו קבלו וקיימו =
לשמור על נפשם להתענות כל א׳ כפי ״
כחו אחר שעברה וא׳ השמשש כל אחד מהם חייב
לו כעשרו ובלבד שיכון לבו לשמים ויכוונו כן
להחליש כח הקליפה אשר נקל באחורת העולמים ונפלו
ונשמתם ועוד שיוציאו כוונתם בזה בתפלת עמידה
ביושב תהלה ולאשר ענח עננו זה אשר לפניך ״

עננו ענינו ביום צום התענית הזה כי בצל
גדולה אני עולה עונותי עברו ראשי כמשא ״
כבד יכבדו ממני עברתי כן שגגה באתי בשגגה
שם ונבלה שעברתי פשעי אני אחטא וחטאתי ונג
חשיל י׳ כאחד ואשר יבא בגוף קבלו יצי את ה׳
וחשבין שנין חונן בקום לשמור אלים קנא יתיב ומפ
פתיחו וכל צבא השמים עושים עלו ששינו ===
ומשמאלו וכו יפקיד שה לשנן בשם חקלם א׳ אוכף
לאלהי ערום בושתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי
על אחת יחד להם ויתב ששקיו שה אנה אני בא לבש ה׳
כי בא לשמוע את האחרון ואני כל שלם בושה ונלמד
אקל פה להשיב ולא שבה להם כאשר לך ה׳ הצדקה
ולנו בושת הפנים ועד נכבד ועד מתעלק ״ ובכן יהו

יוד הי ואו הי אלף הי יוד הי

אות האל הנותן בי״ס דרך שאל תבא בשאלה אחר

שבין

שבך כי אתה טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך עוב ועזר
כי על כן ולאנשים בבכך וישנך כאויה לקבל פושעים
וחטאים ושיך תמטרת אל תחתיר פשך שוב ביום
צרה הטה אלי אזנך ביום אקרא מהר ענני אל תשלכני
מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני ואל תבואה עמנו שר
עד בכה כלנו שבים ובאה כח עשין ויאת ששועתנו
חלבי ולבי גער נשמע בתשובתי היום תשוב ושוקובל
לפניך כלב שוה עוש ובחך לבבר על כל שה שפסנתי
בעולות שלונות וקלקלתי בעונות חוזרות השפטנו ויעזו
השפטותיהם על עברים הראשון והתענה כולה במאון ·
תפלה נבלה לא תוסיף קום וישוב מעבר על הנבן
כאשיה · ועשר קנבלתי כה הקלפה בבבהשן שאסך
ששי תנשים במש שן על אורות תשלונים ושושי ·
שן לבושי נשתי שתה יתבעו בלה שנן וילך ושבה
והיתה לבער לאשר לאפורהם אחו ולאשר בחשך הנכי ·
וחשבר שתיהם על בבול השבולת בינין לבינך ~
וקרבני לדבקה בך ולא יבדן בתות קראת שתנים
עאונה שן אחרים ולהשביר נגלים שן האכן · והופע
בהדר גאון עזך על כל יושבי תבל ארצך וידע כל
פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר
כל אשר נשמה באפו ה׳ אלהי ישראל מלך ומלכותו
בכל משלה · לשמוע בקולך ולדבקה בך והאור ~
שבו נתתה לנו אור החיים באור פניך כאשר
ואתם

ואתם הדבקים בה׳ אלהיכם חיים כולכם היום ונאמ׳
ביום קראינו כאשר ונא׳ מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובי׳
אליו כה׳ אלהינו בכל קראנו אליו יהי ה׳ אלהינו עמנו ׳
כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו להטות
לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמור מצותיו וחוקיו -
ומשפטיו אשר צוה את אבותינו ״ ״

אתה האל האומר עלך השופט בחשך הענו
תוצא לאור משפטי ומשפט עמך בית יש׳
ובבא תוכחה נגד עונו שתהפך אל הטוב ולעת שעשו
באזנך קבל צעק שאלך והשיב יקבל כוונך אל
תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו וזכרם כי
עין ואל יעשן שלא יאשם בן ניקום ונשאל שלך עוב
לנקמו זכור רחמיך ה׳ וחסדיך כי מעולם המה יהי׳
חסדך ה׳ עלינו כאשר יחלנו לך ועתה עקבת אליך אתה
תשנה כדבר עבד׳ והיה עקם יקראו ואת תשנה כי אתה
השנה את משפט ישראל בראשים בא״י ע״ת ״ -

אתם בעל נפש אתה יתקן ושאת לבבך הבבל -
לב׳ קדושים באשר נעת תהלה זו. תמיד
כל יום ויום בכוס נבא וקול חשופר ובאפל קול
התחייה וסיא קומלת גמול כבל אשר נבעורינו שחר
כ״ל לשלם יקלים אלם תהלה לבל עבות עולם עושו
לשמפט היום הזאת ״ ״ ״

והכב

וקרב ולה"ה כבר נכלה שהשנה בחדש הזה
שעשר בו ביום שיוצאו ס"ת בשבת פב"ח'
הה"כל ק"ו · שבות נ"פ ואנ' תפלתי נ"פ ולבוין · נ"פ
בכ"ל עשות היוצאים שבכ"ל ספרים הילודים ו"צא עד'
כפל על עונותיו ויתן לו חיים · ובספר חשבה נמוך
שרלו כבבתי נסח תפלה בכלל פרוקם ונעתיקה
כאן · וזה נסחם בנוסחת שול ·
יהו"ה יו"ה יה"י והו"י אפה"י יו"ר
ה"י אוה יה הטוב ומקור החיים ·
אלה'עולם · יר' הבת אל שגן במור קרושים וכב'
אלה' ואחר לנו הנתן בם לך ובשם פנים שנ'בה
אחת אחלתי עתה ה' אותה אבקש שבתי בבית
ה'כל ימי חיי · לחזות בנעם ה'ולבקר בהיכלו לב ~
עפור בבה לאלהים וכוח נכון חדש בקרבי · פנה אלי
וחנני תנה עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך · הלב
כבסם שעש ומחטאתי טהרני · יבואו לפניך ~
ואחיה כי תורתך שעשועי · יהוה שמע תשמע קולי ~
בקר אערוך לך ואצפה · ואל תבואנו בשפט את ~
עבדך כי לא יצדק לפניך כל חי · ענני אלהים חסדך ·
קרבה היכלך · הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך
אתפלל · יהוה נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפני ·
דרכך · יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו ~
ויהי

ויהי ה' לי למשגב ואלהי לצור מחסי · ירחמך ה' קדושי
מורחותך לשנה · השמיעני בבוקר חסדך כי בך ~
בטחתי הודיעני דרך זו אלך כי אליך נשאתי נפשי · יומם
יצוה ה' חסדו וב' ואני תפלתי וב' אתהלך לפני ה' ב=
בארצות החיים · ואתה ה' אל תרחק אילותי לעזרתי
חושה · הלא אתה תשוב תחיינו ועמך ישמחו בך ~
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי "
אנא בכח גדולת ימינך וכח פעולת עשותיך ~
קבל קולות העומדים בזה החדש להקדיש
אתה נכב לקראתי בכ"ך · קבל לנו לבנו פתאום
מחול לנו שלבנו כי פשענו כי אתה ה' טוב וסלח ~
חסד לכל קוראיך טוב וישר ה' על כן יורה חטאים בד"ך
ואתה בחסדיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו והשיבנו
לכן לתורתך וקרבנו שלבנו לעבודתך והחזירנו ==
בתשובה שלמה לפניך תשיב כל היום ישעך ~
פאוער לך בכל עבם · ואל תמשו ושע כלה תמחו ~
ירך בשופר תגלק בגבבך תמכה באופנך ויכנו
חשיך לנו כמחך ויגולו חשיך על מגורותך ותשוב ~
שענו ה' אלהינו בשלת החסד ובשלת הרחמים ==
ותבנם לנו לטוב שגולת הכן ונחל בכ"ך · אתה עפט
ישבלן לאחד העמידים ושעירם ובזה החלש יפקח
ולכך פשלך עלך את לכ"ך שה החיים כי עמך מקור ~
חיים באורך נראה אור לאור באור החיים ונכתב
לחיים

ונלוים לשנה ותחתונים לשנה · ולא יפסיק ה' אמר
כאלו יכלו לעשר יותר בשנה אחת ואילו היו · כולם ~
לעשר כל התבואה בשנה אחת היו אומרים אותה כשאלת
בו הענין כי תאמרם מה להבה יכלם הכל לעשר לאלהם
שבגלל אמרם אלון ה' אלהי ישראל וגם כי עתה כתוב
לבם באין שבן עלה · כשו ולא יבש הכל לבותם פוכו'
הבנות הישלה לשוב כמעככם ואיש אין שאובותיו ~
שתך כבא הכלם·· והנינוים בתעוף לבו שכנולו ~
נביא לבה לא · כשו בהם אם מה תאמנום אולה "
וכן חכשו · עכל לבותם שה עובנת שה יומו על פלר ~
הפלאות הישור בפרכ מלת פתנות וכאו בשמבר
וכאלפה בהגות לא פחות ולא יותר ושמור במקר הבבר'
הנשלים בבנש על מלם העלון אשר באו בשמבר יב
אורות שלונות ונו' מכר לש לחן פה לשנה כאים שנים
הששנה לעבר אותם האחרות אשר בא תשיותן לבל
אב ואב · כי על כן צוך להזהר לבלתי תת שלשתו'
או במקר האב ולנקות בהם היעב ה שעשל בקדש·
שנים " " " " "

ק' עשה צ"ל באלבנות וכאוי לבל עם לבון בקד"ש
עשה סלחה הקשיבה ועשה הואת' עלפה מקל'
הת נחנן ואותיות עשרה עבבם הם אותיות שעלן ~
עהות פנו' השעשה עליהם והנא הילא יתשרשר ~
בבה שאר בלשון אותם כן גם בשש לא עמד ~
הכלש לשאת בן כ' אותות אחר עיהתו בקבב אז ~
ועתה

ועתה כיון שקבלנו ד' שיטות בסודה שלך הותקנו כל
היום לחבר ד' אותיות שם הקדוש שהגדל בשנה
ולו תשמה את זכר שלך ' והפסוק השיבנו ידוד אלין
ראוי לכוין בו בתקיעה גדול קול שופר "
תל שלך יושב וב' ושתהג בתפלות צ"ל בואו ושבחה
ס ת'ש'ר'ת כבו"ב כעלת בתור ויפבעל כתוב "
ובג' שבות יזהר כל אדם להעשים הפסק שר בין ק' ס'
ס סתום ונשא ושי שאין שנעים אותן שנשוכב ופשגן
צריך להזהר להפסיק שעו בין בעס לב' ס בפסוק הוא
בנהוג וצריך לפסוק בקול גדול "
רחמנא דכר לן קיימיה דאבהן פי' אתה האל
ברחמיך זכור לנו בריתו של אבהן וכן כולם'
ובשבעה כרך כגון שהם הם ז' רועים בברית שכרת
הקב"ה להם בברית אבהן יצחק יעקב משה ואהרן
פינחס ודוד ולכן באלו הז' לבד ראוי לבקש קיימיה "
ופירוש דכר ויעבור כשמשמעו וכ"ל שיזכור לנו ברית
אבות דכר ויעבור במעבור זכות ויעבור הם הי"ג
מדות כמו שאמר בכל אשך מבה ויקרא וגו' ===
שבואר וכן באלה הכוונה בו לגשר בכל ויעבור '
הם ע"ב שמות הקדש שכל אחד בן ג' אותיות ושלשם
רי"ו וכולה לגשר אותם ע"ב שמות היוצאים מג' פסוק
ויסע ויבא ויט שהם ע"ב שמות וכל שם הוא ג' אותיות
סך הכל רי"ו אותיות ואין שתחנים בבח הע"ב שמות

אלו

או לפי אהבו עכשיו לדבר שלנפאותיו ״

חתיתי כגוב לבן כבהמה חשה לב שלב יושב בשד
ישראל אותיות ה׳ כשון פינחס ונ׳ שעוערין
ונ׳ נב ונפקות הטוטרים בפכן להלך עוב בשר ישראל
ועתה הדבר שבוחר לבאים במדה׳ עהשה נלשם ״
יחור קיווג שגות העלונות כעלע ״ג דבר לך קישה כעגב
שלשה הלשר בחיק ב קות לאין תרנים ״

חשנה נ׳ דבר לך שלמתיק דשלשה שלבה ט׳ ודבר לו
תפלתי של שלשה קשלך ותפלתי ש׳יתה כי
יחאולך ס אין נעם נשר לא יחעת ואותבה בם ונגנם
לפי אויב ונעבלים עוכסים אל נבן אויב וב׳ ונעבום ״
הפתח (ש) אלך בבגן עוכסם לתשר חטאיו והעניו =
דשעע) וב׳ ונשעת אות תפלתם וסלחת לעשך עשר ״
חטאו לך ולכל פשעיהם אשר פשעו בך ׳ ונעשה אותו
בשלשה שלבה מאחר זה ש לא ישלה ולא יור לעון =
תחיה ובקשה כשע שקולה חסידות נבאה ״ פירושו׳
לפני השלך נבגעחיליס ש כחו כשע כח לבים ותפלתו
לחויה עתשעים פירות ונפי פירות ׳ ושה שלא נשר ״
ברוך נכ׳ שלבה שעיחה כשע בשלשה לפי כי בשלבונן
נהשלת לימקום על לבנה ויעב שלשה של כמא ה׳
כשא חז״ל ונצבחתר מאחר זה בשלשה לבבו ״

חרים ישנך ותכשה פוקך פ׳ עד שתשים ול׳
נשר דור (בשם אחה מבור שאט דוחקים
מלך

שלך אתה קנה בחתת הקנין באנלא שלעשעתי יעניק
שעשעכבת אנה׳ לשון יחלבין יהפך הושיטה יעניק
ושש וזהו עשם חושבו פוקין ולא פורקנו ״ בבמוף
נבין נתינת לשקי קשך וב׳ רבים הנהו כאן בבל להחשך
נפי שנתינה לשקי קשך ׳ ועשם שלפי נפתח
הפסים יעוב את׳ בבל ויתבאר נבלו שעשר בבמוף
נפין ונהפך לחוק ולהוסיף רבים אבשלחה ולנשר
נבלשה בו׳ ׳ נבלאין לשחוק הפספס באהלך
שהכוונה לנשר אין תל ב אין לו פסים לנשר לפני
שנתחם עליו באהלו ב ׳ לנשו ק׳ משו חפי׳ לנקף
קשך הם שלו בו׳ כלנשר שנתחם עליו בבל וכוה נעבר
חפי׳ קהלה כו חנו באים בבושת פנים ׳ אין שו ׳ פי׳
שחשת בושה נפינו חתינה לשקי קשך קהלה כך
כלל ולא כך פלו נבל אתה הם שלו הוא שעשר בבול
נעבשו ״

נלי נבוהך שלו וב׳ אפב שנת הנבול היא עלים
הקן הקשה כאן יכבר שלקנאולה נ״ר מורלא
נבוהך ולבה לשושנם לו כב לנקים שאוריבו ׳ אינ
ם בחתכן נאשר איך נבוריהי לקהשבם ׳ ולה נבוהך
ניפתם ״

קלך אי שלו וב׳ בבל ונפי׳ שים סולך והולך מלט
ולב׳ אי שלו ׳ יתן פ תבוש שים עז ותבונם
נישם הוא נשני ״

ולא

לחיים לנוחם ונועם ושלום ולפרנסה טובה וישועה ונחמה
ולגזרות טובות ובשם קרע שטן תקרע כוח שר
הגוף ובשם חקב כלנו בשמך ותחייני
הוא חתחל ילה תבטל מעלינו כל גזרות קשות ורעות
ובבכן כולנו יחד באור פניך ותן בלבנו בינה להבין
להשכיל לשמוע ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים
את כל דברי ת"ת באהבה והאר עינינו בתורתך מצות
תורתך ויחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך ותחמיש
נא ותנו להצמית קליפה לשמור חוקיך ולעשות רצונך
ולעבדך בלבב שלם שגה לשון שמך שגה לשון ישיך
שגה לשון תורתך שגה לשון קדושתך ולשון כ"ל
אותיות הקדש היוצאים שבכ"ל ספר תורתיך התמשיכה

יפ ען חת הת קך בן הס עס חת
חת שק ו לב הר הה חב לה
חת רי חס לך שי הש חש יה"י

לבבון שגה פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי
יהעו ה' כחשים והפלאות ה' מעשים בקדשה
פעולבשמך באותך לבו אלהים להבין
ולהשכיל כלשון ובאותם לבבי הקדושים
והיכנים נשר כל דבריהם כמלוש כלנו היכא ויכן
הלבב

הלבב אשר ענו · ראית אלהים בלבו יהיה לבו כנוע
ושם בתוך שועו ה׳ יחם לבבו ושאגו · ישגב על מעלתו ·
ונשמע אשר שוים שם לה׳ ולשמחתו של לחיים יאמצו לבו
וכלותיו יעקלו בקפאון בהם אומן לבבם הכללים
שבריו שתבכה לבו קונו אשר בו · יאמר עלמיו ושמעו
כמבלא לשתחנן לאלהיו והנה כמיתחנן עבד לאדונו
לא יהיה קולו בלבבו כקול הקורא בה׳ רבה קיימים ·
לשאלה שר ותפה נבל · יהיה קולו כמו עבודה ותחנה ·
ויסודה קנעות בבאשו או · הוו ובאחר אחרבו כשגעש
ושכר שר אלם יעשה אם שי אחן שבן בלאוו) כלל
שקולו ושקיעות אחבו בלבבו · ילא ניסר עדות ══
שתחנן לאדונו ושואל שאתן לבבו מלו כנוס יעיר
כל נגע שרגל לה כן שה. שעשה בשפתיו בבחנוו ·
לפי בנראו יהיה קולו בלבבו שלהלך הזה ושאלת
קולו ותפו ולבו אין לוש יום וה לאם ושקולו יוכד · ויראה
כוונתו ולבו · לא כן לבת עבט שנגו הקושים בכיקס
הקשים התפלחת ובל ירשו שה כבתפם עבות ══
שלבבבם ושתנים פ קול לבבם חם אומרם ותשובה
הבנת קשלות ונענם · אינם כוחים וולתי השפת קול
שפתים נשאת בלא לב ולב ואין הבדל בקולם בהתפללם
של נבאם לפי בואם לקולם בקוראם בבבה קיימים
לשאלה שר ותפה · ולא ענה׳ אל שהקוראת בב״ה שבמקום
במקום כלשון · ואולם אין שהם יקום במוף השיבים
ושאלום

ולא תתהלל כשבתך בעין שכן פי׳ לא תהיה נבלט
שנגו כששניהם קלים כתרנים שאמרו שבפה
ותרנים לשם בעין ״ ״ ״ ״
יוד נשה שלך פי׳ חוץ הפלסתר . והכוונה לפי ״
שהמב׳ שבבה שעוק לגא׳ ולא תתהלל כמבב׳
בעין קן . שחול לשם באופן אלא . כבן השעורים הלשם
הזה אתנבות ואחרית שבותינו ויחיד הש״ית אור
שנשאה אור שבותינו שלנו ״ ״ ״
וכוון חסדלך צל הבא אל חפא רנשה ופירושו נב
נבי שאין לנו זכות חסדלנו ופוח אי״ה שחשבנו
עוונות ״ ״ ״ ״ ״
תשוב שלך עבוון פי׳ תחשוב שלנו עוונות כי
בהיותו שחטא לנו וכיוה יחשוב שלנו
שחשבונית שלם ועונות׳ עבוון סבאן אי״ה שלך פי׳ ״
הבא שלנו עשק ״ ״ ״ ״
ככוס חשוה וחומה שכן כוונה שלאין הכתוב
בנבוכדנצר ברנו וחשה ויוה כוונה לאין
צבור כשו ויבא כונו ושחשב ע״ל קפץ שלו כנוו של ״
יוסף . והכוונה כי לא יספק בהיות שמלך קולט
יתברך החנו והכתוב שמשו כלם שיכבוש החישה
שיש לו משנו ״ ״ ״ ״
לא תשבר שירא לך פי׳ אל תחשוב שמשו כלה ״ בי׳
יש פשובה אושרים כאן החשה כרבינו
במפרא

בהפכא לחיי וכ' וכו"ל בשפכר ה' כתבינן לא פחות
ולא יותר והם שבועים בכלל השבות התלמוד
ולכן לא יכה שאם שני שבוע שלהן להקדים כתבינן
בהפכא לחשי ואחר בהפכא לחיי כי אם לא יקדש
החשן אין נכה לחיי כי קשה שנולדים בכלל השבות
התלמוד ׳ והחשן שבון לאיין וכב' שבון לכשה ׳
נשר שאין תשבה הנקרא החשן ׳ ולכן אנו אומרים
בו כתבינן בהפכא לחשי ״ והם חמשה פעמים
כתבינן נרא נבורות שבכ״ן תנבונין במול ===
נעקבה במול היום הרת עולם כתלגע ״

שחול ושבוק לחוזן וכ' פי' שחול ומגוב לחטאים
ולמנות ועמם כבל שחול ושבוק לחות ׳
כי לא תהיה חשמילה לשון עה שב' קלחתי כבכף
וביום פקד אז יישוב אותם שבל וכל ״

נהור עובך אנהר שלך פי' אור עובדך האר ״
שלגו והכוונה כי לא יאיר שלגו אור ״
עובות השלכה כי קשה עובות לפי הלשון ולא
לפי השכל וכן קן שעותבות להפסר כי אם עובך
אנהר שלנו קשה עובות בלשון ״

סניר ומשך קאילך פי' היה לנו מושר ותשך ״
וכפל הטען כ"ל סניר בעובות הכבא ׳
ומשך בעובות הנגב ״
״ ״

עבר עשה אחת לעבר פי' מאה שעשו אור ״
לעובר

לגובה וצ"ל עבר ששמה ב בחוק שזה עם מבין
כמפק תרגום יונתן עבר "

פתח עש"ם לצלותן פי' היה פותח השעים לתפלתי'
כלומר נס פ' ינלו שעים שגנו לתלתי' שנין
ככך לתפלתנו אתה ק' קיק פותח אותם "

צלותא קבל ברמות פי' קבל תפלתנו ברכון '
כלומר על דבר הרכון לא על דבר הלן '
והשפחו " או ברמות כ"ל נס שששין אינם כבויים
כוונתין ורכונין כבויים וזה צלותא קבל ברמות'
כלומר בבחינה היות הרכון עוב ויצר שאך "

קבל צלותן ובעותן במכין שקתין פי' קבל
התפלות והתחינות בשת צרוך והכוונ'
כי להיות היש"ס קהלה יש' רכון וביותר במאלה
יש' קשובה אגו שתחשם מתה יקבל שאקנו גם
תפלה שאחר היש"ס אחפאס אין קיש"ס כבויים ==
ויושל לא מתה תפלה או לבעתפלל אחפבאחר ~
היש"ס לשהות בכל יעלו לרכון כתפילה יש' הרכון '
ושה אלא שר כאן קבל צלותנו כלומר כל אם
שבר קשתפללום לא יתקבלו הנה יתקבלו שבר
. התפילות והתחינות שבר שכום · פ נבראים שרום
בם בצלותין ובעותין שבר שכום ולא שבר צלותנו "

וחס על עשתין פי' וחס על עשתינו כלומר גם
אם לא נהיה כאים עבר שכוינו וגויתינו

סדר חדש אלול

ואם שלמו שבר שנותינו עד שאחלק אלוה ישעשל ״
עתה עבדתא ח״ית שלך ס׳ הבא שלנו עוד עובה ״
תנב שרונך ס׳ עוב שחרון נבך ״אח שאה ולה נהד
יקים שקשך ס׳ לא נשוב היקים שלבשך כלנשר ואם ען
ען מאין לשלחת כל שאלותינו בהקלנו לבחות
ולא נהד היקים שקשך אחם קנחם שאלותינו תמורה
ותשלה ״

חנשי שנה וב׳ סנה תחיה וכך אפה בבף על
הספר ובבל קרח ג׳ אותיות נגד אושי השנה
כונו ישראל שנה לבן ושם כנ״ש הראשונים וועשה
עד בלאים פי׳ שנכבים האף והחישה בתפלתם וכל
בלחיים החי״ה שבא פרק׳ פאו גולה נגד צ״ל הסל״ה
כפנה ושלשל כא פאו׳ שלום שבו אלם וכ״ל
חלופלבו גולה נגד שהיו שעים גהם וקיים לתוקה
ולא נגד הפבלה יכבר כי כבר נשר לשנה ק״ש בבן
אין ׳ צעקנו שיבי חשה ׳ שרו הראשונים פ הנ אן
החיבות כמה כלנשר אומ׳ שצעקנו שיבי חשה ״
שרין אש שהפם לנטה לוד ע׳ בא להשיב חשבו יתברך
שועתנו בכל פינות וב׳ לא של הגלוב יכבר עטבות
בכל פינות העולם כ היותם בל פינות אש שנה שיחיב
התקופה לשבתם ולרבא זה שנה שיחיב הסדר
שאותם אג של אופן הצעקה והתפלה יכבר כי אם
כי

כי שומעין בברכה גדולה ועל בב׳ פיוטות השנה כנוסח
לא שמו על ההוא שנוכלת כח״ל לבטר עלמא ובו לשנה
כל בני שהם וחז״ל אחיהם יושן כשאר שותפא וכל יושב
אותהקף . יח״ל לפרשו שבין ע׳ בב״ד שאינן דוכאין יכיר
לאחמה שתות ושמו בלשות נבאי יכו שני נל לקעולה וב׳
וכן שכבו ולקבע שותפא . ולמשה וחלשר נפש שומע׳
בב׳ פיוטות סשיר כשנכלת זו תבוסה לשמן ״

תשעה . שלשה וב׳ תחיה זו שאמרת של אותיות
תאמר לשון לפסוק שאמרה להם ולא כבם
והוא שקואר א׳ שנשר שומעין בב׳ פיוטות הבוספת לא
שמו . ונכתב כ׳ עם היות ששומעין בב׳ פיוטות וכו׳
לאשמו שבה הוא בלחשו שמקולו ויקבעו ״ וככל
הדברים לשון לב׳ גלות כ׳ של גלות שכתם לשון באמרו .
תשעה שלשה כנגד ונגאולתן השכרם . השנה כתב
שבות לשון של גלות בכל לפי שהיא היתה של תקנה
אל הקנה של קנה המלכות והששלה אל ינה שלריך
השפלות . אחו של לשאר לשון לגלות יון שהשחיכם
פנים של ישראל כשול קדש . ועל גלותינו גלות כנים
שר הבכר לשר שלשה שהם כנגד קדושה שבע ״

חלהין ואח״כ אל תשא שמו כלה וב׳ פסה כתיב׳
זו היא בנוים של אותיות נכבש ונע׳
כאו להפסיק בה ב׳ אותיות לא כשר ~

ישנו

שעשו . הם ששה סימן שהם שבוע הלבנה ״
כהונן ושמהן כי בשקים שאין כחו להספיק ומועדים ״
בשקים שאין כחו להשיג והשכל יוכל לעשר על
כוונתו בכלל . וככל בבא תוכחה נגד . וחזר ואמר
נשתק לחקור שסר . ואמר לשם בזהר כי עבר ב׳
על הלא פקודת לחור ויתה ההיא מכל סלקת קשה
לרבה ושלשה שבלבית כשבכל וכן שאקשיך ===
לשיכחה לה הכל וירחה ויעגן שהי ויראה ההיות ===
קרן ישא קשיה ור׳ יוסי אמר שהכה נכתם שאינן לבו
ולשעה זה אשר סתקילה בבא הוכחה נגד שכן
השאל לאו תבא והשאר נגד להתווכח עמך שלם
ולקיעלם לשתשחה וכלם כמש לשיכחה לה חו עשה
שספק אותם . ואחך לשר נשתק לחקור שסר פי׳
לחקור באויה שסר . תיי סרט החשך יקלש כנגד
פי׳ הכוונה סיח לעשות כלרך העבודה שתחלה שאל
בכל ואחך חושב בכל בלא פיכה שיב לבא . וכך אמ
שאלם תחלה שלא ישחם ששם רק שייסרם בכבוד .
אך אח נכאים ישער ואחך אם שאלם ששם עד
בלשון לחקור אותם בשאר ביסודם גם בזה ״
החשו יקלשו חמו שלא לשאק שגיותיו בפוקן . ולא
שמעים בשורך פי׳ בהביען שמעים סלם והשם
קלב מקק שהילך פי׳ שכר שמעך פ אתה חסיד ושנה
כלפי חסד . הורט בזעקם לך ופי׳ הורט נבאי ״

עלאון

שלאין בלמות הוה ולבן יפתיק בן הורע לבושקע לך וכ׳
וכ״ל כאש בושקים לבורך ואין תפלתינו שתקבלו להיות
עשפתותינו רבה עקר ולאוטע שלא תהנה אתה ה׳ צו
ישועתינו בשבבע כלאשר בזכות הנביא אין הפסק ~
השבבע בתפלה במהינו עשר כל ימינו לא ישכח לו׳ שן
עשר חעת׳ ותשיב שבות אהליתם וכ׳פי׳ הוא בהשגך׳
המוחם לאיש תם יעקב כמ״ש ויעקב איש תם וכן אח״ל
אל סקב״ה אני בונה אותך וקורא אותך של שעך עצת׳
אל בית אלהי יעקב׳ וכן עשר הכתיב הנה עב עבור ~
אהלי יעקב׳ וכור נחשה וכ׳פי׳ וכור עדה שלשלת ===
והבעחת והות שלאין נחום ה׳׳ עלות לא תשכח עדו ~
אנו פי׳ עלוב דית תורה׳ עמ״ס לא תשכח עדי ולנו׳
ולבן אותם תשרת תמיד על עם עכבוב עור כעולל אכים
כולל בלשאה הוא עבקש שהש״ב שיתיר אותן אותם ~
ויעלה שיהו תקשים לעלוב לו׳ מור לשער קיגול עמם ==
קקשות שנינו כמו כמ״ש בשעיר ישעבין קשב
יתבן קשיות והרות׳ עבור אבן הספר פי׳ יחזיר
את הספנהן ללאכת הנויך כבתחילה כמ״ש עריך׳
אבן הספר כמו שדרשו בבא׳ פני שעשנות׳ יה לבע
עשר ישך פי׳ אם על השפרם אותך ושקבלם אהותך
והות שלאון רכע אלהים׳ שנב את הגני ופ׳פי׳ עטן ~
עפלה כמו וכמאו לאחן שעלת ואישתי יהיה האחרת
היה פ תשיב לבכבין עשר יתחק את ישראל שהם

עתה

שהם בגלות לגוים ושבורים ונמורים ושקוים לגאולה
זה כמה שנים וכשם כול אין בר ישראל . אלהי' קוי' כלבו
שאשר שובו לבכרן חמיה התקוה "
אלהינו ואא"ת תבא לפניך תפלתנו וג' וכפל שני
פנים וקשי ערף לומר אין בנו עזות פנים
כל כך לומר לא חטאנו ואין בנו קשי ערף לומר לפניך
צדיקים אנחנו ולא חטאנו . א"נ עזי פנים וקשי ערף "
למלאת שאקשינו ערפינו כי משלחנו העובה (אלו) "
ששבור קולה אגבשים פנים נס לומר צדיקים אנחנו וג'
אבל חטאנו אנחנו ואבותינו עמם קנוליו אף עון "
אבותינו הוא לנו שכתובים אוחזין מעשה אבותיהם'
משנים על עון אבותם כמש' בגמ' עד אבו שאוחזין מעשה
עון אבותיהם להשאר נגעם וכן הוא אומר ויכורו של
חטאתיהם ושגגות אבותיהם (ואשר כלה' חטאנו) "
אנחנו ואבותינו " ואשר קולם מידוני חטאתי אודיעך
ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי לה' ואתה נשאת
עון חטאתי סלה ומזו שבומר בזוהר ויקרא דף כ'
שא' חטאתי אודיעך לשלבור כשאין קאשר ועוני לא
כסיתי שכל דיקו של עולם אמרתי אודה על פשעי לה' הא
שלא קמשא ואתה נשאת עון חטאתי לא אמר כען שהי
ובהוא קשורה נאמרת במתים עכ' "
אשמנו מפני בשמעותו קן של נגר נשם של ביש

וכן

והן שר נפש וגבורתו · בגבה · יש בעששיתן שני
פירושים בגבה אלא שגבה שעותיך שלא בגבה בך וכן
בעה עכבו לפי בחוץ כמש׳ שרוע וכגנו לפי בחוץ ·
גולה יכון בעששיתן גולאת · וכן גולגשר גול נפשו ·
בעבדות של הכתוב שאמר ענב והוהבילו גולה
שאל שעולהם ונאחם שעלהם הפגעו ויכון נפ׳ בכלל
גולה השש באחילת עלום · ונבה כמו ונגל עבירה ~
הנה וכן נשבה לעת הבגות שנשבו שלא בל הנגעה
לעת הבגות כאילו ננבה לעת שלוה ופי׳ בגש׳ כגון ·
השהלהב בחבבו להאחו ואין בלבו לקרותו והשלבה
לו בתקרובה וירע בו שאיע שקבל וכן כשה כבסי״
לבגבו לופי יש בגב׳ פירושים הא׳ לופי׳ הוא לבר
נאה כה לחות לב חברו שעקום שיש לו בשלב שנאה ~
והוא שלאין יהלכה · ויש׳ שרבב שלה לופי׳ ולו הוא ב׳
בלאין נגש׳ ופי׳ השלה ב׳ פיות א׳ בכה וא׳ בלב או א׳
בפה וא׳ שלא בפנין · השגין פי׳ השגע ללבו קישוך
הלבו אוחות שלקלעה והכוונה כי היין בלרך הישל ·
ופירשו שענה לנשוי עצה ופרש קשה עבולן · וא׳
קמיכ פומל יוצא לאחרים כגון השול הורתה שלכי
כהלבה עצבוי לאחרים וכגון ולבו עור לאחתן שבגול
והכשנו פי׳ שגיע לעשה · או פי׳ הפלקין את הלשע ·
והלשע את הכליק · ועל פי כעו בו כי הכוונה לעשר כי
אין את יכולים להתנבל ולעשר עצבונו ושונו הפא ~
הכלכם לחעות כי איש הן אומן השגים עצעים =

שעבונו והרשעו ׳ ורבו הוא החוטא בכוונה ובלבון כמש׳
ורון לבך השיאך ׳ חז״ל יתגור מל׳ וכו׳ יירבשע שלהעלו ״
להרם וכו׳ וכן אותות הכבוס עכ״ל יהי׳ לך שש ׳ חשבם
זה עבותו של אותות ששן ויהבמשכפס עפלו שקר
ושכבו עבות לעות כי חשבנות זה יהבן בה שלל שלו׳
שלילות בהמש ולהוצא שלו ׳ כבה לעה אז להשר שלו ״
לכן השופט שקר והכל סופו לבשו והסתו ועז״הכך
אמן אותם עפלו שקר ׳ והולך הב׳ יחשוב שעון ״
חכם בהיותו שיטן לחבבו עמו לעה לאחייו ולבלו ״
שעל ה׳ להביא ״ אחה היה או שיתן לו עצה לפי דרכו ״
והנאתו ׳ ועז״הכך אמן אותם ׳ ועכו עבוב לעוק ׳ ב׳
עבות אם לה במיש אחד ליחו ולבר שש ולם לנפל אח ״
שעון ׳ כמבו כאן יחבר שלהסוב בין לקושלב בן גלה
קושלה יען פחבבו שבין כשוהו שקבורהו כוב ״
ושקר וכל ה׳ עבוב להפח בששר כאשר שאה קן יששף
לו ׳ לכן ס׳ כמשר הכתוב ושהאל הבלעבו ׳ ושלם ׳
זה השער בהם ואינו שקבל עבוב כששר הכתב אן
בה׳ יש תשובו ׳ נאמנו פי׳ הכמתו שלאין עד אות ״
יאמנו ׳ ושרכו ולאשילשו קות נכון ב׳ דברים הא׳ שער ״
ויש בוחעת כמש׳ וכי תחדל לנדור לא יהיה בך חטא ׳ ומ
שלא שילשו ״ סררם קות כובל השבל כאשר הכתב
ב כבל סורה ספר ישראל ׳ ויש באשמעתו ב׳ סררם ׳
באחבה כששר הכתוב ולשם הזה היה לבסורד ״

שנים

עניין אינו) ככל אחר אושפזו הענין (המשנה) כי כאן
ידבר על שיעור הדבור כשאמר הכתוב לאזן אמרים אשר
עקר השיר לאוי · פירושו הוא בשתיקה · ובדבנו פי׳ היינו
צורה והלקה כמש״כ כל צורה נבדי · אמ׳ דבריו למשנה
(המשנה) בכ״מ מענין) על יה כי קשין) שורף כמשנה ~
גלמה שיראת שאמר מסך לקשין) שורף ויתמו לשאמר
שליו עם קשה שורף יהיה ומלחך לעוטם (למעלתין)
וה׳ אשר לבאו נכחה ניתן עמו לבנו הוא ופי׳ כר״נ
קוקושן בו שב״ש או יקוה או צלוב והכוונה כי אות
לעובה הוא היותם קשה שורף בלשה כי בשוגם שעלם
הלשה לעובה כן יהיוקשו שורף לבלתי חזור לעולם
הלם ולשוננו זהו אשר קשין שורף כמשנה כי לא היינו ~
קשה שורף רק לשון הלשה בלבד וזהו אשר קשין ·
שורף (משנה) לא לא לעולת דבר · אחרים יש בשאג׳
בשמשות השחתת הזות לבעלה · וקרבו שעזבוך
אף נעו נבאר לבבם הלוי וירני זה קשין שורף ערוף
הוילו כי הוא שקוצר זה עם זה ובזה לא יהיו כבד ~
וליין) כתולם כי לאחות על סבות יקשה האלם עמו
עלה לאוב שרבו · אם למשבו אחינו חוטא · אם לגוע
שלכח בדרכו הכשע׳ אם לא יהיו נבאו קשה אל הדרך
הלם כמו גלל ושלוה שנבאו על כם עמעתן · גם לאותו
כי הוא לבדו מוצא והמעלה טון אחר כובו ונשען על
זכות הלבים אם לא יהיה שאין שפחין אותן או אם
שיוכיחוהו

שיוכיחוהו אין המוכיחים שחוקים בחכמה ויבאר
באופן שאם ישאר עול קיים שבין שיעך יאשרו
איעול קול שבין שנים ולא נשאר פאין נגי יכולים
להתגלל במים ליבה שאלו. ישן קשין טרף בם
שילמו שלמעו ומם היות כלא שלחם בברכה
הלמעו ושחתו למשנין ש' שנותיו ושם היות ==
שבועבעו תעבו הלך היות לא אחין נפשו ==
שחשלתה ישעה המשל קמשו הם המועתים הל
תנין כאשר הכתב כולו כאן תשין ונשאר המשך
כאין שופחים אותם ישפחין אין שוחקין ורואים
להוכח לנא' ותשמעו כמש ויהי שלעים בשלג
אלים ובונים לבבו ומשעשעים בנאחיו כאו בולד
על כולם כמש לא חרבה ירושלים עד שבזו בה תח
כמו שהוכח הענין שסוף הענין רבי' עד שלות חשה
ה' בהם עד לאין מרפא ותרגו שעבותיך וכ' לא
שעלמתה כל שנה שתקנו אות בשטן שבות לא ==
תמשם עד הקוה נה' של הקרשלעם בשעבר מאה
קם הם חטאים יתר ששבות לה' כמש' נבי שוה ולחילב
ולא עוהל פ' עלפוי שחשב שבו שבו כמדרשה
כאיכט שוה השבר והעלבות השנים שן סמבל
השוש השנים אלו כאשר שלבות המבל הוא ב
לשן שה ובשוש הוא עתי ובבל הכלב. ואתה עזן
על וכ' צדק לאושר בבוונה ובהבושה גולב
לשנן שלמם וכ' הפחיות הואת היא בנה
על

על סדר אלפא ביתא אלא שבתפלים שבשו אותה ושעו ~
ויוי רתשעו לבוקה וב׳ שעשע) באותר וב׳ בשתים וחלקוה
הכה קת׳ עד תכף וחכי׳ה תב׳ שהלשר לשנים עשקו׳ ׳
והוא בכו עיניה לשנה יגלו אלפא ביתא ׳׳ להפסיק
בקינה בדברים אחרים אשר לא שלר אותיותיה ולכן
ראיתי במלר שנשלת החלק שהחכמים הראשונים ׳
הפשיטם יחד תכף ושר לאחר כתן לדברים למנינים ~
שאין ושאלו) ולא הועתק בספרים נשען באותר וב׳
פ׳ כל אלה הדברים והנילויים האלה יש בהם חשש ~
כלב שבשל קינו׳ ושלכן האחוי והנכון אלא לשונה
כדבר נבלה כנשוים ולא להפסיק לבל׳ בדברים
אשר לא כן׳׳ וכבר הלב ולה״ם פ׳ אחר אלפא ביתא
שלשעו עלמה יקלה בלח נבללה יחזור לשר ~
שעו בגלל פעם אחת כשעקבים פ׳ מו׳ אחשר =
כלב שבשל קינו׳ רק יפלו כל אחר אייזה עין או
שונות פלוים שנבחל בהם׳ ולכן אין לעלה עבור
לבור לשר ואחת פסוק אלא יהיה בהרכבה כאשר נב
שתיים לפעמים אלו עד שיראה רוב הקהל שבינן
לשם אחר שהשלשו וירוי עלהם ״

ותני נהגו לשר נסח וירוי בקבור שעברוב ~
שאדם לא בשקבין וזה נוסחו ״ נלבן׳
שבלות לעורות׳ באמו ושלבל שבוק שבקו׳ בניו
נב אחם והורם ושתם׳ בנלט סור׳ נאינו׳ לבבו׳
כל

כל דבור הנשוא לבבנו · התחברנו בקלון חברנו · ~
הולכנו עם לץ על חברנו · הזכרנו הקש לבגולה ~
הגדלנו פשענו עם רשע · והלשנו · זנינו אחר לבנו · ~
זלזלנו בברית יה · חשדנו נקי חברנו ובתי פס · חללנו
בבתי פסיליה · שכחנו ביום השבת · יעצנו בלץ
קץ · כעסנו בחול ובמועד · פנינו עם לא לחברנו ·
לשננו חלקה לשקר · לצנו שטננו · שלחנו פינו ~
שחוק · שלחנו במלבוש שש · שקרנו במלבוש מה
כזב · שמחנו בתהי העקרה ושלחתנו עבאים ועקשו
ונענו נהגנו בכבוד תהלי · סוררים ושורים וחללנו ~
וסוכים קיים · תעינו · מעשים ושאגות · תקענו על
כל ושבות שלנו · פירענו עד הכבוד · צעקנו נב
ואם והורים ושורים · קפצנו · ידינו שלחנו בלקחי · ~
קללנו את חברינו בעס · קלקלנו שמחות השמחה ==
והפרנו אותם לבמחב שבנים נשר לא · בלו השם —
ונטינו מעל דרך הגבול ושכחנו פתיחת נוהתה ושבר
פי שלנו שכבה בבושתינו וקשינו כל שנותינו כל
חלה נפשנו שנינו ותעתענו החטאנו קלבנו אוי להם ~
לבבם עבדו של עלון נגהם · רדפנו אחר השררה ·
רבנו עם אחים חנם · רצ לנשים זה לבדות הייט ·
שחנו בנבילה אוינו · שבנו בתאווה ואחר כך ·
חזרנו למורו חטא · תקענו כפנו ולא קיימנו · ואחר
כך וכו' עד " "

שבלא יפות צ״ל נכירת קי״ה בשוק ולא בחולם ~
והוא לשון זך ״

חלבין) שבמשים וכ׳ הנה סדר זה גם הוא נתקן
בסדר הא״ב לשון בכח סגולת הכבב
אתוון · שלא שאמלותים שלא ״לכן ראוי להזהר בכל ~
שאלה ושאלה להסר ולעשר ולא׳ שבשעשים שבו שלא
עזר כונה לשלאות שאלות לבבין לעובה ״

ר׳ יש תשובה · אשר כאן ה׳ פעשים כתבנו והם כנגד
ה׳ גבורות שנכבך הנכנסים בקול רחל והם ~
באים עד ׳יקם לה׳ פרעמים שבהם קול הסכיבה ~
כתלע ווה סדרן ״
כתבנו בס׳ חיים עובם חסר גבול תה״ה לאחוך ״
כתבנו בס׳ ׳שלים ותשו׳ם חסר גבול תה״ה לאחבא ״
כתבנו בס׳ שוונות ופרנסה עובה חסר גבול תה״ה לנישא
כתבנו בס׳ זכות חסר גבול תה״ה לזאת ״
כתבנו בס׳ צדיקים חסר גבול תה״ה לנוקבא ״
ולא יוסיף ולא יגרע שהם ״

שנן) לבנו שגש וכ׳ גם נוסח זה שיוסד על הא״ב ״
ותבין שגש לבנו חמשה לזאת · שנן בולחים ׳
בנה לזאת · שנן נאולנו חמהם לזאת · שגש בורגם ~
בבורוב לזאת׳ · שנן קול והלל נצח קול קבוצה · שגש
ותיקן בתשובות · קול לקבוצה · שאלו הל׳ שבלבאים
בנגם

בשמחזור יעלה לקראתה כנורא · עננו אלהי · נבלם קה
שמספר טוב · נבלם חסד · ויסעך אליו עננו כשענה
בשנת ככון עצם שבקו הספר · עננו ופחד יצחק צל
באחו לחבבו שסגלם קקורס עבות החסד · והן עננו
ופחד יצחק שספר עם אלהים ס יצחק הוא נבול ויסעך
אליו · עננו כשענה בשנת צל הור קו הנבול · עננו כשר
ישקבתה ויסעך אליו הענה בשנת לחשם יעלה · עננו
כל שלבות · אלהי השרכבה היכל קדש כבאלה יענו
ותיק בנחשות פי' לכל בנחשות כשן תלשרותיך ״
אלה חזק בנחשות שלאון כוח חזק עפבק סלם שלהם
שותק עוריאל ״

רחום וחנון חנאתן לבטך וב' נס וו שוסלת עם
קהב ״

כי' יש תשובה יאשר ה' חנן והקשט וב' עלאה
כנוב זה לאוט צבך להיותבן כאן ז' מבשם
ה' חנן וזה סכבן ״

ידוך חנן והקשט וב' חסד ״
ידוך ביום ישועה וב' נבול ״
ידוך נגלוב' הבאות ״
ידוך יהש עה לחשך שלנו נבת

יל'

ידוך כחותם על לב היום שישו הו״ל "
יהוויהו הבה הבו (לחם לנחשו) יפו״ל "
יקוק בק לחשו (ושישו) שלא יבפו״ל "

ק׳ שמה לשון שלה השישך הוג נבלם שלת החסר׳
נשק במולשך הוא יצחק שלת הנבל׳ ונשה
בפנים וב׳ הוא ישקב שלת הת׳ שבחל׳ ונפי׳ צדיק
ככל הוא יוסף הצדיק שלת היסוד׳ שאוי ששיך הוא
שם שלת הנצח׳ כהן באורך והשך הוא נבכן שלת
ההוד׳ יך קינא לשך הוא פינחס שלת היסוד כמו בג
קנאא׳ נשים ושכות׳ך הוא דוד שלת המלכות׳
שלך בנה בת לשך קה שלמה׳ יסורם הבטים שנחה׳
ואין עיום לשתכשים להוסיף ולא כוראכם הצדיקים
הכבר שנהם אותם אחך בשאק לשון נבלם יצחק
וישקב ולא סוחבנו כאן כי אם לשון הספר צדקתם
ופעולתם הטובות״ " "

שקה לשון שקך לשון שקיתך וב׳ הוא א׳ ש״ב א״ב
שבמלחות ושקה לשון ושוקך פי׳ כמאך׳
ושוקתך לשקי׳ שה׳ א״ס לשון מושקות כמו ושן לבנה
ותשקה " " "

רנני לשני פי׳ השנה לשני שנו׳ לשאיך פי׳
למצוקים׳ לתבה לבא פי׳ לצבוא לב׳ ״
לצבי

לשפלות רוח שמספרו · לשפל כענק פ' שרשים שלה
עליהם והם זה לשפלה שזה כי יש לו שרשים שלה שלו
שכל שנו ונשר · שאין שאחרים · ויש לו שלבו נשבר
בקרבו נגלה לא רחו ויש לו שלבו חחן ויש לו שלבו רפבו
כל שעשה פ שנה · שאין הגשת שפלה מלא עם הם שנ'
לאין הבקשה · רמב לחב' שנ' פ לא בוה ולא שקץ
ענות עני · יתנה לבא שנ' לב נשבר · שבה רוחת שנ'
להחיות רוח שפלים ׃

רעני לגלים נקבו בבאר הצורה פי' כמעשר אחד
שלא מקבל קרבנו ולא היה כמו בה שבוך והש
במעלת והקרבן נחלק והשנים סיה נחם על שלא שכל
קרבנו וכן נבהם ויצחק בבוחן נבמשר נבול והוא ׃
יה' שנה אותם ונותן להם הסהלו אנ' היה שמשנשר כאנ'
בתקול אל השאלה יקך למשר פן לבו הטהו לחשוב שקרא
אלו פ' ולא יהיה בן לפי השבל ולאה התחנו אלו יה' ·
פ שנ' היה קרבר חזה יקראו שנ' ב' בקרבה שבות
ולאית שבל יתל שלה שום ספק וכן ישאה הש"ב ׃
רשני לשנל בשנה וכן כולם ואין אנו אומרם רעני לשנל ·
שכן רעו לשאול שכן הטעם סוג כלשנ' בבנחות
שנה לשאול בשפבה כבני' ויפסק ששואל ומעבו ה'
חנר ולא שבו רבני' ויעשה ה' ל' ששואל שר שבי אחד
שמשבל אל שאול ואם שאמתו שנה לבור רבני' כחו
אתה ה' ושני חור ולא שבו רבני' ויצא נבא ולן צבאה ׃
וב'

ג׳ נסבבן היעלך שנת ישנת ונעלבן הוגבך לבגד לכני
לגמאל בשאפה וכ׳ ואנב אלו נקע סנך · כמו לשל ~
בלעם פי׳ שקתבלל שלמה שנתשבלל בבשה שקוז שקוש
כשג ואלה׳ · שאל יתן את אלתך וכבב וישובו של בהם
קלושה ורכם שקנה את חנה שאתן ויקל פ׳ · כמו לבול ~
ולשלשה נקעיעהו נחלה שעשו שככם הפושלים ואין יבאר
לחלקם · ותבלת כור הפושלים בשנת היוקן פם נבוה ~
היבשני · כמו לשנה כמו לחקוק כב״ל שנה קודם חוקן׳
שהם יום היה תלשי ר על ששנע ולאלשע הולך קודם ~
וכמו לאשנך חלא יונה תלשיבו ווה פאוע · האשנה אזיב
פי׳ הוס · הבל חותם · כחשנה כבוק פי׳ כחום נאל את
נחולתנו · החשנה כהה שלא לחשים נפיין וה׳ לחוס ~
יהוה שלא לחשים ולנ׳ היתשנ׳ ככבוב בכנת מפרס פ
הוא שנות גבול לשש שם פ חינו שלא לחשים ק שעבור
להעלא חשים · לחם שלנו וכ׳ פי׳ לחם שלנו ושלב
שושנו ונעל כל שראל אחינו ונחשך לאור קודאנו · ~
במבור שוך הגדול

פזיון לס אמם וכ׳ עוב לאחרו שהחלה ושרפוף ·
כה לנכור שקרבי יצחק ובהלו באשוורת
הבקר אחו שנעוהם החמים ושנשען הקבורות
לבתי יצחק ובסוף הכושן קוראין בחים לקול כב״ל
שאין נקול ושתחוה ולא לקול בחידק פ הוא שאין יקל
יקול · לבקש סלחתך יש נותין להשיך חפיך ~
שעשי

שרשים אשלך ישב וכ' ונכונה היא "

שנה וכ' הב לבן לבינותא פי' תן לבנו לתקונה •
וכן ש לבנות בב' שנה כבושא לא ישן וכ'
סברא לח'' ושני'א פי' תקונת הח''ים והשנים • ושנה
בחשים ותהפ''ם בבחנונים וכ' ש מלפני ומתהפכת
במחנונים המנהגה והתהפכה ולם נקראת קשה כבל
הלבבים ק''ין שתבנה בחשים ק''ין שהפ''ל בבחנים
פרוקת כשלשת פי' חתה הפורה אותה שעולם
והשכל אותנו שקלם כשם פורהו ומכלו שמולם הוא
עשך כלומר ואין כבורך שתהיה שונה לאחר שאשר הוא לא
לשנותו לבן מבק יעקב שלבן הוקה ושנה ולא שאין
השנה כלאון הכבב הפי שישנך שרחוק ולהם ולכך
שנין עבים •

שני ושני פי' שחן וכופת כבנים שחשי ולא "
חרפתי • ששית ושני כל שנים ושניה כבנים
לשנב ואחים ששית ושני והיום בכה שאם תהיה בכך
שחשב לאון קשה • שמיק שן אחל לחי שלמה פי' שלא
שאחול לחי שלם כלומר כ • אמתי אחת ארם ואלו
שב אחל הוא יתברך בלחשו שנבר אחל ושל " בלא
כרחי • אבותי אלקיה וכ' ככל כל כ אחר שתחנו יתבק
הוא להיות שחן וכופת נו שואלים להתנהג שמו
כמתקן ואהו שאמר בבא כב חנוי פי' כאהבן חולא לבו
שבה אותו לשובהו להחיכו לשעה • אבותי קיים נפי
לבבי

לגבה דכל כל נכרי שלהם ושכחה שלחובו · ושלת לגבה
הכא בכ"ל כנושא ולאין תלמוד לומר סוג לגבה לישא והסינך ~
לחמי חמה ובכה"ה והוא פוטל כלומר שכחה אותו ולא ~
ואחי בואו שלגנפי · שכלה רשויר ונפיל בקולר פי'
העבר שעולה נפיק בקולר הוא כל שלמר עשוים ==
כשלו בבואחרו כר' שלא · בה לשהיתחיב יתבר ~
קולפה פי' העבר עב בתשובה אלאבו ושעבר נכונו ·
קולר שבבואחו · דבן בוכבך אמן פי' בנך בבוכך נאמו
ואחמן לבשך · הא כוית נפשין כלל ב' שלוה ופי' לם
חיאמן לבשך חכה שבוקלה נפשט בנין ושלין פי'
בלגנה וכוש בבעבר הנלות בניקן קלת לגוע' והולי
כבנים הכן שעבל אתהעם הוזלעלה ושבר בשון שר
בניקן נם כ' ושלין לגעה והנלת פלתות כפויהו ושלם
שבוונה דברים הקשים כבנין שלאין נקן ושכשוב עשוב
הוא פרס וכן הנלפין הבואי שאין תיבה אחת פי' כפולם
שחיה לים בבבנוח פיהם לעון להחזן ולבקש שלחבו ~
יפסק עיעביע נפשם שרורות ולשונות · ומבך אמן ולפי'
ולג' הא שבכך אמן כרשית לבבך בובכך אמן · ושלרין ·
קיק הלב' ברגז ובוזכת פי' אמנן וכמשם ונהם לבשך
וכן לקין בבשלם זה בביזה וזה בבזה מה בשלקין ונק
וייקוין · בבעשיק פי' בבקעה שיך · בבשו שיך
פי' בבחנין ובחלני שיך שלאין חל"ל כאוחל שאו שתברו
וכ' · דחשך נפשין פי' שחשך שרובים וגוברים של
שובים

עונותי ולאו שקשישע יהיה בעל בטוב · ולבן נתן לבם
כל רפאה לנפשה והגן ושלתנשי הפסק רגשה ונכבה הכון
לשון עוני · לאחקתו שלן כל שנתחזקו עליו · ויתר שעה =
עכבולתינו לחם לא כן לא הייני קדם כבם ולא על כלל
נהי נשירה בשבות · פי על לא נהיה כלה בשבוה · ועשה
שמתקן כלוה בלשון תבנים אחם שמתקן הנלות והחתן ·
שלא יקשרנו עליו חו משה ובמלא במשה בברבו כך אבן
שבבך אחן יקשרנו וישבו נס לבפי לה כבוח ונס לאוי
אני חיה שראוי ולבן נתקן בלשון תבנים שאין נתקן לו
ונס עינפט שני האחר או התחיננו · שנוי הלבשת והלבוש
הלבות ותקט בלשון תבנים בושן פסות ונעשה שעבמי
אין נע בקאין בו לא רבו לשונותן וכל האחר שהות הב
הלכות נפכן נתקן בלשון הקדש לשפלנים · ולאים
בקשו וב' חיים שאלנו וכ' כבבו העברים שהבין לשו
לאנים בקשו קודם שנשר חיים שאלנו וכ' כ עבל ·
שיקשט לאנים אין לנו שקום לשאל חיים ·

חליך ה' נשאתי שינוי וב' הות שיותר מה הא"ב ונס
השנאות בפיסם של נעש האחן שנביאים אם
השכל ואחתהנבוה ישתלו בציר כמלכם ויעמו אם =
עמשה של הרבבים וכוונתם והירת לא יחוש לקול כפולם
וישב בלשון העיר והעבין · ונבאר לשונות הלבים קצת
שלות ורות שבו · כפי שנחתי כשפרשתי · כי שונות ·
שתה לשנרך כה"ל ה שכח ה בשקום אם כשמה בשני' ש'
שעשה בלי לשונות · כלפה שקנה כשה כלף עולי ·
שני

ענוי ותבוה שבין לעות ושפלות · יתחדש מבין כל נשיך ·
מו״ה ונשורה כשמחלים יחזו בשורה · ונעבך
הנבורפי׳ עובך השער · יתה לשפרך שלאון שאר
ומלע · בך שעו אילות פי׳ בך שמא חוקס כשו אילותי
לשלותי חושם · קובל של הבהל לשון שהלה ושחר ·
הוס היה לשאון לשם כוח לשון כבל׳ ולג׳ בכוח לשון
ה הכוח הוא לאחרם כשו ה אם הכוח אחהלען · וכל
שבך כל שרותיך · תשוה תפלתי לשיח ולתי ה אתה
תקותי חש לה יעלך כבל׳ ·· ואחך · ישרו נבן) שלבו
וב׳ ואנחנו לא נדע מה נעשה ה אלך עינינו · וה כוונה
לשר ה אחר שהכשנו חנה תפלותו ושרנו שעשנו
הך לשע והקוהין של חטאתינו ובקשנו שתלבינו ~
שימלה לנו · של כן נו שעינו בגוף ואנחנו לרב
נדע מה נעשה כלומר שאחר שעשינו אתה שעל
עלינו וכל מה שבכחינו לעשות במעשה החטא ~
ובחלוה ובני כוי ובתענית · חזק ובהם עוב אין אתנו ~
יודעים מה לעשות כי אלך עינינו שתזכור לחשך ~
ותמחלנו ותמלח לכל פשעינו זו היתה כוונת המתקנים ·
ושנו אומרי׳ שושא לנך בשבת אחד השנה ל
בית הקברות להשתחוות על קברי
המקוס כי בקשו השה אחים עלינו כשבה לא
כך׳ יש להשתחוות על שהלת לתבותי · וכן שמ ~
בבאון

סדר ה"

בפסוק ויבא עד חברון זה כלב שבא להשתטח על
קברות הצדיקים בחברון · ומ"מ שאין ראוי לכהנים
לילך לבית הקברות · לא ימשך על עצמו ולא
יפחד שידבק בו מחיצותם נפשי · בטעם שאומ'
עם אך בשמים כה"ו ובכל עת בחדש אחושש ואין
עוון' ואין פשעים · אך שלכל פשע יוכח שלא בא
לכלם שזה יש שהות עושת בשקל מאד לא עוזר ~
לפי ה עיקר שכוונת החיימים הנשאים שנוגעי בו
נפש הוגו בבית הקברות ומי שבא עשה קם שבלם'
בו ולאי בשכמה שין לבניו ולשאחרין · עם אחר ~
שעבד לבבור היום לא אחוך לשעבד הם פ אחר
יחזור לעבול עד פעם אחת " ושבוה שלם
להתקבר ולבחון בטו"ה " ושקר הדבר שעיקר ~
פעמו ונפשו עושה שיחוץ העיקר ויעבל בשו עור
נפשו שאין דרכו בבך כל העוב בוס חוה הגלי
והנורא עליך שלכל פעם שבול להעליך שמלו כל
העונשות וכל העוא שבות וזכות שנלבקו עשו כל
ימי השנה ובכל רגל ורגל חייב נפש לעבד אחד ~
לאחר שבא קו בה' שבפן האחד לחטא אחר רגיל
והקלושה לבבכבו לבו אף"י שאחם ברבואה
ובעול והוא יהיה בבואו להתקבל תפלתו של
עושיבך בבנו חסידים ואנשי מעשה שלא לאשו ~
שנים

שניהם בלילה ובתפלת שחרית שנכח לה כו'
שהתפלה לו עבדה עד השחות ושעבר לה יחזור
ויתפלל באחרית כי שיצא בתפלה באשה הכן כשי
שעשר ושכבה להש עשים הבולם לבול. שלשת
אין כנן נלג ביום

ונביך נס לקרש שמש בשלב לה' בבאכוש שמאי
ולשוב שהם ולמדר תפלות הישים אלהי
שיהיו שגורות בפה קשב כשא כת' לשולם יסדר
נס תפלתו ואח"ך יתפלל ואיקשה בבלות של
ה' ויוקף שכל אדם חייב להסדיר תפלתו ולהבין
פירושי קשלות הזכות שבהם שלא ישעה ואחלו
היחידים כא וקן הש"ץ כאישב סבור יבילשלו שיחזור
ולשרחותם שקורם להיות שגורים בפו וזה נשה
בבלבה שהולל בפה שמש שורבה ומאוחר בלאין
חפירו כ נשמי עמות שהולל בפה שמש יש"ו ביותר
שורבה ומאחר בלאין חפירו ושבו אם שבל
שעבינם סברים לעורם ופירושן ובלבולב
ירבבו ואם שבל כ נעשים בפוי הדברים ואין
בעשים פרים

שנו השקובלים ול"כ באחר ישה השנה שחפלו
הצלול יתברך נס' שלאותבוין הנוס בבל ית'
ברנות בבת אחת לק אם יום אחד יכוין בבלכה
א' או ב' ובשבן ביום אחר בבלבה א' או ב' נברות

בברכות שבשמות וכשעה שמכוין בכל תפלה
או השלחן קהל"א שפה למנלבין להולכה לשלח
לבלבל ושן שלא נתכוין בכלן השלחן הנ' שכבר אותה
אכלו עד יוסף ואם לא נתקנה עד היום ההוא או'
שלכה השלחן ההוא לנקום פיסול השקלים שהורש
חוץ לקיע שקבועים בו כוכבים ושלות לשתי ושם
היא לבית חייבת שעשלת בקוניה ונועלת תפלה "
ונועם עם קנים אחרים של שוא ונעלה הית
וחיילה ושעונה על אותם התפלות "
ושני הנעקירת נשר לא יעית לבו לאחת לשוב שלבו
קלוה בקרבנים האלה להתבונן בשחבתי'
להשלות כל תפלות הפסולות שלבל ישב שנה בכפלו
היום פעים שלבו שלשה שהתפלל בלא כוונה "
ושיין לא נשה באותם התפלות ועתה הוא שגולה
ושמחתו עלען זה שהקל בכבודו יב' ויוצא אוי לי
שה מאיתי שלוע לכבה' בויתי ותהי יראתם אותי
שבות אנשים שלושה ובפי ובאפתו כבתון ולב'
החק ששו · ובשלונו בבב ובבקנוטם שלאחב ושאה
נגר לשכוש לבלתי שאות כאחב בן ישאה בכפלו בב
שלבב ושר ידו שויה לבין אחב ואחב בכפלו אחב
ואחף גם בתפלת שחר והוא שהתקונים החשובים "
ליראי ה' ולחושבי שמו "
" "

ואחר זאת יכוין לקיים שויתי ה׳ לנגדי תמיד ויכוין
בשם יקוק ושובי שלבנ בשם אהיה
כנגדו סודו לצאי׳ בסוד ה׳ כי הוא קנת
קניג׳ ובכלל ב׳ יכוין השם בנקודות צבאות יקוק
ושובי שלבנ באחיזת כזה יאהדונהי
ובמחשבה נקוה מלתו כוונה
בסדר הפסוקים וזה סדרן
יקוק [illegible] בכל הארץ ה׳ הוא האלהים
בכל הארץ שמעון [illegible] שם כבודו לעולם
וימלא כבודו לכל הארץ אמן ואמן ה׳ שולה [illegible]
[illegible] לבבו ויקוק שלך נאוה לבא
[illegible] שה הקדוש [illegible] בכל [illegible] אתה
בגבורות האלהים [illegible] צדקתך לבבך ה׳ אחינו [illegible]
[illegible] ותהלל הארץ ה׳ והגה ישועתי לשנה [illegible]
[illegible] צדקתך ה׳ לעולם ישבכון לשמחא כמאו
ונשב בכתב שלין בכל שה יתלונן ה׳ [illegible] בשם
[illegible] השם עם [illegible] השאלך על [illegible] כוח
ה׳ שולה שינים בנחלים כן הרים ילבין
ובכלל ב׳ ישר בבניתי לבה״ב פרכן על כבודם הללו
יקוק אלהים צבאות עושה תהלתי האזינה אלהי
ישקב סלה ה׳ הוד והדר לפניו עוז ותפארת
במקדשו ואתה ה׳ אלהים צבאות אלהי ישראל

הקומה לבקיר כל סניים אל תמון כל בונה אחון סלה ·
הוד והדר פעלו וצדקתו עומדת לעד · רבור נפלאותיו ~
עשה שאנו בלו אלהי יעקב סלה · אלהים ==
צבאות שוב נא הבט שמים וראה ופקוד גפן זאת ·
הנשאת עבן מצעשה כפה שבבה פ עלה · קהל
תמים להם נשאת ה׳ צבופה עגן הוא לבל ... החוס׳
בו · ולבין ישראל ופ״ר יול בה והוא יכונה עליון ·
דבור בשמים הבן אחו ושלבוקיו בכל שאלה · הללוהו ·
בגבורותיו הללוהו כרוב גדלו · הללוהו בתקע שופר
הללוהו בנבל וכנור ״ עד ובהקל כל נ״ע יבן לשורו את
הפסוקים פ העזרת׳ שלשים הוא ויוצ בכך הפסוקים ~
הוא הת הו״א ואח״ת בשלב · ולשבט שלם · יגעה אלין
שלפסוקים · אך אם ש שלא יכה ולא כא בסור ה׳
יאחוז עתה וגם עתה אל · וא יבו פ סדר הכרובים הוג ~
שנה ״
״ ״ ״ ״
הנה בקדש קישים הנקדים ואר שמע השנה על
יהן נכון לעשר תפלה ח נ״ן ״ בזון
השיבנו אבינו לתורתך יְהֹוָה וקרבנו מלכנו
לעבודתך ״ והחזירנו ==
בתשובה שלמה לפניך יהתנ׳ יְהֹוָה אות שבקבור ~
חנה עמחר כמא כבודך ״ ״ ״ להחזיר בתשובה
שלמה כל פושעי ישראל ובכללם תחזיר לי פב״פ ובבלע
לפ׳ בפ׳ בתשובה כי ימינך יְהֹוָה חסר לבושה שקוא
היינו

השמועה לקבל עליהם ברוך אתה ידוד הבוחר
בתשובה

פי' תפלות של ראש השנה שח'ר
דוד אבודרהם ז"ל

ערבית הולכין לבית הכנסת ותוקעין קש״ק בבלכותיה
ומתחילין ופותחין עלינו וכ' ואומר ק״ש
עד לעולם ומתפללין ז' ברכות ג' ראשונות וג' אחרונות
ותפלת היום באמצע ומוסיפין ב״ג ראשונות באמצע
על לשון עשו באמבה "״ **זכרנו** לחיים" מל
עם שהכל נזכר בספר כמש' ויכתב ספר
זכרון לפניו ליראי ה' ולחושבי שמו אמן אומרים זכרנו
לחיים ובחיים נוכל לאין על שמו' כל מעשיו אשר עשה
לא יזכרו בצדקתו אשר עשה יחיה ולפי שכתב וכל
בעלם עשו' פוכר אתה לבב קדושת עולם שבלו ~
לפיכך תקנו על בשון, א' שלך חפץ בחיים של עם
פלא אחפוץ במות המת כאם בשובו מדרכו וחיה
ועלים שאושר ובחלת בחיים, מתבנו בספר חיים
על עם, וכתב ספר זכרון לפניו, לשונך על עם לשוש
אשה, אלהים חיים שנאמר והוא אלהים חיים, א' חי
שנ' לבי ובשרי ירננו אל אל חי " **מי כמוך** על עם
מי כמוך באלים. אב הרחמן על עם
כלם נזבל בגים כחס ה' על יראיו, זוכר יצוריו "
ברחמים

בחתימ׳ לחיים · שהוא שעבר כשון כהיון ושתוך שנה
כותבים שחותם לחיים כך ישלנו להתחיל שחותה ~
נתינן להיות שנים · לדור ודור המליכו לאל שהוא
ושב דור ודור שאנתנו · המליכו לאל כי הוא לבדו
שגוב וקדוש · ובכן יתקדש שמך וכו׳ כלומר כמו כן
היום שיהיה דגם · לבדו שגוב וקדוש לה׳ יין לשת
באת הגואל אז יתקדש שם ה׳ אלהינו ואז יתן פחדו על
כל מעשיו ואז יתן כבוד לעמו · ואז צדיקים יראו ~
וישמחו · ובכן צ׳ יראו · ותקון לשר ובכן על עם
ובכן נכנה ל׳ המלך לפי שהוא שנה יום הדין ולפי בנים
לפני עושה הקב״ה · וי׳ שעברתים בבן שהוא שבעים ס׳
ושתים שעות כ בבן שלה לשון טב ואין שקיצבתם
זה שהוא שיפר אחרך ובכן ה׳ אלהינו · ועורלתשבם ~
שהגם שקרא שמו בכן במוס שקוס ״
ובכן תן פחדך ה׳ אלהינו על כל מעשיך על עם ופחדו
אל הוא עובד · ולשתך על כל מה שבראת · מג
נהם כבפי כי לשה עלך · ותשגם ב בכל שמעה בבנשיו
שאול שצייר ולא שאל בדמה אג בשנים ובאחרן
ותבינם ולכם ובהן אחותר תן פחדך ה׳ אלהינו על כל
מעשיך כה יראו שלבבנו ונהו שאשר אחר כן ויראוך
כל המעשים · ולשתך על כל מה שבראת שהם העשים
והאחרן והתנים והלם · והעשם כ ישבבו אלם שהם
עובדים אתה עשים ואב סבן ואת הכנים שבם
ונם יש בהו אלם שעושין שבשן אלגות ולכן שר

תן לשונך של הנביאים האלו שהם עושים ושנאתים
בשבעם ויחזרו כולם לשבחך בלבב שלם וזהו שאמר
אחר כן וישתחוו לפניך כל הברואים כאשר אותם שלא
משתחוים אלא גם האשים והעצים והתנינים שהיו עובדים
כולם יעשו אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם ונא"ד
כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרא כולם בשם ה'
וזהו החילוק שאמר פחד של עונשיו ושמחה של בריותיו כי
עשה כי את גדולה שפחד ולפיכך אמר נשמת של הבריות
הנבראים ופחד של ספחותים, וייראוך כל המעשים מש"ה
ייראו מה' כל הארץ, ואמר המעשים ש"ה שהנראה שעשיך,
וישתחוו לפניך כל הברואים ש"ה כל גוים אשר עשית יבואו
וישתחוו לפניך ה', ויעשו כולם אגודה אחת שנא' ולעבדו
שכם אחד, וכתיב בזמן ההוא יהיו לאגודה אחת, ועוד אמר
לאומות של עם לפני' בקפס יחד עבאי ישראל כאחד
כולם אגודה אחת ולא שתי אגודות, שהשלטון לפניך ש"ה
באשר דבר מלך שלטון, עוז בידך ש"ה תעוז ידך, וגבורה
בימינך על שם לפני' במרה תבוא ישעך, וגבורות היא
גבול שמ' ישען ה' גושעה ישן ה' עושה חיל, ואמר על שם
ישעך ה' נודה ברה, ושמך נורא על כל מה שבראת
שמ' גדול שמי בגוים וכתיב גדול ה' ומהולל מאד, ושמך
נורא ש"ה יראו שמך גדול ונורא

ובכן תן כבוד לעמך מ"ש ונער יקנו כבוד, תהלה
ליראיך ולא לפסילים וזהו וכבודי לאחר לא אתן,
ותהלתי לפסילים, אז תהלה ליראיך שהיראים טובים
יתהללו בשם ה' כמ"ש בה' תתהלל נפשי, וכתיב בקהנו
ישאל

·ישראל תתהלל · ותהלה ליראיך בכבוד שאת׳ ישיעו לה׳
כבוד ותהלתו בחיים ינבו · ותקוה טוב׳ ויש תקוה לאחריתך
לדורשיך טוב ולדורשי ה׳ לא יחסרו כל טוב · ופתחון פה
למיחלים לך טוב ולהראות פתחון פה וכל פתח פה למיחלים ·
לך שיהללוך · או פתח פיהם שיחשבו לאחרים חן וחד
קיום עקיים לאלה לבם בשלבם להשאר בשלום לו ·
שמחה לארצך · שמחה לארצך טוב ותגל הארץ והשקר
שלום כפות ה׳ ארצך שבת שבות יעקב על כן שתפלל
תשוב שבות יעקב ולא תמשה ארצך · ששון לעירך טוב
ששון ושמחה ישיגו בה · וצמיחת קרן לדוד עבדך זהו
שלך המשיח טוב עם מצמיח קרן לדוד · וכתיב ולדוד
עבדו ושבר קרן טוב קרש תרום בכבוד ועל משיח
דוד בקרן המשיח · ועריכת נר לבן ישי משיחך על שם
דכתיב בתהלים ערכתי נר למשיחי ״ ״ ״

ובכן צדיקים יראו וישמחו טוב יראו ישרים וישמחו ·
וישרים יעלוזו טוב יעלוזו חסידים בכבוד ·
וחסידים ברנה יגילו טוב וחסידיך רנן ירננו · ועולתה
תקפוץ פיה טוב ועולתה קפצה פיה · והטעם שלא יהיו
רשעים ועושי עול לעשות רשעה · כעשן תכלה טוב כלו
בעשן כלו · כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ זו עבודת
גויים כי כשתעקר עבודת זדון לא יהיו עוד עובדי
עבודת אליל · ותמלוך במלוכה ובכן ובכן ובכן ובכן ·
תמן לשלשה זכרונות ושופרות שהראשון הוא ובכן ·
תן פחדך ה׳ אלהינו וימלוך כל העמים ויעשו כולם
אגודה

חתמה אחת כנגד שלשות כי כל זה מעין השלשה ~
שהשלשן אותן · והטעם הוא כדי לשער כנגד זכרונות
שהוא אחד לעובדה · והג׳ צדיקים יצחק וישמעאל וכ׳ ס
תשבר ששלשת זכרונות שבין כנגד שופרות כלאשרכן
במספר השלשות תחלה ואחר בקש שלבנו כה׳
שזכר לך ובזה בשופר של מיכות שגם׳ והי״ה ביום
ההוא יתקע בשופר גדול וכ׳ פי׳ באיזו שופר תהיה
זו ההגדל בשופר של מיכות וזהו פי׳ השופר ששלשה וכו׳
שהזכרנו ״ **והמלך** אתה הוא ה׳ אלהינו שהאל על
כל שונאיך וכ׳ שם פום התהות יהיה ה׳
אחד ושמו אחד ״ **קדוש** אתה ונורא שמך על שם
נורא שמו · ואין אלוה שבלעדיך שמ״ ושבלעדיו
אין אלהים · ככתוב ויגבה ה׳ צבאות במשפט וג׳ בא׳
המלך הקדוש · והטעם שתקנו לומר עלה ושבי והמלך
המלך בשקום הא לפי שעתה שלבזקו על בני העולם
שנשפטו אותם ביום הזה ״ **אתה** בחרתנו וכ׳ ~
ושמך הגדול ונורא שמך בגבול · והקדוש
שמ״ והאל הקדוש נקדש בצדקה · על כן קראת על שם
ושמך עליו נקרא · וזו על שם פי׳ אני ה׳ הקורא בשמך
אלהי ישראל כלומר מכאן אני שאקרא בשם אלהי יש׳
בשה לאהבתכם · אינשי שמא שאותף בשם ישראל ~
שמוף השם הא א׳ · ונסכן בכל העבעים הלא ובנו ~
המשפט בבחינת הא׳ ובסוף יו״ל וזה הוא עשר הכבוד
עבמי יה עדות לישראל ״

אלהינו

אלהינו ואלהי אבותינו מלוך על כל העולם כולו
בכבודך · שאם ה' מלך גאות מלך
גדול על כל הארץ · לפי שעתה מלכותו · בפני העם
על כל העולם · בכבודך מלך מלכות אבל כבוד שם
ויבא מלך הכבוד · והנשא על כל הארץ ביקרך עיד
הנשא ביום המשפט את הנשא שופט הארץ · ושבו
שקום יהיה עשפעיך ביקרך והוא מחסך כמו שם יקר
חסך אל · ולכך אמר לשון יקר אלכבוד לפי שהכבוד
נקרא יקר שנא' שאר יקרת בשני נבלות · והופע
בהדר גאון עוזך על כל · ושם תבל ארצך הופיעה
שיבא בקומו לערוץ הארץ ועל · ושם שנא' לנקשות ה'
לנקשות הוספת המלך שופט הארץ והושבן את הארץ
השבבמשל שלנחי · והושבן אתו ושם תבל ולקח
לשון הדר עם לשון גאון שנא' מפני פחד ה' ומהדר
גאונו · ואמר ארצך כלומר כשהופיע בהן וכזכור
הוא ארצך ותבלה בהן ותשחלל להם את כנית ה'
ארצך שבחר אבותי יעקב · נאמר גאון יעקב וג' ולקח
לשון עוזך את השבות והשופט שנא' ומי שיך
ושופט אחוב · וידע כל פעול כי אתה פעלתו וכו'
כל פעולה לעשותו · ויבין כל יצור כי אתה יצרתו את
עם זו יצרתי לי · והעשה פני שאחרון את הארץ
לחובה ולזכות · ירעו וירעו העולם בפעולם
ויצרם שאם לא היית כן אותם היו אותם טוב ה'
אחת

ונבון ואין שוטה · נבל בשכל בחכם · ויאמר כל אשר
נשא באהלו כל נפ' אותם בני עם הקדושים ואין בהם
עבר · פחם העושה שבאהם כלבבי יחשבו בו ופסקן
עלבהם ה' אלקי ישראל והנה שלשים חלה להם עד
הקדש אשר נשא בהם · בשה שבקוה · ומלכותו ·
בכל שעה הלשון הזה · אבל כשיושב על כסאו לכן ·
שנו שנא' ה' במשפט יקום כסאו ומלכותו בכל משלה ·
(הקיאן) לאהיש על ברכת שעשך לחיים שאין
ישא שאחות שבנים לאין זוכרון כל אשר
עלה לב זכרון ברכת שעשך · ונם יתכן לברש שהוא
עלאין שאה בני קהת כל אשר העובד את ברכה
שעשך · והטעם שהוא בא לשלות לבושים ונקרב שלב
מה שכתב בהנשא מעונת יהו · ואחרים בוהשיאן
וברך שב זקנים לאמר שלום לברך נפבאשים ועל
עם כאשר לברך שב · והטעם שחקנו לאמר בתחנונה
וברך שב זקנים לאמר בתפלה ובקדושתיים שהיו ·
שאומר בעורת תהלים לשלה ה' לברך עבד בשמים ·
לדור ודור שמעך וכתב בתורה לשמוע שמעודים
לשר דור להקב"ה לברך שהעבת לאדם הראשון לבין
שבות ביום זה בנו וב' ולכן תקנו לאמר שיקיים לבכו ·
ובעלשאלת השאלות נכתב טעם אחר כי עבש
שאין אומרים לשלה שזה עלך עלבלה שלה כולו
בבבורו וב' על ומלכותו בכל משלה על זה אמר

וברך

(והדבר לשנות וקיים לעד שהבטחתנו) בך בטהירות
הנחלה כמו שכתוב והיתה לה׳ המלוכה ונאמר והיה
ה׳ למלך על כל הארץ וגו׳ ונאמר כי אין מחסור לאוהביו
עמה בכלל לקרא כולה ביום ה׳ וב׳ ... הר שהבטחתנו
על ידי בבטחה שקוית ולבך חנוכת המקדש שיתעשה אותה
הבטחה שהבטחתנו כי דברו אמת וקיים לעד וזהו
אחותנו אחך בא׳ מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום
הזכרון על שכר מלך על כל הארץ אלהים יי ואומר
כמה ושמרם נגיד אלהם ועושה בשמים וכו׳
לחיים ובנים עלינו ובהפכבקיים
וחתם הקדם בה׳ אלהים וגו׳ היום הזכרון של
עם החמסום

תפלת מוסף

אוחילה לאל אשא מלכן אוחילה לו · אחלה פניו אש׳
חלותי פניך בכל לב · נשאה שנו
מענה לשון שא׳ ושה׳ מענה לשון · ולקח לשון נשאלה
ממנו אחת שאלתי מאת ה׳ · אשר בקהל עם א׳
בעדתו צדק בקהל רב · אשיר עוז שא׳ ואמר אשיר
עוזך · אביעה רננות שא׳ קבמה שפתי תהלה · ושא׳
רננות שא׳ ושפתי רננות יהלל פי · בעד מפעלו על
כל פעלה למענהו · ונראה שתוך אוחילה שאין לפחד
לאדם מערכי לב שהוא כמוב לשון זהו מחשב בו אשר בקהל
עם

עם נשיר שמו · נבל בן עשרה לו הגיע שה״ש קוה קויתי
ה' והוא חוזר לשנ · עשה לשמה עלה עם חלקו ·
כמו וכ' כלומר לפי שהם קלקו לשבורתן ובחרבו
שבל האומות שלכן אמו שקוים לישועתך לגאולת שהל ~
בתפלות שמך שה״ש פ תפלות שאשו לפה · כלו' שגנוסה
לאומתנו השפוס · ולגאות בתפלות הרת השקריש
שבתב בו ובית תפלתי יבחר · לה השבר שלום שן ·
האלקן שה״ש וקויק בום ההוא עה״ס ה' צבאות עבה אחת
עשות השבטים מן הגבן ולא יזכרו עוד וגם את
הנביאים ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ · והאלי'
כבות פלון שה״ש והאלילים כלל יחלוף וכתיב בהפך
ושובה ה' לבבו ביום ההוא זהו שאמר מן לתקן עולם
במלכות שד׳ כלומר מן שהסרה הטומאה מן העולם
תמיר הקדשה בכל העולם ואז יהיה העולם
שתקן והזכר כאן עם שד׳ ולא עם אחר שה״ש האומרים ~
בתנחומא כאשר שמו ושבו לו שה שמו שה אומר ~
א״ר אל״ הקב״ה שמו שמי אותה שבקאו לפני ~
שמשי אני נקרא כאמור כן אתה בבות אני נקרא אדם
ואמרינן שנה שלחנה בבנשים אני נקרא צבאות ~
וכאשר קולה חומין של אחרים אני נקרא שד׳ · וכאשר ~
יושב בשולת חטאים אני נקרא אחים ולפי שבבאים הטוה
תולה חומת האדם שד׳ יוסף לגאותם · ושוב נשב כאן
עד · ובאן הוא שנבר בנין הגאולה ואם לא היה
תולה להם לגאולם · שובו לא היו נגאלין לגאולה ~
וכל

וכל זה באר׳ יקראו באשר שנ״ה אין אפסוך אל ששם ~
עתה בבואו לקראת כולם בשם ה׳ לשבתו עם אחת ~
וזה ולשתול׳ להפגות אליך כל כאשר עבר שנ״ה ובאו ~
שנים רבים ועניים עשוקים לבקש את ה׳ צבאות ~
ולחלות את פני ה׳ ׳ ויספרו וירעש כל יושב תבל כי לך
תכרע כל ברך תשבע כל לשון עת׳ בחרבותם יצא עתה
צדקה דבר ולא ישוב כי לך תכרע כל ברך תשבע כל
לשון לה׳ אלהינו׳ יכרעו ויפלו ולכבוד שמך יקר ~
יתנו׳ כבר שבנו לשלה שם יקר והכבוד תלן״ והבוק
עת׳ עשר יקרת בניו נכבלת׳ ויקבלו כולם עבר של
עבודתך לאין אכותים זאת׳ עשו גבי קר״ש ולכך לקבל
עלו על עבודת שם כאשר להשיגם ולא בחור׳
ולעשות כל עבודתו׳ ותשלך עליהם שה׳ לשלם ועל׳
ה העבודה אלך היא כאשר אתה חשה כמו כנש ~
הגנים כאלו עבודת העולם אינה אלך נכלל ההשטן
עליהם ושך אז ידעו שהעבודת אלך היא וזהו עליהם
שכתוב׳ יבושו ויבהלו עדי עד ויחפרו ויאבדו וידעו
ה אתה ה׳ שמך לבדך עליון על כל הארץ׳ ולשלשי ~
שא תשלך בכבוד כפל כבבו כה להפשך ~
אותו לפאור ה׳ ישלך׳ ועתה שפר עשל שלבות כ׳
עלבותעו להנאל כ׳ ישלך לשלה ושר וכבוד שלך בו
ויהיה עירון שלך ׳ונ׳ שהכהונים ה׳ שלך נחוך לבו׳
ויבא שלך הכבוד׳ ונ׳ שהנביאים כאשר ה׳ שלך

ישראל · וסיומה הי׳ שלכם · והיה ה׳ למלך על כל
הארץ · ונביאים המשיר בתוך שנים עשר הק׳ אלהים ה׳
אחד · ונוח נחשב כשני עלבונות כי שני פסוקים קבלה
שלעלבונות עשים · וסימן אחבי הטוח שהם בא
להוסיף בשלות ובזכרונות ובשופרות הלכות בכו
וכו׳ הרא״ש · והטעם שעליו פסוקין הכתובים
לנביאים שהם שלור קדם לנביאים · וגו׳ הא אמרינן
בכל מקום קבלנביאים וכתובים · ול׳ שזהו לשון
קושתן שהשל קריאת הנביאים שהכתובים לפי
שהנביאים נחשבו בבוח נבואה והכתובים בבוח
הקדש אבל לענין הקלשתן הכתובים היו קודם והם
נש׳ בהלכה בשם קופרים בכל מקום לפני נביאים
קולשין לגבי קריאה חוץ שבאן שהיא קריאה קדושין
לגבי נביאים · ואית לגמה הי׳ לאומר בפסוקי הכבוד
ועל י׳ שבריך הקדושים כמו שאומר בפסוקין הנביאים
ועל י׳ שבריך הנביאים ול׳ שבו שפסוקין הנביאים
אומרו בשלוחות הנחים לעשות לישראל לפי
שבהם ועל י׳ שבריך הנביאים ובכל הכתובים לא
נאמרו בשלוחות אלא שנאמרו בבוח הקדש לפיכך
בהם ובכבר קלשן כתוב לאומר ואח׳ לשה אומר
בשלוחות של אחר פסוקין הנביאים פסוק אחרון של
כל אחד ובתורתך ה׳ אלהינו כתוב לאמר ובזכרונות
ובשופרות אי״ן אומר אותו של אחר פסוקין הנביאים
אלא אומר בזכרונות אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון

עוב

עובו'ב' ומשך לחז"שה חושב מפוק מחרין על כולן ובן
בצופרות חוש' חמ"ה תקע בשופר גדול לחירותנו וכ'
ומשיך לחז"שה חושב מלוך מחרין על כולן · והטעם שאין
עניין כ שלמות שבה' עבבבה שלשלמות חיו חושב
בשון שלמות אלא בקדושת היום ולפי כך חושב מפוק מחרין
על כולן בסוף השלמות שיש לה להנחו שרמשך לחושב'
שאינה עשון השלמות · אבל בזכרונות ושופרות שהוא
בשון זכרונות ושופרות שהוא שרמשך לחושבה · ושאין
בהם כי שאל מפוקים כנגד כנגד שאל הלכות ==
שבששור הלויה הלל לבקשו · הב יוקף שרך כנגד
שאלות הרבבות · [illegible] וחנן חושב כנגד שאל שמות ==
שבהן נבראת העולם · וחושל זה שלך שלכל העולם כולו ·
בבלק · והשיאנו ה' אלהינו וכ' ״

היום הרת עולם שלפיס והחושב הלהבעולם

[illegible] נבראת העולם והיה הקייום'

כי ההרין יושב נם כן מלמה חליה כשנקוץ ועבר '
ושנ' בחדש השנה כשאן שטלין מחזרת זה היום
תחלת שעשיך כשאן כב'א' עור חושב בבה"ב באלול
נבראת העולם ובוס אש' שחוח רחש הזנה שבראת עם
הראשון ששה ימים ואשר הכייגן על מלה · ולכך כל
העולם עין ביום זה · ויהיים לחשב' ושי במסקנת
שעולם ה' בכבך עבב בע"ש כח' חושב בבה"ב באלול
נבראת · העולם ואחיה כשאן דבכ זה היום תחלת ״
שעשיך שנאמר חושב ביום כ"ה נבראת אל"ה באשה
[illegible] נבראת בשחרבה עלה בשחשבה · בה' בניסן

עם

שם שלמה השעות · בא׳ כנס עפרו · בב׳ גבלו · בג׳
רקמו · בד׳ עשאו גולם · בה׳ זרק בו נשמה · בו׳ הכניסו
לגן · בז׳ נצטווה · בח׳ סרח · בט׳ נדון · בי׳ יצא
בדימוס · אמר הקב״ה לאדם הראשון זה סימן לבניך
מה שעמדת לפני בדין ביום זה ויצאת לפני
בדימוס כך עתידין בניך להיות עומדין לפני בדין ביום
זה ויוצאין בדימוס ופי׳ בדימוס חפשי׳ מן העונות
היום · ויש׳ ר׳ בשפטו כל יצור עולם שא׳ שלך בשפ׳
ישר׳ אמן · וכתב בשופטיך שעבר היום ולא כבני׳
אם כבנים כלומר לא ירצו לא תקחו על שון שאין
בניך עת׳ בכם אחמלה׳ אל׳יכם · או אם תזונו על
על שון שאין שבניך עת׳ ל׳ בני ישראל עבדים
ואין דרך לחם על העבר כבן · אם כבנים פי׳ אם
ובה׳ שתזונו כבנים רחמו כרחם אב על בנים ואם
לא ובה׳ שתזונו כעבדים לג כעבדים הנה יש קלבה
אדונים שחוש׳ שלמעבדיהם · ועיני העבדים כלעיני
לג אדוניהם שא׳ עשקוב הנה כעיני עבדים לג יד אדוני׳
וב׳ כן עינינו לג׳ אדונינו עד שיחננו · והקב״ה אור שמים
קרוש שמו ושמים לאור יצא · וכן שופטיך אור יצא

אתה זוכר מעשה עולם כלומר שאתה בו
לפ׳ השעין כל מעשה הם נזכרים
היום מעשה רבן והשעה הזאת לא באחת שהן כלבד
ונושא תשרי אינו נזכר עתה לעולם עד״ו שנעבר
העולם ולא לבן אדם ולא כן יודע עתה או התחיה
בעמן

בענין אחר לבן אדם ישר ופוקד כל יצורי קדם כלומר ·
שהוא נוסד שכן לכל אחד שיצר קדם ולבן אדם ־
לכל אחד שהם · וכאותו שכן הואיל ושמה שאין עולה
לפניו · וכי לפניך נגלו כל התעלומות שלא פסוק ורב׳
התעלומות לבי · וכתיב הוא גלי עמיקתא ומסתרתא ·
והמון נסתרות שמבראשית שלא קנם הבריות לה׳ אלהים ־
שאפלו הנסתר שעשית ישי׳ בבראשית גלוי לפניו · והמון
נסתרות שלאו נבהמון גם כלומר כל הסתרות · כ
אין שכחה לפני כסא כבודך שנא׳ בפיהם שלם לא נשכח
ומעיניה לא דבר אל עלמה שעבר שבראשית ועד ־
שבעת ועתה חוזר ואומר בהווה היום ואין נסתר שנ׳
עינך והוא שלא אם אמר עשם עם אתה · ואמר אחל
הנך · וכתיב ואם יסתר איש במסתרים וג׳
וכן שר דוד שכתב באחרית ים גם שם ידך תנחני ·
אתה זוכר את כל המפעל לפי שעבר שאתה לא כבר
אם על היצורים והם בנו אדם לבן אחר לומר שגם
זוכר את כל המפעל וזו היא סגולה ומעלתו ·
וגם כל היצור לא נכחד ממך לפי שעבר שאתה לא כבר ·
אם עלמה שהיה כבר לבן אחר לומר שגם שי׳ שהוא
היום בשעשע ולא יצא עדיין לאויר העולם לא
נכחד ממנו והוא שלא שכתוב לא נכחד עצמי ממך
אשר עשיתי בסתר · הה שעבר להקב״ה שהוא ־
יודע שעבר והווה ועתיד על כן ה׳ מלך ה׳ מלך ה׳
ימלוך לעולם ועד · ועתה שמים בשבחו ואו׳ ־
אין

אין צריך לומר שקודם נוי לחנו שי שקודם קיים בששי
שני כמו שאמרו אלא אחר המתים להיות נוצרים עד
סוף העולם ולעולם קיים בששי שזה הוא ויודע הכל
כי הוא צופה ומביט עד סוף כל הדורות שנ׳ בכל שני׳
שנה ה׳ צופות לעיני טובים ורעים · וכתיב קורא הדורות
מראש וכן וחכמתו אינו עובר בגלל העבודה לשנים
אחרים · כי קביעת חוק וזכרון הוא חוזר לשנה שלשנה
שנים כלומר אחת ז וכל שנה קבועה כאשר קבלנו
לשמוע · חק שנ׳ כי חק לישראל הוא משלים כד״
נאמר וחק הוא שמשפט שנ׳ ושמשפט לאלהי יעקב׳
וזכרון שהוא נזכר לשמותיהם · להפקד כל מה שנ׳
שנקבל במקום לשמוע אלהים להושיע כל עניי ארץ ·
סלה וכתיב בתפלה · בעבור כוח נפלאים כוראת לשלג
ארץ · ונמצא שהכפל מחולקת היא השנות ·
להזכר שמשים לבים וסשן שמקרות לאין הקב״ה
כלומר אמתי שהבדות הם לבים ולבל בריה ·
שמשים לבים שכל הוא מפקד חוכר ואין לשרוי
שמערבבת בהם · שבשביל כוחה קדושה ושלמה׳
אותה ונית כלומר שתחלת העולם קדושה ונשרת
זה היום כי הוא יום הקן · זה היום תחלת מעשיך
ומירותיך שאתה בורא בו כל בריה וגו׳ כי
שמשפט ואנחנו עושים יום טוב וכמו לנוס כמעין
שבו בריאת העולם לפי שחוק הוא לישראל לתקוע
בו בשופר כן שבימים שמשפט לאלהי יעקב · שמשפט
כלם ואנו בתחלה · ועתה שהרב שזה הוא המשפט״

ועל

ועל השגגות בין אשר אינו לחוב אינו לעולם
אינו לחוב אינו לעונש והוא הקו
שהעבירות נמחקין ונוכן לחיים לעשות · ובפרק הב שמלה
והנן סמיכה כתב ועל השגגות פשוך מס שה שלבני
בלא פירוד · ע' לא נמחק כיום הזה כלומר היום ״
הזה וכיוצא בו בכלאים ועוה ' ס וכר כל השנים
לפניך בא ודרוש שיוכל להשלים שלפניך כפם בא
לפניך שעשה הפא והם הראיו לו זהו ופקודתו שלאין
ופקודתי בנזמו פגעם · ועשלנת מא' ונוקם על
שלוחם · שכמה נכר עש'עה' שכבר נכר כונה
שהעבירות אדם עש' ולא ה' שהעבירות אדם · והקב"ה
עש' והחמלות שלשה שיהיה שבר כל מעשיו קשים ״
יכר שעלה פא · כר עוב ויכרם · שאר פא עלה · יכרך
לקח לאין זה כה לנוות השוכחו עלה' והנכח אשחולק
ויעכח ישמאל את שונהו · ומן אדם יתאשון בך של
עם ועל בן איעבת לך · ועל כן שהם ה לורשין
לשולה לא יכולו · ולקח לאין כורשיו אוכלשה על
עם אשר נולד עונותיו בכל לב יתשוהו · ולא תרבכם
לעשה כל החוטים בך עש' א' כלשן בי שבקשיך · ובכי
ולא תקלשו עד שלש עד · וכתב ולא ינשאו כל החוטים
בו · ונם אתכנה באהבה וכלת עלא' ויזכור שלום אחת
עם · ועשר באהבה עש' ונה שלא חן בשנה ה' · ותפקלאו
בלבב ישועם והשים · ישועה עש' עלם ובתשה קדושים
ה' · והחשים שנשכרוב בו שינה לשר שלחשך ה' ·
בבהאך את שי העבול וה' עלת' ואת הנע שבירה

אתי

נג״ש השבועה של שם על הקץ לשחת כל בשר · והשחתה
זו היא כנגד ה׳ השחית כל בשר שהם כנגד שלה ~
והשבעה כוח שבשלהם שהיו משחיתים את דרכם ·
על כן שהיה נח צדיק בדורם בא וזכרו לפניך ה׳
אלהים · להבמת וגם כשבועת הקבל שלשם כבו ~
וכבו ושלחו את הקץ · ושאר כשבועות שלשם שאמר
הקב״ה לעולם שהיה שבעי בטן ושבעי את ושק ==
כנגד הקץ · ושאר שבועות הקבל ולא מבב הקץ על
שם שהיה שם בן נח צדיק וחס ורחם רשעים שאמ[ר]
רוב עבודת [...] בנו שנתכלים בקלון והאח==
שלמן הקבל מאוה שלשם הזנות נקראת האלהד
הבל · ונתמלאו כחול הים שלשם ושתי כחול ולען
ונולמו שביך כשגותיו וכתיב והיה מספר בני יש׳
כחול הים · ושנה מספר שאל וכרונות · ג׳ זכרונות
מן התורה ויזכור אלהים את נח · ויזכור אלהים את בריתו ·
ואזכור את בריתי · וג׳ מן הכתובים זכר עשה ====
לנפלאותיו · ויזכור לעולם בריתו · ויזכור להם בריתו ·
וג׳ מן הנביאים זכרתי לך חסד נעוריך · זכור את זכרון ·
שה · וזכרתי אני את בריתי אותך · וחשב ישלה ~
ויבם · אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב שלפניך
ופקדנו בפקודת ישועה ורחמים · שלשם
זכרנו ה׳ בזכרון שעך פקדת השושבך · ושאר החשים
שלשם זכור החשיך ה׳ · וזכרון ופקודה אחת היא ~
בכאן · שמשני שני ע׳ קלם של שם לרוב באשי שני
קלם · וזכור לנו ה׳ את הברית ואת החסד ואת השבועה
שנשבעת

שנשבעת לנבלם (נוה) בהר העולם · ובהית עוד לך
ביום ההוא כלות ה׳ בהית לנבלם לאחר לו לשר נותן
את הארץ הזאת · חסר שנהיית האדון לנבלם לירה
בחסדו על שקים ונהו שכתוב חסד לנבלם לבד
השקב כביב תתן שנה לשקב שנתינת העין לשקב
היא בלשון שבבל כבת בלות עם נבלם וקנו לעולה
לו · שבועה שנה׳ בו נשבעתי אלוהים ה׳ פיעג אשר
עשית וכ׳ וכבא אחשו דרך אהב לאם על בן
על כן צבך שי סמו אחשך את כמסך וינגלו אחשך
על שונותיך · נכשרו אחשו שהשטין אח אח קנוליו
אחשוהי · והעניים שיהשו אחשיו על עונותיו ·
והעלות הם עולות שק״בה עהם עלה כנגד עלה אם
שההעובה שניבין לו׳ ואם שאה לנה שרישן לו׳
ואנו שבקשים שלבנו שיהשו אחשיו על עונותיו וליו
לבה זכות אחו שאומר ותהנה עם בנך בעולם
אחלים ותכנם להם לבנים עוונות הם כל זה לשון
חכמים הוא וזה שנו בספק רבותי · ובנבואה
שעך הגדול ישוב אחרון אפך שעשך ושעיך ושנותך
על שם שוב אחרון אפך והאם של הלשה לשון
וקן ים לנו ה׳ אלהינו את הדבר שהבטחתנו בנביאך
ט׳ שנה שבך כאמור וזכרתי להם ברית ראשונים
אשר הוצאתי אותם שאמרן שכהם לשם הגוים וכ׳
והו וזכרון שליה לפני שבחך לחיים בכל · מוכר
כל הנשכחות אתה ואין שכחה לפני כסא כבודך
וכ׳ פי׳ הנשכחות שבנו לאם הוא זוכרם ואשר זכר

עתה

עתה כמו אחרת כי להפסיק שאין האחרונה פסוק
לאחרונה · באמ' מזכר הבריאת וזו חכלתי להם בפרק
האחרונים · ואומר כיום קרה מלא וכריאתו לגשלה ·
חזה נגלית בשון כבודך עליהם מעלה ~
נגליתי לבית אבי · וכתיב ונגלה
כבוד ה' · עליהם קדשך לכבד שמם על עם קדש
ישראל לה' · עץ הקשים המשתים קולך עליו ·
מן השמים השמיעך את קולו · ונגלית עליהם במעלה
עוזר מה ועשה נגלה המעלה נשר עם האלהים ·
ואשר תחלה מן ואחך עמד עליהם ענן ושכב
סביבין · ואשר עוזר עליהם וכמה הקשים שעוזר
גם כל העולם כולו חל עלבסך שלא ויכה העם וינוש ·
וישנו מרחוק · ובהיות בראשית הם האחיזור ה
אחר סמים · חקו שזך אמ' ויקיים כשואל ~ ·
וכתיב קול ה' יחיל מדבר יחיל ה' מדבר קדש כי זה
המשור מדבר בעת שתן קולו אמ' במוף המשור
ה' עת למשא · יתן רקיע הכולו · ואיתי חלו משך
בהיליתך שלבן על הרסיני למשר לשוך כולחולות
עליהם סביב · ועל הרסיני ילדת ורבלת מעמדי
שנים · ויתן להם שאמרים ישרים ותורות אמת
חוקים ומצות טובים והקשיבם את הור קולך אמ'
. ס יש כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים כאשר שמענו
וב' ואשר הור עליהם קול ה' בהדר · והבאת קדשך
עלכך · את שמרותך · שלה במחנה עליהם קול
ה' חוצב להבות אש · בקולות וברקים עליהם נגלית
על

על״ס ויהי קולות וברקים · ובקול שופר עליהם ~
הופעת על״ס וקול שופר חזק מאד · ויהי קול ~
השופר ואשר הופעת על״ס הופיע בהר פארן · ושתי
שופר שאלו שופרות שלשה שופרות מן התורה וקול
שופר חזק מאד · ויהי קול השופר · ואת קול השופר
וג׳ מן הכתובים ה׳ בקול שופר · בחצוצרות וקול
שופר · תקעו בחדש שופר · ואומר שמשנה הללויה
הללו אל בקדשו וב׳ שבחו איש בם משלש קנים וכם ~
כנגד שאלו שלשה ונעולו זכרונות ומשלו שופרות ·
וג׳ מן הנביאים יתקע בשופר גדול · וכתקוע שופר ~
תשמעו · וה׳ אלהים בשופר יתקע · ואומר אחר ה׳
צבאות יגן עליהם מ׳ על ואם הקבל נאומו אחר ==
שהזכר לשלשה ונ׳ שלשים אשר כאן וה׳ עליהם יראה
וכתיב בתריה ה׳ צבאות יגן עליהם וחקן למימרו
כאן ושתוך שתקע לבקש רחמים עליהם השופטים
באלו קדרבות תקנו כן לבקש רחמים על הקהל
ואומר ה׳ צבאות יגן עליהם · ואחר שבעים ש״ץ שכשש
בבלה רחמים ואומר ה׳ צבאות יגן עליו ״
אלהינו ואל״א תקע בשופר גדול לחרותינו על
עם והיה ביום ההוא יתקע ~
בשופר גדול לחרותינו ושא נס לקבץ גליותינו על״ס
ונשא נס לגוים · ואשר גליותינו על״ס ולנות החלהים ·
וקיים לנו ה׳ אלהינו את הדבר וכ׳ כאשר ונבוים ~
שמחקנם

שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם ==
בחצוצרות וג׳ וזהו שופר שאינו לפי שצריך לב״ים בתורה
ויש להשיב כי אין כתוב שופר בזה הפסוק לכך היה
עמים הל׳ וגו׳ ובחדש השביעי באחד לחדש שק״ר
קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה
יהיה לכם · והתוס׳ היה עמים לא הביא אותו שעקב וג׳
שבי׳ שבבר נשבו לא תשלומות לא אמרינן אם לכה
אומר עם תשלומות ועם השופרות · והר״א כתב ==
שאין לאומה שעוברים בבלות ענהין לאחרונים וכו׳ היה
לתרועה בלא שופר שקול שופר הוא הכן מה שנאמר יעשה
ושמים לכתיב חצוצרות בקרא לא נפק׳ · וכן שלשה
במלשני בפסוקי בהדא משלחין עליו שלשין בו
באוצרות ע״ב · ונמצא כולם ותקעתם בחצוצרות
על עולותיכם הרי שופרות · והיו לכם לזכרון הרי
זכרונות · לפני ה׳ אלהיכם הרי מלכיות וגו׳ · מה ראו
רז״ל לומר מלכיות תחלה ואח״כ זכרונות ושופרות אלא
המליכוהו תחלה ואח״כ בקש שלפניו כדי שיזכר לך ==
ובמה בשופר של חירות · שנא׳ והיה ביום ההוא יתקע
בשופר גדול וג׳ · מה נתבאר שחצוצרות הוא שופר ·
כשושע קול שופר חזק מאד וג׳ והאלהים בשופר יתקע
ושלשין תרועה ואין כופה לך שנ׳ והחזקתה לשבתות · ולא
כופה לך שיתפלל בתרועה שנ׳ עלה אלהים בתרועה וג׳
באי שושנה קול כדכתב ושא יע׳ היום בחשים לשר לאין
בחשים שנ׳ שכתוב תקעו בחדש שופר וג׳ וכתיב בכסא ·
בכל קריאת ואחלבך · ואומר היום הרת עולם וגו׳

אחר תקלת שנה יום א׳ כלה׳ קודם שקושת החמה
ישלבת אלהים אות בחר הנים אושין ־
נשב שחון לשר לשב היינשלות שלונות שלשי אכשך׳
והשנים נקשלבאים בסורק׳ כ׳ יום סות סול חלת
קשיג ובכים אנן להשתיק השך ומב׳ הנים להשן נחין
ולכך הולבם אהנים השרים שלהתמרים ונם בשלם
שיש בורנים שרושים שלשנית פקחת להשתיק הלן
הקשה לבן תלפה ׳ וכפך לשב שם פסוקים ש׳ אל לכשך׳
ושי שבא בסורק׳ יאותה להם לבין אתקוס הקשת
הסעוים בו ושקים שושבם ׳ ובנקל ׳ ישגאים שבואים
באלוה נשת פתחכש ור שאן לחושיע ׳ יכוי בהקשת ־
יקורת שלאה וב׳ שב ביינתקוכם אלן אחרבים לקשת
יקורת סתי שאה כללת שתיקה לשתיקון ולהזכר ועוד
וישר לקרותן שם שלחשין אושלפים ולבין ולהוסף
בפירוש בבלתקון ותקון השרה שלו בשי אכשך׳ ־
ובנ׳ שלות לאל אחוס וחכון כבון שיאשר תקושת קושא׳
יפרש שיאכשך בשלה א׳ ש׳ ׳ תקושת תניית ונשא ־
שן בסאה ב׳ אחוס תקושת נ׳ ושבר שלפאם׳
בשלק נ׳ וחכון וקכולם ׳ ונה לשון הזוהר פרק הע׳ ־
ושר וי שאן לחושיע יכף בהקשת יקורת שלאה ־
לסבאקפשת עשירת פתישת כבולת הקשת כהה יכל
תושבחתא ׳ הקשת לסתים ויקר שבלתקוני הקשת
דלא ידעין עילאין ותתאין היקרא דהיא תושבחתא לכל
תושבחין

תואבתין ׳ דיקנא דלא הוה בבנא דאחי וקמאה לקבל
שמונה לה ׳ דיקנא דאיה קליפה באמצעי על עבורת
לבה חוורא כתלגא יקירא דיקנא עשרה דעשרין ״
נה׳ שבוחת לשה׳ שבוחת דלת ׳ דאמה בבבטורלת
דפבלת דהאי דיקנא שה׳ שבוחת דבולא נפיק שאוריני
ונחית מוחרניק לפומא קדמאה ופליק ונחית נחפי ״
בתקרובתא סב בומעא חוורא דיקנא ונחית באוקולא
נחפי על עבורא הוה דיקנא יקירא שה׳ שעה אלשא ׳
לפקה בה י״ג נביעין שבועין דשאה לבוה עבאה בזנ׳
תקונין שתתקנין ״ תקונא קדמאה ש׳ אלכשן בשער
היטוה חל׳ שתתקן שערא שלשלא נשאר שההורות
תקונא כשער הש״ה לפליק בתקוני לשלא שאורני
ונחית שקש פתחא לאודנין בחד חוטא באוקולא עבא
שרפעא לפומא ״ תקונא תניינא נפקא שן בשער
שני׳ להוס שתתקן שערא שדשא לפומא ופליק של
פשא אחרא לפומא בתקונא שקול ״ תקונא קדמאה
ועבר על פאש בשער נ׳ ודתנין שאשתכיחלת
לתחותחוטא שתחות תבן נוקבין נפיק חלאחחג
ושבלא אתפשק בתרות חוחא ונעל שהאי נימלת
ושהאי נימא שערא בתקונא שלם פוחתה לההולת
אוהא ״ תקונא דכשאה שאחרה נחלתן בשער
ד׳ לזקן ״ שתתקן שערא ונחית תחות פושלת
שרעת חלא לבעא חלא בתקונא שלם ״ תקונלת
חמשאה

תשיעית לא תחתיך לעולם כשלה תשיעית אפים
תחות פושט נביך אחת בנקודה לאחאת לעולם
ואלו ב׳ אותין סתישין שלפושט שבאן ושבאן״
תקונג שתי תמונה כיחבין חסר קות בשלה נ׳ ורב חסר
״ ״ ״ שישגן שטבה ופלך ונביק שלפני לנגל
לגשה לפושט וחפי תקרובות לכנושלשבה שרהע
לפושט לטוילה ונמית שבה הישה לפתחה לאוהלך
תמונה לפושט״ תקונה שבשמה ישוב יאחשם בשלה
ו׳ ולזמתר־ת פסיק שמבה ואחתויין תהן תפתחין״
בתקרובות לכנושה שבה שפיכן ויאן לגאוי בגנסין
אחת״ ״ם שלושה פס״ל באור פנישלך חיים״ תקונה
תשיעית יכבוש שנותיגן בשלה ח׳ נוכר חסר״
נפיק חד חוטה לשטר פוחתי לקוקה והלין בשקולה
שלשבות״ תקונה השישית והשלך בשבולות׳
״ם כלה עמתם בשלם ע׳ לחלפיס׳ שתשמן״
ושתשמן שער לקוטה עם אירן שער הקלין בשקולה
לקלין ולא נבחן לה של לה״ תקונה שני לאה תתן׳
שער לסקב בשלם י׳ נואה שין שתשבין ואחלין
שער תחות לקוטה ואפין בגבוה תחות לקוט״
תקונה חלסר חסר לגללם בשלה יא׳ ופשט ״
״ ״ כלה נבחן טשאש טשה ושתאמן בשעת
שלם״ תקונה תני סר שר שבנב לגבותין ״
בשלה יב׳ ״ ו־ךעולה הלין שער שלפושה״
ופושט אתחבו שבל מערבי ויאן שער פחור פחור לה׳

תקונה

תקונת הלספר שישי קלם בשנה יג׳ ונקה לתליין״
עלה בתחות הקנה שבתן ושבתן הקרא נקה הקרא״
עפירה שחפין שר עבורה לא חתחי שבא אמי ═
תקחבה לבוקשת בר אימון תבחין שמבן חיוקן״
לשבתן חין לשלשה חשקיין חרו לעשר חמבן בבלספר
תקונן אין ונבין ונבקין קלספר שבושין לשוח (בורד
ונבין לבא איבן לתתלה ונהין בבהוב שחתה ונשיחין
שהוב שחתה בהלספר תקונין אין לנבשים קקנה ״
יקירה סקנישחם לכולה לשתיהג לשתקין נב״
ואחר יאמר הפסוקים שיא כשעך עד והשלך בשבוע׳
ים כל מעשהם נב׳ ואין צריך לומר קפסוק שי
משך ולא אל חום וחנון קק בבווה בבבלי ונבי״ה
עם צרה קנישה שהלים׳ וכשיבם לוהשלך בשבוע׳
ים אז ישלם וישם וכן ישה נב״ ואחר יאמר
נוסח תפלה זו בקצור ״ ושין לקשן כפ קנה ״

יהר״ש אות א שלין שכתב ב״נ שבלין לחש
שתהא שעה זו ועת רצון לפניך קראת
ינ׳ שבלין לחש׳ שבפסוקים שיא פשך השבועים ׳
א׳ ינ׳ שבות א חום וחנון עשר קרם לפניך כאו האיום ׳
כל הפורות וכרוי׳ שעות הקלוגים היוצאים שהם
ויזוב שבותהן עשר אחת בחחתינו לתשתך אתה
ההין יתקיפן ובבן השלך בשבועה ים כל מעשהינו ״
והענינו שלים שמעו ישועה והשם שהן ׳ וזכרנו לחיים

שלך חכין בחיים כרבנו בספר חיים לשעשע אלפים
חיים • ונכה להשובה שלה פישיכך פאוש ~
לקבל עבים קלפרוע מר לש) ויקחו לבך זפיוש •
והחך מפך שלם לשו בהליון יהיו לבכון (וכו'"
ולבחים בחול ה' יחותה להם לנשר נפחיה להוכל
הכוונה בפה • יהרני חות שבבחם שלתשית
ינ' תקוני קקנה • שלחה קלאת אשר השד
בחורשל בבחינת עם אהי"ה שבאת העולמים
על התקוה השלה כשפבך אהי"ה להתין יה' חסדך ק'
שלם הא נוצר חסד לאלפים והשלך בשבולות יש
כל חילותים) ויושך התקון הא' שבחקנה הנקרא
נוצר חסד אשר בו שם טב יו"ד ה"י וי"ו ה"י בשפבר חסד
שפנו לתקון תשוב שבהקנה הסדרה לאלפים אשר בו
שם השבחיל באלף אפ' ק"ה יו"ד ה"ה שבברוף כאשר
אותיות יתלה לשם קס"א אל"ף ה"י יו"ד ה"י בשפבר אלפים.
בבח שפנו אשר יקבל שתקון נוצר חסד ע' כך יושבי
אלפי אלפים אשר השה קלניים בתקון לאלפים שעשו
השתקילים באופן וישתקו עד וכבר פטן כזון"
(ובכן תשלך בששלב"ים השלין למתן ולפית
ונחש ולכל השאחיתים אשר נבכחו של יה)
ואל יהיה להם יטקה ששות הקדושים אלפי אלפים,
שכבר שתקו ובבח תקון הי"ג ונקה השלה קס"א אלף
ה"י יו"ד ה"י ובשפבר אפים ובשפבר אלפי אלפים ~
יהלו בבח אשר את הפנים בו כל סששית וכל
הטבעות

לבו דוכו להשיב נפש ונכר את הקודם שן הכלים ׳
ורופא החולים חולי הנפש כל אחד ואחד לפי ענינו ~
ושלוחו והלכה הדבר נכרו לאשר שחטאו ונשלח
לאשר ברצונו ׳ ואחר כך עתה תקון החטאים לאשר ~
תיקן הנה להבין לא כל החוטאים שוין ולאשר שאינן שוין
לכל אין ולאשר נפשאינן שוין לכל נפש ונפש הלכה
היה לשוב אל ה׳ ולעשות כל פלוני תקוני התשובה
נקי תקונו הלב ולהבא ׳ בימי הכושלות קראת בכל
יום פ׳ התשובה עם הפגם נכבים ׳ ואחר יח׳ כל
פלוני הדברים האלה בלשון תפלה בנוסחת זה ״

רבונו של עולם חושב מלא לכל עונות בני ישראל
השבים אליך בכל לב ובכל נפש ׳ ואתה
יודע שרצונינו לתקן כל אשר עוינו רבר רבור על
אופנו רק בבער אמתו ולא בעת אחרם לנו לבעתם
היכן הדברים שלשם ׳ ונסחן אחתו ׳ יודע שבשה
ואין לנו לא שכל ולא שמוין הרש ׳ רק באמונתו ~
ששנו ואבותינו מסרו לנו פועל פעלת בימים •
בשקים ושלחת ימים כותה עמשן אשר רעכתה ~
עלינו ולשחיה שלחת אחלם להיות לבב דוכו להשיב
נפש ונבר את הקודם שן הכלים כגודל חסדך ==
וכגודל השנת כוחקמיך ורופא החולים חולי הנפש •
והשוים בכבודה שלנפש והעלה הנפשות ==
עמשקי הקלפות להרפא לכלנפש ולנש ונשמת

והלכה כדברים נראה לומר אחר לוהן ונשנה לומר ~
בקשותו · ואין אדם עוון לכל נפש ולבל ישן לבו יקלט׳
אות שותק כלב) בכוונה עליונה לברך ושם עתקשה)
בשעת הקלוסים ובשבות הקשוות יתוקן ═
בשיעע חלבו) ולשון ויעלה לברך כאלו כוונה) כל
הכוונות הנו ונשות לעוונותינו) ולפשעינו) לשלח האחים
כבאמונה ומן בנו כה לאשר פקודך ולמצוות ישובה
לאויה ומקובלות וקרובה לפני כסא כבודך מעשה)
נחשך עונש נפשינו) לכל נכשל בעוונות ומעלה
עשות ונער שלם ואלשלה מזומנים כרסך ואנחנים ~
אך · שובו כאחוה שושנו תפלת כל פה יקרו לבשן ~
שהפי וכ׳ מ״כ ובן יאמר ומח הפלה זו בכל שנולד
יש׳ תשובה כאהוב שתשנה "

וכתב שלב ז״ל לאס לבו לספר תקיעותיו ~
תקיפס לשנותו יכול לשמר לשמותם
כפשוטות ותפקיק על ב׳ ישים שלה לב״ת תשעות
ועל ג׳ ישים שלה לש׳ תקיעות והפסקים על ל׳ ישים
שלה לספר אף ושנים תקיעות ועל ה׳ ישים שלב
לאלף וכ״ב בשבות והפסקה על ר׳ ישים שלה לשנים וה׳
אלפים ושש שאות ושבות וכו׳"

וכל אותיות שבין רה״ לטוה״ך כנגד השי״ן של תשובה
· לבו שיק של בתוכו וכנגד הו״ו של תשובה ימה
נפר סמ״ך שק ואחר וכנגד הב׳ וה׳ של תשובה ~
ויפתול · ונם בלת בתול ק׳ ויצא הכוונה בפה ויאמר

ונחת

ונסחיה ״ רבש״ע האל הגב׳ הרחמן שלך שחד
ומוחל ויושיע פושע לקבל שבים ובושים ׳
אנחנו שחטאתינו ונכלמים אנחנו שעוינותינו כי רבו
עונותינו לשאת לאש אשמתינו גדלו עד השמים
אנחנו מורים פשענו שום היותינו של אלוה על היום
הזה ׳ ועתה קמה נכמה רוחי לשוב אליך בלשון שבים
בכל לבבי ונפשי ׳ ולהיותה לבושי שק על עונותי בהם
ובעוון הגדול קבלתי ולכה תקנתי ולבישת שק
והיום השק אשר לבשתי שק עבור כל מ״ש שהרקנו בהם
בשר ונפשי ׳ ולהאיר לך נקבי השק השק קולמוס
לחזותי לאת וישוב שאין בשבות לבונה בב״
קל״ש ׳ ובן יבלע קקליפות ק״ש ותהן בבחסגולת
השק ׳ ויתקן לתשר הלבשתי שנים קרות ושק
שיש בחותם והוספתי שבאותם יפר שלמה שהיה
להם והשלמתי את השק העבר הכושי ׳ שועתינו קבל
ושמע צעקתינו יודע תעלומות ׳ ובבחסגולת שק
ואחר געולים כמספר ל׳ הויות בשילואים של
מ״ב שם׳ בן ׳ ונ׳ שמות נסהעה בשילואים ליוהן
ולאלפין ולההין שמה יקייחלו הוי״ה כנגד באהי״ה
ליוהן והוי״ה כנג׳ באהי״ה ליוהן והוי״ה כנג׳ באהי״ה
לאלפין והוי״ה כנג׳ באהי״ה להההין ושי׳ השק והאחר
השלם כמספר אחן ושים יתוקן את אשר הפגמתי
בשגגותי בחט״ת ושבות וישוב ויקייחלו באורות
עליו

עלים׳ ובראש החבר בשבת׳ ישלח ה׳ גבורות שנעלם
העולם בשבר כ״ב ות׳ השעתקים אחר שנסרתו ונשו
חבר השם ישלח ל׳ שקוס סשות לזאת שר השם נקודה
צון לחשא ובם התעורר סיחתן להם יחד עם ==
החכשה׳ ואחלגעשה אל התח׳ לשרר בם השינין ־
שלחין קצה והיאר שבחכשה לשר שעה שקום הכלן׳
כשפר לשמה השלה קך ברוך אלקים׳ ובבח הגולה
לעמות׳ יצאו הפיטן לחוץ ויעשתקו ויתקן שם ־
שבששי בשבות השלולות וכל שפתי נשעתי ושר
הקשתי הצעורות שר פ אין ששי השפטה גוללים ־
בהם נתנה בהתקשרכות שם בנכם הגוללים שנים
יקעורה קשים הפלונים ילכו לס ושעף שם פנים
ויחלצו כל אותם הקשים והפושים שבשעתי בכל
בחינה ובחינה ויונחו כל כחות הישמחה והשעפ׳
שעל סבר שנת׳ פורו ששו כל פושע אין פ שעשה׳
קול בבי׳ יהיו לרצון אמרי פי וכו׳ ״

נוסח תפלה אחת שיומרה של מין נדול הפושת
וזק נפחתה ״

יה אני׳ אות בחתי לחלות ולהתחנן לפני כסא כבוד
שכבודך וכל שחנותיך הקדושים השעשע׳
לנכף ולגלגל נשמות הקדושות והעובדה אם חלק
נניצוצי ונפשי ורוחי ונשמתי להתגלגל בשגגותי׳
וחטאתי ופשעי באיזה חיה עוף וכ״ש בחיה עשא׳
בלתי להלות מי אריך רין אוהיות שעד ־
הנדול

הגדול והקדוש שהוא שלך החיות שישתאל חטאי ועונו
ופשעי ותוציא לאור החסד נשמתי שעשה שנתגלגלו/
ובאו ונבא כל שפ חיה ״ ואם חלילה נגזר עלי ועל
נגן להתגלגל בשונותי וחטאי באריה בהמה שהוא
ונגב בבהמה עשאה באותו לאות פני א בנ״תך ״
שהוא פני שור שבמרכבה שהוא שלך הבמשות
שימחול לי חטאי ועוני ופשעי ויוצא לאור החסד
נשמתי ונבירה של ימי שעשה שנתגלגלות ובאורה
נבא כל שני בחשה ואם חלילה נגזר עלי ועל נגן ״
להתגלגל בשונותי וחטאי ופשעי בבני אדם שהוא שע
העולם באותה לאות פני שה אדם שבמרכבה יב
בחכי הוי״ה שימחול לי חטאי ועוני ופשעי /
ויוצא לאור החסד נשמתי שעשה שנתגלגלות ובאור
נבא כל עין אח״ס / ואם חלילה נגזר עלי ועל נגן
להתגלגל בשונותי וחטאי ופשעי באריה שף בלתי
לאות פני שר נשר מה״ל שלב״א שיהיה נחם
ה׳מו ויוצא לאור החסד נשמתי שעשה שנתגלגלות
נבא כל שני שפות יהי לרצון אמרי פי וכ׳ ״
והנני לחושב בכל יום פעמים בבוקר אלישע /
בבקר ובין הערבים ולשאת כפי לשמים /
והשתן על לחיי שבעתים ויש שאני אומר לו גם
בכל יום ובין הקדש להתפלל אותה ב׳ ימי התשובה
ובוקף הבעת ימי רצון וחנינה ״ ״ ~

נדרי שתיקון הלב הקדוש האח״ו נלה״ם נשר בו יקבון
הנפש הירא בנידוי מר כשה שבע פם ״
ושלבין עונותיו ונבאו שלו תמהל ובמגרות תמוש׳
ושה יתאמון אחים חי נבר על חמאיו וזק נפשו ״
אלהינו ואח׳ קבה לבטך הקלחנו וה עבל חעאיו
עיגן פנעשו ופנשו אוחו ואבותינו ״
חעאתי אודיעך ועוני לא כסיתי וכ׳ ״
אכלתי שאכלת אסורות ופגמתי בב׳ שמות ״
הוי״ה ואד״ני הנעלם כמספר שאה״ל וכמו
שבר בנפשי להתלבש בשמות הוא״ה ״
אכלתי רבים הנעשים נעלה ולא נשלתי ״
ופגמתי להשפע הנפש שישקר הען
ונפשי נבלה שאר בהקבלנל ואני שבר על נפשי
הגוים הנקנם ״ ״ ״ ״
אכלתי נבלה ונבלה שתי בה״ת ישראל ונגם
אלה״ים ובנבילה על יה פכן פגום ״
ופגמתי בשמות הוי״ה ואה״יה והוי״ה ואדנ״ות קשלם
במספר פנ״שה ״ ״ ״
אכלתי חמץ בפסח ופגמתי בשמות הקדש ״
הוי״ה ואה״יה הוי״ה ואד״ני הנעלם במס׳
חמץ ועל השר נפשי להכותה שמלתי ישראל לבלתי
הקבלנל בגלגול ישראל רק בני אדו בהמה ״
גזלתי קנ״א וחתלה ותפילין ופגמתי בש״ם ״
נשוק שלאין כא״ת שלהאי׳ להת׳ ישראל׳
גזלתי

בעלתי שבות שבה ותפארת העושר שׂנ״ו ישים
ופעמתי בשׂנ״ו שעה בנה ובשׂנ״ת טוען ~
שלאין כח״א לבנ״ה ישראל ״
בעלתי פן עוסר ולבב הלקות ערבונה ופעמתי
בשׂ״ת טוען שלאין כחא״ שלאחיר בהנ״ה
ישראל ״

בכתי את השם ופעמתי בשׂ״ת טוען שלאין כחא״
שלאחר בנ״ה ישראל ״ ~

באתי של השנה ופעמתי בך׳ אחרונה עבשם ~
להכנסה ולגרה שעם כורה ויבאו ויחלבו
ז׳ הנפלים שולבם א״ים עבק שלבותה קד״ג ושבנה
בבנות נבאי להתגולל בקדשה ישרא״ב ובבנא נבר ״

באתי של שתניו ופעמתי בשלך השלוה שלבולת
א׳ השלך והולתי חוש נבורותיה א׳ שקוס
קקלפה ונבאי נבלה שאחר להתגולל במשר אנו׳
בבתיים ״

באתי של הוכב ופעמתי להורך עכשאות לנה״י ~
כזה ירך נפלה לאחורו ולא יחירו שם שׂב
יור ה׳ יו ס׳ ונס קמא״ הלב ה׳ יור ה׳ בחור פנישלך ~
ואחרו בנפש יקיפו של להתגולל שבה באזן ואחרונדת
עוכאם ושכבים ״

באתי של נרה שפחה נייה זונה ופעמתי בשלביה
יסור הור נבה׳ ולבה נפשי שקונה׳ להתגולל
במספנה ״

באתי:

באתי שלא שתבשב והגמתי במולבות אמים מ
מלביות מנה בבנים "

גזלתי והגמתי באו שלשי זה התחתונים ושמות
השלמות אלה כלה השלמה " לשרף את ג
האהבה יחונתו ויגזלו מיד עשקים אויבי' "

שבתי והגמתי בשלש השלום תח' ישראל בתוכם
ימנש פבי קשתותי למולבות בלשוני
ופקושמות אשר נשבו מיד השעדים ונפתח פבגע
נבלתה ובמר נפשי פותח קראו לה ' לבלתפתח "
מחותג' ולא אנע אלמוזבח ל' "

נאיתי ופגשתי להתאחו הקליפה באותיות יה' צבאות
ושלכן יפשו כאשאלהים אחרים להתנבו
ולשלת בשלות והנבלתי אותיות הי"ם לאלהים
וקן הקשה צבאם וירדוף אויב נפשי להתגולל בכבוד "
נלחתי פיה והגמתי בשם אלה"ים והנבלתי קן הקשה
שבו ' ושוחה חפרו לנפשי להתגולל בכבורת
חורשות " " "
נבחתי יקנו והגמתי בקן שאין השתים לתת' י'
והנבלתי קנים הקשים שם אלהים
כבכוש א' אל אלה' אלהי' אלה"ים וכפף נפשי תחת
שגך כף רגל השור שעבר " "
לבלתי

רבתי לשון הוא ורבות וכל דבור אחרון · ופעמי׳
באמנה שמכר לשון ופעלתי אור דוד ׳ כ׳ לשרת
לשון ונשאה נפשי כי יתגלגל בכלבו ובכל יחד נוהג׳
הגהרתי ביום והבאתי לכל קץ בכלה ופעמי׳ באות׳
הוכחתי יוצא לבעלה ופעמי׳ והולדתי
ב׳ עשה יו׳ הא ואו יו׳ הא
ואו וגם בכבודי שלאחו כם עמות נבונים
הוצאתי רבה שלהבת ופעמי׳ באותיות א׳ שם
אלהי ונפשי היא של לה להתגלגל בכלבו ובת׳
הלבנתי פני חבה ופעמי׳ באם אלהים בשלחתי
אלבלשו הי יו׳ שם ואך לבל יתהפך
ועתה נפש להתגלגל בעקרות השמים כאור נפש שאח׳
הלכתי שער בקץ ופעמי׳ בכ׳ יו׳ אל עם נב׳
הוכחתי שבעות לבעות ואחין לתקום
באבות ופעמי׳ בב׳ עשה
יהו בשלגתו יו׳ הא ואו יו׳ הם ואו
הליותי בבית ופעמי׳ באות יה׳ שבעים והגבלתי
הני אלהים אלב הי יו׳ שם ונפש יקל תבור
לשרת שירת שלשים
הסתכלתי בשתאים ובשים נבואת ופעמי׳
בשינן שלמון ׳ ושנה לושה נפשי
לאבור עיני בקבר ׳ ועיני שלה לנפשי כי התגלגל
בשוף הנקרא רמח למבול שנה צל ועוקה

ידעתי שבאתי לשחוקית ופגעתי בחמר וגבול והנבלתי
את הכסים שבה חרון לקוי קלה קוועבה״
זניתי כל ורך אבני בחושבי בזכר ופגעתי בה׳
חסדים וה׳ גבורות ובעשרים ושנה אותיות״
רצוני שעלו כסם טב׳ ועשרים ושנה אותיות רצוני
שעלו כסם קנ׳ ועשרים ושנה אותיות כסם שה״
זניתי כל וחשבתי בנקבה ופגעתי בכ׳ שעה אחויה
ובשנים אחוין שבאחויה פנים אחויה״
חללתי עם עשים בהוספיא ובמתר ופגעתי״
בגולם התפלות והפלתי החכמה שבכתר
והולכתי כדר שלבות לשלם פנים עד שלבות דקלפה
ובנא היפה מתגלגל עד לאחשרף של קרושים״
חטאתי ופגעתי למלך אור הכל אבא עם טב׳ בכ׳ בוש
שבאחוה אבא ואויבלים לא לפני חנף״
יבא ונשאי מתגלגל בא׳ שאלבע חיות עשאות״
חיללתי שבתות בחב שלחמה ופגעתי בב׳ שעה
אלף לשר הי יוד שה אלף לשר הא יוד
שה״ אלף לשר הה יוד שה״
נפלתי עקר ופגעתי למלך האור שלא יצא שלמה
והנבלתי שבה פנים שבה׳ שלמה ושבה״
פנים שבה׳ תיתחתי ואויה של פכוכב שקדם לא יכון
לנגד עיני ונשאי מתגלגל באחד שאלבע חיות עשאות״

ושבתי

שבתי בשובבכם ופתחתי לנפשי לכל אחזה
בצאות ה׳ שדך יבואת לצבאים ולהקהל
באחר שאלכם חיות עשאות ״ ״ ״

שמתי ופשתי והנבלתי ה׳ גבורות שק קנים ·
שהיו תקון עם אל״ט · ושאם יפל יחוד
הוי״ה ואלהי״ם ובהם גדול פשתי בשם אלף לשר ה׳
יו״ר ש״ם · ועלפתי נפשי באחת עד בא חלפתי בא זר״

שכבתי קושיות ואחז כוונת שלא בכוונה ובעקל
ופשתי בשם יו״ר ה״א וא״ו ה״א עם ש״ה
עבדה ישראל ונפשי בית שבלה שאר להקנו׳ בחקול·

שמפתי ופשתי להגביר קם אלהים אלף לשר ה׳
יו״ר ש״ם ושאם יפל יחוד הוי״ה ואל״ני
ונפשי נבהלה שאר להקנו לשאר בבוא עם בנשה תי
בלתי עובר ״ ״ ״

לכתי ופשתי והנבלתי שאר ושארם ג׳ כחי עם
אלהים שבאחור קשלשת השלישים ומלכי
אור את״ה ואויבי בנפש יקומו על נעלה בא׳ שאלכם
חיות עשאות שפן ארגבת נש״ל וחז״ר ״ ״

לשלתי הלל לקחתי ופשתי ומלקתי כח הקדושה
והחלפתי כח הקליפה ועלבתי קנא בחול
וחול בקנא ״ ״ ״ ״

לבשתי שעונו ופשתי והנבלתי כח מ״ת וכיפי
אור

אור גדול על שכל ערך גדול ומכוה בגשן לך שעבור
תהלתי "

שלחתי ונתתי שן הקדש ופשעתי והשלמתי פי
אלהים אחרים "

שכחתי בשגלתי ופשעתי בב׳ עשה אחר״ה "

שמרתי חבר (שמות) בר נים והלאתי שלו ופשעתי
בשם אלהים · והנבלתי עולמות אלהים
אחרים ונלאו אלהים קדושים ורוח נפשי להקלו׳
בלב נכח "

שקרתי קוה קהל לאחין שהושם ובגדתי הקדשות
שבי עלה קבלתים ופשעתי בגופת רעלה
קדשי ושכתותיח נפשי לשוף להעלל בגוף הטקרה
חושה "

עלתי בשלבות עשים ועברתי בשלבות ממה כור
שאסרתי בבית המקדש (נ״א) שבקשים "

נשבעתי לשוא ולשקר ופשעתי בה׳ קללים היוצאים
שבה קרוש את ישראל להר״ר שלבותו ~
שלבות כלה עולמים · לבושי שלבות נשר הלבי שאותה ~
השלך · והלבשתי אותה בהכלים עשוים קבל ופשק ~
כות · וקלקלתי בשלם הברותה ויסכר וכל עשירות עפש
השע שהוהן "

נגרתי ולא שילמתי ופשעתי בחיים שלך בשעל עשל
לעשו ושם יחיד להר״ר שלבותו שהורהן ~
אי

עונה לנער ואת קורא ואת התפלה ״

אנא ה' אלהי הרוחות אדון הנשמות והסליחות חנני
אלי ואישי ועמי [illegible] עונותי
בגופי ונפשי לאדם [illegible] לאחות שן על
גבולך [illegible] ואין ישאר [illegible] · אבל
נשענתי על גודל חסדך · ונשען [illegible]
אין לי כאלך · לבן [illegible] קולך ~
צופיות [illegible] אלהי [illegible] ואל
התפלה [illegible] לפניך [illegible]
של ורוח נכאה ״

[illegible] בן זקנה הנקרא [illegible] פיוט ״

ברוך אתה ה' אל טהור בעומר השלאות ולכל
באחלות הגוה השלשה והשבעים באויר
ה' [illegible] לשון [illegible] עוכך
אחיה אחר אחיה · [illegible] בסגירות ~
בתהלות שאר ספירותיך [illegible] בשגה ~
נכונה ובי ישר שתוקן · [illegible] ~
אותך בכפיל הראשונה [illegible] והרר -
נבולך אחר יחיד [illegible] בפור נעלם ·
חקרתך [illegible] עולם [illegible] · ~
שלך והם תיקון לרוס [illegible] · [illegible]
החיות בכל הספירות [illegible] כנאשר ~

בתוך

בתוך הגוף והם שלשים שבפנים ושבחוץ ובחיצון
והם נחלקים כנגד זכר ונקבה ושהם סבה להתחלת
ושלבה בכיסוף רוב ·· שלגים ·· קושים ואין
לבקותם הכלה והם חלקים שחיים שהחלקים כלם ·
ושנשאים בשאר ושכל וחשבון שרשון השלהבת
שהיא שבאין חקר ואין שפר שכל השתלשלות
בהנהגת החשך השמהלה ·· קלת השמותה ·· ·
שהיא השמות הידוע לכל שאכל באלה שאל עינו ·
השאל שהם נבאים ונשלחים ושונים על סדר שהוא "
שוך . בשמות הכתב

איהדר שמך בשמות הכתב אֲרַאֲרִיתָא
[פת] אֲרַאֲרִיתָא מרומשך

בחקירת ·· קלת שחקותה ·· שחשבתי בגש שורה
חקותה שהם בגה " חכמה " לעת " שחשבה " חקול "
יהשה " תנועה " הנין " לבור " לחש " קול " פועל "
שאשר " שרשל " שעירה " שיבה " מתחן לבשך "
מרון יחיד שהתקמלה שעולי לשולי עד שהתקם "
בקושת השלונים הנזונים שאור חנך העיהורים "
כאתה הוא בכל הקושה בבוך אתה ב' השתשלה
באותו הקושה "

אתה נאמן במור האשנה ' אתה נאמן
בששמה

בשעשה ובאחייה ובבי בור ובשאיה · והתג נאשן ~
(פ״ג השלש) בהלר הספי׳ השנית שהיא החכמה
הנקראת בלכה · ושעופוטי שאמה המקור השנבדך ·
אתה הוא אלהי אשן · אתה יחיד עיק השתלשלה ~
ושקרואה לשולה מאין חקר ושקושן שתב
ונשלם · אתה הוא נושא שחוקה לנושא · ונושא
לנשואתאתה הוא חכם הרזים · ויורע כל הנסתרות ·
שלכן אני מבקש שלפשך שתגבירני בחכמה הצריה
לנפשי מאת כבודך · ולהיות שקובל בשאלות הלשה
הנאצל מן החכמה באוי השתלש בשעתה החכמה ״

אתה לבדך האל המשושר ~ פא׳ השאור ~
בעלול ובקרושה ובכנוס הקפול ·
פג׳ שהיא פאר הקבונה · ושה פנה והיא צול השכל
ויש לה התקבול להבנים ולהוציא · הבגולה כבורך ·
כשו הקבוצ · והיא גלות השעשלה כשו תלאין בבה ·
ואלו בג׳ הם כאחר והם נקראים הירוע (פא׳ השלש ~
כנגד הכבר והלשב כנגד החכמה והירוע כנגד הבינה) ~
והכעת והירוע ונשוא הכל כאחר א׳ ואלו הם השמות ~
הקרואים השואה לשלש כוזו במוכסז כוזו :
(שיוחה ה׳ אלהינו ה׳
אחר שלכל (פא׳ ושלבן) אחשבני וחזקני בחזקה ~
אחלית השוף השתשלה כך באוי העיור בבל

פג׳

[סג׳ בתוך] עשותיו ״ ״
אתה יחיד בכתר הזוהר השתחלק לשב״ נפרס ׳
שהם שורש של וישב החשה ושהם שם ~
הפלגים והיא ספי״ל ונקראת חסד וכלבשר ונשרית
נעם ילוא והם שכתבם ושמורים בתיבות שמורות
יוצאים שבח אל הכותל והם והן ילי וכ׳ [סא׳
והם שכתבים ושמורים ~ בתיבות
שמורות יוצאות שבכם אל הכותל] וא׳ יכה ושני ~
ובשה ׳ יפפיק יפר יקך ׳ ספר בשפתי עמשי ׳ ~
שבך אשיתה שלך ׳ שלבותך בשמים אתה ׳ לשוך
ישלוך הנוה ׳ אתה נורא אתה ׳ כאשר שלי תהלתי ׳
השתחיל אופיו יש ׳ אשר נחוה רועיך ׳ להתלהך
הנורא והנקדש ׳ (והמתקדש) חרוך שבלא שללה ׳ ~
ה׳ צבאות לשאות ׳ שבעלותיך כאורשאפלים ~
הלל יקנך יאות ׳ הבור שעשם שהלים ׳ לשוך
ולחבך יש ׳ כשוך באלים ה׳ ׳ לנצח יחידתי ונולש׳
פותחים נגינות לה׳ ׳ נגישתי שהלך כשן ׳ ישרב
חכי יחשבם ׳ שאומר נחשר השטן ׳ חוקיך הזכתי
ואחובם ׳ נפלאות ישעך התלכה ׳ היחקרים שוכם
אתה ׳ יבשכרום תפלתי ׳ ישך תשעתך הנצוחי
רצים לפאר יחד ׳ אמתיך ושו ששלחך ׳ לפניך
יכבשו בפחד ׳ ניבישו יחד כושעתך ~
(הכרותם) יחבותו יצבעו וסורותו ׳ לעין הנפלאות
חוזהו

חזקו · כבוד עוזו קדשוהו · עפי נוראותיו ערצוהו ·
תערו נפלאותיו יחדו · חזו וספרו שבעלותיו · כוננוהו
היום שבחו · וחל חלשו גבורותיו · הללוהו עשו ששם ·
שמחתיו פנו · בגדולת כבודו · ובגבורתו וחקרו ~
(ונוראותיו) לעולם · יראי ה' הללוהו · סביבותיו
לודע · מבים כתבונים · עם אלהים לגוונו.. ~
עמוקה קבלת העשוים.. ונתשבות היצורים ורחם..
כבד לא יכלא.. הוא יבריאחם.. עשתונותם:
להם עולה.. כוכב אלהים מרחוק..
אבחים ושלכי תבל · שעשע לחולה סבוחות · ~
כנעלאון יקבל.. כוקס קנוא עבנו.. יצגהו כמנו ~
לנפשם.. הנה צבח חרבו (חרונו).. שעבר וכומם
בעשם.. ובשופטו העולם בבקותיו.. יוצר חשוטן
הולם.. מנוה לובז וגבורותיו.. עז זה ישיש · כגול
הנאחר כבבוד.. שאין כשהו קדוש.. חיים לעולמים ~
עוד.. חסדו הצמעם ותשיר · כם לשי סולות · יקרות
יחודו שלבך · קנוי (פנה העולם) לשי יחות · שלך
העולם שבשמיך · ואתה כקן עוור בחסקך בבוך
אתה ה' שאתה הוא בטל החסד..
אתה הוא עושן בגבול אדיר ספתל הה' בתוקף
עם בן אחרבעם וב' אותיות..
אלהים בערחל גבול יחודך תשפכו בקולותיך..
קדוש כחה שלשות אותיות עהר נחלתך.. שגב
נחול

גמול לורשך ובלכח שעשועיך · בגשך עשר מחין
בשנה קבית נאולתך · קמיל קדוש כבוד עובך כו
שבחותיך · והשגת גורלך בבית פורה זכור ==
קדושתך · עשה קול נרויו זרק יורש תהלתך
בתוך אתה השם מחור בגבול ·

אקלסך בספל הששית שהיא תמאהות ברקפ ·
עם בן ששם מצל · אמר כורת קלוש ~
תפסה שמלתך · פאמנו פלחה קבלנ שלותך · פתחי
פלחה פתח · פוב ישע שתך · דוש יורש ישרוך
נא פשך יחד שהגותיך · האחד והאחבר בספירה (
השביעית שהיא נאה · חקקתך בספל השמינית שה״ג
הוד · אחדך בספל התשיעית שהיא יסוד · אמשאך ׳
בספל העשירית שהיא שלבות ונך שנט שלך עלט ׳
ושלין מחה לגבלה ומובב לנבב (פ״ג למבב) ~
והוא כבין יחיד שלך נאמן בתוך אתה השם יעלך ~
בבבות ובקלמו ק״ה לו לגנאל (בחסד) ולגאומה ~
(גבול) ולשנב (בת״ת) ולעשות (מצח) לשון ~
(בהוד) ולבנה (ביסוד) ולחרבפיות (הוד) ==
ולשנו (בחסד) והושיעו (בפחד) וחזקו (בת״ת)
ופגעו בהלוצה ולבבור בנחת רוח וקרבנו בכל שנה
שאהבת והקנו (בהוד) ושל שנה שעבות והסנו ~
(בהוד) והשקלנו כלשבקיי תשני וחשני (בת״ת)
בכל שנה שאת עבך השם בן יהירבה תשר יבש ~
עפי

עבי לא ישוב. אל הקם באם שעה אחת אשר חטאתי •
והצלח את אשר עלהבו ׳ יהיו לרצון שש פי והגיון לבי
לפניך ה׳ צוה וגואלי " " "

כשהולכם בלה׳א השר לנשר והשלך יא׳זה ״נב״

א׳ ה׳א׳ ב׳ רחום וחנון
שי אל כשוך ׳ נושא עון ׳ ועובר

ארך
על פשע ׳ לשארית נחלתו ׳ לא

אפים ורב חסד
החזיק לעד אפו ׳ כי חפץ חסד

ואמת נוצר
הוא ׳ ישוב ירחמנו ׳ יכבוש ==

חסד לאלפים
עונותינו ׳ ותשליך במצולות ים

נושא עון
כל חטאתם ׳ תתן אמת ליעקב ׳

ופשע וחטאה
חסד לאברהם ׳ אשר נשבעת •

ונקה
לאבותינו ׳ מימי קדם ׳ " "

ה׳ ה׳ ארך אפים
ען השצר קראתי יה ׳ ענע במרחב

ורב חסד נושא עון ופשע
יה" ק"לי"לא אירא" שה ישקה לי

ונקה לא ינקה
אלם" ק"לי משור" ואני אראה

פוקד עון אבות על בנים
מאוזי" טוב לחסות בה' מבטוח

על שלשים ועל רבעים
באדם" טוב לחסות בה' מבטוח

בנדבים" אמן יאמר שומר לב' כנש' צדקם'
ואמן יאמר זאת התפלה"

יהר"מ אוא שתתן לנו חיים ארוכים חיים של שלום
חיים של גדול חיים של טובה חיים של
ברכה חיים של פרנסה חיים של חלוץ עצמות חיים
שיש בהם יראת חטא' חיים שאין בהם בושה וכלימה'
חיים של עשר וכבוד' חיים שיהיה בהם אהבה
התורה ויראת שמים' חיים שתמלא בהם משאלות
לבנו לטובה' ויהר"מ אוא שתחבר כל נצוצות הקדושה
אשר נתפזרו על ידינו בין הקליפות שתעלה אותם
לשורש קדושה ותשליך במצולות ים כל חטאתינו
והשפיע לנו שפע טובה של החיים חיים ארוכים חיים
של שלום טובה וברכה חיים שיהיה בהם יראת חטא
ותתן לנו עשר ונכסים לעבודתך ולא נצטרך לידי
מתנות בו"ד אמן לכך המפתח והחכמה סלה

ובנא

ונגע בעוה״ז ולא נכלם לעוה״ב ותתן לנו ולא אנשים ~
בנים צדיקים וחכמים ולא קרא ולא חנון ורבני ויראים
שעבר חוק ובבאו כח שיוכל לעבור עבודתיך ופתח
לבנו בתורתך והאר עינינו במאור שלך ולקיים מצותיך
כאמור וקרבנו לבושה אהבה ורחמים שכלשה שאמונ
והכמה והשכיל כל שבקשי תודיענו ושמעה תפלתינו ~
התחינה לתחנונינו ושמעתך ענינו במקדשך ואל תבאנו
בשפתנו כי לא יצדק לפניך כל חי והשיבנו בגילה ==
ובצהלה ואל השמחה ואל תחלה ככתוב ונאמר ה׳
שובנו ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון
ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה ״ יהיו לרצון אמרי פי וכ׳
ויתעשר עיר השלוה שמשקים וכ׳ ״

תפלה שיסד כה״ר חיים בן שגר ז״ל לאומרה בר״ה בב׳
תפלות אחר השלום קודם שהי׳ צבור וביו״כ
בבוקר שהשליח אומר ויעבור ״

יקר״נו נפנו שלבנו אלהינו ידיע אור נפשנו כוחנו ׳
ושאהינו לשנן בהיכל שר כל גוי לאו ערוך
שאינן חוזרות קדם שלפניך זכור להבהינו וחיבתנו ~
והשב שכינתך לבית קדשינו והחזר להבטחותנו בנו ׳
פעקרם פ קדה פלחינך שהיו כמבלת נמאסו שנפיו
קשו שניו וכלתה נפשנו ל נאולת שכינתך ואל שמו
קמך ולבוגך ה׳ נפשנו הנה שתחנום וכו׳ ~

לפניך ה׳ אבי החתן של כלות שמה קודשה ה׳ שפתך
ורבן נפשנו באהבתך הנשיאה והשגבה על נפשנו ׳
ורוחנו ונשמתנו ומעל שלבנו בהיכלות ״ ״

נסח תפלה אחרת לאמרה ושתיה בערב יו״ט ״
״ ״ וזה נוסחה ״

ליקב״הו וכ׳ הנה אנו בא לקיים שבועות נבלה
ושתיה היום הזה לתקן את שופה
במקום עליון ׳ ויה(ש׳) אות׳ · עבבה קגולת נפלתנו
ושתייתנו היום הזה · ושלשו כל בחינות שלבו״ת ~
עש״ם כל חשלת בית ה׳ כלים ען החו״ץ כבלה ═
קשתה כל״ה לקבל אלהקדש פנש״ה ויתקנו בבה ~
קגולת נפלתינו ושתייתנו היסו״ד בה והכר שלבו״תה
יחדו יחדו ותשים היא תתחיל היום לקבל החמהם ~
שבת אישא · יסוד ציון ושלבותה · ושם ישקבל של
עפני עושה ואחשים בבל קמלשות ולו בבו ~
שלבם בבו אל אתנו תשאיך עלנו שהאל הזאה ב
על כ״ן לעבוד את ה׳ אלהינו ולשוב בתשובה שלמה
תשיר כל ימי חיינו לא יחזו עוד קלקלה ונזור עבל ׳
על ידי אחבלתנו ושתייתנו כלל ושכבו לחם ונהיה עונגם
ויהי נועם ה׳ אלהינו עלינו וכ׳ ״ ״

ומהר״ר שמס שה״ה שפא״ו ז״ל תיקן לומר קודם
תפלת מוסף על ישים עונים סדר העבודה
על כל יום ויום לפי קרבנו ״ ובכ״ה יקרא הקהלה ובחדש הז׳
באחד לחדש וב׳ עד לבח ניחוח נשא לה׳ ואחך ובחמשי ״
חמישים וב׳ ואומר עד לום ולמלה עד חבות כשו עקובה
של בחדר פחח להפל׳ ומסיף בבגדו ״

הביאו בכה׳ אחר שסף החדש ושחטו פר אחד
ושבעה כבשים הכל שלמה ועשיר חטאת
א׳ ושלמים כשפטו ויקריבו את שחטם ושפכם הכל
על עיר נשר הנם שמכה לו נשר הנם שם אלהיו ״

וכבר כתבנו באם הב״ז ל״ס כל יום ש׳ ימי תשובה
שה שיעשה אדם תשובה בהם שנכפר ״
שה שיפוש באותו יום כל ימות השנה וכן על זה הדרך
בכל י׳ ימים והלא השלם עם הגם צריך לתת אל לבו לא
פנים באיזו שעבורת השנה באיזה חולין ודברים בעל׳
חוכמה ובשר את הבשל ׳ צריך להיות עשה פתו ״
בעונותיו לתקן את אשר שוותו להיות תשלכה יום ״
שהדר בתשובה ולעשות בהבורו ם את שה שהות ״
תפלת הם כה ולהיות שומר ולומר שה בקר מה שלב
לא יחטא באופן שיהיה כל היום קדוש ושקוע קדש
לה׳ כל א׳ כפי שישכו ׳ ואף עשבו כורעי לשומרי
שבת שיה כשבת השבון לאו שעת חסידים הי״ל
שבת

לשבתו ושבת תשובה כי לא חשבו זה רק לאחר שבוע
לא בשבת תשובה · והעתקתים והעתרתים נפאורם
לאו באחל ס׳ לבבן ולהקשוו. כי יש׳ תשובה ושמח
בגלל בכל שעה היינים האלה ונהנים בקרובת
השבת הזה בכל השער לשלה יאותה להם בגמר
הוסלות סה״ו בשמחה שבתו לעד נפח תפלה זו לחפב
עשם שאין בה איסור וזה נוסחה ״

יה״רמ״ל לדוד אות חב חיים שקבלה שתה שה
לבין והחמיר חתול שחתה כמ״ל
כבודך ותמצא אתו יעיך לקבלו בתשובה שלמה ואל
תשלכנו שלפניך וכח קדשך אל תקח ממנו ווסם שהשיב
רוח קדשך לבא אינו בזום שבת קדש הזה כאשר
בתחלה קודם החטא ואם אינו שו סקן שתקבל תשובתי
הנה כל ששתף הקרובים היוצאים שכל שה עקרם ~
באלו היעם ובזום השבת הזה השה ילכו בנתם ~
שתקבלו בתשובה שלמה לפניך ואם הנברו הקנס
הקצים בשלום אתה בטובך תשאיר חשך ויתן ~
שבחת לאה״ נשאה לכל רמין בשבח לז״א לחא״ ובבן
יתבוגו והיו כלאחיו · וכש שהבן קרובות שבת של
נכה הראשון חה״ר ויצא בביעות כן יגן עליו השבת
הקדוש הזה לחיותו כהיום הזה ובספר חיים בלה
נשלום ופרנסה טובה וישועה ונחמה ונזכר ונכתב ~
אמן

אותו ולמשוך בית ישראל יחד לעבודתו ית' ואני תפלתי
לך ה' עת רצון וכו'

ועתה אבא לבאר באור מ"ע על מעשים שאדם
חייבים עליהם אשם ודאי ותלוי · מ"ע שאדם ·
חייבים עליהם קרבן עולה ויורד · מ"ע שאדם חייבים עליה'
חטאת קבועה · מ"ע וב' עולה · מ"ע וב' שיהא בה אשם
מ"ע וב' כלה · מ"ע וב' שלמים · מ"ע וב' שלדות · מ"ע וב'
נגוי ומעשה וכו'

הנה קרבן אשם ודאי הוא על מי שהיה בידו ממון
חברו ושלח וכחש בו כגון שהיו בידו פקדון ·
או שהיה לו עמו עסק שמא ונשאר בידו ממונו אפי' שוה פרוטה
ושלח בה או שגזל ונשבע אפי' פרוטה אחת
או שמצא אבדה או שלא נודע וכחש בה ונשבע על
שקר חייב קרבן אשם ודאי · וקרבן אשם תלוי בא
על מי שבא לידו ספק כרת כגון שהיו לפניו ב' חתיכות
אחת של חלב ואחת של שומן ואכל אחת מהן ואינו יודע
אם של שומן אכל או של חלב חייב אשם תלוי שהוא
תלוי ועומד בספק · וקרבן עולה ויורד בא על מי
שהשביעו שבועת שמים · ודע עדות לחבירו שיעיד לו
וזאת כבא עדות או ה' יבוא בשבועה ונשבע על
שום דבר שישבע או שלא ישבע ונשבע שוא ונשבע ·
על שבועת שוא או שבועת שקר לשעבר או להבא חייב

קרבן

קרבן עולה ויורד לחטאות ונקרא כן שאינו קבוע אלא עולה
ויורד לפי הון העשיר כשבה או שעיר ובדלות תורין
ובני יונה ובדלי דלות עשירית האיפה לחטאת · וקרבן
חטאת בא אם נכשל בשוגג בדבר עבירה כגון קם
לקח חייב בכרת ובכהות כגון נבלתחשן בכפת בשוגג
חייב חטאת קבועה (אינו) בעולה ויורד · וקרבן עולה
הוא בא על ש׳ שמיעת הקול ובטוי שבו או על טמאת
במקדש וקדשיו · ועונש שיהיה בה עשם ועונש כרת ~
החילוק שבטיקים הוא כי שיהיה בה עשם הוא חטאות ש
סכלה שהכלה · שלא עונש לאחר שיהיה אם לא ש
קשובה כרחוי ושיהיה בה עשם אין לאחר שיהיה שלו
כלום ורש״י כתב כשיהיה בה עשם ישנו עקרים ולא
הולך שבה לבל כלה חייב ב״ה תלוי ישנו נכלתים ~
והולך שבה בלא בבם ומחוייב שיהיה בה עשם
שבועים הם בו״ם · וכן כריתות הם ל״ו ונעם כאחד
ונפבשין הזה בלא שום והתבאה הבא שלא זכור ושל
כלהן ושל אחת ושל אחות אשתו וכ׳ ושל הנדה ~
ושל לילב השבת וכ׳ כשמשנויים בבה״ך לכהות
וכן חייב שלקיות הם קל״ת · ונעם כאחד שכן השם
והמשלשה וקלשים שבברכות והשוחה ״ין נמל
קשושבן חכה ולא החזיר את השבוע וכן לחובל
אלשה ולא החזיר את המשכון · התובה את חכם ~
והשב

והשובע עם לבו והשקל אחד חברו בגוס הנשבע ~
לאות ולשוך היוצא חוץ לתחום בשבת · כשם ==
שנשרפים בשבת הקטנים בהלבותהן ·· ונעבד ~
עלוית חלת בנוזבד אלרבבן כגון יוע״ל בליית ~
וכיוצא ויה׳ שהוא קל שעלקית ההם ינ׳ עבוית ובן
נבי ונשמע הם בשיף כלבבן · ור׳ שיתות בב״ק
לה היא תבה עלהחם וכ׳ ועל הכרכו
והשולח לשולח בערה השקל לבני ולשו ואחר ~
אנו׳ בפר׳ שיתות · שרפה תבא על נפשו ובשו ~
חשוקן וכ׳ כשבואר פק ... · הכר׳ ·
הוא במכת כוזע · חנך הוא בשבח נבי ~
ולשו והבא על אחת ונעב נבא שישראל כשם -
בפק מנחקים · ובמה חושך כלאלה שים לגור
שכך ושר חכמים הנה לחם׳ שבעלו מנהגן כן
ל׳ שיתות לא בעולו ש׳ שתם י״ב מכלה או נופל שן
הנגאו חיה כולמין ושי שתחי״ב שרפה או נופל
בדליקה או נתן שבשו ושי שתחי״ב הרגה או ~
נשכר לשלבות או לטעון בחים עליו ושי שתחי״ב
חנק או עובם בנהר או שתי באבנו רחשבא לצלן
ואם נשא שים היו הן בשרות הן בבחכוקין
עבר עליו נשא ש׳ השרים שים הנידונים שאבבים
שאת חייב עליהם ל׳ שיתות · בבה ויבחבל ויכפלו
ויבחין לבבו ע׳ פ׳ באחום וחנן הוא ״ -

ונהגו כל ישראל ללמוד ליל יוה"כ כל הה' ספרים
שבתהלים במגולה (בה היא לגמר עד
הנץ ועל כן באו בגוון מלבושו שושורים הרבה
עד תיבות כשמספר כתוב להורות במגולתם לגמר
ולהיות בוקר נפש · ואם גם אחת מגולה נגלה הי"א
לבין בעשק קראוהו בהם בגמוקם שהם ערהילים ·
באותיות שלו ועל כלפנים · ואז והר שלא להפסיק
בהם בעלבר שנשו כשאין לפסוק יתבמק כמ"ש
בזוהר ובתלגו לם נשר לי יחוד שנג לקב"ה שבולתי
באיחקן זאת יפול שתבגל קייחור אג שנאמר
עובה הלבה כי כנשר שעגו) שאחבותינו ה' הקורא
אותם כהוגן וכשורה ולא יפסיק בהם בורא שאין
אחר קונגר להבין בשגו ולגבר שלו ואם פוסק הו'
מבטל הווייקן · ונב' ראוי להזהר שלא להפסי' ש
נפי' בהם כלתיקון ערב שעשו · ואחר נשרו לכל
הה' ספרים · יאמר התפלה שלהם ויוסף בלשון זה
שיכפר לנו על כל חטאתינו ביוה"כ הזה ביום סלחת
העון הזה שחם והעבר פשעו שנא' מיכך כאשר
ביום הזה יכפר עליכם (וכ' וכו') ה' אלקינו בו לעונה
ותקרנו בו לברכה (וכגבנו) (והושענו) בו לחיים עוסס
בגבר ישועה ורחמים והחזירנו בתשובה שלמה לפניך
וכו' עד סוף התפלה ואח"כ יאמר קדיש בקרובה
ואח"כ ישור שם' יומת שמייר בה רבינו הקדוש ה'
פרקים

מקום במזרחם לבנה לא הכוכבים השבמרה על
הכוכבים בהיום הזה שהיא מפילח׳ שלשה לשלשה
בחנוכת ׳ ושהשוב לא ׳יראם בכוכביהם פ׳ ׳כם ~
ויסבל עד שלמטר ולא ׳קרא עבודה חשים שלשה ~
הואל וחוש האל להם ולהשכל ״ ואחך חזור שבשך
בקדושה ובמהלך למשור בם׳ הזוהר הפרק של האזינו
שר בה שבואר מזלחם הכוכבים לתנועתה כולך דלת
אדמסיק שנה לשלשין ואחת״יב בבעותה כל חירו
ממבבן כל חירו תלת כל חירו חיי׳בת לרבותה לבלת
לכבו׳ כביום סוף ׳כבד עליכם וכ׳ ומשלתה לקדש ~
לב הכתב היפה שאור שחר ואף באין שכן קהאתה
ו היא הלילה ושורה לבבת רעים ורולים לשלשה רק
עי קראתה בלשה והראה ובחולה ולא בשגגה : ~
ובתעיפה כן יהפוא ה׳ לב ששאה יהו יהלפם ולא ׳בש
ונדולשים עשות וכבד הקבתי במדר לולחב שבועות
יתר אוספות בזה עים שכך עליהם ׳ ובהבשך לקרוב
בסוף הקן ראה מאירהו של הקב״ה ז״ל באור לך להצמצר של
מאירהן על צדיק ולהודר עלי והתנשות פ׳ בזה יסיה לך
כבל וכמ״ש בזוהר אחרשות רם פ׳ נ״ו ע״ש ״
ואשר נם בהם לעשור בהיכל השלך ולגר ~
עינה שעינים עד הללה ׳לשנו תהלה ~
הלרארשא ואחרה ׳לשנו הקן דרה להאזינו פ שניה
כס נשא ונתבאר בה מזל קינ׳ עבודה דלחש׳ ומזל י״ג
ערוב

קרר יוס״ן

שבות רבי אל כשק ״ ואחר קפאתה או סלבא ״
או הזועת יאשר יפתחוה ״ גמ׳ ״
הדרן עלך האיררת הבא או זועת ודמנן עלך
לא נתנאי שיני האחררת זועג או הבא
ולא נתנאי שיני לא בשלשה כן ולא בשלשה לאחד ״
יהר״מי אוא׳ שתהת תולהך אושכותיג בעו״ם
ויהיו מעב) לעוה״ב כש״ם ורא׳ בבה ור׳
לבאת נשראור נשבם יונקה שב׳ שכותיך לאשות
השלכונות ור׳ יהודה החס״ר ור׳ יצחק לצור בנבור
ור׳ יוסי בר יעקב הלוי בתפלה ור׳ אוקח בבנת
ור׳ יצחק בהור ור׳ ח״יג בבנק יסור עולם ור׳ יוסי
בשלבותך שלבות כלשולבים ומכותם וזכות ==
תהלה וקרושתם ישעור לנו שתשחול והשלה לכל
מעשיתנו ושנותינו ותנענן בעו״ך הזה בנוס ~
שאחת השן הזה והחזירנו בתשובה שלמה לפניך
ותבונינה לבבנו לראתך ולאהבתך הש״י ובכח
לשער סוד ינ׳ שבות כלחשי השלכונות והאחקנות
נשר בשבות השלכונות נשר קרבו לפניך הקלש
נגל׳ ותקרבו בברוקה ישועה ואישם מכרכו לחיים
טובים ונפשה שובה וכלכלה ואחרכות ישים בתפלתך
ובשבותיך ׳ ויהיה לעולם נחת רוח לפני כסא ~
כבודך להוצא בזכות הקרושות שש׳ שתזכרו בן
הקליטב

הקליפות והנבדלים לגמרי ושמה יגלה נא כחה׳ ונקן
נחי ישראל ויחזור אל הקדושה חיל בלע ויקאנו
שבענו יורישנו אל וגם לזה ירמוז פ׳ בער חומה ואין
בה ולא בגוים בבה כח להשיג ולבוין ששכן פירותיו
הנשארים שהם קליפין האלה״ים ואין לבנו יודע שעשה
הכבים על בריין ואורין · לבן יהללו אות צירל
חשוב ושרוצה קראה פירות קוראך כאלו הצנם
הפירות הנפלאות והפרחים אשר בוון בנוך
בנוך הקדושים בלבבות קדשם ותבלנו ותפרחם לו
שמה אורה לבבן ולהצבל לגשוע למשר ולמשר
נפלאות ששלקך כשומא׳ גלשיב ונפשה נפלאות
שתלקך ותהיה עם לבבינו לשר פינו בנות שאגוני׳
ושם יהם בנות עשבריו ואתכנה דור בשאל כצורת
וקדם הקום בשושנך ושלחה האחן לשה אתה ה׳ בשים
לנם ערבים · יפה השיועבק ורוב אלום מר בלי יתן ·
נב״ר " " " "

והחלשי יתער נבוראתו לעשות כמו״ה דוד אחם
אם עבר סוא לו לנברשיה שעינו לתקן
כשה לגלות ששל שנו לו בבל הצנה ואף גם זאת ם
שבו שהקלשנים יפה שצה אחות אל קול בנוהך ~
ששה שיקרא בשנה א׳ בעתר [illegible] היעים ם לא ישלנה
והבנוכבות וכל חפצם לא ישוו בה וכל העלבה
הכי זה עשובה " " "

תפלה כוללת ענין התשובה ענויין ופתיעא ~
תפלות לאומרה בהתקדש היום יוה״כ ~
וגם בשחרית אחר התחינה ונעי׳ וזן ״

רבש״ע בעל הרחמים והסליחות אל חנון ורחום ~
ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה הנה
אנכי בא אליך בבכיה רבה בכפיפת ראש בכפיפת קומה בבושת
כות בחלשות חיל בשפלות לב באימה ביראה ברעדה
בפחד ובחלחלה לבקש מחילה וכפר על החטאות ועל
העונות ועל הפשעים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי ~
לפניך ה׳ אלהי ויודע כי השמים לפניך ואינו עולים
שוכני עפר אשר הקדשו אין צדקותיהם אשר הליש
ואנוש אין כי לא צדק ולא כושר לא חסד ולא יושר לא
תמימות ולא עוד ענוה לא עבודה ולא תשובה ׳ לכן
אל תפתח פניך ששו ושלחתיך אל השלכתו ואל ~
תבא במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך כל
חי ומה אנו ומה חיי בולשת ולא יש הבל הבלים •
שאין בו ממש ובמה נקדם פניך ה׳ אלהי ומה נדבר׳
נבקש כי עונותי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו ~
ממני נבל שעשתי שלכוא חשך כי אתה אל רחום ~
וחנון ארך אפים ורב חסד והטב עבר חסד לאלפים
נושא עון ופשע וחטאה ונקה ׳ (ונתת לנו) ה׳ אלהינו
את יוה״כ הזה יום אחרי בו סליחה לסלוח בו כל

עונותינו

עונותינו · (ותכון) בו לענות את נפשותינו) כאשר ~
והיתה זאת לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור
לחדש תענו את נפשותיכם וג'ו ביום הזה · יכפר ~
עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו ·
והפי' שבתון ושבתון לקיים שבות ה' עינויים אכילה
ושתי' רחיצה וסיכה ונעילת הסנדל ותשמיש ~
המטה · נגד ה' דברים אשר לנשמה כי יש שמות להם
בהשגתם האחרות עליונות לכל ישן שבהם שלם
עם האחר שהכונה · והן של קיום גוף ונורא שאחר
חלל להיות לה אוה בהתענגותם של ה' דברים אלו
ואנו בני עולם בו רחל ישנו לא עשינו זה ששו ·
היום ה' עינויים אלו לעשות · ולהיות מלאכה וכפל
לעונותינו (ולענות את נפשותינו) (וה' עינויים) בכלה
ושתיה יתוקן זה עצמנו) ביה אשר הגדול
שנאמר בהם אכלו הנ״ם ושה עצמנו בעונו'
באותיות וה אשר הגדול אש' בהם שקן זכרו
חוס ועל מעשים שחטאנו לפניך בשכלנו
ובאותות אחרונות אשר שתים (לעינים) (ונרחם) את ה'
ועל ידי שתי שבתותינו (שעשינו) תהיה שיוכל לשוב
כל דבר אשר יבא בלא תשובה בגש ועפר · ועל
יד עינוי הכהונה יתוקן את אשר עותו בעונינו) ~
רוחנית בהלב · ושבות על שלותו כדבר שאמר
פתחתי את רגלי לכמה אתכם (ושמחתם) לא
(ואחבב)

רוחנו · ועל חטא שחטאנו לפניך בהיכלות לעורות־
ואשר לא רוחנו בשני להשליחוב ואשר הבינו אלוה־
בלבן · ועל יה שנויהם יה זן שה שקלקלנו ושענו
בעוונותינו הטען העוב העליון שהוא שנטף תחלה
על הראש ואח״ך הוא שהבאיו ויורד על הזקן ואח״ך
שיורד על פי שורתיו שאר השורות · ועל יה
שינויינו יתקשר כחהטען הזה להשפיך אותו
ולהלקו בטבען · ועל חטא שחטאנו לפניך בטען
השער ובאשים והשריקן הנשים שאר לא בהם־
האנשים · ועל יה שנוי שנלה הטעל יתוקן שה
שבשנו בבנות ישראל הל לשנו ותלבו ונלה
ששל הלה ולא שבאה היונה שנוח לבקר נלה ושי
שנויינו תלבש בנה יעם שעל צלקה ונעבה ויופיה
בעולם בתנלב · ועל חטא שחטאנו לפניך
בתולים שהרות לבין לנשה · ולבלשר שברו בל
כל לבהם שבית הן שנהן עלהם ונקיים
להיות יחיפי רגלים בבריינו חו ושי שנויינו בבשר
השעה יתוקן שה שבעו בשנותינו להיות נגן־
שהבל אוף קב״ה לא נשקה בקושים וכתבתם
ובפרשב שאהבת וחמלק הית ... שבהלם
ושי שנויינו שים לנאם שנה ואלה וכפת ועויה
ועל חטא שחטאנו לפניך בשה שקלקלנו בחוה
שעבבנו ועל שעונו ואשר שבבנו נל שאות שן
ופרוחים של שלמותינו ונישענו בתיפור ·

ואיפה

ואתה בטובך תעורר שופרך את הגבולה והגבורה
והתפלות והעלה והסור פ׳ כל״ל בעשים ובאחרן עשר
בהם אחוזים ה׳ לבבם קללו ויתפשע עליהם לפי
הצבים לבה חיבור לכלה חיבו לחי״בא לבלה ולבה
לישועה לנו עי״ק שבוי״ם קללו עשר עבינו נפשנו ~
ביום הזה ושחול ומלה להעשר ה׳ אתה נשעה ~
משלתך ובנינו באחריתך ונתנו שום בקלני עשים
וקלקלו צרותיהם ושעשו רביב ההשפטה והשער
עד רגלי השור והחשור שלשום חסדך והעבר שושלת
וחושן הארץ ושלוך על כל העולם כולו בכבודך ~
והנשא על כל הארץ בקקך שמחה לארצך ששון ~
לעירך וצמיחת קרן לדוד עבדך והמוך שמתנו ~
ושחול לנו ויום כבודים תהיה לעולת ישראל ===
לשמחה ולששון כיום פורים שהיתענו ושרוב עוב
לבית ישראל ״ ועל יד חשע תפלות עשר לנו עוכנו׳
ושוועכם להתפלל לפניך היום תקבל עפבד~
עניו) חשעה נבורות שבית אישה עשן קחלב •
הפבעית ופותה • ובתפלת שחרית תקבל נבוות
נבורתה ובתפלת מוסף נבורת הט״ם • ובתפלת
מנחה תקבל נבורת צמחה • ובתפלת נעילה
תקבל נבורת תורה ואתה בטובך שוררת את
נבורתך ולבה לישועה לנו ה׳ כגבור יצא כאיש
מלחמות יעיר קנאה יריע אף יצרח על אויביו ~
יתגבר ונשא דור שהל כמשיח וקרנו תרום ~
בישועתך

בזויתך כבוד שאמר שתה ישעיה כי הושיע ה׳
משיחו ישעיהו ששני קראו בגבורות ששי ישי ~
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה׳ צורי וגואלי
וראיתי ונכון לומר בשמחת הבקר היום הזה ~
הכל בכבוד נחלקו על הי״ת שמו ושמו וכו׳
היה נוהג לומר בשמחת יוצר זה הפסוק התלך
כי ברא אלהים עד ברא אלקים לעשות · ואחר זה יאמר
שזה בגולה ובשמחה כזה פ׳ קבלתה לבכנס ~
הימה בלבו על עצם ולבכר כל עונותיו כמו שכתב
בפ׳ ומע שזה את ישראל עולמים עמנו וכו׳ ~
על אשרו על ואחר כך היראה ועתה ישראל מה
ה׳ אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה וב׳ עד ובתחלב
ונבא · וי״ם אחר בפ׳ ראו עתה כי אני אני הוא
ואין אלקים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא
ואין מידי מציל כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אנכי ~
לעולם שמע ישראל ה׳ אלהינו ה׳ אחד וירצה היום
והשבות וב׳ שהחלת אין עוד ~ ואחר בבגדים ~
ישעיה נ׳ בשנת מות המלך עוזיהו וב׳ עד ומעשב׳
תבוסס · ואחר בחזקאל סי׳ א׳ ויהי בשלשים שנה
וב׳ עד פי׳ ב׳ ויפיים והאחז רוח ואשמע אחרי ~
קול רעש גדול ברוך כבוד ה׳ ממקומו · ואחר ~
בחבקוק סי׳ ג׳ וה׳ בהיכל קדשו וב׳ עד למנצח בנגינותי
ואחר

ואח״ך בכתובים תהלים פי׳ יח׳ ויט וכב וכט ולג׳ וסח׳ ועב
ועג ועה ועו ועח ועט וק״ד וקי וקיב וקיט וקלו׳ וקלט׳
וקמה שרקן והם כו׳ מזמורים המקראים שהלל יה׳ ׳
ואח״ך יקרא בשבעות לחיוב פי׳ לה׳ ויסק׳ אח״כ חיוב
שן הפסוקים׳ עד פי׳ טוב שלך שלכל בני אדם ׳ ובכבה
הימים ויברך לו לאחר כך׳ ׳ ואח״ך ׳לשרפתו לאחת אלהו –
כאשר בפיש תקונים ׳ ובזוהר פ׳ בשלח דף נו׳ ע״ב –
שלבבות פרשה כ׳ ׳יצחק פתח לקול תהו וכו׳ עד כשלם
לחוקמנו שלבבות פרשה וכו׳ ובזוהר פ׳ בראשית דף –
כב׳ ע״ב פתח הוא ואמר לאורשתה פ אתו אתו הוא על –
דף כג ע״א והאי כוח לא נעשה לבלחפש״ג וכו׳ וכל
אותיותיו יקראם בלחשות שלוש וישאל לו אחם חו
נגלו לעדיו נעלו עמדי׳ התקונות והספר שלעיו –
לחובה ׳ שתה ש׳ לשרו ׳ ומפשחור שעקוס קשלין ׳
ההוא שעה׳ בו לאורשתה פ אתו אתו הוא לכל השלשלת
לגעל הדכם ויקנה אור הלחשים פאותים ויבאלו –
שלו כל נזירות קשות ולשתי ׳ ואם יש שהות יקרא
בס׳ פרק היכלות של ר׳ ישמעאל כה שכל דבריהם
שבעתים שכתו ונחר בלב האדם שאר ׳ וגם בספר
יצר וגם בספרא דצניעותא שאם שלשים כיון שלמין
וגם בפרק זה ושונים סוד יג׳ שרות לאחש ה״ה׳ שלחום
שנשאר העבחיל שרש פרק ג׳ לאחרכן וכו׳ עד בהמות
דכלה נעין יג׳ שניחין לאחרפשעה דף ג וכו׳ ==

ובראות פורותיקן ששרר השעות העליונות לבקר ~
עלין "

כתר מלכות להר"ר רבי ז"ל

והוא מתוקן ומקובל בסדר קמודות העליונות כזה
לזה נקוד נזה תנחיו :

לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת
והנצח וההוד כי כל בשמים
ובארץ

אתה הוא יסוד היסודות ויסוד היסודות שלמת
כל השלמות וסבת כל סבות הוה הויה
קיימות ומקור מעלות שלמות לכל מעלה קדמות ולכל
סיבב נעלות :

אתה יחיד בכל דרכי היחוד יחוד שלם ושתי לא
כאחד השני ולא כאחד היחסי ולא כא'
השני אחדות פשוטה שאחדותו אין שום חלוק ולא
כמין כאשר באחדות השפה והמין בכל חכמי לב
עלה יחשבו כי לא ידעו מה הוא "

אתה

אתה שאתה יכל למשוך ולא לאחר עשו נשגב שכל
רעיון שלם שכל חוזה וחזיון שאתה ברום
חביון · עלית על כל עליון · ואתה כלה שגבת על כל
כל רעיון ״

אתה הוא קדמון לכל קדמון ואחרון לכל אחרון
ושנותיך אין להם תכלה ולא תחלה ולא כליון ·
וכל לשון תקום אתך למסר שבחיך ילאה לבן שכרו:
נמשל לכה שאתה בלבד ואם במסתר · כלה כל
ספר ועליון ולך כושר תהלה אלקים בציון כי לך נאה
עולה · התוארים והשבח כי לא ימצא על צד נמצא ·
כי אין לך מקום קבוע ולא עת ידוע כי אתה עשית
כל המקומות ועשית כל העתות ותשיב כל
הממשלות כי לך עוז והתעצמות ״

אתה אצלת אורות מבעירות לקוות שמעבירות
קלושות שלשות שאר לא עקבו בעשות
רק כאם אורות כמות עמכמות כמות אלה ילי
שאנו לעשות ושי יעי במהר המלשה והאם
כמשר עליהם הוא עם קו״ה המשלה במשר אורני
לקות באור השכל נפשות ובמחשבת הלב נחקקות
ובו בינה משכן ושכן כאין וולבו ומשכנו אין
אלקים ועל עם זה שמו קודש שנברא העולם ·

ה״ה הוג ושבלבד ה׳ הוא קלשון בקושקן ושלם ~
בהשלשתו אין קדושה ה׳ אין בלתו ״

אתה הוא אל שמתהר במהר אחוה הוא שעור
האחד לא הפורים שאין על כל כוכב ובכל
ידעשה במשובה ושניה את תורה לבונים
כקלות מיוורת ושניה ישן נקרא היה הוה ויהיה וזה
שעו בכוריה אהיה אשר אהיה יתברך ויתעלה ״

אתה חכם ושוכן החכמה הכשושה נעשה
ולמינו ~ השלושה נכבד׳
כל נעם שעשה ושוכן כל חי נשמה והוא ידע אמשגושה
בהוג יש שאין כלכתב והחכמה שאין קנצה ~
להחיותאות בשלה והיוד נשר בבאחד הוי״ה ששר
שלה שהיוד לכל האותיות יסוד כן החכמה לכל
הקויות יסוד ושוכן אליה אות הי׳ ה׳ ב״ה צור
עולמים והדברים קדושים וחכמים ״

אתה שבן כל העולמות וקיתר החכמה וכו׳ ~
התבונה שוכן לא נחתך וכל עליונים ~
ותחתונים שמשו נבראו ה׳ עשקור החכמה נאצלה
התבונה כדכתיב ואיזה מקום בינה ה״א ה׳
לחשוב עליהם הוי״ה ה׳ ישר והיה העולם והוויה
לא יוכל ואי לשלם ואם השיוחד לה בכל השקל
עס

עם הה״ר בנקודים וכאשר היו לאחדים ש״י שלא
נבראת ואין לנו עסק בנסתרות״

ולך הגדולה אשר אין לה חקר והגדלה לא ראש ולא
תחלה כי אתה תשיג בגדלה שרשם של
כל ברכה ותהלה שהיא שלם **חסד** יבנה פ
לאשר זכות לעולם טובה והוא אשר נבר על בראיך
והעוב קדמון לפניך ולאשר את אותיות אלהיות
והוא אל לעשותה״

לך הגבול הנשוא אשר אין לה שיעור והגבול ~
עבורה בכל נשוא להקים עבל עשה
רעשה פן יבאו שלמה אלוה כזה לבושה זה
שירה כי שיראו שלטך וישובו שולחך שאך אלך
לשבתך וירשו כי אין בלעדך ואין יעשה כמעשיך
וכגבורותך ושמך הנעם בכל השקרא אלהים
חשיאותיה אלהות הלכות עולם שמיות ~
לתת לנו כרכבו וכפר שלמו ומי יעלה גבורותיו
ויתקף שפעלותיו״

לך התפארת השלמה והלמה הקדושה ולא
אתה יורה על שם נבור כל לכם שלעד
אך שלך שקוד הכנסת ונבואת חכמים שלאו ~
ותהומותיו נבקש ונראו לבוס יבא ובן גרומרת
שלם

כתר מלכות

שלם שברים ומש קצוות שמע ויש אלקים את הקוש
לתת תפארת והדר לכל ההויות ושמו המיוחד של
ארבע אותיות שהוא נורא תהלות ולו נקרא מלכות "

לך מציאות הקדימה שלשה הישן שהרוממה
ונשאה לכל יכנוהו בהיכל מנשא ~
ומשנה ומתקוממה ונם נצח ישראל לא ישקר
ולא ינחם כי הוא מעף הגבולה אשר אין לגדולתו חקר "
משל היושב נשרה בית כבוד שלו לגור לנצח נצחי
ונשמות כמינך נצח לקבץ נצחים והאובדים ==
התשוקות (והעלמים) שקור הנבואות נכון "
הנפלאות של ההולאות וזה שמו ה' צבאות "

לך ההוד וההדר והכבוד עוז והדר לבשת "
ובזרוע עמך יש סוף הובשת וכל שרי
המשל כבשת מעף הגבול הנשא לברכת יחוד "
רגליו משאל וחיילותיו והכרם על שר ישראל
וצבאותיו מושב בביתו ושנותיו והוד והדר הוא לכל
חסידיו וזה שמו אשר יקראו לו בכל הנבואות אלקים
צבאות בשש מראות ובמשלו נפלאות בכון
אל ההולאות "

לך סוד היסוד העולם צדיק יסוד עולם סוד
הסולם אשר יעקב אבינו חלם ראשו מגיע
השמים

הטעמים העליונים וסופו שכב חרטה חפץ בכל =
בטעמים ובבן והוא שרף התבאלה ע״ו שבן בגן (בן
שאלת התפארת ומבריע בין הטבעים ולא יפריד בין
אחים על כן קרא שש עלום ונשארם בה לחי ואחרה
שלום וכל אשר לך שלום ״

לך השלמה המנוחה שעול בכל ומבוכה ובה
היו כולם לאחדים ורחש ובזון לכל הנבראים ~
הוא הכסא השקנישא הנושא את נושאיו ומעשה את
שבשתי בל ימעה ובל מוטה והוא נבנין והגוף ~
הנקרא ערבין ומשחבין האור הלבן ושם יקוו
השם הקדושים ושם יבלו והיה לב׳ ראשים הם
שלהבו אשר אין נשים ושרה אנשים נבגשים ~
והקושה יחד שעשים לאל שבן בתוך קדושים נבוף
כח לשוע בקול רבבו ולהקים עשרו שכבל איך
יסבבו לך שרים ושחור שפעך חיים והווים לא
נשתקים ולא כוורסים שען פהיך כווים ואליך ~
נבחרים ומתאחווים ולשבהך מספים ונלוים ונש׳
את הנה שלום ולנים וכלם יחד באהבה שקוים ~
ולהקהשך כולם שוים ולהשבך זה אל זה שוקידים
ונשגים באימה וביראה רבה אהובתיך זה אל זה
שתברים ומחוים באין קנאה ושלון שקטים ושלוים
וכל צבא השמים משתחוים ואומרים בש״כ״מ״ל״ו ~

חיוב .

חיות הקדש יקדשוך ואופנים יהללוך ואראלים
יזמרוך וחשמלים ישירוך ושרפים ישבחוך
ומלאכים יאדירוך ואלהים ירוממוך ובני אלהים
ישבחוך וכרובים יכבדוך ונשיאים יברכוך ==
ושנאנים ימליכוך ועירין וקדישין יאדירוך בתפארת
ממשלתה ״

שבעה היכלות כוננת להם לכל שררה ושררה כפי
ממשלתה וקדושתה ואלה שמותם לשלות ולהוד
לפני ה׳ צבאות ״

היכל ראשון נקרא לבנת הספיר ועליו נאמר ״
כמעשה לבנת הספיר ׳ היכל שני נקרא ״
עצם השמים ועליו נאמר וכעצם השמים לטוהר ׳ ״
היכל שלישי נקרא נגה ועליו נאמר ונגה לו סביב ׳ ״
היכל רביעי נקרא היכל הזכות ועליו שערי זכות ושינו
לפני כסאו ושני שיש לו זכות נכנס לעולם ויצא לעולם
פעם בר״ה על שנה ׳ היכל חמישי נקרא היכל ==
האהבה שלשים נבלים (נפש) שנ׳ לאהבו ושם ננגנה ״
נשמתו ושם כבוד שנאמר ״ היכל ששי הוא היכל
הרצון פעם רצון עוכב פנה ועליו סבור שמלין חוץ
ורבים קולו על שיר רבה שנ׳ ובחאן ושלום
יכבדהו ׳ היכל שביעי קדש קדשים ובו ג׳ ראשים
הם הנשיאים ואתה שופע ושובע לכל חי רצון ״

וכנגדם

ובנגרם הכנות והושעת שבעה קילות כלולת
שבלשני ונסונשבל ונשלחה שלאבר ,
כל יומם ולילה לא קנבה נסם ונסם ה' ימלאם הכל
שאית יפה בשתן להם לגע כה השעה ניראו שלפנך
לעשות רצונך ״

אנא האל אמר בלשני שבני בלשעבג קיים ~
בלשני קרשן בלשעת חשן לחרין בכל
נבול וקץ . יהשני אות לגופנו שעור החמן ~
ולהשפיע על כל שחתיך החשורות נשל בהבללני ~
פרוחת ובלשעותיך היקרים וכל שמותיך הקדושים
והטהורים כוח חן ונשמות ויתגלגלו החיין השלשע
שלכל השרות הנסתרות והנגלות לשלחת השחוברות
נשרים השאלות לנה לבלגולב הפסוקו להעלים
אתחקו ולבלגויה השמול ולבל בבה ה' צרכה ולבל
איש ולשה שאלתו ובקשתו אם חיים הוא שואל ה
שעך שגור חיים . ואם עון הוא צבך שון לבלת
בך . ואם בבם הוא חפן אתה שבעל גולתן ,
ופקד עקרות ורואו לשלאך הטעונה על ההמון ~
ה שלאפאלה קלים בשול העלין . ונם חכמה
הוא שבקש לא לחכמה יקרה ולא לבזוה יתן קולו ~
שג לני שהחכמה של שואת יתהללה חסיד
איך ישלך יהבו עליך להשפיע עליו מחכמתך ~

ועלה

ומה שלו רוח חכמה ובינה כי עמך דעת ותבונה · כין
להשיך לאומר הגדוס עזבו חכמה כי · שאחשיני ~
לשוס לבקש שם שאלתך כי לו · תשוב פקס בקשתך
וסור הדברים החולה להחפם ידים · ואם בגול ~
התשובה הוא תשובתך השלמה כי עם פיק ועם אומר
בקשתך וישן שהשבתך ושושך רשתך לשי שחין ~
כשוהו השאחטון ושובר על פשע לאחרית נחלתך ~
ויאי רפני הרצון את שלות התשובה מעובה ונחת כי
ידו פאוערה לקבל שבים ואם סור · יום הכפורים בלאון
רבים · ואם שער הוא שהוא כי קרשאו · יש שער ·
ותקלב לשחק נשאו כי · יהב ולחם לו · שבעו ויבוא
את · יושו לתתחכלה בשתך ורוח שבשתך ובולשום
אחיות לא לשנתה סבכן · יצפה לא בבבב ולא בשב
כי לא שבכן יהב · יחוה ונחלים של רחשו יחתה אל
שיים שעבן ותשוקתי את אחוה נפג נשר הוא עלבנו
השושר והכבוד לבתח · אחת אחוזבו והעוב נשרשים
בקשתי כי שיכל · אלו שבחים וכופים ונמל זה
נשגו הרוצה להעשיר · יכבן · ואם יש השגם · יקרא
בשבצל לא שלשעאל · פנה ולא על יש · אל לשלח
הלחשים · ישיק שחשבתך בעשק תפלתי להשיין
שני שרות של החשים פאורות תלוונות מחנות ·
את ינ שרות יחקוניות בבוניות כי עם פני הרצון ~
תשוד

תשר שעיעים ונועים ואז ישיבו הכל בשמחה
ונסו יגון ואנחה כי פיתה הרוחה והתפלה נשמעה
ונודבת כי השטן הגלון נובע והחרפים שלאו
במשה שר לא יכובו שישי ונעלאורות. ולעבו עשי׳
ואם יכבו מלו שתבבר ורולה להבטע הכר הבורר׳
אויבו שר בקרבו לאל נלחים יבקש לנקמו ולהבריחו
שמלו ולהכחלו על עשו אין מושל נגחו אל שנשר
בכו נשעבד ורחו לחוק את ששעדם שר קבות נכון
עלו ובכם יתחזק וישען כתר הכר הגדול שר בג
שכחו אויבו נשר בקרבו וישיבם אכל פה השלם
אכל לשוה ה׳ אם אבן הוא נשוח אם ברזל שהתוכן
ואם חוק כשער שהבוכן ויצא ששגן כלו חוצן. ואם
לאוקות מכך פ לפי עלבם. כיכב עזין לשלות אל
השחבב בשלות סולם שכבב עדינה עד כטהרלין
לשאור עשם מח חן והתנונם על שלת יוסף הצדיק
ואפין ה׳ בח יבלה כי יתן אותה חן בעיני כל שר ושאל
ונשלם לא יכשל. ואם קוח נגד ושבוה לאחים ושש
יחדיו ילו ולבו רבון ישע ורבים עדיפם אלו ועול
כלם עלו והוא צריך להתחזק עליהם ואז יראהו׳
שלפניהם ככה שעבר עליו יעלה ויבא במחות אחר
הקדש פנישה לבקש שם (אתה) שאתה שי שעלה
התשלמה והשכנע לכל לבאו ושאתו יגרום להספיק
בה בכפה והיתה לה׳ המלוכה ובמה ימזור על
שלבנו

שלבתן׳׳ ואני עבדך בן אמתך ידעתי כי אין
בלשוני מלה ודעתי קטנה ודלה והשגתי יש לה
גבול ותכלה ושאת לה קצבה לגדלה ולאבדן אין קץ
ותכלה כי אתה נעלה תהלה ואין יקיפך בעל תכלית
והחלה ולא בכח קצה ושפלה בינ׳ סגלות והלכות=
עלולה ולכן לך דומיה תהלה נבל מעשבו כי שוך =
נאוה כל שבח ולשבור אמ׳ עבדך ותאל אני עבדך =
וחכמה אני רוצה להבין שורותיה אני שחכם ולבביח
לבי בעשה עבותיך אני עותלם כי אין וקהך גואל
ולא נשכח דבר עשה שאני לשבר אמו שתחוה וחושב ושל
עשעלה אני מעבר תתן לנבשי באחלתי ורחי ~
בבקשתי ולם השעב׳ יקך ועשק ושי ישכבון והשיב
נבער שלוית אתה חונן לאדם לעת ידעתי שאיני ~
בלאי הקשתי לשאול ועשק שאחול קרוב קלבב׳
אל הנשאל כי הטוב לא ישנו עוב ואין טוב אבל
ואם יאמר קולי ויבור הקשורה שי יסנה שן הספולד
השעתילה החבק חכם הרוים כי אין בהקונבה ש׳ פים
וחוזים והראה נבלאות שתהלך ול יכלשו ם עבקשן׳
אנא ה׳ בל שנו ולפעה לבשת נתיבותיה ולבבש
הקשעויה ולהבין אורחותיה ולהשיג עשש ~
עבותיה וחוקיה כי בם אחכמתי חנותני קולי חנש ~
לשויה חנעשי נשיאה חושיתה ונויעה חונעשי עבל
חנש כבה והשכל חנעשי אהבה כבם חנש ==
להרנגלה

להועיל לשבים עונם חנינו נכמר חנן לחון ~
בהם שבים נבוכים נחויים · אנא האל הגדול
ה כפי גודל עוצמתך כן גודל חסדך ולפי רוממותך
קדושתך ולפי חכמתך ובכח רצונך ולפי גבורתך ·
סליחה תשוט ולפי שבחיך קבל שועי והושיעה
שמו ולבן עשה לשמך לא לעוני ה׳ יחיד ושמו לו
ושבח אל כבשו · אנא ה׳ כוף רוח יצר שובב
אחרי נכוה להשתעבד לפניך ולשוב בכל לבבי
שלמה אולי אמצא חן בעיניך · ויסיק לבי לאשר ~
שבותיך ונפשי לעשות רצונך ורוחי לשיח בשלחך
ולשוני תהגה בחקתך העבר שני עמלות עוג ואחז
ששונו עקר ובפי שלטנך באחד ובשול ובגול
ורגלי לעובה ירוצו ובל עתה לבה לעבוד אל אל
אחר · כבבך ויקשלה · אנא אלהי אל באפך
תוכחט ובקצפך אל ברנט ונבורה
ושמך אל תייסרט ה׳ שי ישעור לבשך שמו אחך ~
ובכל כתבך יתמיר ת וחם אני בבן סוחר ושורה
הוא ה׳ הכך רוך לשכין אור לאור באור החיים
וחם אתנשא הכבים ואישאון ורוש הבוס חסדך
נבולנו והכלת נפשי שאחול תהכים על כו שלתי
חרלה יהבמרן החיים וחם בוחת ובוחת שעיתי
שער לא כביתי הקאיך חטתי ה׳ שוך הסליחה ~
לשון תורה ושי · האיש הירא כשנו היום
נבלה

נכח מושבך אליך ואל תחשך ושתוכחות מוסרך
אל תחשך ואל תשית הנך אנוסה אל חשלך ושמחלך
מרומים אל חסדך שראיין להם קץ ותכלה ואחזיק ב
בם שמשר כאשר מלאתו כרצנך "

אנא ה' אם קטנתי ועבתי ושובבתי מעד
עבתי ונתעבתי וכמו לפניך עמדתי שחר
אתפשך להפיק רצונך ואם לא מבאיר פעתי כי ידי
חלשו ואיים והנשחתים לא ישקו בגוום ואם היום
לפניך הנשאר שניך ה' ואינני לבן קבלו ורצו '
ושהל שש אחר כבול תקחט ונם הפקים ~
תאמפש ובשחה בגול תשובה תקחט ונם תעני"ם
בחלל חלקם בח"ים קשמט תכט לאחוק בשובת
בחייך ונכט במכון שבך ובכבו אולשך וכגם
שראיתי ובם לבו כך אוזה לגאות אותו בבניין '
ובשוב אמשן לשבתו של מו הפעה ואחר אתה ~
אחרתיני כי לגרס נהפכה נחלתנו ועשו אתה היכל
קדשך וכל זב ושבולם בם אל מקום הכרובים אשר
במחת יבא אחרון אל הקדש בו יהוה בהם פעם =
ושרפים יקעולה הפעלים ר' פשעים לבד ולג =
בשלר היום ושטט רואות ולאות ואין לאל ידם
כ נפוס על בו ' ונשבה ה' קנא לשמך הגדול
העמולל בגוים ויתקדשך בכל הקיים ואת ה
בית תפארתך תבנום לתה אשר היה אחד =
ושעה

ושם וחרבות ירושלים קובבא ובא לציון גואל ~
לקבץ נדחי ישראל נה״ר יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך ה׳ צורי וגואלי · בשבילו " ~

וראוי ונכון לומר קודם ש״ס ראשי פרקים הקערה
שלה שלה יחשב אותו ביותר בסוף ~
תפלתו שכתב הרב ז״ל שהיא סגולה נפלאה ~
להסרת המזיקים והקליפות שלא יאחזו בתפלה
ס על כן אין לשנות שלא יאמרו בשבת ויום טוב רק
התפלה שלה "

וקודם קדיש בתרא יחזור לומר לגור ששר לה׳
האחרון ושלאה עם המזמור השיר בלה׳

ואחר התפלה ראוי לקרות פ׳ היכלה ושנה ~
ישראל עד ה׳ אלהיך וב׳ ופ׳ התשובה
בב׳ טבעים והיה יבואו עליך וב׳ ואחר בנבואת
יחזקאל פ״מ מ׳ מרסומו צורת הבית ותכונתו כי אשר
חכמים ז״ל הניח במעשה עגלה הקב״ה והראה ~
ליחזקאל צורת הבית ותכונתו · ועשאו לשר
הקב״ה הגד לבית ישראל את הבית א״ל יחזקאל
ופ׳ עכשיו הם בונים א״ל אעפ״י שאין בונים אותו
עכשיו יהיו קורין בצורת הבית ואני שלה ~
עליהם

עלהם כתיבין בכבוד הם פסוקים נ״ב ׳׳ ואח״ך בכבוד׳
ששוה התשובה פירוש י״ג ולב׳ י״ח׳ וסה׳ ופה׳ וקב׳
ואח״ך עושה שמכת תשובה ותפלה נדרים ותפלה
שבועות נשר שתים קשה הם לב׳ שבות מלכיות
נשר שהם תשאך הכתב נדרים בלשוע ושבועות ~
בבהלה כמה בבוא יום הכפורים ׳ ובגמ׳ נדרים ~
יום נשבר בדיק על נדלים נשה שה׳ שנישה בוח״ך
בשחרית כמ״ש ז״ל ׳ פ עולך שנה לבוא היום
שלום זו ובבתו לשה שישבו פ׳ איה שואל כפות ==
הנשבחים שם מחל כמחוד אותה אותם שבקיים ׳
בהיום הזה ׳׳ ׳׳ ׳׳

גדולה תפלת שחרית היום הזה הרבה שאר יוכב
שאחר הימים ושה נפש תקן אותה ׳יצחק
לפנינו שה״ ואח״ל שעקר בזוה״ך לשתשבה כמ״ש ~
בזוהר פ׳ ויצא הראה שעשה לאחשקר ׳יצחק ע״ה
שלבחת בין השבטים הוא ׳ ונאמרו ~ בבלק
כל׳ שקיה בוח״ך ושעשה לאוי לקרות בשתי שחרית
פ׳ העקדה בכבד ובכוונה גדולה ׳׳ ד׳

וה״פ לנביאתו ז״ל כתב ואינו תלוי: בלבו וכתיב:
פ הזמן הזה לאוי לשר פ׳ העקדה הוא
בזמן תפלת השחר אחר׳ שראוי לאומרה בפר
באחר והיורד הוא זמן תפלת השחר יהב שר
פ

כי כבר בקוח כי בלותא לשמחה ושמא ככ״נא קצית שר
בשלשא ויצחק תקן שמחה כנגד שלקן פחד יצחק ועל כן
לאוי ונכון להוסיף בכל״ים עבד בשמחה ושהגם בשמחה
יואך כי חביבה בעשתה כי עשה באוזה עשה תמוהים
אתנוכותי וחז״ל בכ״ד שר נצלם להקב״ה יקלני עבצותה
עיקין בני יצחק בא״ים לה שבכוה ושמשים לעים יהי׳
זוכר להם השקרה ושתשלא עליהם החשים. יכן נהגו
כהם שאנשי עשה להוסיף בכגופיג בנמשל בבווגה
בקקלוקיה ובנעשיה ולגשר אחר הרבה״ע כשא עכבא
את החשי וב׳ שר והאחרן אחכור. אחר יתחיל סדר
תבלת השמחה " "

והנה אף עבסדר עבודה שבמוסף הוזכר גם כן
סדר עבודה על בן הערבים אך להיות כי
חביבה עבודת בגשתה לאוי לכל איש היותו לחזור ~
לאמר סדר עבודה על בין הערבים וישר תחלה פ׳
התשיל ויבר וב׳ את הקרבנו לחשי וב׳ ואחר יא׳ נומחוג

ובכן כך קיים עבודתן בן התשיר על בין הערבים
בויאך בבית אלהינו בגשנה שנות ושחטה
ביום הביאו כבש בן שנתו להשיר על בין הערבים ~
הקוהו ובכוהו ושלוהו. קרבו כ״ב והבל את לשו ~
בכל עזות בכבון ונתן עשו את שקנות עקול׳ ==
והציים נשפכן ליסוד כרושת המזבחו והפשיטו
והשלח את האיברים לכבש ושלחום ניתו הביאו

ב׳ גמיר עמה של כ״ג והסגן ושבעו אחריהם על הש העלה
לעלות סל ברכים וסומך שלב״ם חלקן נ״ל קדש ידיו ורגליו
פשט בגדיו נ״ל וטבל עלה ונסתפג הביאו לו בגדי
לבן ולבש וקדש ידיו ורגליו ונכנס להוציא את הכף ואת
המחתה יב״ג ובא לו בכף בית הכפורת קדש ידיו
ורגליו ופשט בגדי לבן אלו ואלו טעונים טבילה
ושוב אין שהשתין בהם י״ל וטבל עלה ונסתפג
הביאו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו הביאו לו
חם עמה קטרת בבוקר ותמידו בתוך הכף ונשל בדו
הסגן עולה ואוחזו בשלכתף ויולך ונשל במזבח
רבו הכהנים לוים לקול השופר וכתבו עמדם וחסגן
עולה את קנותם על מזבח הזהב ונשלם את קריאה
לחפכו על כ״ג והשתחוו ויצא ונשאר לו פי׳ כ״ג קנוע
פגשו הכהנים וסקעה והשתחוו ויצא ונכנסו אחריו
הכהנים והשתחוו ויצאו · עלה כ״ג במעמו וכהם
וסגן לשונו הבאו לו שחית סמלה בלולה בשמן
והקטיר שותף החביתין כמשפטן · ועמו לו כבמיה
הקין יין לנסך תקעו והפשו ותקעו ונסבו הלוים
בשיר כמשפטן · נכנס והמלה את סבות השן חודש
העבר ותעלהו והשתחוו ויצא קדש ידיו ורגליו
פשט ולבש בגדי עצמו ומלוין אותו עד ביתו · ויום טוב
עושה לכל אוהביו שיצא בשלום מן הקדש · ושה הפסח
אכבה לו נשה הפס עד אלהינו · עב הפסח עבודה
עבוד׳

עד שמחם עזריה שמחתו ז״ל

ובעת הוצאת ס״ת יתחיל ויאמר לכוון קודם שיאמר
יתפלל בלחישה נוסח תפלה זו

רבש״ע נכון הלחשים והסליחות הקשיבה לי ושמע
בקולי בעתקי בחשך לך ה׳ שתכפר
ותכפר לי על כל חטאתי ותמחל לי על כל פשעי שחטאתי
ושעויתי ושפשעתי לפניך מיום עד היום הזה ותמחול
כל העונות אשר חטאתי בהם ותחזירני בתשובה
שלימה לפניך ותזכני לעבודתך את אשר שאלתי עליה
ה׳ אותה אבקש שבתי בבית ה׳ כל ימי חיי לחזות
בנועם ה׳ ולבקר בהיכלו הודע ה׳ דרכך ונחני באורח
מישור למען שוררי יחד לבבי ליראה את שמך לב טהור
ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי אל תשליכני
מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני אשאל מאל ואל תא
תבזה עיני את אשר התחננתי היום לפניך אשר
בה כאלו עכום ובאה כמו שעשה עושה תפלתי ה׳
ושועתי האזינה אל תשיבני אל תחרש תבוא תפלתי
קראתי לפניך שאתה כתי שומע ערב אוי לי כי פנה
היום כי ינטו צללי ערב ויכלה ועד יבא בו בהמלוני
על לבבי חטאתי ופשעי מחנה נבל יכתוני אם אתה
זכאי שביתרתך הכתוב או חייב בחו״ ועתה אני קויתי
ה׳ תוחלתי לך היא ויבואו חסדיך את כמשפטך וינצלו
חסיך

וחשך של שבותך ותתענג נפשי בשולת החסד ובשלרת
הלחמים ותסגל לי לבנים שעולת קלן ובשובך הגדול
ישוב חרון אפך ששונך ושניך ושולחנך והבטל
שולמ ושטל כלשונך בהיעשו כל גזירות קשות
ורעות ותגזור שלום גזירות טובות ותכתבנו בספר
צדיקים ענשי רצונך ושיחתם עשך ובספר חיים
טובים בברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה ונחמה
לשבולתך לרחה ולאהבה את עשך ותן בנו כח
ויכולת שמפיק לעשור נר יצרנו קלע שלא יכשילנו
עוד לדבר עבירה ולשנן עשרך תורתו ותהלתו ובשנן
בשיעו לעשור בתשובה שלימה לפניך כל ימי
חיינו עד קיום שר המשפט אין חכם בחוכה
עטה לשנור נפשנו בקדושה ובטהרה לאחר עד
קצרך הו הי ידוה באהבה לבה וחיבה
יתירה ולמלק יקרך שהנה לשלם לאתה רשקיו
רמשיק רמה ניר ונפיק ותהיה עסיתנו נמאו
בגור עין נוקבין ליחנך קבה ושמחה בחישו ונחילו
ונחלו והישע במורג עלים ולבבו לשמחה שולט
לתהלה שהוא עקיר רחלא לכל דרגה ודרגה עד
דרגה בתבאה ולמערה קערה רכלא כמו עתה ס
עם ה׳ אקרא הבו גודל לאלהינו ואל תקחנו שהטוה
קורם ונשש מר שלותו יש׳ עזרתינו בהסש׳ עתה ול
בלחנו עבשו עום חרם עבשולה באוקן עוכל
לתקן

לתקן את אשר שיחתנו ונזכה לשקוים שהרוחות ושוב
נחצבות שם ובחילו שאין כל מה שעשה שלנו להעיב
ונזכור לנו ה׳ אלהינו את אהבת הקדמונים על חבריה ואת
החסד ואת השבועה אשר נשבעת לאברהם אבינו בהר׳
המוריה ואת העקדה שעקד את יצחק בנו ע״ג המזבח
כיום הזה לכבוש כוחו לעשות רצונך בלבב שלם ~
וישקול כל הצרים והשונאים המלוים והתחקונים
שעל כל עמך בית ישראל יהיו כמוץ לפני רוח ומלאך
ה׳ דוחה שפוך עליהם זעמך וחרון אפך ישיגם תפול
עליהם אימתה ופחד בגדול זרועך ידמו כאבן עד
יעבור עמך ה׳ עד יעבור עם זו קנית והראנו ===
בנחמת ציון בשלום בשש יתקע בשופר גדול על
אילנו יצחק מקבץ שנים יחד ונשלבה לעבוד
את ה׳ יראו עינינו וישמח לבנו ונכ׳ ואני תפלתי לך
ה׳ עת רצון וכ׳ נפ״ ״ ״ ״

ומה טוב ומה נעים חלקו של עושה אלה ומה
נעים גורלו להתחזק ולעשות קודם הנשילה
שהיא עת רצון והנשמה שהקשה לתת שבח והודאה
ניולד בשמחה שזו היא תקוה שנתן לה דוד והלל
לה׳ כאשר סדר בב״ה נב״א שתיקן המשכן ולהם
וזה נוסחו ״
ברכי אצולה שכוח הקדש יחד עם אחר נגור

ברכי

בקדש · אל שכן במרום ערפי קדש · אין קדוש כה' ·
ברכי נפשי את ה' ״ ״

ברכי ברה שחלה בך נשמתך · את שם בוחרך
לפניו למהר · בוררת תשיר ובשם ענבלתך
ברוכה את לה' · ברכי נפשי את ה' ״

ברכי נאוה ללב ונשמה משכלת · את שם
נבוה ושפל יראה · גולל שמיו לספר ·
כל פה יודה · גדולים מעשי ה' · ברכי נפשי את ה' ״

ברכי לבך ונשמת הגוף בלא שטן · את שם
תולה ארץ על בלימה אחל בל יבטן ·
לעת חונן לבני אדם לשמן רעה עלקות ה' · ברכי
נפשי את ה' ״ ״ ״

ברכי השתעשעה להחזיק בצלו · את שם
השקלבך בהשתחויך אליו · היותך
בכל העושים למענו · הנקשים אם' ברכי נפשי
את ה' ״ ״ ״

ברכי והשלחה לחכם לחיים לבות בני אדם ·
את שם השולחן לשמיה בער ורם ·
ושקדים בהלקחך נשבו לספרים · ונשלך יראת ה'
ברכי נפשי את ה' ״ ״

ברכי זכה בשר שחשב הגוף שלך · את שם
זוהר

וירושלם ציון ועירה · יקיף אשר צדק ויקרא זה השם
לה' · ברכי נפשי את ה' ״

ברכי · חי הבקר בעבים מבול · את העם חיים שלשים
אחר במבול · חונן ומכבד עבדי היקר ה' ·
חן וכבוד יתן ה' ״ ברכי נפשי את ה' ״

ברכי · כנסת עקול מעם השמים ומבאים · ובני ~
עם טוב לקוויו ישר לבבו ובאים · עם
יבנו הבם וקראם · עשה ורחו טוב ה' · ברכי ונ'

ברכי · יודעת חפץ חשים לשם · אתה עם יודע ~
חפצך ושאלם לבקשם · ירו פשועה ירוק ~
חטאים · ישבו וישובו אל ה' · ברכי נפשי את ה' ״

ברכי · סבולה בבשלך חזוקה · אתה עם סבות שרך
שבות לא נעלמת היא ולא רחוקה · כה קשאי
חסד ושאלה ם ונעקה י״ם באלה חפצתי נאם ה' ~
ברכי נפשי את ה' ״

ברכי · לובשת חיים ותקרא עבבי עמים · אתה
עם לבב קרועה וקרועים לבבו שאלהם ·
לשוב אבח תשים לא בעצים לבשר לאלהים
ה' ״ ברכי נפשי את ה' ״

ברכי · שגפלות בקרבת תלהיך התהלל · אתה עם ~
שרושם של כל תהלה ותהלתך יעלה ·

מהולל

שאלו עשו ולכל הנשמה תהלל · עד שלותה בה ה׳
ברכה נפשי את ה׳״
ברכה עבדת על שלבה לשמוע שלאכתך · את עם
נורא ואדיר שקף מלבן שבין שבתך · מלאים
שלאכיו לשמות כל דבר בשתן · ומאי כל בית ה׳
ברכה נפשי את ה׳״
ברכה פובלת נבדים על מבלת כוח חיה · את עם
סובל העולם במשוה מטה והנשיה · סוד
צדיקים יסוד עולם והיה · סוסך עפלים ה׳ · ברכה וכו׳
ברכה שנוה תפארת והדר תהלתו · את עם עושה
נשר חפץ ושלים נשר גור · עפרים יקוראו
ושב כל נשר עוד שמו ה׳ · ברכה נפשי צבה׳״
ברכה פנישה פנת לאלהיה שמילית · את עם
פותך לאש נחוה תהלות · פנה אלהתלתך
ברוכך לאלהת פני האדון ה׳ · ברכה נפשי את ה׳״
ברכה צוהר אל בחלו אנוש נקוה · את עם
צופה עולם ואין קצה לתבונה · צדק יקראוהו
ולשנה · צדק אתה ה׳ · ברכה נפשי את ה׳״
ברכה קרובת אל נשר שחוהו תחוה · את עם
קדוש ושקוש בכבר כלחוה · קדושים
יקדשוהו וקרא זה אל זה · ונשר קדוש קדוש קדוש ה׳
ברכה נפשי צבה׳״

ברכה

נגה כוכבת נוגה של שבת מלאכים · אתה עם
כוכב שמש לנוגת כשרים · ושים יהודות
ויהיו נבחרים · ופעל כל נס ה׳ · ברוך אתה ה׳

נגה שוכנת בתי חושך יפורק במחקים · וגב עם
עם הקודש בארבע סוכת צדקים · עושים
של עיוף ונבל חטא שורקים · עם יתן צדקות ה׳
ברוך אתה ה׳

נגה תלויה בשן שלון ונבל כמראון · וגב עם
חשים רעים בבוך בלב ומבליך בלאין ·
חכן ממשורת עם לאור הראשון · תחלת לברה
ברוך אתה ה׳ א׳להי נבלה שאחר הוד והדר לבשת
הלל ברוך אתה ה׳ אהללה ה׳ בחיי נשע לאלהי בעוד
ועלב שלו שיחי אוב לשעה בה׳ · יקשו חטאים מן
הארץ ורשעים עוד אינם ברוך אתה ה׳ הללויה

ואחר יכוין ויתן שבח והודאה לאלהי ישראל
אשר פ״ש לה בין ולהתענות ולשוב בכנו׳
שלמה לפניו ויתבודד במחשבתו לזכור ולהתבונן ·
בגדולת יחיד הקדוש אשר המהלל בכח יוצר ועושה
כל השלשות בבינה חסד וכולם כחפים יחד
ירו לשבח ולהלל · ועשה חסד עם הלעם אשר נגלה
שחושר עבור להיות אדון הנבראים אם זוכה · ואם
חטא הקדים לו רפואה לשלחה היא התשובה וכל

עשנו כן יען שלא מחנו שבקך הבאים לבני הדר ׳
כבודך חללים ולוחנים שלשה עתותם בשעשיו ~
הלפים והסתירנו תחת כנפיך שבל בעל פנים הקדים
שהנסרנו ׳ ובאשה זו התעורר בנה מקרואה אם ~
קדנים שעתה שעלתה לעקנית ולבן כהני העונות
לכפר כל עונותינו ופשעינו ותחבר כל ניצוצי הקדושה
אשר נתבזרו על ידינו בין קליפות ותשליך במצולות ים
כל חטאתינו ככתוב׳ מי אל כמוך נושא עון ועובר על פשע
לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא ישוב
ירחמנו יכבוש עונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתם
תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו ׳
מימי קדם ׳ ותחשבנו במספר צדיקים ותשים נשמ׳
רצונך ובספר חיים טובים בלבה ושלום ופרנסה טובה
וישועה ונחמה נזכר ונחתם אנחנו וכל עמך בית ישראל
ושהרהבאו עלינו בשבה ושלום שהלא עד מכוונת כאחד
ובעבור של הבנים שעל צוארינו והולכים שהלו ושעל
לארצנו בא גואל ׳ ויושעת אותנו (בנו) בחמלה עבר
עם לשון של אותיות השכינה נתן על אותו התקיעה
כבן שלא כ פתח לשבר נפשנו כצפה לארץ ברצונו ׳
ומתה ה׳ על שני שובה ה׳ חלצה נפשינו והושיענו ~
למען חסדך שלך ביום תחינה מנים וישוחלבש
ותשב בעבודתך לשבר קרנך בשעה שבשין ואת קבלת
ה׳ מגרנין אלפים במובחרך וכו׳ ״ ״
ואם

ורחום מפני שיותר יקרא מלך והוא רחום ==
שנוהגים לאומרו בב' ובה' פי' פסוקים
לאומרו ארוך בכוונה ולהאריך בשלה · ר
הוא · שיוסד שלשה זקנים ע״פ שמעתי
של · פי' הם ולא זכרו שמותם שקראום ג'
זקנים של גלות ירושלים שהכניסם ג' ספינות
הנשיאים ה' ונשאו לגלותם בכבודן הלא נשים שהלכו ·
ישראל בהנהגם שואל ועונה ומשלם יתן ~
ונתנם הוא ל' יום ולסוף קושי אמת ה' שקראו ~
שסובב בו · תמן כי יחלה לו ולא ידע שהוא
אמרו לו זה הספינה הוא כמעבר בשם אלהיך אם
ובמהרה לא שעבר פתלך במעש לא קבוה ולהבה
לא קבעו בו ונכלם בחם ונחלק סחר לג' חלקים ·
ונכנסו אלו הזקנים ויצאו בשלום ויסדו והוא רחום
על הים הגדול וכל א' מהם הקהיל בלחוש וקיים ~
בלחוש · הא' והוא רחום · והב' אנא שלך רחום וחנון ·
והג' אין כמוך חנון ורחום · ע״כ ובן רחים כשה ==
שאמר שיעשה עלינו לחוש כמתוק בכל והוא
ברוך ושנוסף " " "

אתה הבדלת אנוש מראש · בעבור שאינו
אתכר נעלה שגן מגן שנאמר
ויעלהו האלהים שגן עדן ואמר הבדלת עלינו נבה'
ה' לבנה · ולפי אנוש בעבור שאינו עולם ==
נשמין

לעורר תנומת החרן׳ ורכיב ירכו
תנומת העת סלה׳ והוכיחהו לעשור
לבבך בטבור שעתהלו אתם להאשין
לא נבינו שכל וכל של העבני שקרם לבן
נקי לעשור לבבו והואשל אם אם
תשוב ואשיבך לבני העשור׳ ולעשור׳
ותביהו כלעשר סכלת אותו ולא הקנכלקו
אתנבי שחעת והיה בכך לעשות לו רע פ שי
יחשב לעשה תבשל על אם בגשב דבר עלך
עלמון ועי יחשר לעשה תשעה׳ ואם יבלך
עה יתןלך עצ אם עלק ה עה יתן לו כלעשר
אם ירבה להיות צדיק ומבקר עה יתןלך פ ~
העוב שלבחג׳ ותתן לנו ה׳ אלהינו באהבה
את יוה״כ הזה וכ׳ לעשן נחלל שמשק ילינו וכ׳
כלעשר אין כן אותו כבל עשה אלהינו חטאתי
של הוא עשתין לנו עד יוה״כ אתה נשוב בבנים
ואתה בהאריך הרבים הח סלחנו וכ׳ ואתה אות
סליחות שעשר פשען סליחה׳ ועל כתיב
לה׳ אלהינו הרחמים והסליחות׳ חנון ורחום ארך
אפים ורב חסד כתוך קוב׳ והשפיק באמצע עושה
קוא כ אוין כתוב בבאוק׳ ונעבר להיותבושה
עה להעוכן וכ׳ נרוצה אתה בגבורתך של השו׳ -
וכ׳״ ״

סדר חג הסוכות

ידע האדם והאיש הוא יתבונן חסדי השם
בה׳ באהבתו ובחמלתו עם עם סגולתו ·
לענותו) כי ביום הזה אחר יוה״כ אשר עיקרו לענות נפשותינו)
ביום הקדוש והנורא הזה ותכף ושוב אשר קראנו) ~
בענותינו (ובוא) לעשות מצות הסוכה להיות עם ושמחה
עם עם סגולתו ואין עון ואין פשע בתוכו של כלהם ואך
לא יבא בנפשם כמ״ש בלעם שהעיד מ״מ עליהם
כלהביט און ביעקב · ועמל על ישראל וה״א השם עמו
עליהם ביוה״כ · כו״ג ·

ונהגו כן שהנוהגים שמקיים בכל עת במוצאי יוה״כ
תכף ושוב אחר שגמרו סעודתן קודם שיישנו ~
יום שלאחרם מוקדמים במצות סוכה של עצמו =
הכתוב ויצב ביום ההוא שאז נכרתו עשרה עסקות
עשה יוה״כ אשר הוא עת חלקו ובוחנו · ואשר בין ~
להתחבר ההוא שקעולת ושקב נפש סכנה לעשות
מצות הסוכה · וטעם הדבר כמ״ש שקבלוהו כי
סכה בבשורת תנ״ה ה׳ ש׳ מצוית הסוכה אמ׳) ==
שבהשן את לכ״ת שולה שהגל תו״ר שהב ה׳ משה
עלבו שלות ושעסו שהגות עליהם שקערנים ~
עלעם בני ישראל קדמים ·
ולכן

ולכן ביוה״ך שבעולה שלעתה כמ״ש ז״ל הש״ן בב׳ שמ״ר
והשנה הוא שס״ה שמ״ר יחי אית לה כוותא לחשוט
בויתא דכבוד לית לה כוותא לחשוב וששלא כי
היא גם היא נתבעלה בהלקושל בגל · ועתה במוצ׳
יוה״ך שבאים לחזור בתוקף גדול אשר היו עושים ·
בנוקבא לתהומא אם יצאו עם גבולתם יבמר
מקלכם הכעס שקין עושים כל יום הקדוש
ושחיקו העולם · ולכן נשלו) הגם בלחשו (ברוב
חסדו בשבוע הזאת תכף אשר בצאתנו) שיהקדש ·
כך שעל ילה · ושפלו שר טפר בל · ירש ראש על עם
הקדש נאוה ה׳ ״ ״ ״

ועוד יש טעם נכון להסמכה אחר יוה״ך שי׳ ·
ישן הסוכה נעשית באות ה שבועה־
סוכה היא ב׳ שחיבות ושלישית אפילו טפח והוא
כצורת ה והתשובה נעשית באות ה כמש״ בגש׳
מנחות פב׳ שתי הלוים נבראת העולם בה׳ עשני׳
שרוצה להסתלק שכל הרוצה לצאת · יצא ומוע הפלא
כלומר לחי פלר בתשובה עש״ל לה וב׳ שזה הוא ~
הפתח הנאמר במשנה חכר לו פתח שמעד לפתוח הב׳
בצורת ה״ה שהיא לכנס אין והוא חתר בה ונשיב
ה׳ · ולכן תכף אחר יוה״ך ראוי להתעסק בסוכה שהיא
נעשית בה׳ כד להראות נשעתה והבשחת שנתל
הקב״ה

הקב״ה שנאמ׳ ותבר את החיות ועשית ה׳ כקורס החענו
ומצוה שך השוכר לשכות לשכן לאחפרלו ונבט
שנ׳ יעשו עליו עתה ואחי יקויים בג׳ הצבורכשן
תבורו ׳ ונט הט דבר קעולה לשלה נגד ל׳ רגל׳ השלבה
שלא כהלבתן נגד נבלים ׳ יצחק ויעקב וי׳ עשה כנגד דור
שהוא תל ל׳ וחלו הל׳ הם עיקר השבעה והאחד בכלל
אג לפי ההלכה שתים כהלבתן ואלשיה אחד׳ עשה נ״ט
כאהלש א׳ קבולה הגבול והנ׳ עשה כנגד עלבוב עשים
ועוד קורות ושלשים נתנו בה כנגד לבאים בתור ה׳
ונכל שר שיהא האחרם עשה ועובר לברכות בשמי״ך
שר שעשני כך עושה בה קופסת עושה יותר ׳
עשה שלבעוס שבני חיבוב השבוע ולאחוזה כגון לשוו
להפתח בשגול ולתת שקוף לשאה וכיוצא שהלבבס ~
הששויים לפי הסוכה בה יש לו עכב אחר נוסף שלאש
עש״יתה והעלקקים שמכבין אותה בכבר ׳ שיש לו
הח עוב ואינו שתי׳ בא כה שיהא תעב לגולתה ולת ~
יקוץ בה ויצא ׳ ומעשה העוטם לא ישה אותה בערום שא״י
כאוי ענוסשר העשש עכה בכה או הכוח שאב בכה ~
או שהוא חקוס ובובים ׳ ובוי״ס שעשני אלה הרבבים ׳
ויצאותך ויצא שעבעשר בה והוה לה כאילו עשה לה
עשאה שלא לשבה בה בקבע וכן לא יעשה ס כל ו׳
הימים עדך להיות סוכתו קבע והלכתו עראי ׳ ונפ
סחכם עינינו בבאשו להיות עושה סוכתו בשבח
העושה

השמחות כאשר יבחר שיעבדהו ושיעבד כלם לאהבתו
ועירותיו שהכנות שבעתים עשר לא יכס אבל ושמע כן
ישראל לשמן המלך ה' צבאות כל שלא יקוץ רשאים ~
האדם לאבד בקרבנו " " "

נשרו הראשונים פ ר' ישים עמן יוה"ך לחג הסוכות
נזכרים ונשאים כשים שקורים פ הם שקורא'
שקראום שיים בבשה קלואות קן שעד אפס ישים שבין
ב' קרואות קרואות יוה"ך וקרוא' הרגל והם כחול ==
השואל ' וקן שעד אבדם שוסקם שם קקרש כל חיש ~
ישראל בשבות סוכה ולולב וכו' שינים ונשאים או
שבאין את האדם לעבודת ה' אלהינו לאהבה אותו ~
ולדבקה בו ולשרוח בשמחה מחנית לעבודת ה'
בשמחה ובטוב לבב ונ"ב הל' ישים האלו כיום טוב
הם לישראל וכמ"ש בשלש שהבית העיר ברגל הלבורת
כאשר השנה שאחר בשנה' יוה"ך שעסקם בשבות סוכה
ולולבאין שאין שנות ולבך קוראין יע' כאשון כאשון ~
כנשן לחשבן השנות ' ונשאל לשבו עמם לבי אבהלו ~
ה' ישים שלשה הבית השקרש אל אשה המלך שה ~
ונ"ב קן כ"ע ואין נפלין של פניהם בהם "

כלל הדברים כי אלו הימים גם כקקרואים עלונים
השה כשהשאלה יש כשובה להיות כל אדם
ירא ונחל בלבו לבלתי יחטא כחוט השערה ישן לפי קרואי
שעתקם ביום הקדש כי יקדק עליו שלשלה כמ"ש'

ומסבו

וקבנו נשען שאור והחכם שכבר בחנו להזהר ולהשמר
יען כי אחר שנקרא קנס בקרוא בשה קרוב הוא לחטוא
יותר משאר זמנים שהם פ' קצים פושעים בו חטאים
להכיל שחיבתם לברח שעיקרם כל כך צריך לגוף
שיכו פתחו בשם אב יותר משאר הימים לבלי יפול
שכול בר נבוך וזה בורתי יעלה שור כנגדו כמש"א הכל
לעפר שבי ישן מוקים הוא יל וכל אשו וכל חכמו לעבור
אמת ב'

וכל העבות שנבעורין לעשות בימים האלה לעש־
החג הקרוש כולם באים לעורר לבות בני אדם
אל התשובה וחל אלכו אחת בזה אחר שבור יוה"כ
יראת ה' ואהבתו שאחרית השנה ועד אחרית השנה
ועל כן צוה לנו ולקחתם לכם פרי עץ הדר באילן
עשה לנו כן יהיה האיש הירא עושר בתשובה
תשירכל השנה לא ישוע לעולם · וכן כתוב הישרים
לנוי הירא לו שה חשב וה צלו הולך לשחוק כמ"ש ז"ל
כך ישובו ישבי בצלו יכבק לשחוק אם בו שן יהוש
לחוק שעי התשובה · וכן שרו אם הסיפור יכבבו
לבשו אשר שב והקורה ישוב שנה לכם לכתף אחר
הימים עם יוה"כ ולא יהיה פיכור והפלא בינתים כאשר
יראת ה' עלכנהם לבלתי יחטאו · וכן שמפשן שבוע
לעו שהשנפים על שבת התשובה יהי וחוטן אם כמצא ·
כ אין העיקר לעשו תשובה על להקשר לכם ולהחזיק
שום

שאם והלאה בשנפיה באופן ה שנביה יהיו שבונם
שעבה ה הואתנו לשיקל אל התשובה שהיא בושה ~
שלשלם עונפי ויהיו חולין את שבו ולא ינלה שבו עין יבא
או בהפלו שבדקות קונו " וכן שלה נהלגונ נ' שלאות
שפת שווה כנהל לנות לחוללגבר פ' להעשן בחון
ותשובתו תשיר כל פישים כנהלגשר לא יכתבו שישו "

והנה לאוי ונכון לכל האיש פילא לנייתאחל לבו ושינו
לנני. הדברים והעצות כי הכל כאשר .
לכל קון קן הדברים הבאים לעורר לבות עלשים ובם
ישגא כלנש כופר לנפשו . פ אנו ל'שינים הם פתן לב
אברים שבגוף שהם עיקר פעולת האדם בין לכל
העצות בן לכל העבירות והם העינים והלב והשפתים
והאבל פהיא עיקר הגוף . האהבות רואה ללב . ולב
רואה לאלל . חלק לעינים . עצבה לשפתים והיתה
כוונת אדין שאם ה האדם בהכשל בעבירות . על
ד' אברים אלו ישגא כופר בב' עינים הללו לפי שכל
עבל כשגא כופר בעוון האדם עבודה שכנגדה ה
העבל חולי הגוף הוא כמו חולי הגוף שאין עבפא
כאם בהפכו והרופא הבקי ירפאן בשכנגדה "

וראוי לכלנש ישראל לתאחל לבו לשני כל אלה
הדברים להחזיק בשופר אל . וילבו שעבודת
קונו ולאהבה וליראה את ה' הנכבד והנורא ולדבקה
בו בקיר כל העת כמו בשו התשובה שעש ה
לכתי.

נראה׳ ולמושב שמא תשיר כל קושים יאות אליהם להיות
להם לבם עלה וחפם לגבר ה׳ שמא כמו ברשה וכפלע
בחנם ובשומרם נשר קרוב האדם בהם ש׳ שכל ~
ומשתה לא עוד בהם חו׳ צפך להיות שהר בשא כל ו
ובשעת הלכה שאר ותדיר יראתו שלמנו לבלתי יחטא
ואמר עוד הלכה׳ שעל כן באו ל׳ שנים הללו בחג׳
הקרוש הזה אחר יוה״כ לשורר לבב העם אל הקשובה׳
פן יהלקו אל שששה ה׳ נשר עשו ושבו אל ה׳ בלה׳ ויוסף ~
חלי׳ וזה שעלת עוכו ית׳ כי לא יחפוץ במות המת ורבנ
לזכות את יש׳ ולפי כך הלכה להם שלות שרוכות בחג
הקרוש הזה להעיב לנו החתימה לחיים עובים ולשלום׳
ועל כן נאמר ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר
כל עניים שנת׳ לכם כולה לומר להנאתכם יען כי
כל א׳ מהד׳ שנים יש לו סגולה נפלאה כמו שאבאר ~
בחג הקרוש האתרוג ולה״ה כי לולב בני׳ חיים לתנו כ שנו׳
כי נצאות חיים לאדם בשוהם וחכם אחר שובו ישער תי׳
לנשק׳ וכן הלם נ׳ חיים׳ ושבולת השבוה נ׳ לגוף
ווכה לתלמ כשר וחכם שחכם בני׳ הת״ם׳ וכן לולב שם
הלולה׳ וכן שלבה נ׳ צד״ק עם הכולל לחשוו שעל יה
זהירות וו קום שבוה זו וזכם לתלמ כשר וצד״ק׳ וכן
אתרוג בני׳ קורה עם הכולל לחשוו שע׳ זהירות קום
שבוה זו זוכה להיות לאדם לבעוב להבין ולהשכיל
בחכמה

בחכמת הקנה ונס הוג בב' חג' ועם ג' שערים הנ"ב ~
לשער שקולה עבודה זו ונר חג"ב עבודת הקנה פ של כל
אלה ראוי לבלבש פירא וחזר לגרוף אחר שבוב הכלב ~
בשם אל' י פאם באחר הישים כל אחרם כורף אחת שעוב
ה' פ שהם תוצאות חיים כנ"ל וקנו בשם סלה ובושן ~
הזה פ שריין שעפע האלהים קלני ועושר ער יום החתום עד
כאו ספר חיים וספר מתים לפניו פתוחים ואז ובכבים
ונחתמים בגבורת השלך י פ ראוי לגרוף אחר עבודה
אלו שסגולתם להוסיף חיים ואז בודאי כי יזכה להחתם
בספר חיים טובים הן עבר המעוה לשר פגל ועשה ~
להכניע כח זדונו והן עבר שסגולתם היא להוסיף חיים
ועל כאו המצות האלו בחג הקדוש הזה פ שעובו והגדול
חיים ואלהים שהם לשון נוכח ונחיה ונירא עובה וב"ה
ע' ההשתמקות בהם שקיימם בכל פרטיהם ודקדוק'
ובאופן הכוונות שבהם ישיגו אותה חיים · ובו שתקן
האלה שהשגה בחשאו פירור באותיות שם קדוש
פ נ' בה' ספה הם אותיות יוד עליהם הוי"ה וב' בה
שבות הם אותיות הה עליהם · ולעלב ==
אותיות וו עליהם והאחרונה הוא אותיות ~
הה אחרונה עליהם · ובשילב האחרים שלעלב
ושני שבין שיוקשרו ר' אותיות השם שה עבם
בחשאו להפרים " וכן כל הסגולה הנז' בהם

ס

כ עצם כוונות חיים הקב"ה אשר לכל הוות עבדי כי כל
עושה המצות האלו כאלו עובד השושה להעריך
חיים לעולם ה' צבאות א"ש שהשרות העליונות
הח"כמה והבינה כנודע לבאים בסוד ה' כלשון ושן
בבני עמא כשר המצות עליונות עושה לשלמה
(ועוד) שהוא כל יורד שפע רצון. ברכה ונקבה בבר
השלשות ושאם לבני אדם שולפין חיים ברכה ושלום
לעושה שפעו ועשו ש' שואל המצוה האלו "
ועי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב ==
בשעות כל הסגולות האלו אשר נקבצו באו בב'
שמים הללו ולא ירדוף אחריהם מאשר ירדוף הקורא
בהם לקיימת ל' שמים הללו לבושלב נפשו וגופו אך
לא יהיה אך כוונתו לעולם אז יעשה הדברים לשם
פועלן ונשלח סוף הכבוד לבא "

ועיקר שבות ל' שמים ונשוא באים בחב ~
הקרוש הזה כי כולן שלא חסרים לבבוש
לנוס הקדשים שנעבדו ושב"ה על יוק"ך שכן בסוד
שאלו כתב לבאים ומשתה ע' הלולב ונשואיו הוא
בסוד ושיט תחבקט להעריך חסד מקום חסד ה'
שלמה הא"רץ ושניהם שרות העליונות ייחוד נשר
וכמו שנבאר בזוהר פ' תצוה ש"ג ואף אם אין כל
עם שבלשות הפנימים וקולותיהן וייחודן ונת"ב
יש לנו ידו ~ לשרר

לעורר כח העליון המאחר אשר כלא׳ שהוא יש לה כח
ושולט במרכבה עליונה אשר משך שם לשנה
בארץ שאנו יכול שעורר כח העליון ואותו לשולה ועל
זה נאמר כי חלק ה׳ עמו הוא יב׳ . חלק עבדו
לישראל ויפה באתם נאשה חיים . והחלק יבך
בכל ורושים לשמחה אוחבל הקשור בבאתו א׳
לשולה ובבאתו אחר הב׳ לשיטה עני אחותו בבאתו
על טעה ושהעסק בו בכל כחו שעשה לאותו עליון
כן הקבר בשמחת המצות פה עשה לשנה בארץ
לאתו שבע השיטה ושהעורר כח העליון ואותה
לשולה ובוקף כח ונבול בבשלה על שולה
ושבכם כל העולם . אשר עלכן אשר אנוש ישנה
ואתה לבלתי מורעך השבות ישן ושאל אם אם לא
ילנו ויספל בסיב המצות שה הם ואנו שעשה בם
הן יהא זהיר להיות רגיל בהם עולם מבורך לעשר
ויה׳ ונעם ה׳ אלהים עלינו וכ׳ כמו שכתוב לשולה
במהרה בימינו

ערב יום חג הסוכות שבוה על כל איש ישראל
להשתדל ולקח הוא במצוה ובכבודו
להכין צרכי חג הקדוש הזה בשמחה ובטוב
לבב ואמנם איש לו כשר מצוה שבונה בו ימים
שבאלחו כמשה לשון עמת דרב נחמן בר יצחק
שכתב

שבתך ונ"ל שכתב ונפיק ושנה אותו שקלנו לו ר' נשי ~
ור' אמי לא שבתו כלל. קשייהו כן יעשה לכבוד ==
האושפיזא הבא אליו הוא חג הקדוש הזה ולכבוד הז'
אושפיזין קדישין אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן יוסף
ודוד שה' הטשטשפים בכל קולות פורכים. כלו'
הימים והשנים ושנים בששון שמחתם עושה על
שמה וכל אשר יקנה תהיה עשתה פנו לכבוד האל
ולכבוד הז' אושפיזין קדישין. ואם אלא הוא לה עפל
בכולם יכן שקבתם ואחר בבהעלה בכוך אל"ס
שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה והשתף עובו של
ונתן לו יד ואל לכבד הימים עולם כל ה' פעובה
עלו ושירו נגנו לו והפנו קונה ושמחה לכבוד האל
הקדוש ולכבוד הז' אושפיזין קדישין וכוחם יגן עלינו
אמן. וכן בתחלה אל לבו כן לא יחוש ולא יקפיד
על הזוכאה שליוש ס שנו יתהלל ושירו נגנו לו
ואחר יעלה בלשת לבקבק בששון אחר שהוא רואה
בנלשו ס יהו כוונת הבורא לבות כל שני שמחות
בחג הקדוש הזה וזה שמחתנו כמ"ש ושמחתם לפני
ה' אלהיכם ז' ימים והוא יב' נותן לנו ירלשוות ~
והוא יבטחם ששון אחינו אלו וירבה בשה ==
שישבו להקל שעלו חלילה לאיש הישראל לשוב
כן ויעשה בכל העוב נשר נתן לו הי"ב לאם ~
שמחה

שמחה של מצוה ויבא בכוס ק' וישען באלהיו ויכוין
היא שתלחם עליו להעביר במופלא עונותיו כאשר ~
יפתח ידו לבבור הרבה כן יפתחו לו שערי השמים לתת
לו ארוכה תשיר בכפלים ״ ״ ״

ורגיל לבר הנרדרבין ה״א ולה״ד כי כן שומר טר
הנ' אותיות אחרונות וסו״ה כפל השמר
של האותיות הראשונה ט' ואותיות וסו״ר קס פ' כפל התי'
לתיו ה כלומר יובא עליו יכפל לו שערי השמים והשם
של קדושת החג הזה הוא עם טב במקום הגדול ~
שעולה עם הפקוד שבט שבי שחג זה שבא עבנו
לשלם ״

וראוי וכוון לכל איש הירא והחרד לד' לשוב ~
בתשובות שלמה ולהתפלל תחנונים לפני אלהים
שלום קודם ביום ראשון לחשבון עונות וכה יאמר
בתחינתו ״ אנא ה' אלהי חטאתי עויתי ובשל
הלחשים נגלו ירוס לפניך שרצונו לעשות
רצונך ולקיים כל מצות נגר עולם ולהזהר בכל
אזהרות שהזהרתנו ושי שעבר שחור שבמשפט ~
לבן יהלש' שחטיה מנוה בשנה הואת הבאה
עלינו לשלום וזה היום תתלתה וחשבון עונותינו ~
עוזה אם ישמע שלה נעבור א' שעשה לתשובה
ואל תבלחנו לא חטא ולא שב שבל וזכלו שרף
רוב

רוב ואורב יצרו הוא וייחד לבבו לאהבה וליראה
את שמך והשיבנו נבא לשומר וקרבנו שלבבו לעבודתך
והחזירנו בתשובה שלמה לפניך שהאמת השם ועד
אחרית השנה ויקויים בנו שלוש שכתוב בכל שנה
יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר ושבכל
לקיים שלום והלאה כל שבוע שיתקשן לבונו ~
שלמה עבות עשה ושה שלא נכלל קיים חתרף ~
שאחשבתינו העובה לעשאה ונהיה אנחנו וצאצאינו
וצאצאי צאצאינו כולנו יחד כל שוכן לקבל נבא רוח
ושמה לשר נחת בבו כה שנחזור לשבת לשנור
שחבבת נביינו מחינו ושמחנו שם ולא נבוא
ולא נכלם בעולם ובעולם הבא והיה שכרם ושמותם
שאותם הנחלים לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכ'
כולנו אומר כבוד " ואחך יקרת פה יראה ותשובה"

וצריך האדם שיתן ביום הזה לעניים בני כולו
שבעוריים להתפלל בביתך כלו' שישים
והתפלה בסוכתו ויכוין בכוונת עולה זו של חשבונה
שעולה אל המקום אשר נקרא צדקה וגם להתחלקם
על הס' אושפיזין קדישין להם וכמה החשיבו חכמי'
הזוהר בעמן הזה בפ' לשור מצ' ועי' האיש הירא ורך
הלבב שעונו שעונו כל סבבים האלה הנז' בפרש'
שיר שלשת שבוע הזאת ונעשה עבה ולא יכלה ~
אחרה כאשר יהוף הקורא בהם להביא עניים
עבורים

עורכים על שולחן ולהתברך עפי נבחינו הקדושים
בז׳ ברכות מלונות נשר ש׳ ישלי נבורות בכבוד
אלעלבי קוקן לורש לעת ושבע כי עלם · וחטפי שילה
עקבים עוונותיו על אדם שש הכלקולך אחר ~
החיקוס יום המשנה נבק׳ יתיה עוב · להאחר
עניים על שלחן בימים האלה ובזמן הזה ולהתברך
עפי קדושים שאחי עלין בלבותיו שעם משל ובכבוד
תהום מרבבת תחת כי כך היא העלה נשר השתבך
באכן יתברך באלהינו · ושמנח הוא של כל
יתמרו עוונותיו כל השנה הין ומשר בכיקן ולכוקיך
עושקת לנשר ״ ״

נס שבבור הסוכה וז׳ אושפיזין הלה · הוא להיות
כל איש היה עתעסק בעלב סוכות כהוד
הסוכה ושובה ולאוותה בכלים ושבונות עליים ~
כפי כחו כענין שנב וכמה לשלך · לבבוד הספנה
וז׳ אושפיזין הלה · וש׳ שעשפו פה לשעק במוכה
השעית נעשה כך לשלה בסוכה זור וסלחיתא בא׳
פ׳ אושר נעש ״ ״

ואחר נשר יעלט אדם בכל ז׳ הימים כענבם ~
נשב בכל הסוכה הוא בולתי הנשור ~
שבעים עשו ז׳ צדיקים שהם סוד הסוכה ה׳ עלכן
הורונו חכמי הזוהר לחלק להם כבוד קורם · יבבל
ונשר

ולעשר תיבו אושפיזין שלמין וכ' כמו שנבאר לקמן ·
יהא זהיר וכו' אמר להם שלום עליכם ששיעבד
עצמו ושיעבד כלנו ושם טוב ושם שים לבם בתוך
קורתו כמת שיוחלת בבבי בלק ושמי ולקמה לכבוד
כל צדק כל איש ישא ושבו בזוהר פ' אשר תה
באשתג לכרגש יתיב בשורה לה צלח לשמישוני
שפעתא פלפה בכרמא שלה שלשילא ונבלם וכ' צדק
אחהשן וחול שלבת שויין שרופהון עשיה הפלך במכול
תשבו ז' ימים ולא בז' הימים ובמי ברגש לשחרי
בכל ימא ויומא באתפן נשיק באושפיזין אילין ·
עשריין עשיה וכ' ··
וכליך לאוסר עפני כבוד הרגל שלא יאכל ·
בשבת חג הסוכות שהצות ואילך כה
שיאכל בסוכה לתיאבון · שר שבבוד הרגל ·
הקדוש הוא שנז״ל חייב אדם לטהר עצמו ברגל
וכ״ש ברגל הקדוש הזה · ושבמוד יום יקדש הוא
את היום והלבש אותן שהלצות לכבוד הרגל ואל
יפ״ה כבגדים הבאים בלבושי חול לבה״כ ולקבל
פני הצדיקים בסוכה כ שושם לב פניה' חלקם לא
יוסיף להבעס ישאו חשך ולא אור אב יהא זהי ·
ושכל להם שכש לכבוד אהיו כחתן יכהן פאר ·
וככלה תעדה כליה · ואם בא בבוד ה' יבין =

בהכנות

בהכנות חג להתפלל שלא עשינו ב' שמות הקדוש הוי"ה
ואהי"ה בשילובי יוקן יו"ד ה"י וי"ו ה"י · אלף ה"י יו"ד ה"י ~
שעשום בני ישראל להיות עקור בבחינת נפשו לפני
כסא כבודו ית' ולקבל עלינו שפע יום הקדוש "

ליל התקדש חג צדיקים · ישמחו · יעלצו לפני אלקים
וישישו בשמחה שר הגלגל הזה וזמן שמחה
לכל היא כמש"ה בנוסח התפלה ~ זמן שמחתינו וכ'
וראוי לכל איש יש' להעביר שכלו כל שיכו לאשר
יכוון ולאחוז עצמו בשמחה ובטוב לבב ושליה כן
יתעורר שקום השמחה לשעלה ושלכן נקרא באחר ~
הימים שלהם העצבות שעשה היה שאחר · בחג סוכות
הזה שנשעות תקון לשעלה לשפעת שנוים אם בבנים
שמחה וחלילה לבלות עצבות אחר' כלגהו ורבים
נבין בתחלה זאת לתחשו ושמה אשה · יאו כל
ישות השנה חשה לכלן · ולכן כל איש יש' חובה
עליו בהתקדש היום להכין עצמו בקדושה ובטהרה
ולבות כל שיש שמחות שבשור יום בבה"כ ~
לשוח בשמחה הקלוונה בשירים ותשבחות עד
זמן תפלת ערבית "

ושכוה לאחר תפלת ערבית בלילה הזאת ואף
שקושות שונהם להוסיף שחול על
הקדש הגבה בשבתות וי"ט שנו בכל חג
הקדוש

הקדוש הזה שבזה לאחר ישן בכל שנין חג הסוכות
אין לעולם עוד עוד שחג השבות וכשי שבאחפלת עשה
מזיב בשלב קמכל שבות כן צריך אחפלת כזירת
בסוכה לוקח בלולב ואם יקדש שבוי הלכה ושאו
אוכלים מעולחם ביום ״ ״ ״

(ואין) שבני שלה שעשקין את הסוכה בבניסן׳
ובציאתם ובן ל׳ שינים שבלולב (וכן׳)
בפסח השבה והשרור והכל לחבב את השבוה
ונשה אכוש שי שעבר את ה׳ בשמחה ״

(וכן) צריך להיות כלאיש הירא להבות באירוה
ובהלל ובהודות בתוך סוכתו ושלא להאחרית
שום שבבות וכש שחוק וקלות ראש וכבפים בשלים
בתוך סוכתו חלילה רק לשמח בגילה ובלשבה להשמר
השכינה עליו שתוך שמחה של שבוה ״

(וכבר) כתבנו לעיל בב׳ ישים שבין כבוד לשוב׳
אין אומרים תחינה שבני שאהל אחנו
שבות שנים מעלת ה׳ חמה כמעשים שבי קנשג
אך בחשבה שאר לחדש הוא יום טוב שבני שעבנו
החמר של החמר הכבשי גם לנקחת השקף של
החמר הקות שהוא אור גדול יותר שהמנישי של יה
שבות סוכה שהיא במור איש שילאה שעשה לרחב
החמרים האלה ׳ ובום ב׳ שקפת שקבלת מקים ׳
לחמר

לחסד ב' וב' עד היום הז' הכל שלשלה לשמה · ולבן
הוא שומר לבי ש"ש אורות המקיפין · וזה יכוין כל
אחד בש"ב בהן בסוכה כל ז' הימים כל יום ויום ~
בחינת המקיף שלו (ואמנם) כבר שלבם שלהם אש ~
מושים כנגלה ויושבים תחת הסוכה לקבל אור ~
המקיף ההוא אחור המקיף ההוא יסכך עלינו ~
ויקיפנו שכל צבאינו · והנה שהגנ התנאים ==
הקדושים חכמי הזוהר זצ"ל היה כשהיו שנכנסו
היו שולחין הכוונה בפיוס כשנין ל' נבאו מ"ה בשנין
ב' פסוקות בזוהר פ' יתרו שאמרו עם ר' אבא כדי
הוא יתיב במטרתא בצבתא תאב חד בכל חד וחד
ולשבר את היא מערתא לעתיקא וכ' במטולא אחרא
הוא לשבר את היא מערתא דקב"ה וכן בכלהו מטולתי
טוב · על כן אחסר לנפק תפלה א' הכוללת כל
הכוונות הנ"ל לכל לילה ולילה בכניסתך בסוכה
וכוונת בלכת בסוכה על כל יום ויום וזה ונסחתה ·

לשיק"בה ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחדא
שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם
כל יש' אנחנו באים לקיים מצות ישיבת סוכה ~
כמו שצו' בסוכות תשבו ז' ימים ולתקן את שורשה
במקום עליון · ויה"ר שיהא אות שימשך אור איכות שלמה
העכבה שלהבנים ואור המקיף אלה הוא
יסכך ·

יסכך עלינו ויקיפנו בצל צלהן · אנו מזמינים ~
בקיום שבעת הסוכה שהיא כנגד יאהדונהי שהם
זאת ונוקביה כנגד סוכה · אנו מזמינים להמשיך אור
החסד הכבוש לאישה שהוא הפלין והגבול שבכל
החסדים להשתלשלות ומקבל נ׳ אור השקיפה עלנו ·

יום ב׳ אנו מזמינים להמשיך להשתלשלות השקיפה
לחסד דגבורות לאישה קדושה ·

יום ג׳ להמשיך להשתלשלות השקיפה לחסד דת״ת
לאישה קדושה ·

יום ד׳ להמשיך להשתלשלות השקיפה לחסד דהוד
לאישה קדושה ·

יום ה׳ להמשיך להשתלשלות השקיפה לחסד דהוד
לאישה קדושה ·

יום ו׳ להמשיך להשתלשלות שקיפה כללות ה׳
חסדים שביסוד לאישה קדושה ·

יום ז׳ להמשיך להשתלשלות שקיפה כללות ה׳ חסדים
לשבות לאישה ·

של יה שבות ישב בה סוכה · וסוכה תהיה אור
השקיפה שהחסדים שמזמנים לאישה שילמד
להשתלשלות · אנו בני שלום בני השתלשלות נבתה
ונתלבן בתוך הסוכה הזאת לקבל אור השקיפה ההוא
אמן

תשב בכח גבורת חסדך העליונים הפלא חסדך ~
מושיע חוסים ואור השקיפה הסוכה יסכך עלינו
ויקיפנו שבל צרהו ונחסה ונלונן בצל סוכה חיות
שילאה המסוככת שלהבנים שלכה קפאת וניקבו
המסוככים והשקפים שדישה שילאם ועל יק
ישיבתינו תוך הסוכה תמשוך עלינו האל זו של נביאים
רוחינו ונשמתינו לעבוד אתה ה׳ אלהינו עבודה שלימה
ותאל שפעתך בנו ותפרוס עלינו סוכה שלומך ~
ולהקיף אותנו שיו כבודך הקדוש והטהור כנשר ~
יעיר קנו וכנפים תשאינו הנני עלתי וסוכתי קבע
גם לעולם האלום העליון ישאה בתן סוד אות ב׳
סוד הבינה היא אשר ה עם ביתי שתה ישאה אותה
עלתי וישאה סוכתי סוכה כור קבע עליקים יתו ~
אורך וישכן לעד עליה וגם בזכות שעשיתי בית
ערתי לצאת החוצה יחשב לי כאלו הרחקתי נדוד על
עשר היינו שחויבים גלות והלב כבסנו עונינו ~
ושחעאתינו עוהם והשיבנו ואת בסוכה יתקן
שישב לגם לשר יגבה בסוד שחקים ומה עדני
שות ומה לשטים פועל אור וזכו שיאיר מנש נבוכי
קקחשים י׳ תושבין קהלן שלחן תוך שהוב ~
קלושת סוכתנו ושזין האלהים וקדושים תשפיע
עלינו רוב ברכות וחיים ושלום ולעולם גם ~
כעאים

כעדים תקן להם ושם נשמים וזכותם וזכות צדקתם
יעמוד לנו שלא נבוש ולא נכלם ולא נכשל בעון עבאול
ושוננשר תעב ש'צבלתינו ועתייתינו בחג הקדוש הזה
ונשבע להם ונהיה טובים ואל יעכבו אותנו הפשעים •
שלקיים עבותינו אל הקליפות שלפניך שלהסתבב •
בכל כנפיך ועשה נא למען שמך ולמען זכות אושפיזי'
שלאין לבחינת את אותיותינו ואת צלמה כוד שברך
תכניח וקלו תרום בעזתך להעביר גלולים מן הארץ
והאלילים כרות יכרתון לתקן עולם במלכות שדי ונזכה
ונראה עולם לסכת בסוכה עליונה כאשר הבטחת
בסוכות עורו ותהא חשובה עבודת סוכה זו עתה •
שקיימים כאלו קיימנוה בכל פרטיה ודקדוקיה וכוונת
וכל קשבות הקרבנים בה ותשיב לנו האהבה לחיים
טובים ולשלום אמן "

וכל יום ויום יקיים בבקר על בחינת שירת היום "

יום א' שובה ה' חלצה נפשי הושיעני למען חסדך' יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך "

יום ב' עולל את גבורתך ולבה לא שוממתה וגם עד זקנה ושיבה אלקים אל תעזבני עד אגיד זרועך לדור לכל יבא גבורתך' לך זרוע עם גבורה תעז ידך תרום

תרום ימינך · עתה ידעתי כי הושיע ה׳ משיחו יענהו ־
משמי קדשו בגבורות ישע ימינו ״
יום ג׳ תתן לבאזנך לנתחן שעות תפלות חננך
כי תפלות עושו אתה וברצונך תרום קרננו׳
נוה מה לבבי בנה תפלותך ימלים עד קקדו ׳ ~
ולתהך מלין שלכל הגנים אשר שמה לתהלה לגם ולהד״
יום ד׳ ה׳ אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה׳
תפשו אולה חיים שובבו עשמות׳ את פניך
נשיעת בשיבך נצח ״
יום ה׳ ה׳ אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר
תנה הודך על השמים · גדול כבודו בישועתך׳
הוד והדר תשוה עליו · והשמיע ה׳ את הוד קולו ונחת
זרועו יראה ״
יום ו׳ נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות ה׳ לבי ־
ובשרי ירננו אל אל חי ״ · יצאת לישע עמך
לישע את משיחך מחצת ראש מבית רשע ערות ־
יסוד עד צואר סלה ״
יום ז׳ פתחה ה׳ יום ועלה ולבחמר לבל קוראיך
מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל
דור ודור והיה ה׳ למלך וכו׳ ושוב · כלל כולה בכמון
לך ה׳ הגדולה והגבורה וכו׳ לך ה׳ הממלכה והמתנשא ־
לכל

לכל לבאיו ״

ונשר אין לו יד במזל ה׳ תקנתי נפח תפלה כוללת ~
לכל עבודת החג ונוסחתה ״

רבש״ע אתה יודע בשר אנחנו ואין בנו ולא בינה
בכח לבאינו ולכוין שלחנך ובולבך ~
כ״ש גדול הרוע ולכבה ולהבינה אין עמהם · וגם
אם היינו יודעים ערוך עשיתך הקדושים וכוונת כל
עבודה ועבודה וכוונת כל ברכה וברכה של כל עבודה
ועבודה בכבי עבעה · ובלבי יחודים חיוב עבות הקדושים
העליונות הראויות לבא על ידם (וכ״ש בבשר אנחנו) ·
ולא בעת אחרים לנו ולא אחרו יודעים עד שהכוונות ~
האלה · לכן יהי רצון שיהא חשוב ומרוצה לפניך כל
עבודה ועבודה שנעשה בחג הקדוש הזה כן עבודת יום
סוכה וברכתה · כן עבודת נטילת לולב וברכתו ~
ונענועיו והקפות התיבה בו כאילו כוונו בכל פרטי
עשית הקדושים העליונים שנוכם ובכלה ייחודים ~
וזווג עבות העליונות הראויות לבא על ידם ~
ותצרף עם עבודתינו העובדה לך כלל לעשה פלוני
לכל אלה העבודות הקדושות הנעשות בחג הקדוש הזה
ויעלו לפניך עם אחר עשה העבודות של בני עליה
שר באו בקשלשה חכמה ומורותיה ויעקב ~
עמוד קנושה היודעים והמכוונים כל הכוונות
הראויות לכל העבודות · ולכך כלל אמן שבונים ~
ליחדך

ליחדא שמא דקב״ה ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחדא י״ה
עם ו״ה ביחודא שלים בשם כל יש׳ הריני עושה
מצות ישיבת סוכה ולולב לתקן שורשיהן במקום עליון
כאשר קושרה בכל פרטיהן ותקוניהן ודקדוקיהן לעשות
את כוונתי ויזכני שכינה לעשות המצוה הזאת
ולעשות נחת רוח ליוצרי ולעשות רצונו ובפרטיה בכל
המצות ולתקן כל הניצוצות שנפלו תוך קליפות
בין של יד בין של יד אחר שנך הת״י ולתקן כל
תרי״ג מצות הכלולות במצוה זו ולגנום זווג בה׳
אותיות עם הקדוש ולעורר נפשי רוחי ונשמתי
שיהיו ראויים לעורר שין תתאין ש׳ שעשה המצוה
הזאת ויעלו לבצין לעורר לבבות רוחם לשון״
וראוי לאדם בכל לילה ויום שבת יכון בסוכה
ויכוין בלבו כפי כח ידיעתו ויחשוב
בשעת קידוש אלה רעלה עשן של עורף שיו
פני הסוכות ויהיה לבו לשמים בבקשה הנ׳ שיזכו
לגאון משה פיו והבין לבו כאילו כוון כל הסוכה ואז
סקלה שלה עליו כאילו היה כן כמ״ש בזוהר יכוון
בסוכה ושעה יהיה כונה עליו ע״ש ועל כן קנהינו
חסידים הראשונים עה בכל מעשה המצות לקדם
ולעשות רצו׳ ונעם ד׳ אלהינו וכו׳ והוא מועלת גדול
למעשה״
ובשעה שיכנס בכל סוכה אחד לאדם קורא כל
מצוה

מצות שבה ז״ן " " "

לש״י קב״ה ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחדא שם
י״ה בו״ה ביחודא שלים בשם כל יש׳

הריני עושה מצוה זו לתקן את שורשה במקום עליון ׳
במאמר קודשא בכל פרטיה ותקוניה ודקדוקיה במצות
אחת כוונתי יצר טוב לעשות מצוה זו ולעשות נחת רוח
ולהקים השכינה השוכבת עפר ולהקים סוכת דוד
ולהחזיר העטרה ליושנה ולבנות עמנו ובלמה בכל
המלשנה ולתקן כל הצינורות שנפגמו בין על ידי בנ״ש׳
אחר שנך פה ישראל ולתקן כל תרי״ג מצות הכלולי׳
במצוה זאת ולבנות זיוג בב׳ מוחין עם הקדש
ולהכך נפשי רוחי ונשמתי שיהיו כחויים לעורר שיין
תתאין ש׳ שעשה מצוה זאת ואל יעבב עוד חטא
ועון ויהיה לנו את המצוה הזאת והשלה לבטן לפני
ני׳ מצוה אותה לעורר מחשבת לוחים משם פלה "

תפלה נאה לאומר בכלה קודם שיכנס לסוכה

יהי רצון מלפ׳ שתשלח שפע בנים ותפרוש עלינו ׳
סוכת שלומך בזכות מצות סוכה
לשם יחוד קב״ה ושכינתיה בדחילו
ורחימו ליחדא שם י״ה בו״ה ביחודא שלים בשם כל
ישראל ולהקיף אותה שיין כבודך הקדוש והטהור
נטוי של כאבינו שלשלה כמאמר יעקב ונעשה
ונשמע

ושפכו עלפנו החיים לעבדך מקפשתך ובזכורה
צחתי עביתי החולה ורק עצותיך חלושה יחשב
לי בזחת כחלו הלקחתי גלוד ועצב מבמני עשני
ושחעתי עלפם ושמוש פיון שילאין רעה ישיהם
תחיינ אלוני הערפיע רב בלרות ולעשבים גם צמחי
הקלחים ושם עלעבים ותתן לג וכתב לאבבה ולחמו
במחרבל כפיך בנגפעילתי עןהמולם ותחזקני
עוזם ושיער פ תשער על התיים כחים ותהי
חשובה עלהסוכה זו אחרי שנ"ים כחילק י"שבוה
בכל פלגיה ולקלוקה ותנוחיה וכל עזמות הקלעיים
בה ותציבלו החתיעה ותזכני לעב ישמחבים על
החלושה נעזב קהו בגבולהך והליתך פלאו
והנה אם היתה בודר לשער ה' לשבר מה אחבת כבניב
בסוכות תשבו ז' ימים ולבתר ישבו בסוכו'
בקדמיתא תשבו ולבתר ישבו קדמאה לאושפיזי
ותניינא לבני מהימנותא. קדמאה לאושפיזי ס' קאם רב
המנונא כד הוה עי' לסוכה הוה חדי וקאים על
פתחא דסוכה שלמו ואמר נזמין לאושפיזין ומסדר
פתורא וקאים על רגלוי ומברך ואומר בסוכות
תשבו ז' ימים תיבו אושפיזין עילאין תיבו. תיבו
אושפיזי מהימנותא תיבו. זקיף ידוי וחדי. ואמר
זכאה חולקנא וחולקהון דישראל דכתי' כי חלק ה' עמו
יעקב חבל נחלתו והוה יתיב וכו' עכ"ל וכן כתו'
לכל

לכל בני ישראל בבכסהן בסוכה בכל לילה ולילה
שבשבעת ימי החג להזמין אותם לאיש יושב ואח״ך
יכול המאור שאו וכבך להקדים הצדיק בי יוסף ואח״ך
לכל חבריו שאו

והנה ה' לקחתי סלר יפה עינים וטוב רואי
(כתבתי בה סוכה שמפר כל אושפיזין
קדישין כל איש יושב ואומר לבנין הכל במקום יפה
שמן יכון שקורא במפתח הקדוש הזה וזה קוראו
בכל לילה כשנכנס לסוכה והוא בפתח הסוכה יאמר
שלו אושפיזין עילאין קדישין שלו אבהן עלאין קדישי'
לשיתב בצלא דמהימנותא שלמה בצלא דקב״ה

ליל א' מפלה יושב לבא קדוש להם מליק
לאבות סוכה · סימן נשמר׳ קד׳ ואו
נ׳ ינ׳ · כפ׳ נ׳ ק׳ · ה״ נ׳ עו׳ · סך הכל נשמ׳ צלם ·
ואח״ך יצלם יצחק יעקב משה ואהרן יוסף ודוד
וכן מסיים יאמר בסוכות תיבו תיבו יתיבו עילאין ·
תיבו אושפיזין עילאין קדישין תיבו אבהן עילאין
בצלא דמהימנותא בצלא דקב״ה וכתה חולקנא ודכה
חולקהון דישראל דכתי' כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו ·

ליל ב' יאמר שלו אושפיזין וכ' כנ״ל ויעול יצחק
שנותו אבא קדוש להם מליק לאושבין
סוכה בא״ת ב״ש ח׳ פ׳ ל׳ ז׳ שלה ה׳ נ׳ יצחק · יצלם
יחד עם יעקב משה ואהרן יוסף ודוד · ואח״ך

תיבו תיבו וכו' כנ"ל

ליל ג' יאמר שלו אושפיזין וכו' לגמול יעקב
עלישא אבנה קדישא דהב עלך בכ"ף סוכה
בן יעקב ׳ עם פנים לפוסה סוכה ׳ ג׳ ה׳ ו׳ ד׳ ׳
ואחוריים לאותיות סוכה ע"ז ל׳ שלה קדב"ה ב׳ ששהג
יעקב׳ ויכללו אחד עבלם יצחק שהם אהרן יוסף ודוד

ליל ד׳ יאמר שלו וכו׳ לגמול שהם (עיין שהי ענג ~
דהב עלך לאושבן סוכה פאוער ותילוי ׳
דוה"ן פשך ו"ו כ"ף ק"י בן עשק ע׳ אותיות׳ וגם אחד
תחשוב אתב"ש ת"ו ת"ח ע"י כ"ל ש"ן פ׳ בן רט"ה ׳ אח"ב
נ"ב ת"ו ז"ח ע"י כ׳ הה בן ש"ה ׳ אח"ב נ"ה הה בן ע"ו סך
הכל בן ש"ה ויכללו עבלם יצחק ויעקב אהרן יוסף
ודוד

ליל ה׳ יאמר שלו וכו׳ לגמול אהרן כהנא רבה ~
קדישא שהי שנה דהב עלך סוכה פשך
בן קך ו"ת בן כב׳ כ"ף ב׳ ק׳ ה"י בן ע"ו׳ סך הכל בן (ת)׳
בן אהרן ׳ ויכללו עבלם יצחק ויעקב שהם יוסף ודוד׳

ליל ו׳ יאמר שלו וכו׳ לגמול יוסף צדיקא דהב
עלך שלוי סוכה לבר כוה שך פ׳ ו׳ ב׳
ו׳ פ׳ בן פ׳ ר׳ בן ד׳ סך הכל קט"ו בן יוסף ויכללו ~
עבלם יצחק וכו׳

ליל ז׳ לגמול דוד עבן שלכא משיחא דהב עלך
סוכה בשפה קנין ס׳ בן ו׳ כ׳ בן ב׳
ה׳ בן ה׳ והכולל הה י"ל בן דוד ׳ גם בכ"פ סוכה
וח׳

ות׳ אותיות כ׳ק״ן כמנין כו״ת קצ״ן וכללם יחד
כלם·יצחק ויעקב משה ואהרן יוסף עכ״ב ״

ובליל״ה הזאת יקרא ענין הזוהר פרשת -
בראשית וז״ל משלוף ע׳ הה״ח דבניכו׳ •
לו׳ צדיקים ושין קב״ה לאעברא לבלאושין דעלמא
ולא יעתאר בעלמא אלא קב״ה בלחודוי וישראל נ׳
אחד בבין כך הכא ו׳יעים הה״ח דבנין לא עבישעין
ועולן ובוועג השיטא קשלטין ישראל לחודייהו -
בעלמא ועקר בין כר אחר אי״ל אחר כנא דחולא
ו׳כבשים לקבל ז׳ רכבין עשיר טוים אעכ״ב לכהנו׳
ועאי עבהלין קב״ה עשלמא עם כלה יעתאר -
עינה לא יתבטלון עבדה ולב׳ה ובהוא ועשלא
יפקין עים חיים עלמשה עלאה חטים א׳ היס
קלתני לא חסר שלאה וחטיים א׳ פים סאחרין -
לא נבול תיתאה ובגול שלאה בקין ובמורף בעינג
לאעג ובפערת רעג לא יעתאר הנא בעלמא אלא
כלא לחשי וחיים וחירו בעלמא · ותא״ח בהאי חנא
עבה נמך קשים נביעו לחסך באיכון עיתן עשע
יע׳ בבראשית וכלהו ו׳יושן עולאין עקבלין שאיכון
עים חיים כנהקין שירושלים שלאה עשירא -
ובאין אחר הנע לאיכון עים חיים באיכון עיתין -
וחסיה וכדין חתאן בהאי עלמא בבין לחשיג -
להוא עיבו רושן קב״ה לשעבד כר יעבר קב״ה
סאיכן

סקיבן שמחזק לחזון תיבין שים חיים עופות ׳
באיזון שיתון בהקפות שנבחו שלשה ספרות יס ־
המחזיקין ואומרים תהלתנו שיש יה בכלים לקבל
צדק לחקר חי סולשים ונעל יהה שים נחת ־
באיזון שיתון ׳ ואחה לו סוקן כי סוף חק בהלכי
הלכה שער לא סמו כמן סכל כמן ואם אין מי כמן
שי כמן הוא לפניו ושער אי שפטת לחקר מי עריה
כמן הכ״ל כמן הזות מחזבת לחיקה כל לחתי ־
לאחרונת מה ואם אין מי כמן שי כמן לחזה לה
חציבה עיבו שלישת בבין כשלטות לא שחת ־
בלמנו קריצ אלבלר ישלשו איכן כרם כין ־
כביב ולעבדם שים בעזון שעניים פישועה שמן
איכון איכון שית עניים לאיכון שפקין בגדל
ישועה (לי׳ שלבות) וכהן שלשו כלה בחרות בכין
לנתקי שפטת שבין הזוג פתיבו לעמרטמן ׳
בבן כך ביום השעט שבלת תהיה לכם מבל ״
ואחר יאמר

יקרשי אות עבוכות ׳ אושפיזין שלאין קדי׳
אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן יוסף
ודוד ששרכסם הארת שעשה שקנוצם ־
ונאים בתוך סוכתם שתוכם בחשך ומפלן
הגולים לאחות שבל בתת שוכן להעביר גלגלים
שקאחר והאלהים כבות יכולתן לתקן שלה ־
בשלבות יה וכל בו באר יקחו בצעק ־
להטוב

להפנות אליך כלם (מש״לה) ויקויים בהם מקרא שכתוב
והיה יום אחד הוא יודע לה׳ לא יום ולא לילה והיה
לעת ערב יהיה אור · והיה ביום ההוא יצאו מים חיים
מירושלים חציים אל הים הקדמוני וחציים אל הים
האחרון בקיץ ובחורף יהיה · והיה ה׳ למלך על כל
הארץ ביום ההוא יהיה ה׳ אחד ושמו אחד · ותתנם
לחיים טובים בהכנעלם ויושע ונחשה ט״ל בני
ברית · ונשכה ונחיה ונירש טובה וברכה לחיי העוה״ב
(והיה אומר) (ולמען תחיו) (ימים) כולם · ידעי שמך ואוהבי
רצונך והעוב במינך ומשאחן ושכל טוב בעיני
אלהים ואדם ויחד לבבינו לאהבה וליראה את שמך ·
ולעבוד עבודתך הקדושה תשר כל הישים אכ״ר ״

וראו ונתן להיתן קוסתן שלא כהכנה׳ בלשר ~
התורה על שלחן ה ע׳ לשורהנל״ ־ עם
במוכה נלם ״חודשלין שהוא שחבר קליש בהכנב עם
הקובה קוסת לוד ועקרג במשגפושל צהק כגזכר ~
בזוהר ומ״ש אם הוא לעשר בדרך סלסב׳ בזוהר ~
וכיולא ובלא פסק נשלהו ם שם ישבתו ו׳ צדקים ~
מושכין שלחן לבלם וה׳ צדיקים ודוד שלבא כי׳
הושבה לו היא יותר שקובלב אלכלס שהקטורה ~
הנבשית ה שם · אכלו לחם לחשה של קול עם
הנפבה ישב בכבה ־ שתה ה׳ ועו׳ צדיקים נשער
מולם

שלם״

ורא֗וי לומר בזוהר כל לילה ולילה שמגיע החג. ליל
א׳ בזוהר אמור דף ק״ג ע״ב. ליל ב׳ בפ׳ פינחס
דף רנ״ה ע״ב. ליל ג׳ בפ׳ בלק דף קפ״ב ע״ב. ליל
ד׳ דף קס״ו ע״ב. ליל ה׳ בפ׳ ויחי. דף רך ע״א״
ליל ו׳ פ׳ ויקרא דף כ״ד ע״א. ליל ז׳ פ׳ נח דף ס״ג״

ושמחת״ מנהג שהקדושים לקרוב ליל א׳ כמו׳
פ׳ דקדושין שאמר בקום שלחן של
נבלם נבנו שעבו שק״ים נבלם נבנו מה כל החג״

ליל ב׳ שעושת פה׳ לורבים אוזי שקושין על זכות
להזכיר שקורבן על יצחק שנשקל על
גבי המזבח ושם נתקנו הקרבנו׳ כנודע

ליל ג׳ שעושת פה׳ לחולין נרקש פיא השעבוד
שנשתעבד בה יעקב אבינו ע״ה״

ליל ד׳ שעושת פה׳ לאבות שנזכר בבוכה
שעלת שלמה שזה זכה ונוסה אל הלם׳

ליל ה׳ שעושת פה׳ לצעורות שנזכר בבוכה
בכוך שנבחר בה אהרן ובניו״

ליל ו׳ שעושת פה׳ לרפואה שנזכר שעלת של
יוסף יוסף זכה לקבור את אביו״

ליל ז׳ שעושת פה׳ לחשנויות שנזכר בבוכה
ע׳

שי שענה את דוד ואת שלמה בנו בירושלים הוא יענה
אתכם וישמע בקול צעקתכם וכו' ועל כל פנים
יאחוז שום לכבוד הצדיקים ולהזכיר צדקתם לכל איש
יוש וגם שעניינו כחג אז תנא יכן לקרות שסבב סוכה
ביע בוא' צדיקים כנגד ה' חסדים ה' שמסבב כי
הפנים אינם רק בחינות הכללות כידוע לורשי רעה
ויש סדר אחר לקרות אותו בשמחה ואמר אותן
בצדיקים הבאים בס"ד ואחר על שולחן בשירים והשבחו
לכבוד הבעל הקדוש וכבר האר"י ז"ל שלא יקר השירים
והתשבחות על השלחן בשבתות וחגים ובשמחה
בכ"ז וח' כפ' עבת בס"ד

לאור הבקר יום חג הסוכות יקום לעבודת
בוראו או קודם אור הבקר באשמורת
האחרונה הכל לפי שה שהוא אדם וכשהוא כגדל
כלהשה מבחג הקדוש הזה כי כלו שלא חסדים והוא
האין להתבונן שורות שכתב שיפף אוטן וחזק כי לא
כל השנים שוה ונכון שלבו גם למעלה אותה
שעה שעשי עבודתו לבו ואחבור קודם שאותו שעות
אחריו כה שלא יעשה העבודות עבודת אנשים שלמעלה
וכל אדם אין חייב אז כשיטוח

ושנהג חסידים הראשונים לעמוד שתשרה הנוסר
השלבים בבור השעבוה הזה בפרשת
ויחי רבבך וגו' את כל הקריאה בשני וב' ער נשה

הנה עכשיו לו ובזוהר פ' תבוא דף קפ"ו ע"ב כי ישראל
אינון בגו' יושן וב' על ונהורא עשיה שפ' . וביותר ~
שבואר בב' פנחס דף רנ"ה כללות סוד הלולב ונענועו
עם . ובמאמרים אלו תמצא כל סוד סדרם ויפלא ~
לאדם קריאת הלבב בזוהר כאילו מפורש בכל ויוכי שרוב
הפלגות חכמים לא בא בזוהר פ' ולא ידע שלא
קוראיר לאין הזוהר שמוב' אחר לנשיה ושמורר להבה
דורם לגולה וכיכלו זה הלך בכל שנה ושנה היה
כך המקובלים הראשונים לשמור קורם שצ"ב ~
שנה ע"פ יה לשמור תפלה מפני השנה הבאה בזוהר
פ כל פורות שנלו מע"ב אחד ז"ל ושמתיחם לגבלות ~
הכל מאשר לכל תשנים בבחכה הרשב"י ולה"ה נש' ,
עליו בכה הם לבחות יקרא מתוק השנה הזאת ~
בשקראי מהקל קורם שצ"ית שבלתי עירע ויעבל בזיו
יתברך שר קודש בשמכיו (לכנו) ויעשה הרבבם ~
לאם מושלך פ הכל שורם . בתשובה שבכות כוונה ,
ואם לא פיון בהם לא שוה ולא כלום "
ואח"ך יתעסק בעבודתו לאמר לעולם פאמר עין ~
הרחוי היה עולם יותר עוב לאונגו שנרב.
ינע פ אחת לאונגו בינע בקשר נשר אל בננבה עש"
לבו בשבת שרשב לאונגו באשת שבותן הך ציהיו ~
ההלם והטובה עוכבות כאישרן עבו"ני ואם אחר
יפול

יפול שם אויר שלו בשעת הנענוע אין בכך כלום -
דרבב אדינא שתכוין הוא יו ודרך חכמי' שאמר ~
לאוגדו בשי' והלולב השכן להם שלו שבשור יום
וקושרין אותו יפה אף ב"ה כלא צריך מעכבה וקשי'
בשלו ולא אסרו אלא בקושרין אותו שלא כמינו ״
ונראה שיכוין באוגדו לקשור קשרא כשהוא אוגד
אותיות שם הקדוש הוי"ה ב"ה שי' ג' בדיי
הלק אות יו"ד בשלוחה זכר לא בזהן' ושי' ב' בה'
שבה אות ה"ה בשילוחה שלשם יכן ובועז' ושי'
הלולב שלו ו' פשט' ושי' האתרוג ה"ה אחרונה
בשלוחה' ושמה לאוגדם בקשר נשאר לי' אחרים -
ועל כן ראוי לעשות ב' קשרים זה על זה לפי שהשכם
הלולב כולו כפולים ולכן צריך להיות קשר אחד לבנין -
בחינת הזכר' שנקראים ושתפרים הקושרין עם
החתן' ואח"כ קשר ב' לקשור החתן עם הכלה ולכן'
יהיו זה על זה (היינו) שעושים גני' הכלה כנודע '
ועל פי זה תשכל ותבין לבלתי עבבה קשריהן יחד
הלק ושבה באופן קשריהן יהיו אויש על שקרחו ~
ועל כן כשה"ה ולה"ה כשיהיה שלוב הלולב '
כנגד פני של חיים יעשה ג' הדסים א' לשיש והולך
חסד וא' לשמאלו והוא גבול וא' באמצע השורה -
והוא דת כורה קשת לישן הלולב שבעו הנביה עלם

קור

סוד היסוד השער שהפרגוד נקרע חוץ הענל והגט
בני עלבונות ישים א׳ לישן והוא נבח וא׳ לישמעו והוא
קול״ ונעתה למפרים הרחשוסים נפח כדלה אחד
למושל בעתה חבלתי וזה מפחדה״

לעיק״בהו בחילו והיש לנחלה עם יהבוה׳
בחורה עלים באסכל־ע׳ הפתט

מושה עבות אחבלת ל׳שנים או לקיים עבות יהאי
וחנוה ולתקן את אותה במקום שלזן בגישור קושה
בכל פתעים וקרוקיה לעשות את כוונתי וכה עבות
לעשות עבוה ״ז׳ ויהגוי אות שיתקשרו ש׳ אותה
עלבוה עם שינוי הנחלה והגבול והיתה והעבה ~
והקשר כי כל בגשים ונחרן לך ה׳ העשלבה יחד ~
כולם בחבלי עבותות האהבה ויתקן ש׳ קשר זה
עה עפעשני בעונותי להיות נבון עבדר־אוף מחזה
יעובו ויתייחדו יחתן והכלה וב׳ פרה עלן כוכבים
עלה במורה עלים ויהי הקשר שיין קשר לעה׳ יעקב
ובן בני לבית יתקלו עשה כפילת הושה הקשול
כאיש הבלישל יתקלה איש עשל אחיו והיו כללם
הין פתעביר עשולת ידון שן האחרן עלה יפתה
ועלת יתנה בה ויכחוש לעבור את ה׳ כאשר עם
לבבו ויחזור כל השעדים ויעקהו לפניך כל
הבבואים ויעשו כולם אגודה אחת לעשות לצונך
בלבב

בלבב שלם · ונפשו כוחו ועשותיו יהיו קשורים ~
וכרוכים בה(בו) וכרוכים בכרור החיים שעולה
במספר הלם ובמספר עולה · ותהן לו ולא בער
וחסד וכבק שעלה במספר מלבה וחוש שאחרך חכמ
בגלגלות והשכל להבין ולהשכל הקוש הקרושה ~
שעלה כעגין אחרוג · ויושפת מלב עפש כוח עהרך
והקרושה שעשך הקמה והעיקר שם בין השעי יחד על
יל ג' הרסים אות · יו"ר שעך הקרוש · ועי' ב' בה עלבו'
שלוי ה"ה שעך הקרוש · ועי' סלגלב שלוי נו"ע שעך הקרוש
ועי' האחרונה שלוי סה אחרונה שעך הקרוש · ויחשב
לבבך לגלב באגנבו כאילו עליו לבושים ובניו טובה
והק(בו) מלו וקרבן כאושרו לשרוחב במבואים על
קצות השובח ותתפוש בו ותבלט והחזיונה עינך ~
באורך לצין ונהשן על שאפנו · ישב כבראשונה ~
אז תחפוץ זבחי · צדק עולה וכליל אז יעלו על מזבחך
פרים בשהלי בישע נבא " "

וכבר כתבתי לשיל לפקה נוסח תפלה אחרת
זוה להלבהא לאומל קורם שילב לגלב
וה לפי פשוטן שלבבים אכן לפי סודן של כבדים ~
הבקחים בסוד ה' השה כאו שעשה ה' שה מגן ·
השכונים נשה נשיאה ואין שקושם כאן "

תכן לו יעשה בחכמה ויען בך לנעשה בהים ·
השך

הענין שלבושל שלא נשבר לבבך נסח תפלה אחת כולל
כל הכוונה למי רעות הקב"ה ז"ל וזה נוסחתה אשר בה
תבין ותשכיל בעשיית הלש השכחת ס לבהוג עוד ~
ובונה במשים ששלותיו ושה עוב ושה ששם נרבע ״
ליקבדהו ושכינתיה וכו' הנני בא לקיים מצות ~
ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר ~
כפת תמרים וענף עץ עבות וערבי נחל לתקן אתר
שרשם במקום עליון בשיעור קומה בכל פרטיהן ~
תקוניה ולקיימה לעשות כוונתי ולכה' ויהו' אוג
עבבה סגולה לשיטן אלו הכוונים לאותיותם בן
שקלוש יו"ד ה"א וא"ו ס"ה תקב באוקם אחד לאחד והיו ~
לאחדים בה ״ ובנענועי אותם יתקשר ויעלו אל הה'
חסדים שנתפשטו בנוקבא לושר שחסר בר הוד ולוקח
עביכור יעבר השרש שלהם רשת עליון לושר ויקבלו ~
אורה שם להביא האל שם א רחא נקבא לושר
הנוטלת שלא פחוה עלו ״ ובנענועי לארבעה במינו
חסד החסד שבלשת נ' הולכות ונב' שוחין עבו עם'
יהו יוד הי וין ישפך חסד החסד שבמקו
שבלשה זאת לחסד החסד
שבחסד שבשש קצוותיו ונ' הובאות אל פתח ~
להשפיך החסד ההוא אל הנוקבא לזאת בחינת הי
החכמה שבשם ותעשה לרוור ״ ד ובנענועי

שר

לגבי שבכן בחינת גבול שבחסד שבלעת זת' ג' הולכות
וג"ג' שוחין שבושם הוי הי ואו יוד ישען
גבולת חסד החסד
שבלעת זת' לגבולת חסד החסד שבעש קצותיו וג' ~
הבאות אל החזה להעשיך מגבול ההיא על נוקבא דז"א
בחינת הי אחרונה שבשם ושלשה לכור " ובשנים
לגבר שלה בחינת תת החסד שבחסד שבלעת
זת' ג' הולכות וג"ג' שוחין שבושם ויה ואו יוד
הא ישען תת חסד שבחסד
שבלעת לז"א להב' החסד שבעש קצותיו לז"א
וג' הובאות אל החזה להעשיך אותו אל הנוקבא דז"א
בחינת הא אחרונה שבשם ושלשה לכור " ובשנים
לשלה בחינת נצח החסד שבחסד שבלעת
זת' י' ג' הולכות וג' ג' שוחין שבושם יוה יוד וין
הי ישען נצח החסד שבחסד
שבלעת זת' לנצח החסד שבחסד שבו' קצותיו
לז"א וג' הובאות אל החזה להעשיך אותו אל הנוקבא דז"א
בחינת הי אחרונה שבשם ושלשה לכור · ובשנים
לשלה בחינת הוד החסד שבחסד שבלעת
זת' ג' הולכות לשלה וג' ג' שוחין שבושם הין
הי יוד ואו ישען הוד החסד ~
שבחסד שבבעת זת' להוד החסד
שבעש קצותיו · וג' הובאות לשעלה אל החזה ~
להעשיך

להמשיך אותן אל נוקבא רז״ת בחינת הי׳ נחרונה ~
שבאים ונעשה לכוד ״ ובכוונתי ׃ לשובב ~
בחינת יסוד החסד שבחסד שבלשה את׳ ג׳ הולכות ונר
נשוחין שבוים וו הו יוו או וו הו או
יו וו דו ~
ונעשן יסוד החסד שבחסד שבלשה את׳ ליסוד החסד
שבחסד שבעו קצוות רז״ת ונ׳ הולכות אל החוה ~
להמשיך אותן אל הנוקבא בחינת הו או אחרונה
שבאים ונעשה לחוד ויכנסו בה היום ~
כל שש קצוות החסד שבלשה ״ ״
י ועם יצוה ה׳ חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי ~
ה לכן ה׳ חסדך ויעקב תתן לנו ״ ״ ״
ו חסד ה׳ מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים
ה ודיגאל הפשעים כי לעולם חסדו ״ ״
א והב צדקה ומשפט חסד ה׳ מלאה הארץ ״
ד דמינו אלקים חסדך בקרב היכלך ״
נ חית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך
י יהי חסדך ה׳ עלינו כאשר יחלנו לך ״
ובכן יכוין אות׳ שבכח גדולה שבזה יתקן שה
שחטא אבינו הראשון בפירות האילן ונבל
עשה עץ פרי ויתקן שה עפוש בלב חושב שהאבר
אין במלות שבות אחבוב הרושה ללב ובמגלה
שבות

עשית הלולב הרומז לגדל׳ יתוקן פגמינו בהוצאת =
שכבת זרע לבטלה דרך חוץ הטפה ובסגולת מצות סכה
הרומזה לעינים · יתוקן אשר פגמנו בעינים ושה׳ · ובסגולת
מצות שבת הרומזה לשפתים יתוקן פגמינו בספרי
חלקות לשון שבכללו גדולות ובזכות מצות ולקחתם לכם
ביום הראשון תבנה ותכונן כסא כבוד מרום מראשון ~
מקום מקדשנו ותתכונן   דור שאל תבעית ככתוב =
ראשון לציון הנה הנם ולירושלם מבשר אתן בב״א ״

יום ב׳ לשם יחוד וכ׳ כנ״ל עד שעל החוזה עלי · ~
ובכונתו לא קרום בחינת חסד דגבול ~
שבגבול שבשבעה וא׳ ג׳ הולכות עד ג׳ מוחין שבו שם ~
יהו יוד הי ויו ישפך חסד שבגבול שבשבעה
וא׳ חסד שבגבול שבשם
קצוותיו וג׳ הולכות אל החזה להשיך אותו אל הנקבה
בחינת **הי** אחרונה שבשם ושלשה לכל״ · ובכונתי ~
לצד   שבון בחינת גבול שבגבול שבלעת וא׳ ג׳
הולכות עד ג׳ מוחין שבו שם **הוי הי ואו יוד**
ישפך גבולת החסד שבגבול
שבלעת וא׳ לגבולת החסד שבגבול שבשם קצוותיו וג׳
הולכות אל החזה להשיך אותו אל הנקבה בחינת
הי אחרונה שבשם ושלשה לכל״ · ובכונתי לצד
שזה בחינת תת החסד דגבול שבלעת וא׳ ג׳ הולכו׳
עד ג׳ מוחין שבו שם **ויה ואו יוד הא** ישפך

תת

תנ"ת החסד דגבול שבלשת זא׳ לתנ"ת דחסד דגבול שבשם -
קצוותיו כלה ונ׳ הוכאות להשפיע אותו אל הנקבא בחינת
הא אחרונה שבשם ושלשה לכל" ובשנגעו לשפלה
בחינת נצח חסד שבגבול שבלשת זא׳ ג׳ הולבות
נגד ג׳ שמין שבשם יוה יוד ויו הי ונשאר נצח
חסד דגבול שבלשת . . . . זא׳ לנצח
החסד דגבול שבשם קצוותיו · ונ׳ הוכאות אל החוה -
להשפיע אותו אל הנקבא בחינת הי אחרונה שבשם
ושלשה לכל" ובשנגעו לשפה בחינת הוד חסד
דגבול שבלשת זא׳ ג׳ הולבות לשפה נגד ג׳ שמין שבשם
היו הי יוד ואו ונשאר הוד החסד שבגבול שבלשת
זא׳ להוד חסד הגבול שבו"ק
ונ׳ הוכאות לשפלה אל החוה להשפיע אותו אל הנקבא
בחינת הי אחרונה שבשם ושלשה לכל" ובשנגעו
לשפלב בחינת יסוד חסד הגבול שבלשת זא׳ ג׳ -
הולבות נגד ג׳ שמין שבשם וו הו יו וו או וו
הו או יו וו דו ונשאר יסוד חסד הגבורה שבלשת
זא׳ ליסוד חסד הגבול שבשם קצוותיו ונ׳ הוכאות אל החוה
להשפיע אותו אל הנקבא בחינת הו או אחרונה -
שבשם ושלשה לכל -
וכן יכוון בה היום כל שש קצוות חסד שבגבול -
קשבשם בחסד דגבול שבשם קצוותיו בכח זה
חסד דגבול שבלשת "

י ושם יהוה חסדו ובכלה על שני תפלה לא חיי ״
ה הללוהו בגבורותיו הללוהו כרוב גדלו ״
ו גם עד זקנה ושיבה אלהים אל תעזבני עד אגיד זרועך וג׳
ה והודו לה׳ כי טוב כי לעולם חסדו ״
א אבא בגבורות ה׳ אלקים אזכיר צדקתך לבדך ״
ד דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו ״
נ נוראות בצדק תעננו אלהי ישענו מבטח כל קצוי ארץ וג׳
י ה׳ כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה וג׳ ״
וכבן יהלו׳ וג׳ כנ״ל בפסוק א׳ ״ ״

יוס נ׳ לשיקבהו וכ׳ כנ״ל · ובנשנוש לצר כחס
בחינת חסד שבגבורה שבגבורה זה ג׳ הולבות
נגד ג׳ עולמין שבו עם יהו יוד הי ויו יושנן ״
חסד שבגבורה שבגבורה זה׳ לחסד
שבגבורה שבגבורה קצוותיו וג׳ הובאות אל החוה להעשיך ״
אותן אל המוקבב בחינת הי אחרונה שבגבורה ושלשה
ניכור · ובנשנוש לצר כחס בחינת נגלות חסד ״
שבגבורה שבגבורה זה ג׳ הולבות נגד ג׳ עולמין שבו עם ⩵
הוי הי ואו יוד יושנן נגוכב חסד שבגבורה ״
שבגבורה זה׳ לנגלות חסד ״
שבגבורה שבגבורה קצוותיו וג׳ הובאות אל החוה להעשיך
אותן אל המוקבב בחינת הי אחרונה שבגבורה ושלשה
ניכור · ובנשנוש לצר עולה בחינת חת״ לחסד שבגבורה
שבגבורה זה׳ ג׳ הולבות נגד ג׳ עולמין שבו עם ויה ״

ואו יוד הא יושך תת"ה לחסד עבלעת זא לטה
לחסד עבתת עבשע קבוותו וג'
הובצות אל החזה להשיך אותו אל הנוקבג בחינת
הא אחרונה עבעס ושלשה לכור · ובשעוני ״
לשעלה בחינת נצח לחסד עבת"ת עבלעת זא
ג'הולבות נגד ג' שוקין עבועס יוה יוד ויו הי'
יושך נצח לחסד עבת"ה
עבלעת זא' לנצח לחסד עבת"ה עבשע קבוותו ושלשה
הובצות אל החזה להשיך אותו אל הנוקבן בחינ' הי
אחרונה עבעס ושלשה לכור ״ ובשעוני לשעה
בחינת הוד לחסד עבת"ת עבלעת זא' ג' הולבות לשעה
נגד ג' שוקין עבועס היו הי יוד ואו יושך
הוד לחסד עבת"ה עבלעת
זא' להוד לחסד עבת"ת עבשע קבוותו וג' הובצות
לשעלה אל החזה להשיך אותו אל הנקבג בחינ' הי
אחרונה עבעס ושלשה לכו"ר · ובשעוני לשעה
בחינת יסוד לחסד עבת"ת עבלעת זא' ג'הולבות נגד
ג' שוקין עבועס וה הו יו וו או וה הו או י
ו ד ו יושך יסוד לחסד עבת"ת עבלעת זא' לסוד
לחסד עבת"ת עבשע קבוותו וג'הובצות אל החזה
להשיך אותו אל הנקבג בחינת הו או אחרונה
עבעס ושלשה לכו"ר ״ ובכן יכוון בס"יום
כל זה חסד עבת"ת לשתפאע בחסד תת"ה עבוך בבת
יק'

וה׳ חסד תת״ שבלשת זא׳ ובבן יה״פשי וב׳ כבלשיל פוסא׳
ו׳ ושם יבוה ה׳ חסדו ובלילה שלשעי תפלה לאל חיי ״
ה׳ והלל לבוו שוו ותת״ בשקדוו ״
ו׳ שתה ה׳ אלהינו שוקס חנחנו לך תהללים לשם תפאלתך •
ה׳ והלאל הששים בלעולם חסדו ״
א׳ עלתי עלם חס״ר יבנה שעים תבן נשנעך בהם ״
ד׳ כשו ה׳ ושוו בקשו פנו תשד ״
נ׳ הר פלבו יעשו לשר אפס קרוש שעבב שלכון ״
י׳ שלא פי תהלתך כל היום תפאלתך ״
ונבן יה״פשי וב׳ כבלשיל בוס כחאון ״
יום ד׳ לשי״ קבהו וב׳ כבלשיל ביום ע׳ ״ ובנשנוטי •
לבל ככוס בחיטת חסד רנעה שבלשת זו״ל
ג׳ הולבות נגר נ׳ שוחין שבו שס יהו יוד הי ויו
וישאך חסד רנעה שבו׳ קצוותיו
וג׳ הובאות אל החוק להשיך אותו אל הנוקבא בחיטת
הי׳ אחרונה שבשם ושלשה לכור׳ • ובנשנוטי לבד
״ בטן בחיטת נבואת חסד רנעה שבלשת זא׳ שבו
שם ־ הוי הי ואו יוד וישאך בואת חסד
רנעה • :::::::: שבלשת זא׳ לנבואת
חסד נעה שבשם קצוותיו וג׳ הובאות אל החוק להשיך
אותו אל הנוקבא בחיטת הי׳ אחרונה שבשם ושלשה
לכור ־ ובנשנוטי לבדשה׳ בחיטת תת״ חסד רנעה
שבלשת זא׳ ג׳ הולבות נגר ג׳ שחין שבו שס ויה׳ ־
אוו

ואו יוד הא ינענע תנ"ח חסד לנצח שבלולב ור"ל
לת"ת חסד לנצח שבשש קצוותיו וג'
הובאות אל החזה להשפיע אורו אל הנוקבא בחינת ה'
הא אחרונה שבשם ונשלמה לדור · ובנענועי ~
לשמאלה בחינת נצח חסד לנצח ות' ג' הולכות וג'
ג' שוחין שבו שם יוה יוד ויו הי ינענע נצח ~
לחסד לנצח שבלולב ות' ~
לנצח החסד שבנצח שבשש קצוותיו וג' הובאות אל החזה
להשפיע אורו אל הנוקבא בחינת הי' אחרונה שבשם
ונשלמה לדור · ובנענועי לשמה בח' הוד החסד לנצח
שבלולב ות' ג' הולכות לשמה וג' ג' שוחין שבו שם היו ·
הי יוד ואו ינענע הוד החסד לנצח
שבלולב ות' להוד החסד לנצח שבשש
קצוותיו וג' הובאות לשמאלה אל החזה כחל נוקבא לזה ~
בחינת הי' אחרונה שבשם ונשלמה לדור · ובנענועי
לשמאלה בחינת יסוד החסד לנצח שבלולב ות' ג' ~
הולכות וג' ג' שוחין שבו שם וו הו יו וו או וו הו
או יו וו דו ינענע יסוד החסד לנצח שבלולב ות'
ליסוד החסד לנצח שבשש קצוותיו וג' הובאות אל החזה
להשפיע אורו אל הנוקבא בחינת הו או אחרונה
שבשם ונשלמה לדור " וכבן יכוון בה כל
שש קצוות חסד שבנצח שבו"ק בכח ו"ק חסד הנצח שבלולב
· ואם יכוון הי' חסדים וכלולה שי"ל עשי תהלה לאל חי ~
· כל אלקים בבאותו שכשוקחין יה ונשענך מבבוכן
הללויה

ה׳ לשים קללה בקנאו קללתו בקינטוריו ״
ו׳ עבה הנוף׳ צבאות אלהי ישראל הקיפה לפקוד כל הגוי׳ וכו׳
ה׳ לחנו ה׳ חסדך וישעך תתן לנו ״
א׳ להים צבאות שוב נא הבט משמים וראה ופקוד וכו׳
ד׳ שינו אלהים חסדך בקרב היכלך ״
נ׳ ורא אלהים שמקדשך אל ישראל הוא נותן עוז וכו׳
י׳ הי חסדך ה״ עלינו כאשר יחלנו לך ״
ובכן יקדש וכו׳ כמשיל ביום א׳ ״

יום ה׳ לשקבהו וכו׳ כמשיל ביום א׳ · ובעשינו לכו
כרום בחינת חסד להוד שבגבורה וא׳ שלמה
הולבות נגד נ׳ שחין שבו שם יהו יוד הי ויו ־
יושאך חסד לסוד שבגבורה
וא׳ לחסד להוד שבוש קבוותיו וג׳ הובאות אל החוד
להשיך חוקות להנוקבא בחינת הי׳ אחרונה שבשם
ושלשה להוד · ובעשינו לכו כמו בחינת נבוה
חסד להוד שבגבורה וא׳ נ׳ הולבות נגד ג׳ שחין שבו שם
הוי הי ואו יוד יושאך נבוה חסד להוד שבגבורה
וא׳ לנבוות חסד להוד שבוק וג׳
הובאות אל החוה להשיך חוקות להנוקבא בחינת
הי׳ אחרונה שבשם ושלשה להוד · ובעשינו לכו שוה
בחינת תת לחסד להוד שבגבורה וא׳ נ׳ הולבות נגד
ג׳ שחין שבו שם ויה ואו יוד הא · יושאך תת
לחסד להוד שבלש וא׳ לתת

לחסד

לחסד דהוד שבהוד וג' הקפות אל המזבח . להמשיך אותו
אל המקיף בסוד הא' אחרונה שבשם ונעשה כלול'
ובעגולי' לעשר בחינת עשה לחסד דהוד שבהוד
זאת ג' הקפות נגד ג' שמות שבשם יוה יוד ויו הי
ימשיך עתה לחסד דהוד שבגבורה
זאת' לעתה לחסד דהוד שבשם קצותיו וג' הקפות
אל המזבח להמשיך אותו אל המקיף בחינת הי'
אחרונה שבשם ונעשה כלול ובעגולי
לעשר בחינת זה לחסד דהוד שבגבורה זאת ג' הקפות
נגד ג' שמות שבשם הין הי יוד ואו
ימשיך זה לחסד דהוד
שבנצח זאת להוד החסד דהוד שבשם קצותיו ועשה
הקפות לעשר אל המזבח להמשיך אותו אל המקיף ב'
זאת בחינת הי אחרונה שבשם ונעשה כלול
ובעגולי לעשר בחינת יסוד לחסד דהוד
שבנצח זאת ג' הקפות נגד ג' שמות שבשם וו הו יו
וו אוו הו או יו וו דו ימשיך יסוד לחסד דהוד
שבנצח זאת לנקודה דהוד שבשם קצותיו
וג' הקפות אל המזבח להמשיך אותו אל המקיף בחינת
הו או אחרונה שבשם ונעשה כלול ועתה יכוין
בה כל שעה קצות חסד שהוד השמאל
בחסד שהוד שבשם קצותיו בכח שש קצות חסד
ההוד שבהוד
" " "
יועם

י׳ יומם יצוה ה׳ חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי ״

ה׳ הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה ״

ו׳ ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו מן הגוים להודות וג׳

ה׳ הוד והדר לפניו עוז וחדוה במקומו ״

א׳ אלהים צבאות שוב נא הבט משמים וראה ופקוד וג׳

ד׳ דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך ״

נ׳ נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדוש משכני עליון ״

י׳ ה׳ צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה ״

ובכן יהיה שי׳ אות ב׳ כדלעיל ביום א׳ ״

יום ו׳ לשיקבלהו כדלעיל ביום א׳ ובהעמדתו לצד
דרום בחינת חסד היסוד שבדעת זא׳ ג׳ הולכי׳
וגם ב׳ שתין שבו שם יהו יוד הי ויו יושפך ״
חסד היסוד שבדעת זא׳ לחסד
היסוד שבגוף קצותיו וב׳ הולכות אל מחוץ להשפיע ״
המלכות הנוקבא בחינת הי׳ אחרונה שבשם ונשלם ׳
ליהו״ה ״ ובהענועו לצד שפון בחינת נבואת חסד
היסוד שבדעת זא׳ שבו שם הוי הי ואו יוד ״
יושפך נבואת חסד היסוד
שבדעת זא׳ לנבואת חסד היסוד שבגוף וב׳ הולכות אל
החוץ להשפיע אותה אל הנוקבא בחינת הי׳ אחרונה
שבשם ונשלם ליהו״ה ובהענועו לצד שלח ״
בחינת ת״ת דחסד היסוד שבדעת זא׳ ב׳ הולכות וגם ב׳
שתין שבו שם ויה ריו יוד הא יושפך ת״ת
דחסד

לחסד הסוד שבדעת ז"א לנה"י לחסד הסוד שבדעת קמוצי
ונ' הוכאות אל החזה להמשיך אותו אל הנוקבא בחינת
הא' אחרונה שבשם ונעשה לכור " ובנענוע
לשמאל בחינת נצח לחסד הסוד שבדעת ז"א ג'
הולכות וגל ג' שוחין שבשם יוה יוד ויו הי יושך
נצח לחסד הסוד שבדעת
ז"א לנצח לחסד הסוד שבוק ונ' הוכאות אל החזה להמשיך
אותו אל הנוקבא בחינת הי אחרונה שבשם ונעשה
לכור ׳ ובנענועי לשמאל בחינת הוד לחסד
הסוד שבדעת ז"א נ' הולכות לשמאל וגל ג' שחין שבשם
היו הי יוד ואו יושך הוד לחסד הסוד שבדעת
ז"א להוד לחסד הסוד שבוק
ונ' הוכאות לשמאל אל החזה להמשיך אותו אל הנוקבא
בחינת הי אחרונה שבשם ונעשה לכור ׳ ובנענוע
לשמאל בחינת יסוד לחסד הסוד שבדעת ז"א
ג' הולכות וגל ג' שחין שבשם וה הו יו וו או וו
הו או יו וו דו יושך יסוד לחסד הסוד שבדעת
ז"א ליסוד לחסד הסוד שבדעת קמוצי ונ' הוכאות אל
החזה להשפיע אותו אל הנוקבא בחינת הו או
אחרונה שבשם ונעשה לכור ׳ ובכן ׳ ינענע
בה קיום כל וק חסד שביסוד השפעת בחסד שבסוד
שבוק בכח וק חסד הסוד שבדעת עליון "
׳י ונם יבוה ה׳ חסדו ובלילה שירו עמי תפלה לאל חיי ׳
ה׳ עיבה בכבוד את ציון תבנה חומות ירושלם •
ועכ"פ

ו' עבוים · ושוחרין והתשנו על רוב עונם "
ה' ועלחה שעמו נפשי להורות את עשר ה' יסורו וכו'
א' והב ק' עשה סין שבל שאכונת יעקב "
ד' עיטלים חסקי במקום הילך "
נ' כמפה וש כלתה נפשי לחצרות ה' לבי ובשרי וכו' "
י' שנך ה' לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה "
ובכן יתקשי וכו' כלשיל בכוס א' " ~
יום ז' לשיקבהו וכו' כלשיל " ובשנונוי לבר ככוס ~
בחינת חסד דכללות ה' חסדים לשלבות שבלעב
זא' ג'הולבות נגד נ' שוחין שבו שם יהו יוד הי וין
ושעך חסד לכללות ה' חסדים
לשלבות שבלעת זא' לחסד דכללות ה' חסדים לשלבות
שבנש קצוות ונ' קובאות אלהחזה להעשיך אורו אל
הנוקבא בחינת הי אחרונה שבשם ושלשה לדוד "
ובשנונוי לבד " כבון בחינת גבורת חסד דכללות
ה' חסדים לשלבות שבלעת זא' ג'הולבות נגד נ' שוחין שבו
שם הוי הי ואו יוד ושעך גבורת חסד דכללות
ה' חסדים לשלבות שבלעה
זא' לגבורה חסד דכללות ה' חסדים שבשלמות שבוק
ונ' סובאות אלהחזה להעשיך אורו אל הנוקבא בחי'
הי אחרונה שבשם ושלשה לדוד · ובשנונוי לבד
שוה בחינת תת קחסד דכללות ה' חסדים לשלבות
שבלעת זא' ג' הולבות נגד נ' שוחין שבו
שם

עם ויה ואו יוד הא׳ ׳ונשך הת לחשב לכללות
הח׳ לשלבות שבחגת זא׳ ~
לתת לחשב לשלבות לכללות הח׳ לשלבות שבו׳ קבוצי׳
ונ׳ הוצאות אל החוץ להמשיך אותן אל הנוקבא בח׳
הא׳ אחרונה שבשם ושלשה לדור ׳ ובשנוני לשלה
בחינת נכח לחשב לכללות הח׳ לשלבות שבלשה
זא׳ נ׳ הולכות נגד נ׳ שוחין עם שם יוה יוד ויוה׳
׳ונשך נכח לחשב לכללות הח׳
שבבעת זא׳ לנכח לחשב לכללות הח׳ שבו״ק ונ׳ הוצאות
אל החוץ ׳ להמשיך אותן אל הנוקבא בחינת הי׳ ~
אחרונה שבשם ואשלשה לדור ׳ ובשנוני לשעה ~
בחינת הוד לחשב לכללות הח׳ לשלבות שבבעת זא׳ נ׳
הולבות לשעה נגד נ׳ שוחין שבו שם היו הי יוד ~
ואו ׳ונשך הוד לחשב לכללות
הח׳ לשלבות שבבעת זא׳ להוד לחשב לכללות
הח׳ לשלבות שבו״ק ונ׳ הוצאות לשלה אל החוץ להמשיך
אותן אל הנוקבא בחינת הי׳ אחרונה שבשם ~
ושלשה לדור ׳ ובשנוני לשלב בחינת יסוד
לחשב לכללות הח׳ לשלבות שבבעת זא׳ נ׳ הולבות נגד
נ׳ שוחין שבו שם וו הו יוח או וו הו או יו
וו דח׳ ׳ונשך יסוד לחשב לכללות הח׳ לשלבות שבזעג
זא׳ ליסוד לחשב לכללות הח׳ לשלבות שבו״ק ונ׳ הוצאות
אל החוץ להמשיך אותן אל הנוקבא בחינת הו׳ או׳ ~
אחרונה:

ונהיה שבעים ושלשה לדור " ובכן יכנסו בה היום כל
ז׳ הבוחות חסר דכללות ה׳ חפהם דעלבות השבוע ~
בחסר דכללות ח״ח דעלבות שבו״ק בסח וק׳ חסר דכללות
ה׳ חפהם דעלבות שבלעת מלין ~

י׳ ועם יכוה ל׳ חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי "
ה׳ קרבה לקול שועי שלב ואהי פ אין מתכלנו "
ו׳ אלהים עלי שקים פועל ישועות בקרב הארץ "
ה׳ עלי ופקיכה לשפטי אלהי ונרע לבבי "
א׳ והב עקוה ושפטו חסדה שלמה האמן "
ד׳ בקה נפשי אחריך בי תמוכה ימינך "
נ׳ סבבות עלובר בך עיר האדם סלה "
י׳ הד״ר שלך נאוה לבא לבה ה׳ עוז התחזור נפ תכין כבל וכ׳
ובכן יהלשי וכ׳ מלשול בוס א׳ " ערכאן
הבינו סדר נוסח תפלות אלו "

וחולם לשון הקפ פנות השבועים לבו לבות הקדש
ז״ל נק לבדים בסורה׳ לא ישנו שלשה הלב
ולה״ה לשעו תחלה לבר כרוס כ השעבה הראשונה הוא
שהישן בחיות החסר שעם ילך לבטן ופיטן הולך ש
כרוס ומבבא בטן שעם יחזור לשלח בחיות הה״ה
היולה שעולה ונעם ינשע לשלה ואחר לשלה בסוד
הנעמים ואחר ינשע לבר שעלה שהוא בחיות היסוד
בסוד המלך והאחתנו נלוה אין בסוד שפם בשעלב
כ״לו טבו שבכה היא שעלב אז שפבה בשעלב והבן"

וכן

וכן צריך להזהר להיות פני הלולב עם פני האתרוג
בסוד ישר יחזו פנימו פי׳ כשתי יקרא החבור של
החתן והכלה יש״ר בשני יחזו פנימו והם בפנים זה עם
זה ולכן יזהר ביותר שיהיו פנים בפנים תשי״ר וגם
כדי שעי׳ יתחבר עלאי ינקא כח שהלולב לכותל שאחורי
החלל שבין כחש הלולב אחור שק פתוח לו כמ״ש סה״ב ׳ גם
בסוד שנים שלה ושרה כמו שעשה לשרה א׳ ישעו
כדרך בני אדם שכופפין כחש הלולב לצד הקרקע אל כמ״ר
כחש הלולב יהיה למעלה דרך נהלתה השפ׳ל ׳ יקרא למעלה ׳
והשלקק בשמאלו יש״ו יעלה כאשי ׳ כוללים שדי
אדם ׳ ונג׳ שבינה שחרית ולולבו סוד היה קורא ק״ש ושפלה
ולולבו סוד שק״ם שאסור לאחוז קה״ו ותפלין בעשה
תפלה עשא יתבטל כוונתו ׳ שאם הכא פון להוי שבוק
לשלו סוד אינו לגוף ולשמא ולאחיצין לשא יבטל
כוונתו שאחד בה״ת ותפלין שפון אחיש שבוק לאחוז
סוד קוין עליו לשמא ובטל שבוונתו ׳ ועל כן כאני
שעשה את זונה שסרך שלא לא יתקן שדו וגם אם
ישלה לקרות בס״ב ׳ ושע לא נשבו כל הסיעורם קלו
אל לא יש דיכח השלקק נ׳ בשאר עניכו אך שאין
שלקק בשאר שמאיו שיחי כי וקרא ׳ ושוה עקבעד
השעה נשבע לנתר קפס אך לכחד׳ ולחוצב׳ שש
להם יאותה לנהוג כשהגאונים כוללים קנ׳ ״
ובתפלה אחר חזרת העשיה אם אסור ׳ בהכנש לבק

אז

אחר שנטל לולב בסוכה קודם שגמר ההלל כשהוא עומד
ומדבר לנענועים דהלל אין שותפין לנענועים
לנטילת לולב כשלא בחוזר מחמת לקב״ע ויעשה הח׳
נענועים בסוכה ואח״כ לשוב לחסר לאחר שעקפע
בכלים ימאה לפ״ח נענועים בהלל שמספרם חסד
ואלו הן דרך י״ח בהודו ראשון י וח׳ באנא ה׳ הושיעה
נא וח׳ כשמכפלים אותו י וח׳ בהודו אחרון הרי לח׳
כמספר ע״ב שהוא החסד שעולה ע״ב וזהו עיקר
על דרך הפשט י ויזהר שלא לנענע בשעה שאומר
השם לא באנא ולא בהודו י והטעם שלום שבשעה
שאומר השם צריך לכוין יותר ומשעשע האח ערור
בנענועים לא יוכל לכוין כל כך ולמשבחו ולקרא אז
יכוין עד היער שלפני ה׳ ולא בה׳ בשעה שאומר
השם ויחלק הנענועים בהודו ובפעוב קבה וקבה
בכלה וכן באנא י״ג שבהודו יפאה בכל״ל ב״ה נענוע
א׳ ובאנא בכל תיבה שני נענועים
נהג ירושלים מסבב להקיף את התיבה הקף
ושכל אחר הכל והוא שנהג ותיקין ולבו
מחלוקות בזמנין זה בין לבני ירושלים שהיו שהם אומר׳
שאותה ההושענות אחר המוסף עמום שהוא אחר
קריאת התורה שהעם שרובם בעשל קריאת התורה
ובבוב עם קהלת שלך ואחר כבכס הקפע לשאות
עד אחר ההלל שעמם כוהנין שקרשין לשעות והכל

לת״ינב

לא יבא זימון שבוה שעבוה להקדים לא אזלינן בבך ~
ברוב עם הדרת מלך והיתה הוכחתם שכבר הטור
פ״ב דראש השנה דף ל״ב ע״ב ששנה שם קב״ע על הל'
תוקעין במוסף ולא בתפלה שחרית ושאלו בגמ' שני דתקע
במוסף ותירצו שאם כברוב עם הדרת מלך שהולך
אחר קריאת התורה שהעם שקובצים בשביל קריאת
התורה שאינן כן בתפלה שחרית והקשו בגמ' א״י הב
הלל שני פי' בזמן כאשכחת יחשבו הלל אחר שסף
שאם כברוב עם הדרת מלך אג על סמיך לגמר ~
שתקנו לאומרו בתפלת שחרית שאם רואין שקורין
לשבוח נ״ב בתקיעה כשי כנעת ורואין שקורין לשבוח
ותירצו בגמ' אמר ר' יוחנן בשעת הגזירה שנו (שאמן) שגזרו שלא
לתקוע והיו אורבים להם כל זמן תפלה ולכך השבירו
לזמן תפלת מוסף ששם שיעה לאומר לאיכא קברא ~
לברוב עם הדרת מלך והיה ראוי לקרות הלל אחר קריאת
התורה עם כל זה אמיקו הוכב ראוי להיות הכל בשחרית
שאם רואין שקורין לשבוח אג דתתקיעה אומק
שמע השער כנו' וכן שכן הקבב ברור מראוי ~
לשמוב כל עבודת היום הלל והושענות בשחרית שאם
רואין שקורין לשבוח ורעב השאחרים שאם לברוב
עם הדרת מלך ראויה היא שמי שמקצת תמו' רואין
שקורין לשבוח עדיף עדי שרוב עם הדרת מלך ~
ועוד לאמולו שאין לאחול בהר ברוב עם היין לוק

שאת

שהוא ראוי לאומרו לאחר קריאת ההלל קודם שיסף ~
שאז הם מוספים עכשיו ההלל והמוסף ובכל לאחריך להם
לאחר שבאחר קדיש תתקבל המוסף כי אחר המוסף
הלכה כולם ג״כ לברכה פנה ולא כמו שאתם שיאמרו כוב
עם קיל לאומרו אחר קריאת ההלל הכל השוה בזה
סבולם יש מין יבין כי השנה אברו שלום שנהג ~
ותיקון הוא ושבה לא תמוש שאין לך שום עובד ליסעה
קן לפי מעין של רבים כבר׳ וכן לפי דעת הרב ולה״ם ~
כשהגיל יושב לה עלב הות השעה הבעיות ~
החסם והקפות אחרון להמשיך אור הנקיפין של
החסם ונק״ד טוב ובין למשך זה אחר זה בכ״ל
הפסק לכם בנקים ״

וכבר כתבו לשעלה כל הדברים שר נשים קרית
הנשא אין לבוא לשעה הנשי וחושב ~
שבוכר כי אם פנה לשעלה כי הם נבראים הנשים ~
פה שנא וראשם שבים חשש שה לעורר סוד השלמות
ען השם שלהם שהוא לשעלה ולכן תקנו הקפות האלה
אלא פרצעקונו וכו להקפה שהיו שקיפין את השובח
פעם א׳ וב׳ והתיבה לב׳ במקום שובח עכשיו שבעני׳
היו קרבים הקרבנות ושולין לבח נחוח כך אנו
שקרבין תפילתנו שהם במקום הקרבנות ולהקהין׳
לבו מלקנו יוז יוגו שבל של והכיר מעשה הקדושים עלינו ~
הכה וכן בשובח בכל יום שהשעים הפרים לנו׳
ש׳יתשששו

שיתנענעו שומעין ושה כנגד ישראל לשנות קושין והיו
מקיפין את המזבח על הכוונה הזאת והיו אומרים אנא
ה׳ הושיעה נא ואין לך תשועה גדולה מזו וכל זה היה בחג
הקרוש הזה שהוא שמחת החג שהוא זמן שמחתנו ~
(ועכשיו) מקיפים את התיבה ואת הס״ת משום שמחה׳
תכן קנקן הדברים הנזכרים ונשים לשורר כחוק
המלונים כ שה שהתבאים ס״ת ונתנם אותן
שהתיבה קוראה לחבר את הצדק עם התיבה ~
שהיא סוד סכלה כנז׳ בזוהר בענין קיבוץ נח עם ~
התיבה כי נח היה בסוד הצדיק ונתחבר עם הכלה ~
כנז׳ ואחר היותם שחוברים יחד אז מקיפים אותה
התיבה כי להמשיך את האורות המקיפים העליונ׳
אל התיבה שהיא כלה העליונה כאשור ולבן המקיפים לגבר
יען שהם כ כלתקין והם חמדים העליונים שבאין
יען שלנו ולבן שלה מקיף שלה בבנ׳ כשען ל׳ בשילוי אף
לגר ולבן ושרו שכבר להקיף בלולב ושינו כ לולב
בב׳ ס״ת כשען חיים להמשיך חיים עליונים לשובת ~
שהם חיים שלך לשובה שהיא נמפקדת לית לה שלעג
כלום ׳ וכן קלים ב׳ חיים להמשיך למושלה היה חיים
ונם המערכה לקיים שנ׳ הכתוב ׳שם במערכה שמלה
לאלהינו להמשיך החיים ולקיים שנ׳ כתה חיים עם אשר
אשר מסבב ׳ ושכמן תבין ותשכל כי שי׳ אחין לו לולב
אין כחו להקיף את התיבה ואף שכתבו בכלל ~
השעונים

השונים ז"ל והמסלהקי"פ את ההבדה אחר שאין לו
עלב נכל אין זה טעם רק לפי שאין · ורם לגוה שהקריב
את התיבה ה' בורא ש' שאין לו מי שבטלה ושקיפ' ·
את התיבה טוב ונכוה לפי שהכלה הנעשה התקונה
שבשה להתחבר עם כולה ואלם והעשה היחוד השיג
קדש לא שריג בקרבנו כשה במוכר הבושה ונגד ש'
שאין לו לב יוכר שלא להקריב ושב ולא הששה שעיף ״
והנה בשילא לולב שהוא להשיך אורות פנימיים
אתן שכפם לנשנה כל אותם הנשגבים כה
להשיך החסדים שעלים שהות קרנה · ונבל אחר כך
כשהקריב את השובה אז אין צריך לנענע כ' אחורנה
הם שקיפים חגבולים ואין צריך לנענע כלל בקן ״
ושר כן במוך ה' כחו לבוין בכל פעם אורות השקפי'
הנשכפים יום יום ולמוד ערופי שעת הקרבן'
היוצאים שהם ואחר כך לבנך נעח פעמי כל אחד ==
לאו שלקו הסקפה נשר בה יוכל תפלה הכוונה ~
שבבין וזה נוסחתה ״
כשיקרבהן ושמעתיה בבחילו והיינו לחות פ"ס י"ה
בו"ה בחות שלם בגם כל יש' הנה ~
ונב כהלהקי"פ את התיבה שבה ספר הקרן רוטא ==
שלוה ועד ונקבה יחדו · וכבל הקבה השובח נוקב'
קלקל שר תמולב נבר · אנא שלון נשאל חסה"ם ~
עיבים שעשה יחן כונה שלו · · ונבח קבלת
הקרבנין

ההקפות יהיו שמשך חסד א״ל **תל״ם לש״ר** הטובה
כמספר הקפ״ה אחר שק״פ כחסד נשר
שלשה עשרות יה״ן שבכל חסד וחסד שמספר שלשתן
עם כ״ב יו״ד ה״י וא״ו ה״י עשרות והם הות יוא״י
כמספר **א״ל** ושרשין יבק ושמספרו כ״ב כמספר
הב׳ יה״ן על ג׳ עשרות יה״ן עם כללותם יחד
א״ל ועם הקפה הזאת ראשונה

יום א׳ ימשך בחינת שק״פ חסד שבחסד שבלבנה
ואז׳ לחסד החסד שבעשר קוותיו ונפג
הקפות שר בו עם **יוד הא ואו הא** שהב׳ מלפן
שבו עם עולת שלשה עשרה
אהי״ה בשילוחם ביה״ן נשר שמספר ג׳ עשרה אהי״ה
בהביעותם יעלו למספר עם ק״נ יו״ד ה״י וא״ו ה״י עשרה
יוצא חסד **אל** פשוט ועם ימשך אור הש״ך פנה
אל הנוקבא הקפות אל לשן

יום ב׳ ועם הקפה זאת ב׳ ימשך בחינת אור שק״פ
חסד גבורה שבלבנה ואז׳ לחסד שבגבורה
שבעשר קוותיו בגופה הקפות שבו עם שם **יוד הא**
ואו הא שהב׳ מלפן שבו הם עולת ג׳ עשרה
אהי״ה בשילוחם בהה״ן ונשר שמספר
ג׳ עשרה אהי״ה בהביעותם יעלו למספר עם ק״נ
עשרה ושו יוצא חסד **אל** פשוט ועם ימשך אור
השק״פ

השקיפ זה התיבה נוקבא קהשג (חל שג) ״
יום ג' שהם קפה ואחר ג' יומשך בחינת אור שקיפ
חסד לת"ת שבגבורה זו לחסד שבת"ת שבז"א
לנוקבא קהשג שבו שם של ה' **יוד הא ואו הא** שהם
אפין שבו שם שורש ג' שעות אח"כ
בשלמותם כאלפין . ונעשה במספר ג' שעות אח"כ
אלה בבאיותם שעלו למספר שם סג שמושלם
ויצא חסד **אל** פרוע (שעשג) יומשך אור השקיפ זה
אל התיבה נוקבא קהשג (חל שג) ״
יום ד' שהם קפה ואחר ד' יומשך בחינת אור שקיפ
חסד לנצח שבגבורה זו לחסד שבנצח
שבזה קבוצתו לנוקבא קהשג שבו שם של ה' **יוד הא**
ואו הא שהוא אפין שבו השם שורש ג' שעות אח"כ
בשלמותם אלף הי יוד הא בשלמי יוד
הי ואו הה ושלמי אלף בהא אחרונה וג' שעות אח"כ
בבאיותם יעלו למספר שם סג שמושלם ויצא חסד
אל פרוע (ושעג) יומשך אור השקיפ זה אל התיבה
נוקבא קהשג (חל שג) ״
יום ה' שהם קפה ואחר ה' יומשך בחינת אור שקיפ
חסד להוד שבגבורה זו' לחסד הוד שב
לנוקבא קהשג שבם שם של ה' **יוד הא ואו הא**
שהם אפין שם השם שורש ג'
שעות אח"כ בשלמותם אלף הא יוד הא בשלמי הי
בהה'

בקס' כתשובה ושלוי אלף' בה"א אחרונה וג' שעור"ה
אהי"ה אלה במלויותם · עלו למספר עם קנ' שעולתו
יוצא חסד אל פאוע (שעה) · וישך אור העקף זוה
אלהתיבה נוקבא קסע"ג אלנשגא"

יום ו' ושם קקסה זאתה בו' · וישך בחינת אור ·
עקיפ כללות ה' חסדים יסוד שבוענו זא'
לכללות ה' חסדים שבעשקצותיו כנגד קסע"ג שבו שם
ש"ה יוד הא ואו הא שהג' אפין שבו חסה
שות ג' שעור אהיה ==
בנעלמותם אלף הא יו"ד קי' אלף בשלוי הא כתשובה
ושלוי יוד בה' שנה וג' שעת אהיה אלה במלויותם ·
· עלו למספר עם קנ' שעולתו יוצא חסד אל פאוע ==
(שעה) וישך אור העקף זוה אלהנוקבא קסע"ג
אלנשגא"

יום ז' עם ז' קקפות בכללותם וישך בחינת אור ·
עקיפ כללות ה' חסדים שבשלכות שבכוע
זא' לכללות ה' חסדים שבוק רנוסא קסע"ג שבו שם ש"ה
יו"ד ה"א וא"ו ה"א שהג' אפין שבו חסה שולם ג' שעור ·
אהי"ה בנעלמותם אלף ה"א יו"ד ה"א וג' שעה אהיה
אלה במלויותם · עלו למספר עם קנ' שעולתו יוצא
חסד אל פאוע (שעה) ויוצא אור העקף סוה אל הנוקבא
נוקבא קסע"ג אלנשגא"
יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך "

סדרם

ה׳ הראנו ה׳ חסדך וישעך תתן לנו ״
ו׳ חסד ה׳ מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו וג׳ ״
ה׳ והודו להשי״ם כי לעולם חסדו ״
א׳ אהב צדקה ומשפט חסד ה׳ מלאה הארץ ״
ד׳ דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך ״
נ׳ נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך וג׳ ״
י׳ יומם יצוה ה׳ חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי

חנה בחסדך הרבים ובחסדך הגשיה אחיבי - והאבות כל צורך נפשי כאשר עבדך כמ״ש עשה עמי אות לטובה וראו שונאי ויבשו כי אתה ה׳ עזרתני ונחמתני כי טוב חסדך מחיים שפתי ישבחונך ובטוב שם בחסדך הרבים ובכל אבותיך ששאו רצון בהם כתוב בתחילה וכונן על עקיבך על עבודך ועתה בתקוה ונקוה אחת עובדך ה׳ בקולה ותהלה השם חונן לשון יחלבון ידיך == הושיעה ישיעך ותגל יבין לבבי לשבחך וכ׳ ״

ואחרי הודות אלהינו אחר יקר תפארת גדולתך הושעות ועשה ישעה בם, ראוי לבר אדם להזהר בם לאמרם בכוונה עצומה ובכויה - ובשמחה ובאהבה ולשומם במקום הראוי להם, לשורר השירים הערוכים יחד ואח״כ שלשה ויחד יחד יאמרו. על המעשים שלשלה, ונסף נם

שהשבעתיך בכך כלל לשש ספתיות לכל ברכה וברכה
ולכלם גם בפני עצמו בתפלה זו ולו בתפלות
הללו) ותעלה לפניך תפלתינו להיות עולה לראשך
עם שאר תפלות בניך היורדים והעבודות כל
כוונות שמותיך הקדושים והראויים לכל תפלה
ולכל ברכה השלם ייחוד וזווג וקדושה עולה
שלם בכל העולמות אמן ״
ואת הוצאת ס״ת שתכנו הוא אחר לומר הי״ג שחוב
נא ואחר יאמר תפלה זו ״
יהר״ש יוד הי ואו הי אותא עליון ומשל
חסדים טובים
קונה הכל וזוכר חסדי אבות שתקרבנו בעצמותך
ותגיש חלקינו בתורתך ובעצך החסדים העליונים
שרשמת עליון על הר״ל שבכתב וה״ל שבעל פה מוח
הקדוש הזה יהי חסדך ה׳ עלינו ופתח לבנו בתלמוד
תורתך ותזכה חסד על אומו ללמוד וללמד לשמור
ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה
והאר עינינו במעשי פיו תגמולים ששה עם שבק
כחסדך וחקוק לעינינו ייחד לבבינו לאהבה וליראה
את שמך ירכת הכונות השיר כל קושים
ונמלא חסדים טובים ותתננו לחן לחסד ולרחמים
בעיניך ובעיני כל רואינו ׳ וכאם שנאמר
יצרו

יקרא ושנים פרשת שלהם סוכת שלשתן וקוראים
ככלה בה' שני יקר כבוד שלבותך קורא כשאינו
לגמתבא עהרני צדק ולהפטיר סוכת שלשת שכיהו
כה' אדני) משול לשון לציון בזכות סוכ' הזה ופבוש
עלם) סוכת שלשתך והגן בטבזין שלהו בני ומהרני ·
צדק שרבק ישוב שלשו ואחרו כל שהלב. צדק
ושלשו שבן כסאך ספר ושתי קלשן פניך ושמך
חשוך על קנים שר לא ירעך ועל השמלבור
שר בשמך לא קראו ואחת תהיה השפבה על כל
הקנים נשר לא יעלו לחונאתחב הפסוקות השק בארן
והוא שומר על נלו ושכו תשקנה בחורף ולא
תישך בפיסס · ותעביר גלגלים עץ אחרן והאחלים
כרות יכהן לתקן שלם בשלבות שה והיק ביום
ההוא יבאו שים חיים שירושלים (חפטה שילוחה) חציים
אלים הקדמוני (חסר שילוח) וחציים אל הים
האחרון (נבול תיתחה ושלחה) בקיץ ובחורף
יהיה (בשערה רגשו ובמערב רמ"ג) נשר לא
יאחר כן בשלם ויקבוש חסה ה' צבא' ואש תבלב
לך' שתרבין וב' ג' פעמים"

ושה"ר שנוהגים שהיה עמהן ז"ל תיקן לשר קוים
תבלת שסף אלישים עובים סדר
השבולה של כל יוםויום לפי קבלתו"

ונסוכות יקרא בכוזה ובחמשה עשר יום
לחדש

לחדש השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא
תעשו וחגותם חג לה' שבעת ימים: והקרבתם עולה אשה
ריח ניחוח לה' פרים בני בקר שלשה עשר אילים שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר תמימים יהיו: ומנחתם סלת בלולה
בשמן שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה עשר פרים שנ'
עשרונים לאיל האחד לארבעה עשר כבשים לשני האילים:
ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר כבשים: ושעיר
עזים אחד חטאת מלבד עולת התמיד מנחתה ונסכה"
וכן כך היתה שבות קרבן מוסף של חג הסוכות בכ'יה
אלא שהיו מביאין את המוספים וכ' ומחסר עד ליום ולילה עד
חגות כמו שכתוב לעיל בפרק פסח ל' לה' ושעיר בכל יו'

ביום הראשון של חג הביאו שלשה עשר פרים ועקרום
לשלש שלש משמרות ואילים שנים לשתי משמרות
וארבעה עשר כבשים שנים שנים נתנם ב'ב' לו' משמרות
וב' לב' משמרות אחד אחד וכולן עולות ושעיר חטאת א'
למשמרה א' נמצאו שלשה ושלשה עשר משמרות כולן שובתין הם
שהקריבו בפרים היום לא יקריבו למחר אלא חוזרים חלילה וכל
שעיר ושעיר היו עושין בטפס עד שוחט שוין שישלה
אברים לכבש ושער שמעין שי שלה אותם עד סכבש
לשבח השקוים והקרוים ועקרוים שחטום בכלין וקבלו דמן
בכלי שרת בכלין שעושה בהם החטאות שלה לכבש
ונתנו למזבח שאותו של קרנות ש"י כהן הוא אותן '
על יסוד דרום ושל ראשי העולות ונתן בשולי של א'
שהן ב' שתנות שהן ד' שהם המזבח ולשאר והשירים
שפכם

ונסכים על יסוד דלוש הפציעו את השעות ונהמום כשמע
שארו בסוף והמלה כלה' שהעורכה בה לבבשוחכין ושעה
בשוה ושלמום ניכרו ואחרים הפלו אותם על הכבש לנובח
קונחת המנחות והוצו את האשרים עונם בעצים והקטי'
והקטירו את המנחות הביאו יין לנסך כשהתחילו ואח'
הי' עבות דעיר קולם וקבו הלוים בשיר כשתוקו ואח"כ
נותנים להם פנים לנצ'ח' והקטירו הבזיכין וכל השעורו'
עוות בחילוף המשמרות כשה הוא מבואר " ואח"כ יאמר
או"ת שלך היום הם שלמו טוב ושני דב' כבקב לנ"ד
בסדר פנח"

יום ב' יאמר וביום השני פרים בני בקר שנים עשר
אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים
במספרם כמשפט: ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עולת
התמיד ומנחתה ונסכיהם: וכן וכך היתה עבודת קרבן
שפסלים קטן על חג הסוכות וב'מר ליום וללה על
חבותי' כשא"ש בסדר פנח ושקיפ בבא"ו:

עשרון ביום ב' שעשה מערכים לשתים של שעורות
ואילו שעה לשתי שעורות וי"ד כבשים עשרה
שהם ב' ב' לחמש שעורות וארבעה לב' שעורות אחד
א' וכולן שלשה ושעיר חטאת א' לשעור א' וכל שעור ~
ושעור היו עפיסין בטפס ש' זוחע ש' זוק ש' שלה
אברים לכבש ושור עפיסין ש' שלה אחין על הכבש לנוב'
הצקים ובקרום ושקרום אחוים בכפון וקבלו הגן
בבל:

בכל עת בכפון שישוכה כלם החטאת עלה לכבש ופנה
לסובב ושחטה על ג׳ קרנות שייה הדם היה שופך על
יסוד דרומי ונעלו ראשי הטלאות ונתנום במזרק שבל אחד
שהן ב׳ שתנות שהן ל׳ שהם המזבח ולמטה והשיריים
נשפכים על יסוד דרומי · הפשיטו את העולה ונתחוה
כמשפט · ושבו בגוף והעלה כל ת׳ שה עוכה בו לכבש ״
שחציו ולמטה בשולה ועלחום ויעלו ואחרים קטלו אותם על
הכבש למזבח קבע את החטאת והולך את האישים על גבי
בשנים והקטירם והקטירו את פעמות הביאו״ ושך
בעלת העשן אם היה שבת תהר קודם ודברו השלמים ״
בזיר כמשפטן ואח״ך נתנום להם פנים לבטו׳ והקטירו
הבזיכין וכל השעבודות שוות בחילוק העבודות ״ עשה
הטם שכבה לו וב׳ אות עלן החשן וב׳ כמ״ש לעיל ״
יום ג׳ יאמר וביום השלישי פרים עשתי עשר אילם ״
שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים:
ומנחתם ונסכהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם ״
כמשפט: ושער חטאת א׳ מלבד עולת התמיד ומנחתה
ונסכה: ובכן וכך היתה עבודת קרבן מוסף של יום ג׳
של חג הסוכות בבית אלהינו וב׳ עד ליום ולילה ערלצוב
כמ״ש לעיל במלך פתח ומסיף בבנ״ו :
שמרו ביום ג׳ אחד עשר פרים לאחד עשר משמרות ״
ואילים שנים לב׳ משמרות וי״ד כבשים י״ד
שהם שנים שנים לז׳ משמרות ונשאר לשנה שמשמרות אחד
א׳ וכולן עולות ושעיר חטאת א׳ לשמשר אחד
משמר

עשר ושבעה הרי שבעים כנגד ע' אומות ע' זולת ע
שעלה אברהם לכבש ונעל עשרים ע' שעלה אותן ע'
הכבש לשבח הסקים ובקרים ועקרים שחוים בבבל
וקבלה כך בכל שלה בבבל ע' עוכב בלם החטאת '
על הכבש ובנה לו וכבד ושחטה על לקרנות שי"ה
הלסה"ים שופך על יסוד דרום ונעל כשי' הטלית ומזבח
בשוק ובכל א' שק ב' שקנות שקן ל' שחט מזבח ולשעה
והבלים שפכן על יסוד דרומי המפשיט אחד המולדת
ונתחו כמשפט עלהו בשול והעלה כל אחד עד שוכב
בו לכבש שחציו ולשעה במזה ועלמו ירכו ואחריו
סמלחותם עם הכבש לשובח קלע את החטאת והולך את
האשפן נתנו בשני וקצירן והקטירו את המנחות
הביאו יין לנסך כשילת הנסך ואם היה שבת תמיד קודם
והבו הלויים בשיר כמשפטן ואחר נותנים להם טנים
לכה"ן והקטירו את הבזיכין וכל המעשיות עוות בחיל
המתנות " אשה העם שבבה לו וב' אות שלך החשן וב' "
יום ד' יאמר וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: '
ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עולת התמיד מנחתה
ונסכה: וכן וכך היתה עבודת קרבן מוסף של יום
ד' של חג הסוכות בבית אלהינו כשאחות השפכן '
וב' עד לנוס ולילה עד חצות כנ"ע לעיל במדר פנח"
ועוסיף בבא יי " שמכו

שחרית ביום רביעי מקריבים לשמונה משמרות ואחד
שנים לשתי משמרות וי"ד כבשים אחד אחד
אחד אחד לשש משמרות ונשארו לו' משמרות אחר
א' וכולן שוות ושעיר חטאת א' למשמר א' וכל משמר
ומשמר היו מפיסין ביניהם מי שוחט מי זורק מי מעלה
אברים לכבש. ואחר מפיסין מי מעלה אותם מן הכבש
למזבח השקום ובקחם ונקלום שחטום בכפו קבלו
רחן בכל זה בכפו מי זוכה בדם המעלות מה
בכבש ופנה למזבח ונתן על ד' קרנות מי היה סך
שופך על יסוד דרומי הנותר ונתן במזרק
מכל א' מן שתי מזרקות מן ד' מחצי המזבח ושנה
והשיריים נשפכו על יסוד דרומי המפשיטו את העולות ונתחו
כמשפט ומלחו בזה ומעלה כל א' מה שזוכה בו לכבש
מחציו ולמטה במזרח ומולחום ויורדו ואחרים המעלו אותן
מן הכבש למזבח קרבו את המנחות והוציא את הקמצים
נתנם בכלים והקטירן והקטיר את המנחות הבאות עמן
לבסוף כשהתחיל הנסך אם היה שבת קורין והבו
הלוים בשיר כמשפטן ואחר נותנים לחם הפנים לבני
ה' והקטירו הבזיכין וכל המשמרות שוות בחילוק
משתנות. נשא קטן עבה לו וכו' אות שלך להין וכו'
יום ה' יאמר וביום החמישי פרים תשעה אילם שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים:
ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם
כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עולת התמיד
ומנחתה:

ושחטת ונסכה · ובכן וכך היתה עבודת קרבן עולת של
יום ט״ז של חג הסוכות בבית אלהינו הבאות המוספין ו׳
ערבים ולולב עד חצות כמ״ש בסדר פסח ומוסיף אחר ומוסר

שחרית ביום חמשי הגשעה פרים לקחת עשערבות ואחים
עמים לאחר עשערבות וי״ל כנגד ישנלבנו עשים
כנגד לב׳ עשערבות ועשה לעשר עשערבות ע׳ א׳ וכולן שלוה
ועשר חעחת א׳ לעשר א׳ וכל עשור ועשור ה׳ ועביפין
כנגד שיעומע שיוזק עי שעלה מבהם לבבא · ומוד
עביפין ש עעלה אותן שן סבבא לעובח העקום ובקרום ·
ושקולם אחעוס בכמן וקבלרגן בבלו עלת בבכמן עי
עוכה בלם מחעלות עלה בבבא ופגה לעובב חנועגעל
ל׳קרנות שי״ה סלם היה עוקף על יסוד דרוש נעלם לע׳ ־
העולות ועגי בעוק עבל מחת עבן עקי עתגות עקו ל׳
עתכ׳ קעובח ולעשל והשירים נעפב׳ על יסוד דרומי ־
הפשיטו את העולות ונתחום כמשפט · ומשובבשו וקטלה
כל א׳ עה עזכה בולבעה עת ציו ולמעלה בעזרה ונלחום
וילו ואחרים העלא חום עין הכבש לעזבה קעלאחה
המעלות והוע גחת מעמך נתנו בעצים והקטירן
והקטירו את העחת הביאו יין לנסך מעת העין אם
היה עבת תגר קורם ובבוהלעי״ם באור כמשפטן ־
ואחר נתנו לחם הפנים לבני׳ ה׳ והקטירו הבזיכין ונל
השערות שוות בחלוק השערות״ מאה העם גבבכם
וכ׳ אות שלך הכין חם עלם וב׳ כמ״ש לנל״

יום ו׳ יאמר וביום הששי פרים שמונה אילים שנים
כבשים

כבשים בני שנה לַכבש אשר תשעים: ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר חטאת
אחד מלבד עולת התמיד מנחתה ונסכה: ובכן וכך וכו
עבודות קרבן מוסף של יום שמיני של חג בבית אלהינו
הביאו את המוספין וכ' כמו בסדר פסח עד לאם ולגלה
מחכות ושעיף בבגא ׃

עשרן ביום השמיני שמונה פרים לת' שמשרות ואלים ב'
לשתי משמרות וי"ד כבשים שנים ב' שנים ׃
למשמר אחד ושתים משל לשקים משל משמרות אחד אחד
וכולן עולות ושעיר חטאת ת' למשמר ספר וכל משמר ׃
ומשמר היו עפיסין בניהם מי שוחט מי זורק מי משלה ׃
אברים לכבש ונול עפיסין מי שעלה אותן מן הכבש לשני
המקום ובקרום ושקוים ׳ מחעום בכבון וקבלין
דמן בכל שהן בכפין מי זוכה בדם החטאת שלה מכבש
ונתנה למזבח ונותנו של ל'קרנות מי יהיה סיס שוק
על יסוד דרומי ונעלי מי שעולות ונתנו בשוק על
ת'שן ב'שתגות שתן ל' שחרי השוחט ולמעה והשירים
נשפכין על יסוד דרומי הפשיטו את העולות ונתחו כמשפ'
שעכו בשוק והעלה כל ת'שה עושה בו לכבש ומחצו ולשני
בשוה ושלחום ונלע ואחרים העלו אותם מן הכבש ׃
למזבח קלט את החטאת והולך את הלשון נכנס ׃
בשנים והקטירן והקטירו את השמחות הביאו יין לנסך
כשלחו העשן אם היה עבה תגיר קולם ולבבו העניים ׃
בעיר כשאכאן ואחר נותנים לחם הפנים לבת ק' ׃
והקטירו

והקיפו הכהנים וכל המשמרות שוות בחלוק המנורי״ קפו
נשא הכהן שבכה לה׳ אנא שלך חוש וכ׳ ״
יום ז׳ יאמר וביום השביעי פרים שבעה אילם שנים
כבשים בני שנה י״ד תמימם : ומנחתם ונסכהם
לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפטם : ושעיר חטאת
א׳ מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה : ובכן וכך היתה
מעולת קרבן מוסף של יום השביעי שלחן המערכות בבית
אלהינו הבאת את המוספין וכ׳ מרצוים ולעלה עד חצות כבכ׳
לשל מעלה פתח ״ ומוסיף בבגדו ״
שמיני ביום ח׳ שבעה פרים לשבעה משמרות ואילים
שנים לשתי משמרות וי״ד כבשים לי״ד משמרות
וכולן שלהם׳ ושעיר חטאת א׳ לשעיר א׳ וכל שעיר ושעיר
היו מפיסין בטרם שיושחט עי זוק עי משלה חברים לכבש
ומול מביאין עי משלה אותן על הכבש למזבח המקום ~
ומקדים ומקריבים שחטום בסכין וקבלו דמן בכלי שרת בכוס׳
שי שזכה בכוס החטאת שלה לכבש ופנה למובב ומחנך
של קרנות עי״פ הכהן היה מוסך על יסוד דרומי ונעלו׳
לשי השלמת ונקט במזרק שבו א׳ שבו ב׳ שנגות שהן
ל׳ שתי המזבח ולמטה והשירים שופכן על יסוד דרומי
הפשיטו את השלמים ונתחום כמשפטו ׳ ומבו בעולה ~
והעלה כל אחד מה שזכה בו לכבש מחציו ולמטה כנגו׳
ושלחום ידיו ואחרים קטלו אותם על הכבש למזבח קלע
את החטאת והולך את האשמן נתנם באשים והקטירו
והקטירו את השלמות הכהנו ״ין לנסך כמוה המשך
אם

אם היה שבת מתחיל קורים וחברו הלויים בצ״ר כשמפען
ואחר כך נותנים לחם הפנים לפני ה׳ והקטירו חבוין
וכל השמשות שוות בחלוק השנוות · עשה העם שבה
לנ וב׳ אות שלך (אם שלו) וב׳ כמ״ש בסדר פסח ״

יום ח׳ חג עצרת יאמר ביום השמיני עצרת תהיה לכם
כל מלאכת עבודה לא תעשו : והקרבתם עולה
אשה ריח ניחח לה׳ פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימים : מנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם
כמשפטם : ושעיר חטאת אחד מלבד עולת התמיד ומנחתה
ונסכה : אלה תעשו לה׳ במועדיכם לבד מנדריכם ונדבותיכם
לעולותיכם ולמנחותיכם ולנסכיכם ולשלמיכם : ויאמר
משה אל בני ישראל ככל אשר צוה ה׳ את משה : ובכן ויכן
היתה שבת קרבן מוסף של שמיני עצרת בבית אלקינו
הבאתו את המוספין וכו׳ עד לנו ולא ערבות כמ״ש
לעיל בסדר פסח ״ ואח״כ אומר אות שלך ואחין (אם שלו)
עוב ומשיב וכו׳ כמ״ש שם ״

כשאומר החזן שבני חעתים וכו׳ במוסף ג׳ רגלים
יאמר יה אלי אות שכל עדה ועדה
אלקי שיבחר עשו לבעל׳ אלא במקום עבוד
בן אחות בן בבלין והנשמות השאוקות ברקליסה
ונכוצות בל׳ כבוד האחרן והנשמות לאולן מרעילין
הנכנסים בין קנים ונ״ז חלב שרב (ועם שרשן) ״
ונלה יקרא ויעל כמר שבי תחיים תהלוא הקלבא
וכל

וכל הבכורות הקדושות שבבהמה הזכרים לשמים ==
קדושה שנית וקרבם כזרעם שבין קניים ונפדותיהם
כמש׳ (בפרי אחרן) ויקויים בגן שהרי שכתוב ושב
את שבותך וחנך ושב וקבצך שכל הקשים מהפ׳ אלך
האלהיך שעה אם יהיה נדחך בקצה השמים שם
יקבצך האלהיך ושם יקחך בנה השם הקדוש בעז
נטעהג אה״ה ובבה השם הקדוש חב״ו היעצ
עם חיל כלם ויקחינן התוים לשרים הקדושה השר
נעלנין נגולת שלם לחבר את הקהל להיות אחד לבד
וכל ז׳ ימי חג יתהעשה האדם עם קנו בתוך מוכן
עם סו׳ אוספין קנין העשהלבים בזמן
ואנה הקנתי סדר לנשור לו׳ ישי החג ישל נפחים וכבוים
רע״ים לבל אחר שאבות איש יעשו כעם יאכלו לחסד
לחשה שלהתל ויגילו וישמחו בו בדבר שעשיהם בזמ׳
שר פעלו ועשו והתחברו עם קונם בעולם הזה חד
הדבר שר צוה ה׳ תעשו ויראו פניכם כבורא ה׳ אם פירוש
יום ח׳ נבלם ילמוד בנשא לפיוריות שהנשיאים עד
שתחלת פ׳ לך לך עד ויקרא עם אברם באם פ׳
ואחר כך נמיין שלחנות השלום עם ויהי בישו שאל וב׳
על הם יקח חלקם ואחר נמיין שמשר בין הבתרים
אחר הדברים האלה היה דבר ה׳ אל אברם במחזה וב׳
על ואת היבוסי ואחר כך נמיין שבעת השלח ויבא לם
בן צוע שה מרפ׳ לך לך ואחר פ׳ ויקרא נמיין בעל
בבישלך ויסע עם עבלם וב׳ על על דבר על עשת
נבלם

נכלם ואחך עמין הפשטא ותמה על אתן קוב הסוכות
וב׳ פעם ביצחק יקרא לך זרע · ואח״ך פ׳ הפקידה ·
· נביאים · ישעיה לג׳ הולך צדקות ודובר מישרים ·
ואח״ך בפ׳ יו״ב שי המעלות שמחתי באומרים עד בקרוב
ישראל תתהלל ·
כתובים תהלים פ׳ יו״ה (עו״ וקי״) ובחודש אייר תרועה
ה׳ לבנך וב׳ פר לפני לבם · ואח״ך יאמר
בז׳ יעל הסכוה לאבלם עשה · ובכוונה בנו״ע
סו׳ מיונות שבבעיות הגא ואח״ך יתפלל לפני אל״ה ״
יהי רצון מלפניך שתשרה לנו זכות צלם יצחק ויעקב ״
ומשה ואהרן יוסף ודוד להפלגו ולהצלתו
ולהצלנו לאורח שבעה אשר ושנן יהי מ׳ אלהינו ״
עמנו כאשר היה עם אבותינו א׳ יעזבנו ואל יטשנו ״
להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמור מצותיו ״
וחוקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו ויגיע לבבנו
אהבתו ויראתו ויקיח לעבודתו כנוש ולעבדו בלבב
שלם · ובזכות צלם הי׳ עשה תחיתם בשלום שלום
קושה שזרתה לו ותבנו לשמן חסדך · יהי חסדך ה׳
עלינו כאשר יחלנו לך ואתה כשנהלור של הגאים וקום
תבוס פשוטך וקיים שמשה שכתוב ענב לישועה
שלבו ומשיח חס״ד לשיחו לדוד ולזרעו עד עולם ״
ונס עוב לשעות כוס לאן על חג הסוכות וכו׳
צדיק וקדוש יעקב אבינו שה׳ עקבו בינם

א׳

ח׳ על חג הסוכות כמ״ש בספר הכ׳ונ׳ וז״ל פבבא׳
נירח הכנסת יושב וכ׳ נשלם אחות ח׳ וכבב · בגדל
הסוד כ׳ יעקב סקבר בווס ח׳ על חג הסוכות ונשלם קן
חבילות על אחר סחג וזהו הסכמת חנכם לאחד ..
ומנדו ח׳ אורם ברקת וכנסם ה״י שאחקים בה׳ לפיקוט
בשמחת בית השואבה ״

יום ב׳ ליצחק ישור והפק לאחישל עד בפה השל אחר
יצחק ואח״ך פ׳ השקאה ואח״ך בפרשת תולדות
שיקי (עד באורך שר שלקים סהשר באר שבע עד קיום
הוסי״

נביאים יהושע פ׳ כ״ד ויחסוף יהושע וכ׳ עד ושעירים
שפטיכם״ ונעשה הפ׳ קנ״ה בע שעשים וכ׳
מלשון שבוך זבחי נחלתך ״

כתובים תהלים פ״ט וק״ה ואח״ך בזוהר בשון השקולה
ואח״ך יאמר נוסח הקבלה כרגיל · ובזוכות
יצחק שקולה בחרם בשבת הגדול מולל את נבואתך ולבב
לישועתה לנו ה׳ בעבור יצא כאיש שלח עוה יעיר קנאה ״
יהעמף יצוח וכמח דור שלל הפון וקים בו שקין שבבוב
שתה ילעתי הושיעה ה׳ עשיתו ישבו ושי קדשו ״
בגבורות יעי ישין נבו ״

יום ג׳ ליעקב · לפשר שנחלה פ׳ ואלה תולדות יצחק עד
ויעקב איש תם יושב אהלים · ונחלה פ׳
ויצא עד על פי הבאר לשקותה · ובפ׳ וישלח וישב ״
אקים אל יעקב קום עלה בבית אל שר שר—

לברכתו אלהים בתא · ובפ' ויחי ויקרא יעקב אל
בניו · על אשר כבלתו בכך אותם ״
נביאים שלמה פי' מ' שאמר דבר ה' אל ישראל שאל
לגבול ישראל · ובהושע פי' יא' ונבלה עם
· יהודה עד ובנבואת נשעו · ובעובדיה פי' א' חזון עד ובגדי
לה' המלוכה · ואחך בשעיה פ' של לבן האומר ה' אל בית
יעקב עד ישרו לבם · ובפי' שב ועתה כה אמר ה' עד ״
ואתם עד נאום ה' ״
כתובים של שיר המעלות שבתהלים עד כי יעמד
מה ישראל קבא · ונפי' כי יעקב ואחך
בזוהר ויצא יעקב · ואחך יעקב ולו כלשל · ובנופת
יעקב שלש החיים בשלח הקהלה תפארת נחש ״
אחד ובבנותך תבוא קרנך ויצא בן עקיב לך ה' אלהים לבאות
שאל ברכה עוין להעביר גלים מן הארץ והאלהים בבות
יכבדון לתקן שלם בשלבות שה עקיים כבו שקרא עמכוב
לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם ולנוגה הירח לא יאיר
לך והיה לך ה' לאור עולם ואלהיך לתפארתך · ביום ההוא
יהיה ה' צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארה לשאר עמו ·
והיית עטרת תפארת ביד ה' וצניף מלוכה בכף אלהיך ובכו ״
יוסף לשעה · לשור כבי ששה עולך אתה עבי הלוי
על תשעה בו אחד האחות ועתה לתב' ואחת עד
ונשכם עתה בהבה אלפוהו · ובכי בא עו ניבי בחט ״
קללה עד לבלבו ישראל ובפ' בעלה עו ויאמר ה' אל שמו
עה תבוקו לי ערכו אתה ה' מפתך · ובפ' יהרו עבתם
הצלישי

האלשי עד נשרא ובב' שמפעים עז ואז עשה שער שלה אל ה'
על נשירג ובב' פ תשאמון ויאמר עשה אל ה' כאה אחתה וב' עד
נשירג · ואחך ב' ונאות הבלבה ״

נגחים ישפסי' הנה ישפל עבה עד ולפוענים ״
יפנע ובשלאה בסוטו את עברו יכאי ה' וב'
עקוטו ״

כתונים תהלים סי' סח נט ושני' צ' תפלה למשה עד
סי' צט ״ ובזוהר פ' עשנה וילך את עד ויהי ״
בימים הרבים ״ ובפ' בשלח ישיר משה · ובפ' וילך ״
שאמר הכמשה עד ויבו אות יהושע ״ ואחך ית' יסלתי וכ"ל
כנ"ל ״ ובזכות שמם נבילה לעיג שה ישוב החקים בעלרג
הנכה תהקמו אוה חיים קובנו עשו האחתפרך ונישות
בעינך נאה ״ תלים ה' חיל ויעם כנלכאי לנת ועד
בעתו' יהרבט לעצמה בגנותי ״ חזק ציון קהת שערון
עיין תנחומא יכוסלם נור שמן אחל בל יצען בל ימע
יתנותו לנצח וכל חבליו בל ינתקו · כ לא לנצח ישא
אבין תקות עניים תאבד לעד · ונם נצח ישראל לא ישקר
ולא יכזב כ לא אדם הוא להנחם ״

יוסף לאהרן · לשר בפ' ואתחנן ויתבר ה' אשר
ואל אהרן עד בן פה' שנה בהבדם אל פרעה ·
ואחך בפ' שמות עד הלא אהרן אחיך הלוי עד ויקדו
וישתחוו · ובפ' וארא כ ידבר אליכם פרעה ועבד כס
בתלעכום נגר עשו עי' אהרן · ואחך בפ' תצוה ואתה
הקרב אליך עד לכהן להם לפני ה' · ובפ' צו קח את
אהרן

אהרן שלבוש הבלשה · ונ׳ יין ושכר בב׳ שני ובב׳ שאת ~
לבב׳ לאהרן מה תעבבו · ואח״ך בב׳ קחת ויחשר שאר
לאהרן קח את השחתה על ולא ישרנו״
נביאים שלאם פי׳ א׳ ויכעהם פשלחו וב׳ של פ שלאך
ה׳ צבאות הוא ״
כתובים תהלים פי׳ ט״ו וקט״ו וקי״ח וקל״ב וקל״ה ״ ואח״ך
בווהרפ׳ ששני ל׳ לה מ״ב ויקח אהרן את ~
לשבנו של לאחנו קלה קהים ״ ובב׳ קחה כפ קט״ו של׳ קח
את השחתה על כא׳ הוה קחים ״ ואח״ך יהפי׳ וב׳
כה״ל ״ ובזכות אהרן כהנת הכהנים בשלת הדור הושיענו
ה׳ אלקינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך ולהשתבח
בתהלתך · קדש שמך בעולמך על עם שקדשי שמך ═══
ובישועתך תשוב שלבנו ותנביה קרן משיח בן
דוד עבדך ותת שהולך שלו גדול כבודו. בישועתך הוד
והדר תשוה שלו ״ ילבו יונקותיו ויפי כזית הודו וריח לו ״
כלבנון עב׳ ״ ״ ״ ״
יוס ו׳ ליוסף · ילשור תחלה בב׳ ויצא ויזכור אלהים את
רחל של יוסף ס׳ לי בן אחר · ואח״ך בברש׳ וישב
שן ויוסף הוא שבלשה של ה׳ שלחה סמ׳ · וישתחלה
פ׳ שקן של וישבר בבל אחרן שבדם · ובב׳ ויחי בן פורה
יוסף וב׳ וכן בב׳ ואחר הדברים ולגוסף שר וב׳ ״
נביאים ועובדה את׳ והיה בית יעקב אש של והיתה לה
הפלכה · והחזקא לא׳ קחלך שנא׳ של [illegible]
יחבו לב׳ שלבות שור ״

כתובים

כהנים תהלים פי׳ צ״ט פ׳ פה״ קי״ה ״ ובזולתו ישב
לפקודת שה׳ יחי׳ ה׳ אחי יוסף ״ ואח״ך יברכו
וב׳ כגו׳ ובזכות יוסף צדיק החוקים בסוד ג׳ שה׳ בהמ״ים
יפל יסוד ציון וקונה ה׳ באחך ׳ וזכור לבני אדום האומר׳
ערו ערו עד היסוד בה וכל נחשב עשך לשעמה משיחך ״
ומתן כאש שבחרם שבות יסוד כבודך וכל קרני רשעים ״
תגדע תרוממנה קרנות צדיק כאשר תברך צדיק ה׳ כצנה
רצון תעטרנו וגו׳ ״

יום ז׳ לדוד המלך שה ״ לשער תחלה בב׳ ויראת ובעוהעת
עלה וכ׳ עד ותחי נפשי ׳ ובב׳ ושב ויבוא ויושיעם
ותשתבח שווב׳ עד ויקרא שמו נח ׳ ואח״ך בברא׳ ויחי
עד אהיה יהודה ׳ ובב׳ וזאת הברכה וזאת ליהודה ״

נביאים שמואל א׳ פי׳ י׳ ויאמר ה׳ אל שמואל פי׳ יח׳ ׳
ובשמואל ב׳ פי׳ ו׳ ויוסף עוד דוד עד עשם ׳
נבלה ׳ וגם פי׳ כ״ב וידבר דוד לה׳ ׳ ובבנה ה׳ ש׳ם פי׳
י״ו ויהי כאשר ישב דוד עד פי׳ יח׳ ועד בפי׳ נח׳ ויקהל
דוד עד הסעך הכל ׳ ובחזקאל פי׳ ל׳ ועבה דוד עלך
עליהם וכ׳ ובעשית פי׳ יח׳ עד היום בבוב וכ׳ ״

כהנים כותפי׳ ל׳ ובושעלה השער עד נשיבג בקלים
פי׳ כח׳ והו״ע עד ועד באחק נחשן קלה וכפי׳
קל״ב זכור ה׳ לדוד ופי׳ קט״ר ״ ובזוהר פ׳ לך לך דכפ״ב פרק
כ״ה׳ ועד פרה ה׳ וב׳ ונעל בב׳ ויחי ל׳ כלו׳ שב יהודה אתה
יודוך וגם דפ״כ״ב שב פרק ואשר קורא ה׳ קט׳ עד
בהלך יקרה בבלה ״   ואח״ך יאשר ״

יה״ר אות שהקדשת לנו זכות דוד שלמה משיחך ״
(ונביאים) יצחק ויעקב ומשה ואהרן ויוסף הצדיק
אורחין (בחכמה) (ובחכמה) (בחכמה) שבל שבאו ושון יקי׳
אהינו (עמנו) כאשר היו עם (נבותם) לא ימכנו (לא יעזבו) ״
להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמור מצותיו וחוקיו ״
ומשפטיו אשר צוה את (אבותינו) ויעים בלבנו לבבינו ויהיו
ימהרו לעשות רצונו בלבב שלם ותחתמנו בספר חיים ״
ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה ונחמה חיים שיש בהם
יראת חטא חיים שאין בהם בושה וכלימה חיים שתהא בנו
אהבת תורה ויראת שמים חיים שתמלא לנו משאלות לבנו לטובה
אכ״ר ובזכות דוד משיחך המקדש בשבת השלום תגלה
ותראה כבוד מלכותך עלינו מהרה והנשא על כל העולם
בכבודך והופע על כל הארץ בהדר יקר תפארתך
שאכבע כנפות הארץ יפוצו וידעו כל באי עולם
אתה האלהים לבדך עליון לכל ממלכות הארץ כי לה׳ המלוכה
ומושל בגוים ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר
עשו והיתה לה׳ המלוכה. והיה ה׳ למלך על כל הארץ
ביום ההוא יהיה ה׳ אחד ושמו אחד ״

ונהגו העם אשר בחר ה׳ בליל הושענא רבה
להקפות שבע בבית הכנסת ושבעלים ״
תפלת ערבית בהכנסה גדולה ובכוונה כמו בליל יוה״כ
ולבים מובנים כל ענבתה כמו ביוה״כ והולכים ומקדשים
בבית אחוזתם לשמור בתוך כל הלילה לחזות בנועם ה׳
בנוגה כשה ישועתם ולכך המסילותם בעוזרות ״
השבחה

הטבאה כי יהיו ות לשמע בתפלה ושתיה את חובל נפש
בלבד שהשכל עבית חתהשיגה ואין הטמה כרמה לבך
כהשמש לאלהים הוא ה שמעת השילה על יוצ״ך קונו
שאפא האדם בבכך עין והשקפה למעלה הכל לבו
השמים והעוב ישר יעלב כל א׳ וא׳ ויפיה לשחול לו
וחיה והיה אם לא יתן אל לבו לתקן מעותיו יחשיכו בב״ר
על שלב בבתק פק והשלשי נבות חוץ ושלשי חובה
ואחר ושר קן חולקין הפתקים לעשנים נבורים ועד עמיל
כהי קן לשוה קן להיים ועי והחש ירא ורך הלבב
שר לא יפזו עבגו הכניל ולא יחיק עוד על שלחות
כהשו בבער ויין הלכה בבלל הר״ בלכלה קקוחה הואת
חן והיוב יראת ה׳ עלפניו תמיד כל הלילה ולהרחן
משלחות ובתחנונים לפני אל שוכן ישכבל כנגד החטים
על אשר חטא על הנפש עים יצא דבר המלך על כל דת
ודין על העושר לא קנהו אחר אשר יצאו הכורפים
הטושעם של הפקודים לשפות השופט והדין ועד הכלום
לאפר חוק יעבר לו ולא יתבר ולבן תבף ושיר אחר
התפלה יתקרשו לקבל עליהם עול שלהוב עשים בלב
עלם ונבתא חפבה לחרוז עתג קב״ה וה׳ ויקראו בתב
התפלה הראשון בחתב ובשנישה קוראה העמעים על כל
ספר עשה בנבל עלה הלבבים שלצונם כל ישראל

אשר בא בתשלומי חכמה והודותיה לחוי לבין
עה נעשה בקראת ספר עשה הבול בחוב
התפלה

הלילה הראשונה כ׳ פעם בגשלה על יהך את אחורים חותם
שבה פ׳ עלבות אש שצל לקבל כל סה׳ גבורות שהנולד
מסכנה וסוד שביה איש ובמתקהיא עולם לתת עלבו
עשוס בנתם היסוד בה וה׳ גבורות שלו פירשו שבעים בבח
והוה ויסודה לאיש נער בהם ג׳ שעות אה״ה בני אדם ~
אלף הי יוד הי אלף הה יוד הה אלף הא יוד הא העולם ~
במספר תגב כמספר חותם וסוד חותם היסוד בם ושנה
כל שער שנה סתול כללה הקדושה הזאת ששה חותם העלבו
שבה׳ ונשאותה האל שלחותם יסודה שעשה כבר בגשלה
ע׳ הב׳ אהיה שלמים הם׳ שהאות העליונים עליהם עשמים
עם ג׳ כוללים במספר שנה שנה ספר שנה הבל עמוד
חותם העלבות לבד החכמים שלא יתאחזו בהם׳ וזהו סוד
חותם בתוך חותם׳ ושלכן גם שתה חותמים חותם כ׳ לבו
אדם חותמים את לשתה אם לחיים ולכך לתקן חותם זה
צריך לקרות בחצי הלילה הראשונה כל ספר שנה הוא סוד
החותם הזה נמתר עד חצות ועיקר תקון הוא בחצי הלילה הא׳
עלבן חותם היוצאים לבאות הקבלים בלבנה׳ וכאים אחר׳
חצות פ׳ הלבנה אבל הלבנה העליונה שלבות שם אבה
ששה החותם אין בחצות׳ ואותה להאיר על סתרן ס׳ הא
סגישה כנה הסולם במור ינלו עשם עשו ואכן שתקושה׳
לו׳ ועם באור הלבנה עשו שראין לו אם גמלן עשו ~
הלם אז פסח פורחה על גולת הששים אגול שלו ולביו
החיצונים שלוים שלו הל׳ וסוד קין זה הוא סוד ~
שאירת ספקי הגזיל בר השלמים אבל עם כל וכו׳

שתן

ניתן לשות כוס לגשר לבטל הדין בשמונה הפתקים ההם
הן על יום ח׳ חג עצרת פ׳ עניין הדבר קלי׳ יתוך הושן הזה
אם יחזור בתשובה שלימה ביום הד׳ הדין פתקין לגבי
שלמה ושבו והאחשוש פ׳ מוזכר בז״ח א׳ שלא כחב בל
החשו לה״ר והלבה והפכיר בתשובה ותפלה בכונת הדולת
וחזר וכאה תפלים בשקיעו׳ ושכבה שוחר פ׳ ויחי לפקי׳ ז״ל
כה יועה רמעת אחשר בשלמב וב׳ מ״ט שעבוחר פ׳ כחוי לגם
לבוך עצמו לאור הלבנה ותקבלית הוא למצות תשובה
שלימה לבנו יתברך חנון ורחום הוא ונחם על הרעה

ובספר חסלה נגוזה שר״ל בתבית נקח הפלה אחת
כוללת כל סוד כוונות קריאת שמע המורכב
לזואת הכוונה בפה ואמתיקנה כאן למען זכות לרבים ה׳
ולחושבי שמו נשר באו בסוד ה׳ להם לבדם ולא לזולתם ואין

לשיקבהון בתי״ה והישע לאחד עם יה״ו בהם פה
שלום בשם כל ישר׳ אמהנן בחיים בה״ט
בירה באהבה לעשור את ספר שמעה מתני לתקן את
שומו בשקום שלון ולתת נחת רוח לנוצרט ויפי רצון
שלבטך ירו״ר אומ עבכה סגולת קריאת ספר שמע
הקול ..... הזה ופגעיותו וחוקיו ותיבותיו
ואותיותיו וטעמיו ונקודותיו ותגיו היוצאים שלב׳ וחו״ב
ועל פי מו בות בכללו ובפרטו · תפתח פתוחי חותם
סגולה חותם השלכה ואשר להיות כבר היה בה שער
הגשלה קה׳ גבורות עבית א״מ חשב ואותם שר היפני
בה לאשון לציון בכח ג׳ שעות אה״יה בשילואים אלף
...ה׳ · אלפ״הה יו״ד ה״ה · אל״ף ה״א יו״ד ה״א · נשר
השה

השה שלם בשמכר חותם לימוד אה״ן ולאשר לצ״ין שתה
בבה קבולת קראת שאנה סקול תנוול השגל שהאחר
נשעות אסיה העלה אשר בקהם · ובו שאנה יגול · יבנך
כאשר שם כבודך ואה״י אסיק לה עגוס ק חותה · אש
סביב ולבבור אסיה בהנוכה שען אלהי״ם · באור שם חיים
ונולים שן לבבן · ושלתה תקפוץ פיה · והלשנה כולה
בושן תכלה ואתגבר שמשלה זרון שן האה״ן סגור חוכם
וימלא ויבא ינים ילחה ויככה לש ולרג לבו כאת כבודך
ציפוח קיום ושו הכלולם · ואל לקביר שלום עלם ·
וכבו לחיים טובים שלך אסך בחיים אהבגו בספר חיים
טובים לעשנך אלהים חיים · ושיעגו כחוקים על ידי ישע
ואחרים פי שען ואל ישען סלם ושגם בנירום וישוער
עלין טוב · לצדקין · ולאשר חנוס בכבוד פשעו מתקן
כחושר חותם ולחושה נעבה קיבלו בשבו וכבר פשעים
ושמותים ואלא תערוף סלם את השעה ואחר קטן עד
שנוכל לתקן את אשר פשעו ולא נאבד · ובזכות ספר
שנוה התורה לא ישע ספר מתוך שפיט ונהיה אומן
ואמצו ואחזו אמצאים כולם יורשי שען ולעשה תותן
לשה ונכור שנה שבות לא השכח שבו ונפו · חותם כגול
תהיר ומודשים בלשוק ואת צאה כור שגל תבשיר
וקנו תרום בשושנך ושלאם האה״ן רצה את ה׳ כשיס
לס עממים והיה ה׳ למלך על כל הארץ ביום ההוא
יהיה ה׳ אחד ושמו אחד · לב״ר

ונשלם קבור עלה כבב שאשר תחיה זו קודם
הלשער חן

כבין

רבון העולמים לך האשם והסליחות לך אנחנו שוהם בקרב
ובהשתחויה לה להתהפך על מעלות וזכויות עוש
יאה רבר השלך על כל התוכן על השטר לא סבו אחד אשר׳
וכאו הבוקרים השוטים על הפקודים למאות כן ושומע ~
ועל כלם לא פר נתפלל אל׳ אחד ישוב לנו ולא נשבו לבן
באהי כמש על הפתח לופק ושואל להשם ובזכות אחן ~
קודם את ספר שמה פתולה תהתמם לחיים טובים ולא
ישועו קבר השליך עמים ועמי ואמו ובה נעבה יושם ולא
ואל תערוף עלינו את השוטה והאסף קל פאין שובה ~
וכתב לחיים שלך חפץ בחיים וחקנו בספר החיים לשמך
אלהים חיים בזכות ספר שמה תלי וכבשיוהו ודקדקו ~
ואותיותיו ומעשיו ונקודותיו ושאותיו הידועים שלה וקד״ש
ושחלעתי תיבות בכלל ובפרט ובזכות שם הגדול אסיר
בשילוחו ביוקן ובהין באלבין אלף הי יו״ד הי ~ אלף הה
יו״ד הה · אלף הא יו״ד הא השי״ב לו החתיעה ~ ובם ~
ובשם קל״ש שען תבקע את רוע גזר דננו ~ ובשם אלף
כלול בשקורו סס״ה הוא אחת לאדה קבעל שלינו ~
ושאל כל ישרא׳ כל גורת קשות ורעות ואל המתר עמנו ~
עלנו ותבוש שלנו פותה שלעשך בזכות השם הקדוש ~
אה״ה בשילוחיו ותאסף קלינו ותכבר מעשינו ותקבל
בלחשים ובבכין את תפלתינו ויהי נועם ה׳ אלהינו וכ׳ ~

ושהג חסידים הראשונים להשאר בווחר פי׳ האחרונים ~
בארבע ואחר ששר בה שבואר פורפי מן הב
כבות תשרים ופציאה הקב״ה שה ואחר קראת האלרכ
ווער

ונעה יאמר אותה התפלה אחר סלקתי וכתבתיה בסוף
לג׳ ויהי פ׳ הפשע צריכה לבך · ואח״כ בוחר פ׳ שאור שנגי׳ ם
עליום בסוף ששור קלע תח׳ בווע לכת וכ׳ של ובשלשת
לחוו ובווהרפ׳ צו ששור עת׳ תניין בספרת ללב השגורל
וב׳ שב ישראל עכאן ושאר נשן עמיינו ״

ואח״כ אחר מצות אחר צאתה לבנה יקראו ה׳
ספרים שבהיכל ויכוון בשעת כל ספר וספ׳
ספר א׳ כנגד הגבולה והב׳ הגבול והג׳ התה״ והד׳ פעח והה׳
השר׳ ובשעת כל ספר וספר ישבו שר השוקן בהקפות
היום בא׳ עולם אבי׳ אחר ובב׳ ישר יצחק וב׳ להזכיר
זכות הו׳ אושפיזין קדישין אשר חסו בצל קודשו כל ז׳ ימי
החג ובה׳ הם׳ עם · כלל ההוד ה׳ והיסוד והשלבות יחד ״

ושגאה כתב לשר נאר כל ספר וספר שישאר סם׳ שבו
לה׳ בב איום בסוף הששר באהר צו קול ה׳ של
השם לא עולם קולה׳ בבא לא יצחק וב׳ של קופו ואחרו
עששר צ״ה שעשר עירולה׳ עיר חפ ״ ואח״כ יתנו בהקפונים
וסליחות בין כל ספר וספר כנוהג חשא ואחינו שבשעים ״
ורעשו לשני ה׳פונ האלהים ה׳ שאה לשון עצך והוא בוה ״
אול שקששים יכוחש לבנו לבף זכות · רק הפשרלך ולא
יתפלל אדם אשר הא׳ ולה״ה הזכיר שאל לבלתי עשר היום ·
י׳ג׳ שבות מן תשאק השקר אפל ולא ורשחן הדבר מבוש ה
הי׳ג׳ שבות בשבתות ובמועדים כושה לשבח תפלין באבנוה
ובמועדים כושה ברכות אשר הוא נותן עמו לבנו והשפל

יבן

יבין שהפסוק עכשיו ויהי' בשמן עבל בשבתות ובשני'
שלמן ולא עורכין והשכל יבין״

ונחזור הבקר לבא בהם לבנים כשנ בי״הך ונפסד
לבה״כ ויזכר שאחר שלא להפסיק אחר סדר השיר
בדברים קן · חבר שלישור חבף ושיר השבעת בית הכנסת
ולא יפיח לעבו עקדותה ביום כי נורא שאר חגא שלא:
לען בגשמות הבוקר אחר נשא סדר נשרו כאשר שאו
רבים ששני העבן פ עיקר כל אחר לילה ביום כל הימים
ובמ'וקו' ביום הזה השיחלם לחקרו וחלילה לישראל שן
הפעל מן הדרושה להתעמק כל קלה בתקון השפכה
ובשעב התקין · לחקו שלשעות התקין בטלישות חלילה
וגם הקומפים שלח על שיח בתוך הלשאר או מן פלישר
לתפלה פ בדרא · שוא השים לחשם וקומם לבת חיל
ועת לחיבנים להתחזו בשגוים הקדוש חו עד שוער נבאו
יחוק כשעוו לבלתי הת כושלו כתל ותפלה ובבחנו'
שלו קלולה ועד אחר נשא סדר התפלה״

והנה ראוי לכל אדם להזכר שאחר שאר בתפלת קיום
היוה לאושל בהכנעה ובכוונה לעובלו ולהיטיב
לכל הסולם ולבוין בה לתקן את אשר שוות בכוונת תפלה
שאת כל כוונה לגוף כל נשמה והם תפלות פסולות
ונחות שהבורא כשלא · עד ישוב ויתפלל בכוונת הלב
ואז יעלו הנרחות עם השתקבלות ומכ ביום זה · יכין
מכשו לבך התפלתו תהיה שנשתמטו להשלים כל
התפלותיו יחד להשוות

להעשות כבר ונעל לבא אשעה הקב"ה והעה יהיו ==
בגוזרו להיות שלא ישר בנגו ובגור בקו להבבן ולהבנו
ולהיות נכתב ונחתם בספר צדיקים לח"ים טובים ולשלום׳

ואחר תפלה י"ח · בהושע׳ הלולב בסוכה אם אפשר
ואחרו הקלל בנענוע ותכף וש"ר ישבו אלו
הז׳ הקפות אל התיבה זכר לשקלא כשעשיו בבל יום
מקיפין את המזבח פעם א׳ וב׳ ואותו היום שקיפין אות׳
המזבח ז"פ וזה תקון הקפה מספר לעולם · הקפה ב׳
פחד ליצחק · הקפה ג׳ תת"י ישראל · הקפה ד׳ משה בגבה׳
הקפה ה׳ אהרן בהוד · הקפה ו׳ יוסף הצדיק · הקפה ז׳
דוד בעלבות · והמשרלך א׳ הענה שאחר זה פ עני בא
כהעל סקולתן השלפסים גער השב שיחפים לעולם ~
הקפה ה׳ ג"א אהרן הקפה ו׳ וזה עשות גמר ולקח הכושן׳
ופתחו פ בכושן זכות שעה יהו) הנכח למשה והקור ~
לאהרן ויקר הכתוב אות הגבולה והגבו׳ והה"ט והנכח ~
והקול והשני כבי הסוד כ׳ כ"ל כשפכר יסו"ד וכן בתגונו
לאחיד באשיג ואחוג ולבנאין שנות שמאר אשר כיור ~
הכתוב · ובכל הקפה והקפה יאמר הפושטם להוזכר
זכרון אבותינו הקדושים · וגם כלמה והלוך המשנה —
ביום הזה כן בגלבור להיים שלת הפושטם כן בשמאל
בלולב · כן האדם שבשו הטומה אלה · כלא׳ ואת׳ מעשין
בחינתא׳ כשבאחר בכבה פגש ולה"ה פ הנה ע׳ הקפות
ישי אחד השמש השקיפין שלהאחרים לוק רואת הכתפי׳
ומי נעילת לולב גבהו האחרים הפסוקים לזה
האחרים

התחתונים וכן החסדים על בנה הפנימיים נכנסו קודם חג־
הגבורות · והמקיפין עליהם נכנסו ע״י הגבורה · ואעפ״י שזה
בהשגחה זה אין שם שבדם כל בחינות המקיפין על כל =
החסדים בחר ע׳ ג׳ בחינות בחינת אחת שבהו המקיפים ~
בענין אחת התיבה · ובחינת לבור הפגשים בשעת ההקפות
ובחינה הלבשה אחרים שלך כמו בשעת הקפה קפ ג׳ כברם—
שפינעם אחרים נמצקון אחרים לבור שנשאר · והנה ג׳ בחינות
שקיפין הם · א׳ סוד המקיפים על החסדים שבבטעת הבינה · וב׳
את בחינת המקיפים על החסדים רזות בבחינת עוהם השין
שהוא בלשה זאת (ועם אח״כ ששהם אותם המקיפין להאיר ~
לשלבות עזית התיבה והג׳ הם המקיפין בבחינת התמצעותם
בוק׳ שלו · ורחו׳ להבאים במורל לבין פ״ש׳ נעפהחלם עלש
המקיף קוא שנשאר המקיפים בגופת רזות סורש עם ע״ה נ׳ אחרים
ולבור שהפגשים · כוון להשאיר המקיפין על הפנה פ
הבנה פית השעג קול ולבור שנשה · ובמעשה הוא שלשלב
שהוג ששעה עשל כו פרו ששם · כוון להשאיר המקיפין על
חסר רזות כען שפרן) לשל במורקלב שהוג לעורר ~
הפלאים שלונים שבלשת זאת׳ כנ״ל · באופן כי כלו׳ הקפות
אז אל אחת שנה אין שבוונים לחבר ג׳ בחינות המקיפין
הנז׳ וכפי החסר השתמש בכל הקפה צפך לבין הג׳ בחינות
בעשות הלחיים להם כשבואהם בכבם הלב ולהב״ה
ואחב תקנתי נסח תפלה א׳ לאומר קודם כל הקפה והקפה בכל
פלעי העשות הלחיים לבין בג׳ הבחינות הנזכרות בכל
הקפה והקפה בכפי עשה (שנ״ט אח״ן לקולג המוקה בסה
שלשי לעל הבאים במורה׳ אם ולא לעולם ואפירכן

להקיפה וכו' הנה אנו באים להקיף את התיבה שבע
פעם ספר התורה לנושאו שלוה ושרונו וקורא
יחדו · וכוון להקפה השביעה נוקבא קראו עקבא כפולבבו
וכנה סגולת שיר ושבחה הלל וזמרה דבר לדבור שלאחריו ·
בהקפה: אנא אל שלון נושא חסדים טובים תהי שושך חסר
אל שקיפ חסר שבחסר שבגבורה אימתה שבוס סג יוד
הי ואו הי שסופו ייאי כמספר אל (וששה יקנ) ·
כונה שלו) כלולב להשפיך חסר אל שקיפ חסר ·
שבגבורה וא' שבו ג' שמות יהו בשילוחים יוד הי ואו ·
יוד הי ואו · יוד הא ואו · שג' שורשיהן בבשיעורם כמספר
אל (וחמשה מתשעמך ה' להשפיך חסר אל שקיפ
חסר כוח רות' נשר בו שם שה יוד הא ואו הא נשר שג'
אפין שבו שמיהם ג' שמות מ"ה בשילוחים ביו"ד שג'
שורשיהם שמות מ"ה בבשיעורם שלם כמספר שם
סג · יוד הי ואו הי · שסופו ייאי כמספר אל ג' קשה שע
שערך שלבותך שלבות כל · שולשים " (פי' כמור של
טוהר ושושיש ושגן) " " "

ובהקפה ב' תהי שושך חסר אל שקיפ חסר
שבגבורה שבגבורה נושא שבו שם
סג שסופו ייאו כמספר אל (וששה יקנ) כונה שלו) ·
כלולב להשפיך חסר אל שקיפ חסר שבגבורה ושתו א'
שבו ג' שמות יהו בשילוחים · הי וו יוד הי ואו יוד ·
הא ואו יוד · שג' שמיהם בבשיעורם כמספר

אל ומסבבה את שמבחי׳ ק׳ להמשיך חסד אל שק״פ ־
חסד שבנצח ותיקון חמ׳ שבו עם שם יו״ד ה״א וא״ו ה״א ׳ ־
ושרש אלפין שבו שמותם ויוצאים בג׳ שמות אהי״ה במילואו׳
בהם ׳ שהג׳ שמותיהם אהי״ה במילויותם עולים עם הכ׳
שמולם יוה״י כמספר אל״ל ׳ ג׳ השם שגן מגן שלבותך ==
שלבות כל שמים ״

והקפה ג׳ בבח הלבור תהי שמך חסד אל״ל שקפ
חסד שבהוד שבלשה אישת שבו עם
הכ׳ ׳ שמולם יוה״י כמספר אל״ל (שמשה יפה) כונה שלנו) ־
בלולב להמשיך חסד אל״ל שק׳ פחסד שבהוד שבנצח ות
שבו בג׳ שמות יה״ן במלואותם וי״ו יו״ד ה״י ״ וא״ו יו״ד ה״י
וא״ו יו״ד ה״א שג׳ שמותיהם במילויותם כמספר אל״ל ־
ומסבבה את שמבחי׳ ק׳ להמשיך חסד אל״ל שק׳ פחסד
שבהוד וק לות שבו עם שם יו״ד ה״א וא״ו ה״א חסר
שג׳ אלפין שבו שמותם ויוצאים בג׳ שמות אהי״ה בשלמי
מלוין שג׳ שמותיהם במילויותם עולים עם הכ׳ שמולם יוה״י
כמספר אל״ל נ׳ אל״ל השם שגן מגן שלבותך וכ׳ ״

והקפה ד׳ בבח הלבור תהי שמך חסד אל״ל שקפ
חסד שבנצח שבהוד אישג שבו עם
הכ׳ שמולם יוה״י כמספר אל״ל (שמשה יפה) כונה שלנו) ־
להמשיך בלולב להמשיך חסד אל״ל שק׳ פחסד שבנצח ־
שברשה ות שבו בג׳ שמות יה״ן במלואותם ׳ יו״ד וי״ו ה״י ׳
יו״ד וא״ו ה״י ׳ יו״ד וא״ו ה״א ׳ שג׳ שמותיהם במילויותם ־
כמספר

כשמספר אל״ל · והסובבת אות שבחר ה׳ להשיך חסד ע״ל
שק״פ חסד שבכלת שבוק ולא שבו שם ש״ה · יו״ל הא״ה וא״ו הא״ה
נשר שב׳ אלפין שבו שאיפם • ויוצאים ג׳ שמות אהי״ה בשילוי
הא׳ כאשר ונה בזיו״ן והחמנה באלפין שב׳ השמות אלו ==
בבאיעותם שלום כשמפר שם ק״נ · יו״ה״י וא״ו ה״י שעולו
ויאו׳ כשמפר שם אל״ל · ג׳ א״ל אלה שת״ן שו״רך שלבותך
שלבות כל שולשים ״ ״

ובהקפה ה׳ בכח הלבור בהקפתי זה׳ · שמשך חסד א״ל שק״פ חסד שבהוד שבלשה
חיצא שבו שם ק״נ שעולו יו״אי כשמפר א״ל ושמשה יהן
כונה שלנו בלולב להשיך חסד א״ל · שק״פ חסד שבהוד
שברשת ואת שבו ג׳ שמה יהו״ן בשילוחם ה״י יו״ל ויו״ ~
ה״י יו״ל וא״ו · הא״ יו״ל וא״ו · שב׳ שמות אלו בבאיעותם ~
שלום כשמפר שם ק״נ שעולו יו״אי כשמפר א״ל והסובב
את שבחך ה׳ להשיך חסד א״ל שק״פ חסד שבהוד שבוק׳
רואה שר בו שם ש״ה · יו״ל הא״ה וא״ו הא״ · נשר שב׳ אלפין ~
שבו שאיפם ויוצאים ג׳ שמות אהי״ה בשילוי הא״ כאשר ונה
בזיו״ן והחמנה באלפין שב׳ שמות אלו בבאיעותם שלום
כשמפר שם ק״נ שעולו יו״אי כשמפר ש״ · ג׳ א״ל אלה ~
שת״ן שורך שלבותך שלבות כל שולשים ״ ״

ובהקפה ו׳ בכח הקבור זה׳ · שמשך חסד א״ל ~
שק״פ כללות החשש חסדים שספור ·
שבלעת חיצא שבה שם ק״ן שעולו יו״אי כשמבר א״ל
ושמשה יהן כונה שלנו בלולב להשיך חסד א״ל שקפ
כללות

כללות החמשה חסדים שבסוד שבגבורת ז״א שהם ג׳ שמות
יהו״ה, וה״ו ה״י יו״ד, וא״ו ה״י יו״ד, וי״ו ה״א יו״ד, שג׳ השמות
יהו׳ אלה במילואם עולים כמספר עם קנ״ג שורשו ~
ויהי כמספר אל״ף ונקובה את שם ה׳ להמשיך ~
חסד אל״ף שקף חסד כללות החמש חסדים שבסוד שבגבורת
ז״א שהם עם שם יו״ד ה״א וא״ו ה״א, שהג׳ אלפין שהם שם פ׳
ומזכים ג׳ שמות מ״ה בשלו׳ הא׳ והשונה באלפין ~
והחרונה באלפין הג׳ שמות מ״ה אלה במילואים. שהם
עם קנ״ג שורשו ויהי כמספר אל״ף, שהג׳ אל״ף אלה שמן שוק
עלבוק שלמות כלהמלשים "

והקפה ז׳ בבח סרבור תהי שעך חסד אל״ף שקיפה כללות ד׳ חסדים רשלמר

שבגבורת ישת שבה עם קנ״ג שורשו ויהי כמספר אל״ף
(שמאה יהיו כונה שלנ) בגלגל להמשיך חסד ד׳ שקיפה
כללות הד׳ חסדים שבגבורות שבגבורת ז״א שהם ג׳ שמות
יהו״ה במילואם יו״ד ה״א וו יו״ד ה״ה וו - יו״ד ה״ה וו, נשאר
כל א׳ מהם עולה נ״ב (ומספר אלופים עולה פבוע ~
א אד אדנ אדני כתר שלבות הקשעה (וג׳ שמות
יהו׳ אלה במילואם עולים כמספר עם קנ״ג שורשו ~
ויהי כמספר אל״ף, והמסבבה אתה שבחך ה׳ להמשיך
חסד אל״ף שקיפה כללות הה׳ חסדים שבגבורות שבגבורת ז״א
שהם עם שם יו״ד ה״א וא״ו ה״א שהג׳ אלפין שהם עמידים
ונכונים ג׳ שמות מ״ה ה״א א׳ באלפין והחחרונה ~
בה״ין שג׳ שמות אלה במילואם יעלו כמספר עם
קנ״ג

סנ׳ שעושין יראי כשמפר הל׳ · ג׳ הל׳ אלה חטא עון עון
שלך עמד ושעיע ושבן ״

ובשער · יושבך היום במצבת מעיך מחזיק עבן ועבד
וקושה בעולתיו שניגו כאה אלהים וקבו
פני שאיקך · כלה שניגו ולקרוש ישראל עלבו · אקראו
לאלהים טלון לא ונשרשו · הל׳ שבן בעול קרושים
רבה ונורא על כל סביביו · הל׳ אלגים ה׳ רבר ויקרא
ען שעולה עשעור עבוחו · הל׳ ה׳ ואמר לו אחרו חג
בסמכים עירקרנות העוזה · ובחסך תבשיח את · בינו ·
חוינ בבחו יק׳ פושלנו והאחבות כל צורה נבינו כ
חנחו שבלך ושי׳ והקטורים היום תשקר ותעבור ו׳ שה
עבוש סחושות גשר כל א׳ עבם כולל שמר שה עם ועם
והטעה כלה כמשן הקלה ותעבור שעולה ולוש האלק
כמו שנא׳ מר שקל ילבה עבעה ולבה בכם חושלתי · ידי
חסדך לעלנו כאשר יחלנו לך וכרנו ה׳ אלקינו
ופקדנו בו לבלסה והושיענו בו לחיים טובים וכלו לחיים
מלך חפץ בחיים חתמנו בספר חיים למענך אלהים חיים
ובך לחענו ושישו ובכך שלנו ה׳ אלהים אמת הטעם העדות
לעובה ולבלה לאשון ולשמחה לבונה ולבלבלה ובספר
חיים קחי ה׳ אלהיה ובספר עובה תכיב אותנו ובספר
ישועה הושיענו אלהים ותהי אחריתנו חיים ושלום ושבע
ישועה ונחמה עובה ה׳ אלהים נפשי הושיענו לשון חסדך
ובכה מתך כבסא ילה וכונן שקמך על שבוע ושלום
בתקוה

בתקוע ונשובבה את שובחך ה׳ בקול רנה ותודה השון חווג
ויהללוה (ישועה לבבו) עכ״ד״

ואחר כל הקפה והקפה עוב לעשר שאשר כ״ע סבו לך׳
בני אלים שבמה קולות, ולכון ש״ע בו חי״
לעבורות נוה חי׳ בנ׳ ע׳ אל אלה אלה כבר שלבבי, ועם
עשר סמוך א׳ בכל הקפה והקפה כשלתה וכבתים לגיל
בסוף תפלות הקומה קדם שם״ ונשר לה בא
במול ה׳ כבר תקנתי לו נוסח תפלה שלזה לברך כוונתי
עם ה׳ ורעים להעבורים סמכתיק לשלם נפ״ קם״

ובספר קצור שלה כתב ז׳ הקפות שעקיתן בה״ר הם
בסוף הקפתה שש׳ עה והם נגד ז׳ ספירות״
הבנין וכל כונת ההקפות הן לשון לעורר שלה החיק שלבן
בכל הקפה יאמר פסוק השואלו על אחרים ספיל״
בהקפה א׳ יאמר עשה׳ עולם חס״ר יבנה שנים תכן״
שוועתך בהם״
בהקפה ב׳ יאמר לך זרוע עם גבורה תעוז ידך תרום ימינך
בהקפה ג׳ יאמר תתן אמת ליעקב חסד לאברהם נשר׳
שבשבת לאבותינו מימי קדם״
בהקפה ד׳ יאמר קדושה הוא חיים טובים שאחרכה
פנוך שיעור השיך נצח״
בהקפה ה׳ יאמר הללויה עם אחר שטך בכל הארץ נשר׳
תנה הודך של השמים״
בהקפה ו׳ יאמר צדיק ה׳ בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו״
בהקפה

בהקפה ו׳ ובלם יחד ויאמר לך ה׳ הגדולה והגבורה והת״ה
והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך ה׳ הממלכ׳
והמתנשא לכל לראש · והיה ה׳ למלך על כל הארץ ביום
ההוא יהיה ה׳ אחד ושמו אחד · ובתורתך ה׳ אלהינו כתוב
לאמר שמע ישראל ה׳ אלהינו ה׳ אחד בשכמ״ל ·

ענות שלמה בה״ר היא ענות בכבי שבעה ונקף על
לקחת ל׳ שנים ויעול המלמד לעורר הק׳ גבורות
וכנגד הה׳ גבורות יעול הכוה׳ בק שלמה בלבד לא פחות
ולא יותר וכן במבעה לא יחבוט רק ה׳ חבטות כנגד ה׳ גבור׳
כי בכל פעם ניתן לו גבול א׳ ויכוין בכל הכאה אות א׳ עד׳
אותיות שנפרך בהם סור הג׳ נוקבין וצריך לחבוט רוקע
בקרקע שהוא שלבות במור חקות קרקע עולם כיתה ״
לפי כי לה סם ניתגות לך עידיו שנתקות ש׳ החבטה ~
ולבן יכוין בעשת החבטה בשם על״ יור הא׳ ואו ג׳ על״
סור על אותיות שלך להאיר ולשתק ה׳ גבורות הכו׳

ונכון לומר בשעת החבטה חסע חסע ״ שלח׳ בני׳ כל״ ולא ברך
וסה על לה שייך על אותיות לעולמות כנה ״
כה״ו והשלח כלה ותעל כשע בתקוסס · ושלמה בנישע׳
ולפי עסס שי׳ ובנישמרג עור כנפו להכן אותה כה=
שתהיה עור כנפו מנע הבו״ל ״

ואנא תקנתי נוסח תפלה לאומרו בשעת חבטות הערבה
כוללת כל הכוונה הנ׳ וזה נוסחתה ״

לעיקרהו ושפעתיה בהילו וחישו נחרת עם יה״
בו״ה

בו״ה החורא עלים בים כל י״ע הנה אנה בא לק״ים ·
עבות שלבה יסוד נפלאים הראשונים נשרשים סבנה
אל שדה הגל לתקן את שורשה · ויהמו אותו עליון
רוכב בשמים הבוחר בנביאים עושים ובשמם
העומם ויבי מעם ה׳ אלהים עליון ושמאה יהם כונה ~
עליו ושמאה יהם כונהו · ועל יה חפעת ה׳ בה שלבה
ל׳פנשים בקרע של ה׳ אותיות **שנהך** נבורות
חתי אלהים · אלא בכח קבולת שלבה   יו · עולו
ה׳ נבורות שפעת עווך · ובשתק עפתים תוקף לקח
ה׳ נבורות עשאתקות בשתק   האור על אורות עליך
עם **יולה** **וחו** העולם על וכבלה תשבה כנה
להתי יחד   עם כולה בחם בה ואחוה ~
ועלים והעות וזרועים תבעי תורע קוש עבבתה ==
לשותם ה׳ בנבורים ותכה רבוף אהבה בשפתים יעק
נשיק זה יש׳ן לשתחבקן ״
א כל בנבורות אלע אקים אומר מקדש לבך ״
ד ור לדור ישבח מעשיך ונבורותיך יגידו ״
נ הר פלני ישחו שראקים קדוש שוכני עליון ״
י פיפית עבני אדם הוצק חן בשפתותיך על כן וכ׳
ש ישלח נבורתה ה׳ ישיע קול תהלתו ״
נ נבורות עלומי בך עיר האלהים סלה ״
כ עוקב באי לאלהים לאלהי שני אבא ואחזה פני
״   ״   אלהים ״
פקדו

פ׳ קהת הארץ ותעוקקה לבת השעלה כל באי עולם שלום
כ׳ קחך אלהים שלה ושרש שוב שעורים שלמותך ״
ולו לא עבדך בקשתך השתפל לבעך הספיקו לו
עשם חורסחי״י ונם סר וקנם ושבה אלהים לנפשו
שלחבר ורומך לבור לבל יבא נפלאתיך · ואל תקח ״
שהטוהו קולם ונם שר שלחתי יש עונתינו בהם ע׳
עזה ואל תליחו שבט עום אלם עבשלם ומאחך יש׳
ועונתי בעוב ובנשיעים קשפם ורמשם · ואולך הטוב
תפתח להעבים עים נבא עוקיק ורוח פני תבל · ונשבע
את העולם כולו שעובך ושלא יהיו שבלכותך ושומר
שתהיות יקר וקיים בבן שקרא עכתוב · פקח לך ק׳
את אחולבוקעוב את השנים לתתשער אחלך בשת ·
ולבקך את כל שעשה יקך · ופקדו בפקודת · שועב ואלהי
עורלה את נבולתך ולבה לשוטתה לו ושאת נם לקבץ ״
נדותו ושלך ביולתיו תחוינה שינים נבול כבודו כלום
הור והדר קשיום פלו שבה יתעי פ הושיעה נא
ישנו ועשו קדשן בנבוזרוב ישע ישען נבר ״
ומספר קדר עלה כתוב שיאשר פלאו וזן
יקרתני אות׳ הבוחר בנביאים טובים ובמעגלים
טובים שחקבל בלחשם ובלבו אה
תפלתיו וקקתיה ונכור לו זכות ו׳ תשיעין וכי׳
שחיצת הבלול השפקת בנים ומנך והאחין שועין
ותעיבלו החתימה תולה ארץ על בלימה (החכמה)

בספר —

נפקד חיים טובים · והיום הזה תתן בשפעת טובך ה'
גבורות שמשתקות ע"י חבטת השלבה שהוא נצחון ~
הקדושים ותתעורר האהבה כנקם ותשקע שמיקות
פיך שמחת כל הגבורות וכל הדינים ותתעורר לשמרד
שוך בשם יו"ד ה"א וא"ו ה"א על אורות עליך ונשם
תשפיע לשבק השתלשל לתוך נחילה שתשפיך
ישו ותשאול לו מעלין ומשיו ותמשע ישיך להכלש ~
בתשובה שלימה ותוצרך הטוב לי תפתח להשביע ~
עים נפשם שוקקה כמש שכתוב יפתח ה' לך את אוצרו
הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך את
כל מעשה ידך עכ"ל "

ושנן כל זה תבין והשכל תפלת השון השם ~
בנעילת השלבה בכל השלבה לנמור

שלבה ערובה במעלתה הה' וה' שעולה · שבה שמשין '
ובעת החבטה ותתקע האדן לקול שחבטה וש' בקשו את
שים · אבל כאן לחולעם ה' אינן שכבן רק ה' בה' שלבה
והשאר בטל וגם שלא להכות רק קלות רק להם אל
להם גם לפי הפשע ושם הדבר לכל נפש ישראל ה' שאחר ~
שהיום הזה להם לכוון להם ה' לשמור השתקין שלהם ~
אוי כל אחד להכניע לבבו השפל לבבו שהיו ולגמר עד
אלן עד חיין מה חסדנו מה צדקתנו שהסחש מה גבורתנו
שאין בנו לא תפילה ולא עבודות ולא שנו לשלבה רשינו שאין
בה לא טעם ולא כח · ובכל יהיה תקונו ע"י חבטת

בקשו

בקקע לחבוע שבשין שתמעגו העו״ה והבלו כמ״ש
פת בשלת תאכל וכ׳ ועל האחרן תישן וכ׳ וגם יתן אל
לבו שמ״ש חז״ל טובה הרושה לשפתים יכור יזכור עד
שפגע מאפתים בלאון הלעו ובלות ורבבם בעלם
ושבושת שות ועקר הלהשוש שלא להיות בבלת כמ״ש
יכרת ה׳ כל שפתי חלקות מלכן יהיה רושע לשתבה
שהיא כמשות לאלחב כמ״ש ז״ל, אמ״ר עד תקנה ישנא
לגה שג׳ שבוחז״ל סיפור כבר כלקין לול בבוח קקרש שנא׳
יכרת ה׳ כל שפתי חלקות. אבי לך אכל חכם ולעל אוקי
להשפילשבשו שנא׳ ופלף בהשבר בבות. ושזה הלען׳
באשגן חבשת הטבה הרושה לשפתים הנו פ׳ שפיל
נבמועשפר. וגם יש בבה הנו לשלת ישראל להזכר
לחוי הקש יכ׳ שר נשלם כחשיו וכבוב חקיו פ׳ הנב—
בפ׳ היה הקערונ גדול מלכל ישראל כמ״ש בזוהר בפ׳
ויבאו בני האלהים להתיצב על ה׳ ונוסף עוד ביוקך
פ אזו׳ שפ״ים שקעוהם על ישראל אושם תלוו שנה
וכ׳ ולכן שעשה שלהם ויש שנהקבו לשיתה והשאר
שמכו הפתקין בר השטן ולבן אין עוד קטיגור ושליה
קבעו היום שבזה הרושה לשפתים לעשות יזכר פי
לובהשקר ביום זה ואין להם עוד לפתוח אותם שפתים
חלקות ולכן צריך לחבוע אותה בקקע רוקא ולהיות
ה׳ בפס לפי שהם קשים על ה׳ פ בני האלהים קם
קעובו

קעלנו ולבן זה היום על אלהים · יפקוד עליהם בעונם ויפילם
שגבר ונטה כם פ' שינים כמ"ש במורה פ"ב בראשית שלקים
רמזים וב' וכנגדם ל' צדים כמ"ש המפרשים ז"ל ~

אחר התפלה יקח הלולב עם מינו ויתן אותם במקום
שיוחד בבית וישנן בהם הראשונים ע"ש בול
קבולה להיות שעשה הכה להבדל שכל כל מה שבלבבו
כל ותלי עליהם. לשפה נהר עדם כותים לשמן גדול מאד
הוכן לשעה אין לבוא בהם שגג בזין ~ ואחרים הרשו'
נגולה כנים ולבשר בהם סחען במלה כמה או להעילם ~
בגיור באחרית שבות על שבוה להולי"ל ואתקנתו בה חרלת
שבוה לעבד שבוה אחרית והתשובה והעמד שבלבם ~
אומי שנזקה אין לשמוע שלה שום בורי עמה · וכן במלא
מוכה אחר החג אם יוכל לשמור העצם והקטם לשנה הבאה
לחזור לעשות בהם סוכה של שבוה שעבר ושמיומו אחר
עבר שלו ונתעלו במנין שבוה ראוי שלא יהיו לבטון חול וכן
הסכך עוב שלא לעשות בו לבזוק דבר שאינו כבוד לשבוה
שנעשה בו ~ ואחר תפלתו · יהר אחר חקהם ואנשי שעשה
קבל פמהם ולהתדבק עמיהם להחתם בספר חיים טובים
כמש כאוה"ך ושת רצון הוא להתברך ותפלתם שעה פירות ~
ואם הכבד שלו השינה יערב שינה עד שינוח כחשו ~
אכן אין ראוי להתעבות באיעה כוב היום בגלל היום הזה
ונורא שאר לבקש האדם על נפשו בתשובה וכו' ובודהי
ובתקון רצויה ותקובלת נ"ח שמעלו עון הנשם ויקרא לנ' ה'
עלם ~

" " " "

נקב

כתיב ביום השמיני עצרת תהיה לכם וחז"ל שמיני רגל
בפני עצמו לענין **פז"ר קש"ב** והוא פייס ־
לענינים אלו · פייס בפני עצמו שהכהנים ־
היתה עבודתם בחג שהמשמרות חוזרות חלילה ובח' שמיני ־
היה הגורל שורש של יעבור · זמן שאומרים שהחיינו ולא פוסקין
חושן ררגלקשה · רגל בפני עצמו שאומרים חג עצרת ולא חג
הסוכות · קרבן אלא היו שקרבו בו אלא פר א' נגד ישראל ולא
כאשר ימי החג שהיו פוחתים והולכים · שיר בפני עצמו שיוחד
היה ללוים לשמח על השמיני · אי נמי שמחה בפני עצמה
ואינה שעולתם עמם שמחת הרגל דסוכות וצריך שלמי שמחה
בפני עצמן · ברכה בפני עצמה שהיו מברכין את המלך כמו
ביום הח' שלחו את העם ויברכו את המלך · ונקרא בשם עצרת
לפי שאמר הקב"ה לישראל עכבתי אתכם כמלך שזימן בניו
לסעודה לימים קצובים כנגד שבעים ושם לפטרי אמר בבקשה
עכב עכבו עמי יום א' שקשה עלי פרידתכם כמש"ל ״

והנה לאויר היתה עצרת של החג להיות כחוקה שעשה ב'
יום כמו שהעצרת לחוקה של הפסח חמשים יום ·
ולמה היתה אינה רחוקה מן החג שאלו חז"ל שהמלך עשה
לו שמחה והיו לו בנות שאחרות במקום קרוב ובנות אחרות
במקום רחוק או דבן שאחרות במקום קרוב כשאלו יכולין לבא
ולחזור לביתם ואלו שהן שאחרות במקום רחוק שאינן יכולין
לבא ולחזור לביתם אם עצמו ואתם ששמח ביום אחד כך
כשבני ישראל בפסח עם ישראל יוצאין מן החורף לא הקדין לבא
היא רחוקה שעשה נ' יום שיש שהות בשום שיכולין לבא
ולחזור אבל בחג עם ישראל נכנסים שהקיץ לחורף קשה
להם שלחור דרכים לכך אינה רחוקה שעשו נ' יום שאין

שהות

שהות ביום לילך ולבא ושר הקב״ה אתו ואתם נעשה ביום
א׳ נאמר כאן עצרת תהיה לכם ולהלן הוא אומר עצרת לה׳
אלהיכם הכל באחד וכבר בא היום שאסור במלאכה ונשמחה בו׳
ורחוי ונכון לבל נצא דירת לעבור עכשו ולעבור בו׳ לכבוד
התל הקדוש והעיקר כי לא נבא שאחר רגלים עושה
חייב אדם לעבור עכשו בבגל׳ אחר שאינו שהות תלבבו
עכשו וכ״ש שראוי להתחי״ר בו יותר שאחר רגלים אחר עבל
שה עמלו ושניו עם ה׳ ושר עשה הכל כאשר לכל היא
הבנה והחשבה לום הקדוש ברוך הוא לכן אותה ולעשרה ~
להתייחד עם רוחה כתרע שכל אשר כתבנו לשעלה וכ״ב איפה
אחכה יוכל לעורר את בתנרוים ויחולא עליו אם לא יישן׳
עכשו לכך להתקרע ולעבר ׳ וכ״ש אם נבא לא שירשלו אנו׳
כי ישן לבנים ושגם אחרים כי יפקד שעבר שאולך הקב״ה וכ״
כי הכל הלך אחר החיינים ושהם לא בודד על עון הבתן
להלי״ן לה שר הוא יותר בהבלתה לעשותו ולא עבר במובה
על שבאו קש׳ שארה אותן ולא פותן שאחנו שנשארו הפתן׳
ביום הר׳ לא ניתן להם רשות עוד לבטול חבר עד שנים
שבעה עביום הזון החתים מוות לנועדים על שעלה ~
שקבלו הפתקין שנ׳ ... עיין שם שעבר בבבדם ׳ וכדרך כל
אדם עד פעמים בשלושים להוסיף עולם עחלתו וקדושה
של קדושתו להתדבק עם קונו ולבקש שלבו ועל נפשו ולא
לו כרך בזאת על שיפתח חיים ונבו השלום ולשאול תשובה
לבנו כי חנון ורחום הוא ונחם על הרעה שלא יכלה נפשו ~
בעבור ישיו חן שצריך כל אדם להיות רודף אחר החיים
הנפשיים להיות זוכה בהם לחיים נצחיים כי לא יתכן לנו
העולם נפשו בשני שחבר כי אותה החיים מזוין קבלנו ~

תפלה להוצאת ס״ת בנ״ע

יהר״ש יוד הי ויו הי אנ״א שלך עוזר ועושה
חנון שתקבל בחמשים ~
עם בקשה שאבקש לחיים טובים ולשלום ולעורר כוונה לאהבה
רוחך ובלבותינו סדר כבוד שלבותך ובשן חסדך תבקש
התבקשה והרצה לה שוקד הנה נשאר מאהבה בתוספת נבורות
פחדך ויוו כבוד יקר אחר שנודך ונבזק בתוי אהבתך ׳
לתת שאר חרבך בשקן נשם נבורות תוף אלהים נשם
שערות שמך נבורות נשם נשאר השם שלן בשמבב ״
שעות אהי״ה והשלה שר בקבו בזוין מלון ~
ובהקן חותם השלכה נשרשה חסחון בכבה
להאירות ונשלכם בלהתכן אחר ההתה והרבו תתן ׳
יבולה והיא תתעבר בשנת החשה מכות לה׳ ולא קנשל ~
ריבות מעכה אויב ויתן לה מ״ם ׳ ונאם יועכם לי אני ~
מבקש בשמך אור החיים והשלה שעתו מחיצון בבנין
בכל מכבך תתהירני שבע רעשים וו שכום אויבי ~
כמבוא יקים מה יקום אלהים · יפוצו אויביו וינוסו ~
משנאיו מפניו והיה ה׳ אלהיך ״ אמונתי לשמור
חושב העלה שתהב נפשי שיר כלב יחידתי אם בטן ׳
בכמי ונפשי וחיותי כאחים · אם לה שמר מתקן גורלם ׳
בה האף והחשבה אחו מחנה שבו ופלא והבחמר לכל קרבן
פנה לי ואחשב יחיד ושב אני וכבר אחוזה ונשמותי ונפשי
בזכות תורתך שהשיעה שבנת נבא ותתהן קרי ם לך
שובה ולא שוב עוד לכסלה · ונאמר ה׳ שיב הבור״ה
ושעו

ומעלה הנשמה העליון ונפה ה' שיתן בו לעובדו ונקרא בו
לבושה ותן עול ותשער לבושה על כל פה הנשמה וכוח מש
קבל ונשבעת את העולם כולו שמכך ומלא ירך שבלהתך
ומשמר שתנות יתן כמ״ש יפתח ה' לך את אוצרו הטוב
את השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה
ידך גם ה' יתן הטוב וארצנו תתן יבולה ואנו שאתך חפץ
ונבה והשכל להבין משפטי קורות ישראל הנעשה יתרום
כשער לקחי תזל כטל ושחי משעירים עלי דשא וכרביבים
עלי עשב ונגלה את נבואתך ולבה לישועתך לנו ושלך בנפש
תחזינה עינינו וקיים בנו שתרא עלינו ונחה עליו רוח ה'
רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה' ~
ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים יהיו לרצון
אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי ״

ואחר קורא תפלת מוסף ועבודה מש״ץ שיבה הרות ומש'
הגשם כי ידוע הכל שיהיו לגשר אותו'
ולא יהא קלבר שמערבב בקהל שהם יאחשוהו וזה לא ~
יאחשוהו ולפי שהגשמים הם סי' קללה בחג לכך אין מתחלין
לאומרו עד כלות החג' ושלח בה' במר ה' וכאי פ' חייב
אבל הגשמ' אם טוב ואם לא הוא ביודע וכן בגשמים ~
ובגמר בה' שהבים או שמעים ובחג שבת ובגמר היאך
יבאו וכן יבאו ולכך שמתחלין להזכיר היום גשמים ~
ועוד לגמר התפלה בנו' בשען גם קורא בקול שקף"

ואחר תפלת שחרית יגיד אל השכח לקרובי' ואחר
הבקשה שעות כי לתשלום פרגעותיו עם
הצבור

הכבוד באלו שמות הבלולין אחר דחייקים וכך להזהר
בזה לכים שכחוב בהשתוות הזמן הבלים בן שנת
לנוש ושכחוה והירא את דבר ה' יהיו עיניו ולבו ש"פ ~
ולהשלים עם הצבור פ' זו שעשה כהנה לחבר את הקהל
להיות כולם סמ' כאחים שנעשים תמורים לנשלה ~
להאריך ישיו ושעהא בשוב ובנשימים ·· וחסידים הראשו'
ולבשבנו ספר שיהיו אומרים פסח תפלה זו אחר נעשם ~
קראה שעות בבו ישראל כולו ויום שמחתה ··

קדרן עלך אורייתא קדישתא · דעתך עלך ודעתן עלן
אוריית' קדישא לא עתקי' שבך ולא תקנשי' שבן
לא בגלעש כן ולא בגלעש כאתי נ"ה ·· ויהי לשון קלסך
לשיפור משנא לגלעש כאתי שנה לשנ שריפא ויו"פ"א
בב שמעה ואשען ובלת הבין לתחוה יפה רשמי ===
בנשע כאוריית' כל חד וחד מל שערה ותלקן לבל ~
פבשתה ופרשתה לא הקשרת קש' קבה לאתי יחרג לשילא
לשילא · ויהי לשון קלסך להכלון יפידתא באלישוג ===
לאוריית' כולהו כללי סלה לאהקשרת בני בורקיא קרינא
עם שמעון התיכון ושמעון פלהון · וכאה חולקנא וכאה
חולקהון השכל לכבכב פ חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו ככ'

והחתן העומד קול בוס שיתחב קול אחה ונשרו '
פרך הפ' ואחר הברכה כאוי שיאמר עם ~
החתן השתחיל יחד תפלה זו ויזמינו נוסח זה ··

ויקרני אות הבוחר בכל ובעשת עברו שבזכות
משה

חמשה חומשי קדשך ובנבואות פרשיותיהם ובנבואות פסוקיה׳
ותיבותיהם ואותיותיהם ונקודותיהם וטעמיהם ושמותיך
הקדושים היוצאים מהם ומכותבים כוונתם שתה סביבן ׳
שתה להיות נועם ה׳ אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו להיות זכים ביום ביום חקותיך ~
וביום שמחת לבנו לשמור אתה כבנים שמחה ולבטר קוד׳
שקדמה ני יחד מור קדשך שבכבב במור קדשך שבעלמה
החודה עלים בחכמה וחזוק והמות ושאם ישאך לו
שפעת אור החיים לבנו להתחזק ישנו בטוב ובנשיאים
והבחירה כבוד ישנים והעמק אלהים את כבוד תורתך
בפינו עשפיות עשך בקו״ש ונביא אתנו וצאצאינו
וצאצאי צאצאינו כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה
ונשעה ותשלום בהכנה תלמוד תורתך ושמותך וחוקותיך
לעולם ועד כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם
ולילה יהי ה׳ אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל
יעזבנו ואל יטשנו להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו
ולשמור מצותיו וחקותיו ומשפטיו אשר צוה את אבו׳
ותפתח לבבנו הטהר במורות תורתך והאר עלינו ~
אור יקר ששונים בכל בחינתנו ושירבו וצאת מאת׳
את פנו כוננו עלינו יושב על ידו עלינו מעון קודש
תורתך ונוכח וזכות קדושתך ונתברכנו וקדושתך ~
יעמוד לנו לכל נפש לעולם ועד לתת אחרינו שבותך
הקדושה אז ולבי ובכבוד שמחה חיים וקיימים ~
ונאמנים ונחמדים לעד ולעולמי עולמים אמן ועד
בטוב

בנסים ועל רוחותין ועל כל רוחות ולא יארע שבפור של
ראש חדש ועל האחרונים לבר טוב וקיים באותו
ובשנה חק ולא יעבור ונזכה ונחיה ונירש טובה וברכה
לחיי העולם הבא ובכח מגולת ה׳ חודשי חול השבועים לה׳
מקרא קדש שלוה ובמח מגולה חול צבאלפה
השבועות לה׳ גבורות תשיעה הושיענו ה׳ אלהינו וקבצנו
מן הגוים ושלוך על כל העולם כולו בכבודך והנגלה
אחר בקך והופע עלינו אור ישועה ואחשו שעשינו
הישועה נבג ואירע שולחין בהם שלום ונעשה כמוד
ואחרים יש בשנין ששונים הישועה לבל ירושלים
והנה יש שואלין למה לא תקנו לקרות הלל
לקרות בפ׳ עשה׳ וחעשה חינך פרשה של
קרא זכך היום הזה לקרותן עשוה ם אף שלא כבה
הורה׳ ויקהל משעה שכך להיות כפר יום ביום
ושיף שבת בו זכרו כשא בפקי עבר היום להקהלה
נבל בה עבר יא׳ שאם יקרא היום יצא ית׳ וכבר
נכבה בפק׳ חרש אול שנה העם הנה״ב הראשון
לבוב קשן ישראל לקרות פתר הפרשיות שה׳ אלו ונלך
כה עכבות זמן עד יום שה׳ ישלשו אחר כולם׳ אכן
לא ידעו ולא יבנו פחייבים לקרותן עשות ולא יבא
בעקרא בלחוד׳ והמהבן שנוה לבוהש אשלים
פרשיותיו עשות לבאת ית׳ אכן הנודרים לקרות של
שבת בשבתו אין צריכים רק לעבור נביאים וכתובים
לבי

לפי שחיי בכלגם אפי׳ קות גדול בגדול בשעה ובגבורא
להיות עסקו בתורה נביאים וכתובים ולחקור ולעיין -
בהם שיעבור עליו לבחון כמה א׳ באמה וכאוי בקובמו
חובה בכל יום ויום להתחלק לכל יום ויום שעור קורה —
ושעור נביאים ושעור כתובים בנחת ובנשימה קודש
שאל הקורא בלא שיעה ונוגה בלא שגל עליו הכבוד
חובר וגם אחר שתהלים עוקבים חוקים לא עוברים ===
ושאפתים כל יחיו בהם׳ וכן היה כאוי שיגהגו יחד
כמה יכן שיעלה שזה לבו אלין כל פעה אי אפשר בלאו
כם שיעבורו עליו בשים האלה ובושן פוזר להיינו עתי׳
אל ואילך כ באו ימי השלום הגזה אך וכן שילשריהו -
בהשקע ובהשכל לבותם שהשעשאים בתוקם ===
כאשור וה אי קבולה נפלאה להוסיף לנו חיים והשלום׳׳

❦ ❦ ״ ❦ ❦

חנוכה

ימים קרוי׳ ויקהלה׳ קרו עתה צור ישראל אשר
בחר בנו שבל קעשים וחבה יתיר נורשת לנו של
כל העולם (רכה בנו) שבל קרושים אשר בשעים ששאל
שעי רכבו כ קן באבותינו חשק לשוכרו ולברך בשם
לתקן עולם בשלבות שה כ קן סלה כל פקוס השמים
ששעל לקינו של האחרן והדהם שלה בלשה עד כל י׳
לשבלה ולתושל להבן חובה ולמשלה עד הוכן בחסד
ספן

כמו כבוד שרים שרצון שקום שקדשין לערכו בכהונה ויבן לנו
בית להשרות שם שכינתו גדול ה׳ ומהולל מאד בעיר אלהינו הר קדשו
אלהים באמונתינו כורם לשוב אשר לא טוב חסרו ונשיק עבת
ישראל ואשר מבקשה לא עזבום ואשר יכו שואים לבחות ולהבין באשר
אמרת השלטון אשר ראם הקדוש שלנו לבלות עם ואחר ה׳
וישבו לבבות בני ישראל עד כלה ונמכרנו והנה ה׳ עושים אל אדון
הקיף בשן המעלה לכתלו חסוה ראשים לבו כלאותם ולא
לו אמת בעת לבקיעה גמלה · וזהו באחווזנים עושם פועל
פעל השיקם בקום עליהם בני נבל זהפעם לא היה כשיבין
שמחית משתבל והוא הגביר והשמיר שלקיין עזפנם שיר
והפלא כנבואת לבא והשחית פם קרוש בשוה ובגורל לבב
אין אדם לעשר שיכו לא יחשל ולא ימקך · וחשב שחשבור
לבטל המצוה קיומם כתוב בשלבוה עושים וקם חס
חסד עבה ושלה בחשבוה של ים · כבה שבל וכל בני ישראל
ה בהכות גאלה נגאלו ישראל שעברם כשעשרו קול שבמוק
ואחאן שבהספת בהשך כם פסח ונם שלה וכן מצות
החוש כבאה שקלעת ציור החרת זהב לבם לצאתם שלו
שברם וכן מצות העבה שעשו בשעברם לבקוע שוה שמעו
״ וכשעשו בחלגם עם · כבה השיר ל׳ רוח כהנה ה׳ שאתו
שעי רבון להורות עתן לבם ונשאו חוקו ימם לפות נקום
נקמתה אחר תחמף ונחיק ונען יה חשמונאי ובבו לבי יהודה
שין לבו בגבורים הוא ובנו אחיו ויעברו קול בשוחה לאמר
מי לה׳ אלי ויאספו אליו כלקם · יהודה כל איש חיל לבמלחמה
אשר נגעה ה׳ בלבו לנקום נקמת ה׳ קנאת ה׳ צבאות תשאה זאת
וילבש בו ויגלוהו ילך רכו ואחוקו ונחת שמשוכר בלתי השאיר
לו שפר ובאו בם תקן עבה והורחה לאל וחיקו עב חק שבה

והיה

והיה אור לישראל מהם והעין הגדול שבבורים בשנ שלם ״ ודבר
זה לבבו תחמן לעשות זכרון לבני ישראל לעת הזאת ולקבוע ח׳
ימי חנוכה בהלל ובהודאה ״

ונוסח הברכה שנסמך קבועה כנוסחת רבי והרא״ה ז״ל
להדליק נר חנוכה ולא של חנוכה ובה״ג חנוססס
מה״ל היוצא עמ׳ ג׳ וצר חסר למלכים והוא השמנה אחר העליון ־
של החתן ושל הכלה להתחיר מחור שלם כנגד לבתים בחור
ה׳ והשאלים יזכרו שלא לאבות שעשו בגוזה שעשוה הוגתן ־
קדשי עשים ״

ויתחיל בבוטק לבית ולהשגל שר הדלקת הנרות הלל
בגשן כחשם שבעקשישה שאקדש פבשה ולהכיר
ולהדליק את נר ה׳ שפנת מחין בשלהובין להחישו שלהובין ליך
בין נש לנשה כשה בוזהר ובתקוםם בשפני כך הדלקה שעשה
עצוק פבה יהי עוטק לה ב׳ השאורות הגולים שעה״רו שלאה
לאחר שכשה בה״נ׳ בחור שרשקלה רה״ל שן פשוק ושר לה
שאורות שלוטם שעות הקדש השולם בשמבר נה׳ ושל כן
יאשר במה״ג תקין הברכה להדליק נ״ר חנוכה ותן לאופנה
שר חבונה בשם נה׳ כלשר להדליק ולהאיר לה אורם גדולים ׳
ובברכה ב׳ שמאזרשים לא בחתינן וב׳ אחן חוורם ושנשיגן׳
לה באור כני שלך חיים אורם גדולים ושבולים שן הברכה הרי׳
ב נה״ב יאשר בנוססתם שעשה שך׳ שה״ש נתון נשר יקיו ־
לשאורות בה ונה״ב שלהנו זה נבון להדליק נר חנוכה מי׳ כר
של עטוה נשר עם פנו וקן שם׳ שה׳ זה להעשיך השה״ש לנה״ד
הקב״ה ושפטתה אל שהנרות שבשן כבן להיות בשען שבטו ־
הנם שעשה בו סור שעשן שאחת קדש כנורש ״ והסן שבלך
שבחיין כח להעשיך שחוקים פתנו של הנס העבלך ״
ואחב

ונולה שלמאה ול׳ עבודתיה שלה י׳ ול׳ שעקות לגבוה נשר
על כל שנה ושלך ביופו ותחזיות עיטן שעסור בבכך ככב
ויהי כלהאכין שפה אחת לבולה יהי לבבין וב׳ ויהי נועם וכ׳
ושוב יצלח כבו בבלכות מצוה כבול ובשושה קורא
בסדר זה ברוך אתה ידוד אהיה יוד הי
ויו הי אלף הי יוד הי אלהינו מלך העולם אקבו
להדליק נר חנוכה ויכוין להמשיך שמסר להדליק עכ״ב קנ״א
לשלהבות וכבן שעה״ב כשמסר נ׳ יחודים הוי״ה אהי״ה הוי״ה
אלהי״ם הוי״ה אדנ״ות ובא ושרו חנוכה יכוין בכה חנוכה שהות
שמסר לאותיות על נ׳ יחודים ״

ובליל ב׳ יכוין ההוי״ה בנקוד כזה ידוד
ובליל ג׳ יכוין ההוי״ה בנקוד כזה ידוד
ובליל ד׳ יכוין ההוי״ה בנקוד כזה ידוד
ובליל ה׳ יכוין ההוי״ה בנקוד כזה ידוד
ובליל ו׳ יכוין ההוי״ה בנקוד כזה יוהוה
ובליל ז׳ יכוין ההוי״ה בנקוד כזה יוהווהו
ובליל ח׳ יכוין ההוי״ה בנקוד צבאות כזה ידוד

ברוך אתה ידוד יוד הי ואו הי אלף
ידוד הי יוד הי אלהינו מלך
העולם שעשה נסים לאבותינו בימים ההם ובזמן
הזה

הזה׳ יכוין בשמש לשני שמות **אל״** הפנים בחנוכה אחר
בא״ס ס״ג שהוא שמספר חש״ה ואחר בבן שהוא שמספר קו״ף עד
אחוותיו ואח בהבדלות שעשה עניים שעולים ושנים ב
שמספר שם כ״שמק״

ובליל ב׳ יכוין הפו״ה בנקוד כזה **יהווהו**
ובליל ג׳ יכוין הפו״ה בנקוד כזה **ידוד**
ובליל ד׳ יכוין הפו״ה בנקוד כזה **ידוד**
ובליל ה׳ יכוין הפו״ה בנקוד כזה **ידוד**
ובליל ו׳ יכוין הפו״ה בנקוד כזה **ידוד**
ובליל ז׳ יכוין הפו״ה בנקוד כזה **ידוד**
ובליל ח׳ יכוין הפו״ה בנקוד כזה **ידוד**

ברוך אתה **ידוד יו״ד ה״א וא״ו ה״א**
אדני אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
והחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה ״ ואחר הדלקה יאמר שיר״
ילנב יתקלוני ״
י ידוד צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה ״
א להים צבאות שוב נא הבט משמים וראה ופקוד גפן זאת׳
ה (הן) לך אלהים דומיה וקרוב שעך מספר תהלותיך ״
ו עינו אלהים חסדך בקרב היכלך ״
ו אתה אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקוד כל הגוים וכ׳

נהר

נ׳ הדלקתי ישמחו של מלכים קרוא שאלתו עליון ״
ה׳ ומישאל אלהים וקבצנו שהגנים להודות אתם קדמך וכ׳ ״
י׳ לזר אלהים צבאות השיבנו שלא פניך ונושעה ״
יהיו לרצון וכ׳ ואחר יאמר מזמור שיר חנוכת הבית לדוד

סדר הלמוד לח׳ ימי חנוכה

יום א׳ ילמד פ׳ וישלח ויותר יעקב לבדו וכ׳ עד בכף ירך
יעקב בגיד הנשה ופ׳ ויחי זבולון לחוף ימים וכ׳ עד
ויהי למס עובד וכ׳ ופ׳ וזאת הברכה בכור שורו הדר לו וכ׳ עד
ושפוני טמוני חול ״

נביאים שלהם אפי׳ וישלח המלך וכ׳ עד ותתם מלאכת
העמודים ״

כתובים שיר השירים פ׳ ה׳ באתי לגני וכ׳ עד שוקיו עמודי
שש ומפ׳ ז׳ שובי שובי השולמית עד דודי צפנתי
לך ״ תהלים פי׳ ל׳ ופי׳ ... ופי׳ קל״ה ופי׳ ... מזמור ״

זוהר פ׳ בראשית ד׳ א׳ רב״ע פתח ... עד
ועשית ב׳ כרובים זהב וכ׳ עד בראשית ב׳ חיין
... עד ד׳ ח׳ ... ור׳ ...
... וכ׳ עד ד׳ ... בראשית ...
... ויקח לו יעקב וכ׳ עד ... חולקיה
ופ׳ וישלח ... כה׳ ... עד ד׳ ...
במשנה ... ופ׳ ויחי ד׳ ... חולקיה
דיעקב עד ד׳ ... ונגרו ...
דאתי ״ ״ ״

יום ב׳ קורא פ׳ תרומה ועשית עצם כבודם וב׳ עד
בני ישראל " " "

נביאים שלמה ח׳ ויעש בבית עשם כרובים עשו וב׳
עד ויבנהו ז׳ שנים " " "

כתובים תהלים פ׳ פסוק יושב הכרובים יאמ״ט
ופ׳ צ״ט יושב כרובים תנוט הארץ ופ׳ צ״ה מ׳
לרוכב בערבות " " "

ובזוהר פ׳ בשלח ד״ם צ״ב ויאמר אם שמוע וב׳ עד פ׳
פ״פ עיא׳ וקיימי לו ופ׳ משפטים דפ״קל צ״ב
יהודה פתח וב׳ עד דקי״ה ע״א ומה חמשים ומכל וד׳ קע צ״ב
פבח ועשר עשוטו קדם וב׳ עד דקי׳ ע״א תקיף בגוברין ובפ׳
קי״ח צ״ב ויהבי ישקבלבה עד קי״ב ע״א כל עיבורעלמא ובפ׳
תרומה דקי״ם ע״א נ׳ קרשין אימון וב׳ עד סוף צ״ב כ״א שלמין
ושבעי עולמין ובדף קט״ה צ״ב כשת כתיב ש עדר שד
קי״ט דקתים עליהו " " "

יום ג׳ קורא פ׳ תרומה ועשית את הקרשים וב׳ עד נעשר
הראית בהר " " "

נביאים ישעיה פ׳ ו׳ בשנת מות וב׳ עד פ׳ אחרה שלך ה׳
צבאות כתן שני • ובחושע יב׳ וה׳ אלהי =
הצבאות וב׳ עד והרקנבאים לשע ובזכריה ע׳ שובו
לבבון וב׳ עד לאיש מעב בשדה " " "

כתובים תהלים פ׳ כ״ד ה׳ צבאות הוא שלך וב׳ ופ׳ נ״ט
ופ׳ נא׳ ופ׳ פ״ב " " "

ובזוהר פ׳ פקודי דלסה׳ ע״א ה׳ כלא קדשתא ובני ישראל
שמולם כנה כגורם עד ל׳ לסה׳ ע״א ובהעלותך
שבין

לחתי ויסרכהו נ' עב ותצמרהו ישבא כרות רשעי שבועה
וב' עד כלה והרכבן תתן יבולה ורפ ופ' עב והבחלק וב'
עדקוף וכן בבקר מילאל ״

יום ד' כולי פ' פקודות ושדית כיור נחשת וכנו נחשת
וב' ״

נביאים ישעיה ח' צור השרה וב' עד קמחה ב' צבאות
תשועה אחת ׳ ובפי' יב ושאלה ביום ההוא
וב' עד קדוש ישראל ׳ ובפי' ג' אחרי אלהים נתן לי לשון
עד תורה וקול ושל ״

כתובים תהלים פי' יח ונשועה בשינך עמה ופי' ח'
נאור תבה חולך על העשים ׳ ופי' עד לשבר
אלהים ועתה לעם וב' ופי' כט ה' בתוך וב' קול ועד וב' ״

ונזהר פ' ויקרא כ"ב ר' אחבת פבה וב' עד שלן אין
קלקי וב' יח עה' כא' וב' עד עב ורחו אהב
כבוד עם רפ כח' פבה ר' ח"ית עד קוף הפרשה ׳ פ' צור
לב' עה' פבה רח' ועשר ונשים כבד בפיך וב' עד סוף הפרשה
פ' אחרי שתה ל' עה' ב בשמן אחרה על הכתובה עד קוף
המשור ורפ גו עב רט פבה כל הנחלים וב' עד רפ גו עבר
לשלח ובהל וב' פ' עב' פבה ר' חזקיה ועשר וב' עד ושלח
ולא בחירות ״

יום ה' כולי פ' ויקהל וישא את הקרשים וב' עד ונחשת
ה' נחשת ״

נביאים ישעיה פי' לג הולך צדקות וב' עד שאת מן
חבקוק ג' תפלה לחבקוק וב' מה עשה

קולו של משה בנבואתו ״

תרגום תהלים י״ב שר אתו״ה תשבחתי עמו וכו׳ ודי קב׳ וקול הוד והדר לבשת וכו׳ ״

ובזוהר פ׳ נחי׳ שב תפלה עב״ר אבא הוה יתיב וכו׳ עם (עד שי׳ שנא על ר׳ פס שנ׳ בלק ובלק · ובפ׳ שכולם ו׳ ל׳ נו׳ רש עב׳ תא ברש וכו׳ עד לנביאי׳ לשון עני׳ · פ׳ משר ר׳ צ׳ את׳ פוה יבי׳ וכו׳ עד קום סמשר ידי בעלם קומו ול׳ צב׳ שנ׳ כזה לקרוש קרוש ה׳ צבאות עד בכל׳ ושג ורפ״ב עב כופתה עיבול׳ וכ׳ עד והמשב שאושר ״

יום ו׳ כל״פ׳ ויקהל ויעש בצלאל את הארון וכו׳ עד היו פני הכרובים ״

נחים ישעיה פ׳ ל׳ והיה אור הלבנה וכו׳ והש׳ שעה את הו״ר קולו וכו׳ עד נחם בם ובהושע י״ד שובה ישראל וכו׳ עד ני׳ הי׳ כניב הו״רו והו לו כלבנון ״

תרגום ובפ׳ הישם את פי״ת הורו לה׳ קראו בשמו וכו׳ עד והללו׳ ובמי׳ כעו׳ בבקרות וכו׳ עד ושהללוי׳ שם תפארתך ״

ובזוהר פ׳ בלק ר׳ קט״ש שנ׳ פבה אידו ובנין נ׳ ערבים של עב׳ אורה בפך הששת השררני הכת · עם ר׳ קב״ב שנ׳ רא׳ ור׳ אבא הוו אזלי וכו׳ עד עב אתשונ״ה אוש״ן ~ תבן ובפ׳ כנחסות׳ ר׳ ככ״ב שנ׳ רת׳ קום לאורשת שלנן קש׳ עפעה שר עב׳ שלום ריהפ׳ ש״את ונס ר׳לו׳ שנ׳ פבח המ׳ עד נעשר ג׳ אהבא חלב בחורג חד ונס הש״ר מנ׳ ומחבורג קרשתה וכו׳ עד לאתפרשא ביני׳ה ובפ׳ האזינו ר׳ רב״ב עב

בחנן קשה קשוע בלב כבתן הנלאי והגבורו) והנוש הפולך
על נמון והוא נחש ינחש על מבפס ועל המוקיים והיה יה
עשו נתן למשיסה יעקב וישראל לבוזזים כשעשאך מלעין
והנה עבדי רשופם אויב לנו מאמא עלם · ועתה ה׳ אלהינו
ידעגו ס חעחן ובגוב אולהינו שגגו ואתה מעובך כנורר
אשיך השוב תחנו ובבר שון פעשע לאחיר שאורות עשר ·
החשכו חנוב חתכך של יק נבור לצבות בען ולעבליק ·
מש האחור ועל נחוש יך וישובאל האסן · כשהיה נחש
עמבלחש ·· ואתה ברחמיך סרבים תאמון בש וחוק בני
אושך חנשי תלאות השן ורוה לבם בתנוע · ענייהם ~
והוים נהפך עלהם לשאחית מלוסיה כוה לבן עוות ~
ראיש פנה וקמ כרוע נמרקבו והפוך יום ה״ה לאור וסרר ·
והושיע על חלאן וקבלם והפלו עקהמים להוזוכלאם ~
קרשך להשקבת מהלבך ·· ונבות בבתים יא׳ ונכורד
עלרס ולמתר סניק ובאק) סהנך הקדושים עברכה בן יוחנן ·
כנ׳ ובנו · נעשר לבבך לשעור בישן לביום מעך לווים ·
ומחופים ונבופם באחרן לאלהם להוצג שבלנפשו עבור
נלות הקיל הזה והראש השוב לשובה וירחו שועאיג ויבוש ~
יחזו אויבנו ויבלשו וכשם שעשית להם בימים ההם
ובזמן הזה בעת צרתם ורבת את ריבם ודנת את דינם ~
ונקמת את נקמתם ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ::
ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופורקן כהיום הזה כן
בנצח הודך תשוך רגלך על כל המלחמות ונפש צאתם ~
שאזן שכבם הרתן נפלאות לנו בם הושיע עומם
ועשעם

וששונים בארץ צביננו בששונים שמחה בנחלת ה'
אלהים צבאות השיבנו אחר פניך ונושעה ואת כשה דוד שהיה
תבשח וקרן עדים בישועתך ירום הודו והנשא שלבוהו -
וקרני אלהים קמו בהם עשים · שאי · חסו נצמי ארץ · והשיבה
שופטינו כבראשונה ויועצנו כבתחלה ובאה כל השמחה
הראשונה שלבה לבת · ירושלים ושלך שלך והשכל ומעה
שמפע וצדקה בארץ ומשג ורחה במו נאון ה' באחון מסה'
אלהיו וקוו אלוכל הנים לקראת כולם ה' לעבד
עבדם אחר כ לך אלהינו שאלם ולישועתך אנו שבבים אל-
תבשנו שאבנו ה' אלהינו שלך ביופיו תחזינה עינינו כל
שחוזה שה שאק לשון עשך וכ' יהיו לרצון וכ' ויהי נועם וכ'״

״ פורים ״

יתהדר ה' ועוז ה' אחת זוה לב הקדש ושאו -
באחקים · יום ושאו נבה שאר עששל לחשב
שולת חדש בחדשו קרני תבוס מבבול והאור · כו נעויה לאור
ולבושה קרני על · י' לשלה כך כוכב ששבוקס שבא
שישראל לשלט השה בשונאיהם ושבקשי רעתם ונבול
הרשעה נבלה לאחשוירקם ולגל הקושה שלכן יהם כאש
באשר הוא החדש אשר נהפך להם לישראל שנין לשנה'
ושמפילה לאור גדול בשי שט - שם צבאות · י' שלפר
ולשכר כגול כל אשר גמלט ה' ורב טוב לבית יש' כביוכם
באחר אין כאם שבם וששונים שנים לאחבה שנושנו -
שנים לאחבה שני שנו נחיכם לאחול הבשה שהוא חשה

השבן

העמק הינך היה כן עשלך אשר נשבר לעקש ולעתק ולהחביל
להרוג כבתן על ישראל וכל נשאה רחי עבדי יצאו לחופים בלבב
השלך לתת לשעירה יעקב וישראל לבוזים לא השאיר פלטה
בלתי אם הין וישראל עשה חיל הוא ילהלך אחר שב בצום כשל
בה ושק ואפר יוצע לרבים ותהי צעקה גדולה ורבה באה
ונהיתה שועתם לפני אלהים שאם ובאהבתם ובחמלתו
הוא נאלם שר צבר והלך אותו ואתו בבו על הפש ואת היוכב
החלש ונאלו לשולם ונותנה יד ה' את עבדו ועם את אויבו
ישראל כי עשה בה' נאמר לנו אורה ושמחה וששון ויקר ויהי להם

ונשר להיותם באשורות הנסים ועשו הפורים כאשר
יעקב אתנה קיימתי עבד המקדים ועבד הפשרע
נשר עשית את עבדך ורז"ל נתעמעו ופותו ב' שקבלו
וקיים שלשים להבין ולהתגונות שלא עבר אשר היא קבולה
נפלאה להיותם שעיר לעוור לכל יבנו עופותיו בהפלא
הוא יב' עווז ונפלאותיו ובו ונעלם שגיו והוא לא ידע
כאשר חכמים הגידו אין בעל הנס מכיר בניסו ילוו
צועם ותענוג הבין בספריהם כולם כולו שלא
הפולאות של נסי האל ונפלאותיו ואחריהם יבוא יחדו
לעבור ולבוא בנוסח שתל וו"

רבש' אתה הוא ה' האלהים צבאות נורא תהלות עושה
פלא ועשה היותו בחסדך קדשנו ובחתרות
בנו והחייתנו ואחה צאתנו לאויר העולם לא עזבתנו ולא
נטשתנו וכתוב החשן בם שלה גדולה גאלתנו ואתן את היונק
חונתנו ושעשעותך השבעתנו ובבואינו לשער על
עושינו חזקתנו וקחתנו על זרו עתיך והרעלתנו ושבל
צל

צל וצוקה שלעתנו ובכל יום הסתרבנו בעת עבור בזעם
וכשה צרות שלנו ששנים ושם נעלם ובעם בא עת
עבוריך הקרעה סרפחה ולא הודעתנו ובעת לא נשערנו
עבלוק אתה עשיתנו ובבואינו בן שני ענוע עמה
עתלוות כפיהם ועשם הוצאתנו ובדלתנו אמונות בלב
ים ברוח סועה עקשר ובעבולת שם הושעתנו ותצאנו
לבוא ובמול שלנו חולאים רעים ונחשים רפאתנו חנם ובבו
עפעיך הפנים של העולם שבל וזעם וכל עשלחת שלחכ
הנים כליתנו ושמח לעה מבינו ועבר שלנותנו בתוב
ועתנו ובעבוע מלבלתנו ובהכעים אותך בששלוינו נשר לא
עובים כאשר ייסר איש את בנו יסרתנו ובקראינו שלך
יקרשנו כפעיון כניטך והקם לא הרבותנו ועל הגלות והוספת
על לויה כבנה והבנה כמשער שנים וש רותיך רבות עת
אתה ה׳ אל נפלאותיך ומחשבותיך אין ערוך אליך נגיד
ולכל שבעו עמבר ׳ ולך ה׳ חסד על כל הטובה אשר גמלתנו
ועל כל אלה אנחנו חייבים להודות לך ולשבח לפאר לבנו׳
ולברך ולקדש ולייחד נבעשך הגדול הגבור והנורא בכי ישף׳
תתבונם ובלשון חסידים תתקדש ובקהל קדושים תתהלל
ובלבקות אחלים תתפאר ותתהלל ׳ התעלב בבי אוש׳
תתקלס בבי קדושיך תתייחד בבי שיחקך תתנשא בבי
עמאליך אשר ש׳ בלבעשים ובאחרן אשר יעשה כמעשיך
וכגבורותיך ובשבחות שרפים וחיות ואופני הקדש תתנשא
ותתעלה כאין כמוך באלהים ה׳ ואין כמעשיך ״ ובכן
יהלתי אותך אל׳ הרוחות רופא כל בשר ועלבנו לשאלה
הבלה חסדך שמיעחוסים ונעשו לשון וביוני עשר

בקיע' הקרויים באלקות עשו הקהלות כבואה אל פן כמה
ואחנו שוחנים לשוף לשבר לבו ונבחירים עני ולא יוכר פס
ישראל לשבר ועתה לשל' משות פתאולין האחשה ובחלה הואת
שובה עלינו בהשין לחשיך חסך שעשים וראה וקרא ובין
ואת וכבה שר נעלה ישיך ואל הקלה עלינו ושעך ופקוד
שנות לשלב צבאות השוקקים על הנפים ושל שפתה
ועל הנבורות ועל הקשועות להתוודע לבל יעזו לנסו
לשיפה ישבו ישראל לבחוים וכלהק שים עלינו לעשה
תופר עלמם הקולקל עם אבותם יהיו כמוץ לפני רוח ומלאך
ה' דוחה יהי דרכם חשך וחלקלקות ומלאך ה' רודפם ופקוד
עליהם בעשתה לשעור צחתנו ומחוז בים וביבשה ובמי
ובשרה לחיים טובים ולשלום ולהחליצם שבל שקופתם
ושבחר ואישה ולאש והמת ושבות השה ושאין תעלין ולהן
ושבל שני צפרהן עהיהן כוחניים אחרלים ישעים הקהלה
בקהר ובגלי בים ובלילה ובל רוחות לשנה ואול הנבה
ונסכל ולבר תמנפה ושבל פחד לבו ורוחק לב ותשהין על
אחל ופתן עליך עשה כבירך ותבין את בעל סהשים
תעשין ואל תעובנו כאם לא נוחיל להחשך עי יחוש
ויחשל עלינו חוץ ששך ולבוס תמשיתנו ותחיינו היום
תקיב חושך והאר פכך בגורל מסקך עלינו ובל הקהלה
שעשע שוש שר בה"ג על נסוך ושל כמלאותיך אשר
קהלות ותקלה לעשות אותנו אל את תשא אלינו עברה
חויסך ונואליך אשר תשלם עליהם לאחרים ותנהל
את חסדך אשר תבלית לעשות אותנו להחיות את נפשינו
בשלות עובך בשלות החסד ובשלות שאחשים כבן

יהיך

לכך לעשות חסד חנם בכל דור ודור ולא יכוכה עונותינו
שאנו עושה · ובהם קבלת צום תעניתנו עתה ותפלה לעשר פעמים
ושהם בכל תפלותי' עשר קבוצ' נם קבוצ' וחלקו שעשות
הפה כת בהוראות ואלו לבבור סלר עונך ולהבאת קולה בית ס'
פ לא קיימה כוונים להיות כבו'' עובך אחם ב שבעו שספר
תפלותיך ושה עבותיך שיג' בבלשון לבבלתם אין לנו ~
כל פנו ושהם נאלמו ואתה לא הודעתנו · ואילו פיה' שלא
עי' כים ולשון להם פה שיון לנו ושפתותנו אבן מלאה קנוע
אין אנו שמספיקין להודות לך ה' אלקינו ולברך את שמך מלכנו ·
על אחת מאלף אלפי אלפים ורוב רבי רבבות פעמים
שעם ועם אבותינו קודש לך אלקים תורנו וקרוב שמך ספרו ·
נפלאותיך חסד ה' עולם אשירה לדור ודור אודיע אמונתך בפי
חסדי ה' אזכיר תהלות ה' כעל כל אשר גמלנו ה' ורב טוב
לבית יש' אשר גמלם כרחמיו וכרוב חסדיו ה' אלהים צבאות
השיבנו האר פניך ונושעה יהיו לרצון וכו'' "

אוז אחר תפלה זו יקנן בכוונת קולה בפ' צו ואחב
כוונת ובה קשיים ובי'עו לא ינוח עשנו עד בקר
קולת נפשם בפ' שלח לך · ובפ' פרשת ויאמר ה' עשה פסל
לך וב'ער אשר אני עושה עמך · ובאים ישעיה כה ה' אלקי
אותה ארוממך אודה שמך וב'ער ושמחה בישועתך ובפ' לא
עבות לחזקיה מלך יהודה וב'ער כל ימי חיינו על בית ה'
ותהים פ' לב' כה נער הושעה יש שנו ובו' על פני ירוחם · יונה
פ' ב' ויתפלל יונה אל ה' אלהיו וב' עד ישועתה לה' · כתובים
תשע פ' ע' ובים כ"ר וב' עד ולא ששוב את ביתאלהינו ·
ובבה קינים א' פ' י' השיבנו ה' אליך ונשובה ושם וב' עד עשו ~
ואלו

והללה׳ ״ והחך במוהר פ׳ בלק לד״ פב ר׳ פנחס הוה אזיל
וכ׳ עד ר׳ וב׳ ע״ב נביבו רב׳ פנחס בן יאיר ובפ׳ בא ל״ע ע״ב
ויצא דעם אתה בכקו וכ׳ עד שבראתעה׳ שלא קש קבה ובב׳
תרומה ק״עב שב פתח רא׳ ונשב הללים אורח ק׳ וכ׳ עד
החתגלנו׳ והתקדשתי וכ׳ פקוד ל׳ אח׳ מא׳ שם בלה לה וכ׳ עד
ואתקדש תמן ״ ונשאר ליום ימשה ואתו ובן אות יחדך
בעטה חקיים הראשונים נאך תהיה לנשאר לגאור ויעלה
כה גאולתו לרום קרן לשעלה ולהסביע צבו ואחביו קדמ
וישב ויתפלא בו פלאי פלאים כל הימים וכבב יבאח
ואם לא קוטם תשובה וגו קודם הי׳ יתשבה אחר כה מלה
מיכב וינשה כמה הוה ״

ונבוך בני השר לשרו בא׳ באחר שעששון על בעקל
שע״ רכבי׳ ואתנשלת חרש בחגשו לשל כולל ׳
הבאקבן עתבושה חרעהוב׳ שאשרהם לקיים שלב הואך ׳
ולשה היתה העבוד דואת לאת מתבותם בחרש טפן ולא׳
בחרש אחר ולשר עשפט יהיה נשי לבנו ומבין סען קבעם ׳
אותן בחרש טפן שנשכה נצמרך להקדים הקלות חרש אך
לתבושה עד הטעם שאחשה בגש׳ א׳ שעום כשלכם ל׳
יום קודם א׳ שאום שלחנות ונעכא לבו״ השעשם בא׳
באחד שקודם לשקל הען ״

ונורי נבו״ יהנותן ייחס שקלים אלנעם שקל הען ׳
פ׳ על ש״ע השקפות שעלת אלפים כבר כתב ׳
עולה חצאי השקלים של תב״ר אלפים והוא באמתו קלים
כל חצאי השקלים אשר נותנין פ׳ רבות כל ישי פי׳ יסם עסם
ז׳ שנה פ יש שנות האחרם הסם מ׳ שנה כת שסם כ׳ ״

לבאור

לפי שעור שיחסרו להם ן׳ שנה שכל א׳ מישראל נותן בהם שנה
על חול למחצית השקל שלקדש שהשנה בשנה הרב״ש׳
כותנים בחייהם ס׳ שנה שהם ככר והם היו תמ״ר המון הרב
כולם נשמרים׳ ככר ולפי כך שנה שהן כאחים שקלי לבעל
שקליהם. ויוכל שבחן שנה יתבן הסתן יתנו בכאחתם
שעברים היו תמ״ר אלף והסמלין לב׳ אבות ונשכפן כתבה
והיה עליך הזכר ן׳ שקלים כסף והככר הוא ס׳ שנה
ושלקדש כפול היה הכ ככבר קק״ שנה והשנה הוא כה״
שקלים שנאמר עלך האחד ב׳ שנה ונמצא כל ככר שבכב
הקדש שלה ס׳ אישים בת״ס שלה קק״. ותגעם בר׳ אלף
ככר שלקדש יש שקלים׳ לבוא שכבוון לבו חשב ==
מחשבות לפה שקלי עליהם ישראל כאחור ״
ונשמרו בשביע תנחומא ז״ל ובמגילת שקלים שכר שוה
לפני הקב״ה הכ״ע שאחוי עמאי נוכר אל
הקב״ה ח״ך כגם עשתה מישרבעיו ונותן להם פ׳ שקלים
ואחוה זוקפא תכחים כך בכל שנה שקוראין אותם ~
כאילו אתה מוציאם בא ונתנו שנה וזוקפא כאילו כחום שנין
שנה שקליהם במבנין פתשא את ראש את תכחיש בני
ישראל לפקודיהם שנ׳ כי תשא וכ׳ ״ ואחנה נבונתי ~
לבנין מכהם פעי הרבים האלה לבני קפאתה וכן״
ליתלת עשה לך קב״ה משפטיה וכ׳ הנה אנא בת ~
לעשות קפאת כראש שקלים למור שקל
הקדש כלו ושחוי שמא לה׳ והככבים שאוני שלשה ==
בנבול קפשה הנב כאלה יכפוף לנרוף וכפור ~
יושב

יושב בשמים ומעונתו קדוש נודעה זאת קדושה מנו סכלנו
פלגה נבא׳ שבשמים חסדך תשוח זאת וכר משלך כשוך ׳ קוש׳ ״
• שוכן ומשכן שאכורה ובבטוך השוב ותבוס ותפארה קדם
לשולה שי׳ שמה שבתך כמו שהבאתיה כ תשא זאת כאשר כמו
׳ ישראל ומחסך תבנה שקדש סעטה בשה׳ בשים לאשר ״
ולקי׳ שמה שקדם בפועל ויקי׳ נועם ק׳ וכ׳ ״

פזמון לשני כשך ׳ ק׳ אט ׳ ופפאלי ׳ כל

שבשמים תמשלה ׳ ק׳ש כשוך

שירה לא חסר אל ׳׳ בתוך קהל ישראל ׳׳ כ בם כלם ויגל׳
שכל נפי תשלבה ׳׳ ק׳ש כשוך ׳׳ ״ ״ ״

נסי ונשואי ישראל ׳׳ ובני אחשורוש ׳׳ על השן יחרוש ׳
לתתי תוך הסוכה ׳׳ ק׳ש כשוך ׳׳ ״ ״ ״

ישעו עמהם יחד ׳׳ על ישראל בני אחר ׳׳ ולא כחלו פחד ׳
שאהן השלוכה ׳׳ ק׳ש כשוך ׳׳ ״ ״ ״

ישראל שאת חרוטו ׳׳ פיתן ברוב זרעו ׳׳ לשם כסף שהוטו
לשני השלחכה ׳׳ ק׳ש כשוך ׳׳ ״ ״ ״

ירנם רכש רכוש ׳׳ שהשיח לבל לבוש ׳׳ שהשן ואחשורוש׳
והשלה נבוכה ׳׳ ק׳ש כשוך ׳׳ ״ ״ ״

ויגיס נס חרטים ׳׳ על יד פור כתשים ׳׳ על אחאים ונסים׳
ושה כלו על ככה ׳׳ ק׳ש כשוך ׳׳ ״ ״ ״

ועיר שושן כאושה ׳׳ כ צלתה לה הלשה ׳׳ הגלל כל שן
לשבה ׳׳ שה לא נחקנכה ׳׳ ק׳ש כשוך ׳׳

סנסן בן יאיר כשה ׳׳ לבו כחלל יהשה ׳׳ ובכה ישות
שלשה ׳׳ פעה ק׳ככה ׳׳ ק׳ש כשוך ׳׳ ״

פני

פני יוצר אחלים .. בבוא נבא אחלים .. יוצר פואני לך
עבה רעת ושבחה .. ק״ש כמנהג .. ..
ה קדבלקול שופט .. ל׳ ופר בבל עלתם .. והלכר
אפילתם .. על יראמתר בגובה .. ק״ש כמנהג ..
יך על כם יה מי הוחל .. לשחוה גבור עקהל .. חי
יהיה עלחל .. עלעיה בלבב .. ק״ש כמנהג .. .. ..
נוכה לבחות יום תקוה .. בבן עקרש לאחיה .. עושב
פלעם צוה י ה׳ להבלכה .. ק״ש כמנהג .. .. ..
ולך חסידים פרחשונים להניח בשבת זכור הכל
בפניו על זכר זה כמ״ש בזוהר במעלין ובגובל
עבעז שהלחסר לגילה ובבן יזכר שין עבותיו של ה׳ עד
עתאה עשו עם עבותיו ועעלה לשו אל תשח עה שעשם
עם עשו כמ״ש חול יהיו נגד ה׳ תשיר ניכרת שבן זכלם
בן העליונה כמ״ש ואתכוה קעושאם מעברש האכן
לא אתכפת שנרופתא עד כתחוי קעה כמ״ש
בזוהר וזה סרכו ..
התורה פ׳ בשלח ויבא עמלק וב׳ עד סופו ופ׳ בלק
אומו ולא עתה וכ׳ עד ואחריתו עדי אובד
ובפ׳ תצא זכור את אשר עשה לך עמלק ואחר בין לגוין
במקורה בבבור וכן כאן במלכ פלעור היה לבון בעולם
וקפ גדול :: עשלח בת זכור כמ״ש משקובלים פקוה
כותו הגול ו׳ בין תבן יוכן ויהעביר א קורא ולבל
אחי בין תבן ד״ר שיסעוהם אות נביא לא פמיק
מה

ואו האי ברכה נמי שעלך ונבר ישראל וכן בהבדלה והיה
שיעשה פור למה לאו אחולה שפ נאה בוקיפו ע״ר ע״ש ~
בזוהר והאולך לבבכם · ועם וב׳ ז״ל וה׳ וקיפ עושה לשלא
שאי אלא בכן הנה עושה כשא יאות ושפכו תוות =
לאי כלה לאחבבאות על השאה בגלותא והשתא אולא
בוקיפו דהשה באולמפאה בחרוה ומ״ר וקפ עושה לא
לשילגי ט״ב וכן הוה התני בכאן ״

נפלים שבהם פי׳ א׳ חזון שבבה וב׳ על והיתנד
לה׳ השלוכב ויכון בבור חבור וה׳ קחפלם
שהעפפ יראל כם יה׳ שיושלשו וקן השועב בואו ~
ראולשושיעים וה׳ עצמות פתוך השלוכה ״ יתויר
שא״ לגוים כה שא ה׳ צבאות וב׳ שרכלב שה שלא ׳
ישעיה פי׳ לג׳ קרבו גוים לשמוע וב׳ עד לדור ודור ~
ישבט בה ובפי׳ לה׳ כי יוחן רעש בגלשר צנק עד
והלב את קתון שרבים · יחזקאל פי׳ לב׳ ויהי דבר ה׳
על וירש פאשר ״ משום פי׳ א׳ סה שא ה׳ של ג׳
פשעי ישראל נוים וב׳ על סוף הפיגן ״ עולה פי׳ א׳
אהבתי אתכם וב׳ על והעם נעשה ועשקי על עולם ״

כתובים תהלים פי׳ ע׳ ו״ו לה׳ ש׳ מנ׳ מר׳ מח׳ על׳
פ׳ קע׳ קל״ד קי״ט ״ ״ ״

ובזוהר פ׳ בשלח ויבא עמלק עד סוף הפרשה
ובפ׳ ויקהל השה׳ כ׳ חיית פרבת וב׳ על
ולאחלה לון שבניהו ״ ובל״ש פ״פ הבא׳ כב

הפה

ופת' נט"ב והיה בהשחה אלהיך וכ' עד ולחשלם ישעיה
והכל לפי הענות יהנו בחול השקועות בווהכפ' בפא'
לכמ נפא' יקווהפים כה אחורי כבו עד ולא יקחתששים ׳
ופ' אה שעה כ'ע' נפא' קם ועד ה' אלהים בשלום וכ'
עד והנותר בהושלם ״ ופ' אשר כ' פא' נפא' ולאחוריו
בהולם עקוש' אור ׳ ופ' בבאשית כ' פת נט"ב והפתח
היה עבום וכ' עד ונשע אחד ונער עם וירפאהם עוד
בנשיק עת פיוטא כאלבה בהפת עד לא הוחל לקרות
באם ה' וכל העופות הרשובה לא ברכל וכר לנו ״

ואחר הקהלה יעתירו עמהם בנוסח זה

הרני אוא' שלך חסין יה עבבה פגולת ==
קהלתנו ואת עד קרבן (לעולם) עתהלל
עתה עשה לחיים עשת הקשבה ונקלהן (הנשע) -
יפת מעלה קרחה כלונו אבון שלך לשונה
להשלות וכבין פשע וחעיחו של הלות כמת כבוד
כם יה יהי ונר ה' תשו ורכלה שתכן ונלם הכבוד
יצת כאיש שלחשות ישר קוה יעחף יבות על -
ורבי יתנבר ונחשר נשרת נים נבלת רשע עשם
עחית לשולם ונר ׳ ונבת נט"ב שיכן היוצאים שהויק
יפתני באויע רכב עלה מל נט"ב ק"ל לנקום נקשר ד
לאשיק נים עשלך הוא נחשוה פ"ש הוא שלאך העוש
שו כי בחנני פ"לש עב"ם שבתן צוה כבוב כחו -
ומשר בלבו שי ויורש עבן השפילהו משפלהו נט ==
המבב והיה בת ישקב נשוקת יוסף להבה ובה -
שאו

ובתשמו לקש ולקן בהם ונבלום ולא יהיה שרד לבית
פאו תשחית ורב עולה וכל אנביו קמים ונחש עושל
ואין ישוב עולה בראשו ושלקלקו מעשו יה׳ ״
וקנא לשם קדשך י״י השמעה ויישל ו׳ כה׳
ירושלים על שנה ור׳ בה׳ פילחה ימלוס
אלשלה והיה ה׳ למלך על כל הארץ ביום ההוא
יהיה ה׳ אחד ושמו אחד ה׳ יכתל כמ׳ יה׳ עלהשר
לה׳ כמלך שבור דור והבנו נא והודו שם נא צאן
שעיתך ורחם עשך הני הגבול הזה ואל תתן
נחלתך לחרפה למשול בם גוים על עולך ראש ספור
אתם סנביר השער בשללם נשר לא עובים ואין
בן עשים להעשיר פני ששאל נבש עלבם
נפש אתה ואתה בעובך קנא על דבר כבודשך
וזכור לנו אהבת הקדמונים אין עבדך ונלה אלהים
זכות תולדתך הקדושה לשמור פשן נביוני עשך ואל
תשא עונם כלה בגלותינו כי אשלך חנון ורחום אתה
ורדף לשעות חסד חנם בכל דור ודור עזר לנפלי
נעשו ואל ישענו לפניך תלאותינו עזר יקלנו
חשך בארץ עבי״ן לא נמעגו אך לשמך כגול
ואל תשחית אתו וכר עחדתנו כי קשי יהלת עבים
וזכור עדותנו בכל יום תמיד לאחרים פעמים באהבה
שמע ישראל ה׳ אלהינו ה׳ אחד לך ה׳ חסדו לך ה׳ כי אל
אל תחשה ותשוב כי נחשו גוים אחרים תקומם כל
בקר לך תהלה וכל קומה לפניך השתחוה ולך ...
לך

לך האלהים לבאות שהל בה״ת מוך לה עבור ולבלם עץ
הדבן והאלהים כבות · כלתו ללקן עולם בעבודה
ש״ה (ועלך ביופיו תחזינה עיניך) שוכתב בבתוב׳
כתרים לא ימרמס אלמו ובשעה נפים לפי הכא אם
להכית ולעשל עלשלך לא יעבר ולא יסקר ויעלה שאר
גמש כשגן · מועד עזרן וכשגן שאכובה ועלה עושי׳
בהר ציון לשסויאחת הר שאו והית לה׳ המלוכה
ידו״ר · בעשים הכן כמהו ותלבותיו בכל עלך
ויעשחו ויכרבו לאושים כי תשכוע שנים ששור ולחוש׳
באורן תמס פלה׳ ואחנו נברך יה׳ מעתה ועד
עולם · הללו יה׳ הנה אל ישועתי אבטח ולא
אפחד כי עזי וזמרת יה ידו״ר ויהי לי לישועה
יהיו לרצון וכ׳ · · וכן לבבו קפאב
כי זכור בדבור אותה לכל איש · שצאל לעשר
ולעצות על אחת בקבל ·

בשיק״בא

(שמתי וכ׳ הנה אנחנו באים
קיים עבות שאה זכור את אשר
עשה לך עמלק זכור בבה לתקן את עורק בעקום
עלין · ולעשר שלחם עבוס ועלבבות עלוכות
העשקים על עבות פרשה זו לעקום עקשה כי עלב
לעשל שלק וגם עלב עההוא ורמא השד ועתה
צלח השא עוו נבולתיך בשלח פך לעלה ולהמשך
עין נבותיו ואל׳ יהיו נגלתיך ויכלת שאכן וכלם
על

עד בלתי השאיר לנו שריד אך אלהים יצחק כאש
אויבינו בלשון קר בלו שלהם בבבא השמים
בשבים להעביר ששולחן מן הארץ כאשר עשו
כבודך ונשיר בפומנו ואלשין עשית והיה
ה' למלך על כל הארץ וכו' ו' י' נאום ה' וכו' יהיו
לרצון אמרי פי וכו'

וקבלתי שנת ז'ל' שנה ז'ל' היה נהוג לעבול
שבתי ב"ג באחד כמו כבל להם
מבשר לקבל עם סגולה יקור אהבת היותו שלבו
השלך וכן נהגו עם כל האחרים קי" ובעבלה
יח' פסוק לחיו כערות קדושים שעלות
שקחים שפתותיו ששעם ונעכות עור שבר
ויכון בפור יפורא בתא כשבוקם ומובר לחוץ לפוד
קהל כשת הלורשי עת כמורם וקורם העבלי אם
ליחלה עשה קב"ה ושפעתי הנה לנו בל"ז
לעבול בשקוד עקל ני ה"פני אות
שכנים עתי שעהר אחת נופי בשני הגהל הזה כן
ה' אלהי תעהר את נבן בגהל המלין סתרת עם בן
יו"ל הה"ה ונ"הק נשמר עלעים ותשלהלותיו עם
אח"נו בנינו ושלוי שלעתן נשר עם כלנרכם
ישלנו ועל ובהכערף השני כולנם בן וא"לנו אוכלם
אולנים גאחל עי"ם ובשים אלו תחת כהני עונות
ותחבל עלי שערנו האחל הגבולה היקור האהבה

המאיר בחול ובוקע ויוצא החוצה בקליפת השבלה
והיו ג׳ אותיות הוי״ה יהוה ידוד ידוד ״
ויקיימם ה׳ אלהים
עלמו וכו׳ ״ ונזהר יהא יוסיף עוד על עיקרו ולא
יעבור שמירה כסדר הזה וכ״ש אם קבל לו שכר ׳
למעה״ר ולא עבר לקחו אלא יקרב לום סוף עד
שהאחז בו לקרוב את השבלה פ׳ איך שקום שמחת
הכם השבלבלת שלשבלה לחר אשר הזמן ושמרת
עמה יקרא ״ ונעל השמיה את אשר הקלו כבים
שבני ישראל בתוקף חמנה על הלכת היום הקדוש ״
הזה מאחר בקדש לבאת לקחת את השבלה בבוא ״
החול אשר עליהם ונב ביום שעמו שבוע שמכר כבים
אשר לא יחלפו מלתקים וכה בזין לבור הלר היום
לבוא כחול וקרוב אטו לעשר זה בכלל שבוז את
השבועות ולפיכך ניתבונות ישר ללבב בבוא ״
החקים להעבר ולהחלפם שלוחי שבוני׳ כאשר ״
כתבנו ובכן יש לקרות את השבלה שנולה עמור ״
קצו ונולה בסם ה׳ ״ ״ ״

וקודש שיקרא השבלה יאמר אותה כמותה ויא׳
לשיקבהו ושפתיה בחילו וחיש
ונתיבו וחילו לנחלת שם
יה בוה׳ בחורה עלים בכם כל יש׳ קנה בא לקיים
שבות קלות השבלה לתקן את שולה במקום ״
עליון ״ ויהי חות שיהא שהבעת כבון לבבך
להיות

להיות שלם עבודת קריאת המגלה כאלו אתה כל
המעשיות חכמה הקדושים בה ותעלה לפניך עם
כוונת בניך ולפני שעשך קשבוונם כל כוונת שמותיך
הקדושים המאויים לשם בקריאה זו ויהיו למאורות
ג׳ שמות הוי״ה במספר מגלה הקדושים בגוף עמו
שולטים לאין בחשוקי יה״ים וכבוד כלל נב
הקדשים ונעלה ונבקע זיו סלרו לכך סלר כבוד
כבוד עלבות אשים ועלה יצא עלבי קשלך בלבוש
עלבות ובבה ג׳ שמות הוי״ה שעו יצא עתוק נקול צין
עולה בשם אהו״ה נבורוב שאכ״ך וה׳ שמות אלש
והם לב׳ שמות אלה״ים ונבקים יתוניין ויעשה
לנ״ל שלא נשק׳ יתן הטוב (אלהם) תתן יבולה ועוי
סאכון הסיא פרעז שלוט לו בני עלבם בני הלשעשל
נ״ך לשבק עבודת שליש ולראות את עשך יצרה
קלושות (ומחכשתך תחכשו) להבין ולהשכיל
כל דבר תלמוד תורתך והמבנו בה״ר אמן סוף על
כל יושבי תבל הארץ ולשוב שם באון שעשעים
קישועה לתקן עולם במלכות ש״ד עובדי בבתי
כנסים ויהי נעם ה׳ וכ׳ יהיו לרצון וכ׳

ואשר נבו דבר ה׳ ומדבר הכוים יבאת בעשים כל
פעמי הכוונה בנוסחת לפני קריאה

ליחוד שם קב״ה ושכינתיה וכ׳ הנה אנו באין
לקיים עבודת קריאת המגלה לתקן

ועשותה בנקום של בשקועה הנזכר ונעלה כבוד הוד
יסוד לכח הרכת נשראלו יצחק עם עבה שעלה חסד יוד
והוד סוד יסוד חכמה שבו יוד שם ס״ה השקעלה בסוד
עג שהם יושע ושפלת ותבונה בסוד זה׳ ויבקר
השלך באוהם ג׳ שמות ילוד ילוד ~
כשמפר שעלה שר שהם התבונה) ויצאו תלי׳ מר תקוט
לקנת השמים באבה השקלבת באיעה והיה לעלה
לבן ה בבור ולהאיר על היסוד להל הנקרא מנהג פר׳
עבה הם שנתבך וה׳ כששים אלה הכ לב אלהים
ושנן יצא שתוק ונעלם תכין עין נור קדש אור שאור
הגדול יסוד לאות בבה ג׳ שמות הקק ~
הקק הקק השמים בחני חה ונה׳ ושלהם
לושר וקיו לעאורות להאיר על הא״ק סוד הק׳ ~
ובבה ג׳ שמות והן אחורים השתבאים שני
לושר ושבקים עשלבוקבת בשינה ובמשלה ~
ובקיו אשגניהם ובהלבף אור הגדול יסוד לאבת
בה אבן שלישה בסך י״ב הויות לבנה ע׳ שמשם
ההלאורותם שני לאישא ג׳ התפתים בהבין הנזר
הטורף הסוד לאבת אחרת וכבנה כבון השאלם ג׳
שמה אהוה שבסוד אבת ורז אהיה לאוג
לרמב לזות הנעשה שעוז הלר נאין יסוד איעא ~
ובא יתבון ותעלם ה׳ ישתעלה ועד שנבר לכך
לזה יאיר אחהו בלבה שאוה אור הקויות והלל

ופה ה״ב והאהו״ה ותעול שאוה אור אהו״ה פגוע ~
לאחור יסוד אבא עטה אלקה ותוסף לו עוד לקחת אור
פנימי אהיה פגוע בכבי יסוד אבא חלק אבאמא והיה
בבאות ההו״יה שבא עצמיהם בשחבם וש״חלם עולם
להם לשלו כורשי׳ עם תקח לה עוד ב׳ שמות אהי״ה ופאר
הפו״יה הפית תעמהל׳ נפבנה במחב״ר חוה טה״י וכיצד
ע׳ הויות אשר בהכנף ל״פם נ׳ הויות דפשג חיו והבל
עבר אביהן יחו לב׳ הויות וכל א׳ שהנה כחשם לשב
יפנע ובהכנף אליה ר׳ אהי״ה השה יחד כשמבב עלה
ונכתב עם ח׳ אותיותיהם ואהבת כלמהם והיוה של
עשרם בגשה לאה תעול לה נ׳ שמות אהו״ה של
דוקן והמין והאלבין ונבן בשגולם ואחת השילה
כבשו של טבן עוז כבודם ויחיגוגם וב׳ יהיו לרצון וב׳

ואחר יאמר הברכות בנוסח זה ~

ברוך אתה יהוה אלהינו ::
מלך העולם אשר קדשנו ::
במצותיו וצונו על עטיפת ציצית׳

ועגם טקורות הו״ב בגולה וכן הם עבואור ס ~
עשור אבא אשר סוף יו״ד ונקודותם יתירו
ה׳ חסדים סוד ה׳ כמצוה שיעור שלא הלבוש בבקור ~

אחר

שוק ונשתמשים בזאת קול הו׳ מרפיקול בן השוקד
במולך גם קול וזה ש׳ שלבות לפולח ישא קולה׳ אחרונה
ובה הואהקול לאישה כגורע ״ וכוונה על עקרת שלה
יפה להתגלות יסוד לאבא במוכה ״

בינה חסד ת״ת גבול

ברוך אתה ידוד אלהינו מלך

בינה אלף לנור אלף למור מח הוד

העולם שעשה נסים לאבותי׳

לאבא השעולם בשלבות סוקרה ונון

בימים ההם ובזמן הזה ״

ונעם שקול סו״ה וזה הב׳ כך. שבואר בסוף
התפשטות אבא הוא בכלה שהקול שבו
חיבק והתפשטות לשמחות שהקול שהקול שבו קבו״ן
וכוונה שסה״ק כי שם ב׳ כסוים אל כנגלי והוא סגלה
פנים פעלוים לעתק האלהים בגילוי יומן השלה ש׳
ועם ק׳ אותיותיו הא שם הכל כשגן שעשה וכתוי לבוב ״

בינה חסד ת״ת גבור׳

ברוך אתה ידוד אלהינו

כ״ה בינה יסוד

מלך העולם שהחיינו וקיימנו

שלבות

והגיענו לזמן הזה ״

והכוונה שהבינ לנה׳ לזמן הזה לצאת ולהתגלות
לחוץ ונעם הה״ויות שבכלה זו א׳

בחולם

בחולם כשמשמש בכל שהסיי״ן (והו״ה ב׳ בנקוד חיפק
נקוד הנבא ב הוא שקר קנת ושקר התמשעות אבל
השתנה היות בנבא " " " "

ונכון בבלכת שהחיי״ן לבאור קטות תופס ונעלם
עוות ושיהו אם לא בין לא שבב שלא תקון
בלה עליון שבה ב הוא דבר הגדול בכל יום ובכל שבת
ועו׳ " " " "

ושוב ילא דברו לשקרת שלה בעתה בדרכו ובשי״ש
קדושה ויתגדל לא יש בקדושה ולא יתעלה
אלהשעל ב חתמים בה כשה עשה קדושים בלה״ת
וקות העולם הבה שהיה נאמנה טוגין לקבל ולהחיק
השחור הגדול כשנדק חי העולמים בשולג והשמב
והם קדם שעשה הגדול בעתה הקבלה "

והנה בתחלה יש בה ה׳ שעב שר בלא׳ שהם הוג
שנ׳ הה״ן י הא׳ סו״ס שוהה ~
ושעה כבתבה הב׳ סו״ת אבינה ושנה לקחה הנקודה
ושה שעשה בה הל׳ סו״ת ובזה השעה בזה לכר״ך
הפורם השחה השנית והשה ה״ לנושא שרון שהם
שה סמ׳ רות כנ׳ בהבלה והם כולם הה״ן ב השעל
השמשנת שהם הוא סוד ה׳ וכ׳ הה״ן כן בכלים ~
לנושא נו׳ רוא״ שהם שיקר השמשנה "

ושוד בה לשעות והו׳ הא׳ הת׳ ותשאן השלבה
ושתי י ה ב׳ רו״ה והשרים ושנו השלך
הו׳

הב' לת' המלך ורעו ובקבץ הל' לת' המלך וישנה ואחה
הה' לת' ויבוקש הדבר וימצא הו' ויבא להון וינו והם•
ואורות המתמצעים בחכמה חמר נכח קו ימי עד
וכבה נבול והול קו עשאלה והם ב' ויין המתמצעין
בקוין אל וכלם הם ו' יסור לזה המתמצע בקו ~
תשכלה אלה וכנותם מור הק' קו המעל השקבלה
מבולם ״ ״ ״ ״

שער כה יב הויות הא' לת' יוסף בשלמה הששים
האחלה הב' מה' לבלו שותה ושתי השלבה
הב' מה' ושתי השלבה לפני עם מה' כיבב באה הל
לת' ושלבתה יתן המלך עם לת' פעובה הה' לת' הית
וכל הכנזים יתנו הו' לת' יהוה הית עם לת' יבב כה
ומעל' י הו' לת' ויבא המלך והשן היום והויה זו י
כמרל הית ההוי״ה שהגול אחבר להפך הוי״ה הכן
שהנפר השן במשערו זה אינכ' שוה לו' שבמה' ~
הית הוי״ה שהסבבה שעולגה בחכם אחר והוי״ה
זו הית הת' התע' הית' מק' וגדולה לערכי' עם מה' זה
ותשרו י והעקום בה הפכם עם השן הבני והמקל
למצות הקן בו בהוי״ה שהוכבה שבמה' כאה כי
כלתה אלו והית הוי״ה הר' ועם אחר הכוה הפכם
העקום הי לאחמלה בהוי״ה כמל שבמה' כי ~
כלתה אלו הרעה והית הוי״ה יצ' היב לת' יצא עם
לת' המלך וכבו השן ״ ״

שער כה ג' עשות אהיה הא' לת' המלך ~
והשן

והשן אל השעה הב' את הלבוש ואת הסוס הב'
אל הירודס ואל המחשכרפנים "

ועוד בה ל' שעות אהי"ה הא' הת' הנשים אל
ולהב הב' הת' הבירה אל ולהב
הנ' נשר ישלעו הירקים השב הל' הת' את יש' הטה
האלה "

ועוד בה ח' שעות שעות טוב הא' פה' פני קטן
אחשורוש יכא הב' הת' יעשה בכל עבודת
יבם הב' הת' יהיו יקר לבעלים ילי הל' פה' ערבי
ולהפיל שקן ילו הה' הת' לעשות יקר יותב ילי
הו' פה' יל איש עשרי שלי הנ' פה' נופל של
השעה ללה העשה כ' גול ערבי ילי

ואחר תשובה ימו יחותה לבעת קראת השע
לאית לבם לבלעי הת' וסת הששית האלה
כ בם עו החאור שלבות עשים לקבל את המלך
והשונה השקלה בה ולהחזיר אות כאשר
ונבקל וכל לשעות חיוה פ' בהם בתקולות קעניים
וקיות על הת' וסת מעים שעות הנזכרים "

וגדולי ישראל לאחרונים לשמן להכות
השן ואביב ישראל אותה להם
לשחות אחפר הפעועים הפשעות שלא יהיה
קלות ראש בבהכ כבלחו בות קפה נשר תבקע
האכן לקולם ועאבבן כוונת בקורן את השעה